

Κυριακή τοῦ Ἀσώτου.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου,
Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε κ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτὸ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτὸ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος λ π Πᾶ.

(Π)

Κ ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου ει

σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι ε

Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ει

σα α κου σο ο ο ον μου π προ σρες τη

φω νη τη ης δε ε ε η η η σε ε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ει σα κου σο ο ονμου Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου ρ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**

Ε υν αν θρωποι ζερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των **π**

Π αι δευ σει με δι και ος **κ** εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου **π**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επισοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν ^π

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι ^π κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω ^π

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^π

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω ^Δ

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ ε γνωστας τριβουζμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ξ

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε η σιν μου **Δ** ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υσαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με **Δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

π **Η** ι κην ε χων Χρι στε την κα τα

α α τουου Α α δου ε εν τω ω Σταυ ρω ω

α νη η η ηλ θες **π** ι να τους εν σκο

τει θα να του κα α α θη η με ενους **Δ** συν

α να στη η σης σε α αυ τω ο εν

νε κροι οισ ε λε ευ θε ε ε ρος

ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω ω

τος Παν το δυ να με ε Σω ω τηρ

ε λε η η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Γ η με ρον ο Χρι στο ος θα να το ο ον

πα α τη σας κα α θω ως ει πεν α νε

ε ε ε στη και την α γα αλ λι α

σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ω ρη η

σα α α α το ι να παν τεςκραυγα ζο ον

(Π)

τες τον υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω

μεν Η πη γη της ζω ης το α προ σι

το ον φως παν το δυ να με Σωω τηρ

ε λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

ε Κυ ρι ε ε ε το ον ο ον τα ε εν

πα α α ση τη κτι ι ι ι σει α

μαρ τω λοι οιπουφυ υ υ γωω ω ω μεν

εν τω ου ρα νω αυ το ος κα τοι κεις

εν τω Α δη ε πα τη η η η σας

θα α να α α α τον π εις τα βα θη

τα της θα α λασ σης Δ ρ ε κει η χει ειρ

σου Δε ε σπο ο ο τα π Προς σε κα

(Δ)

τα φευ γο μεν σοι προ σπι πτοντε ες ι κε

(Π)

ε τε ευ ο ο ο ο μεν Δ ρ Ο α να

στας εκ των νε εκρων Δ ρ ε λε ε η σο

ον η η η μας π

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(Δ)

Ε ν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε κα αυ

(Π)
χω ω με ε ε ε θα και την Α α

να α α στα σι ι ιν σου υ μνου μεν

(Δ)
και δο ο ξα α ζο ο ο ο μεν σου γαρ

(Π)
ει Θε ος η ημων εκ τος σου αλ λο ονου κοι

οι οι δα α α α μεν

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Δ
ι α παν τος ευ λο γουν τες τον

Κυ υ ρι ι ον υ μνου ου μεν την Α

να α στα σι ιν α α αυ του Σταυ

ρον γαρ υ υ υ πο ο μει ει ει νας θα

να τω θα α α α να τον ω ω ω λε

ε ε ε σε π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δ ο ξα τη δυ να α μαι σου ου Κυ

υ ρι ι ι ι ε ο τι ι κα τη

η ρ γη η σας δ τον το κρα τος ε ε ε

ε χο ον τα του ου θα να α α α του π

α α νε ε και αι νισας η μα ας δι α του

ου ου Σταου ρου ου σου δω ρου ου με ε ε

νο ος η η η μιν ζω ω η ην και α

φθαρ σι ι ι ι αν π

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η τα φη η σουου Κυ ρι ι ε τα

δε σμα α α τουου Α δου συν τρι ψα σα α

δι ε ερ ρη η η η ξεν η εκ νε κρων

α α να στα α σις τον κο σμον ε φω ω

ω ω τι ι ι ι σε Κυ ρι ι ε δο ο

ο ξα α α α σοι π

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν

Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

(Π)

Εἰς ἀναμαρτητοῦ χωραν καὶ ζωῆ

ραν ἐπιστε ε ε εὐθην π⁹ γε

ωσπορηῆη σααας την ααμαρ

τι ι ι ι αν π⁹ τηδρεπανηεθερι

ι σατους σταχυας της αμεελει ει ει

ας π⁹ καιδραγματωνεστοιβαασα

πραξεωνμουταςθηημωωνιι⁹⁹ας

ας καικατεεστρωσαουχαλωνιι

ι της μεετανοιοιοιοι⁹ας π⁹ αλλ

αιτωσετονπροαιωνιονγεωργο

ον ημων Θε ε ον π τω α νε μω της

σης φι λε ευ σπλααγ χνι ι ας α πο λικ

μι σον το α χυ ρο οντων ε ε ε ερ γω

ω ω ων μου και σι ταρ χησον τη ψυ χη

η μου την α α α φε ε ε ε σιν

εις την ου ρα νι ον σου συ κλειων με α

πο θη κη ην και σω ω ω ω σο ο ο ον

με

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

(II)

Επι γνω μεν αδελφοι του μυστη ρι

ι ου την δυ υ υ να α α α μιν

τον γαρ εκτης α μαρ τι ι ι ας προς την

πατρι κη ην ε ε στι ι αν α να

δρα μον τα Α σω ω τον Υι υι ον ο

πα να γαθος Πατηρ προ υ παντη σα ας α

σπα α α α ζε ε ε ε ται και πα λιν

της οι κει ει α ας δο ο ο ξης χα ρι ζε

ται τα γνω ρι σμα α τα και μυστι κη

ην τοι οις α α νω ε πι τε λει ει ει

ει ε ευ φρο συ υ υ υ νην θυ ων τον

μο ο σχοντο ον σι τε ευ τον π ι να η

μεις α ξι ως πο λι τευ σω ω με ε θα

τω τε θυ σαν τι φι λαν θρω ω ω πω Πα α

τρι και τω εν δο ξω θυ μα α τι

τω Σω τη ρι τω ων ψυ χω ω ω ων

η η η η μων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ) Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω πο ο σω ων α γα α θων ο

α α α α θλι ι ι ι ος ε μαυ

το ον ε στε ε ε ρη σα ω ποι

α α ας βα α α σι λει ει ας ε

ξε ε ε ε σα ο τα λαι αι πω

ρο ος ε ε ε γω τον πλου τον η

να λω σα ο ο ον περ ε ε ε ε λα

α α α βον την εν το λην πα α α

ρε ε ε βην οι οι οι οι οι μοι τα

α λαι αι να ψυ υ χη η η τω πυ

ρι τω αι αι ω ω νι ω λοι πο ον

κα τα α α δι κα α ζε ε ε ε σαι

(Δ)

δι ο προ τε λουους βο η η η σον

Χρι ι στω ω ω τω Θε ε ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ως τον α

σωτον δε ε ξαι αι με υι υι ον ο Θε

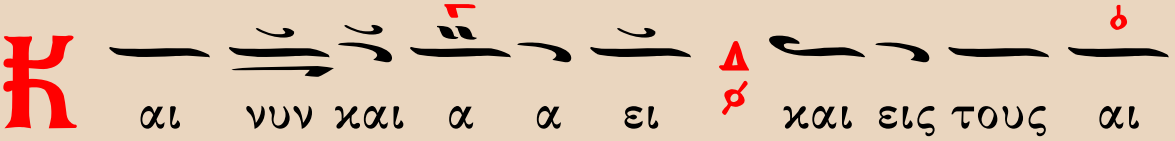
ε ο ο ος και αι ε λε ε η η η

σο ο ο ο ον με

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

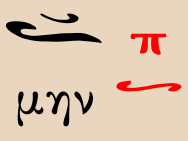
Ἦχος λ π Πά.

αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην

Τις μη μακαρισειεις Πα

αναγιγισσισα Παρθεειει

νεπιςμηαα νυμνηηηη

σειειειει σουδτον αα λοοοχε

ευτον τοοοοκονο γαρ αχρο

ως εκ Πατρος εκ λαμψας Υιοσ μονο

γεενηςο αυτος εκ σου ουτης Α

α γνη η ης προο η ηλθεν α

φρα αστωςσα αρκωωωθεις φυυ

σει Θεεοοοςυυ παρχων

και φυσει γενομενος ανθρωωω

προς δι ι η η η η μας π ουκ εις δυ (Κ)

α α δα α προ σω ω ω ω πων τε ε (Δ)

μνο ο με ε ε ε ε νος ς αλλ εν δυ α α

δι φυ υ σε ε ων α συγ χυ τωσ γνω ω (Π)

ω ρι ζο ο με ε ε ε ε νος π Αυ τον ι (Δ) ξ

κε τε ευ ε ς σε μνη Παμ μα κα α α α

ρι ι ι ι στε ς ε λε η θη η ναι (Π)

τα ασψυ χας η μω ω ω ω ω ν ς

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες

ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.
Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Την Α να στα σιν σου Χρι στε Σωτηρ Αγ

γε λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και η

μα ας τους ε πι γης κα τα ξι ω σον

εν κα θα ρα καρδι α σε δο ξα ζειν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πυ λας συν τρι ψα σχα λκας και μο χλους

του Α δου ου συν θλα σας ως Θε ος παν το δυ να

μος γε νος ανθρωπων πε πτω κος α νε στη

σας Δι α του το και η μει συ μ φω νω ως

βο ω μεν Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

ρι ε δο ξα α σοι οι

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

ΔΡ ευ σε ως η μας της πα λαι Χριστος ε

πα νορθω σαι θε λων **Δ** Σταυ ρω προ σπη γνου

ται και τα φω τε θειται **Β** ον Μυ ρο φο

Γ ροι Γυ ναι αι κες με τα δα κρυ ων ζη του σαι

θη ρου σαι ε λε γον **Β** Οι μοι Σω τηρ των

α παντων πως κα α τε δε ζω τα φω ω οι κη σαι

οι κη σας δε θε λων πως ε κλα πης πως με ε

τε τε θης ποι ος δε το προς το σον ζω η

φο ρον κα τε κρυ υ ψε σω μα Αλ λα Δε ε

ε σπο τα ως υ πε σχου η μιν εμ φα νη

θι και παυ σον αφ η μων τον ο θυρ μον

τω ων δα κρυ ων θρη νου σαις δε αυ ταις Αγ

γε λος προς αυ τας α πε βο η σε Τον θρη

νον παυ σα με ναι τοις Α πο στο λοις ει πα τε

Ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος τω κο σμω

δω ρου με νος ι λα σμον και το με γα

ε λε ος

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς

μακρότητα ἡμερῶν.

Δ **Γ** ταυ ρω θεις ως η βου λη θης Χριστε

και τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυλευ σας

τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με ε

τα δο ξης **β** τω κο ο ο σμω δω ρου με νος

α τε λευ τη τον ζω ην **Δ** και το με

γα ε λε ος **β**

Τοῦ αὐτοῦ.

³Ηχος λ π **Π**α.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π
τι

της πατρικης δωρεας δι

ασκορπι ισα ας τον πλου ου ου

τον αλογοισου νε εβο οσκο μην

οτα αλας κτη η νε ε ε σι

και της αυτων ορεγο ομε ενοστρο

οφης ελι μωττον μη ηχο οορτα

ζο ομε ε ε ε νοσ αλλ υπο

στρε εψας προς τον ευσπλαα αγχνο ο

ον Πατε ερα κρα αυγα αααζω

συ υνδα ακρυ υ υ σι δεξαι με

ως μι σθι ι ονπρο σπι ι πτοον τα τη φι

λαν θρω πι ι α σου ου και σω ω ω σο

ο ο ον με π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτησμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου ^β Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ω ν ^γ ^Δ

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνημα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π ὦ Βου.

(Δ)

Ἄ —————
γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υπηνητη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)

την ευλογημενην καλεσας
σου Μη τερα ηλθες επι το παθος εκου
σι αβουλη λαμψας εν τω Σταυρω α
να ζητησαι θελων τον Αδαμ λε
γων τοις Αγγελοις συγχααρητε μοι ο
τι ευρεθη η απολομενη δραχμη
ο παντα σοφωσι κονομησας δοξα
σοι οι οι

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
'Ωδὴ α'.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικάς, ἐνιαίας
φύσεως, ἀπαράλλακτον μορφήν, ἀγαθὸν
φιλανθρωπον Θεόν, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, ἡμῖν
δωρούμενον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ ὑπερούσιος μόνος καὶ τριλαμπής, χαρακτηῆρσι
Κύριος, ἐν Θεότητι μιᾷ, πεφυκῶς συνέτισον ἡμᾶς,
καὶ ἀξίωσον τῆς σῆς, θείας ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυμφοστολήσας ὁ Παῦλος τὴν ἐξ ἔθνῶν,
Ἐκκλησίαν ἕνα σε, τρισυπόστατον Θεόν,
προσκυνεῖν ἐδίδαξεν ἐξ οὔ, καὶ δι' οὔ περ καὶ ἐν ᾧ,
τὰ πάντα γέγονεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς γαστρὸς σου προῆλθεν ὁ νοητός, Θεοτόκε
Ἡλιος, καὶ κατηύγασεν ἡμᾶς, τριφαοῦς Θεότητος
αὐγαῖς, ὃν ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, σὲ μακαρίζομεν.

'Ωδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοσμήσας τρίφωτε Θεέ, Τάξεις τὰς οὐρανίους,
κατεσκευάσας μέλπειν, τρισαγίαις σε φωναῖς, δέξαι
μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας σοῦ τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν μόνην ἄτρεπτον τριττὴν, σύμμορφον ἐνιαίαν,
θεαρχίαν ὑμνοῦντες, λιτάζομέν σε θερμῶς,
ἁμαρτημάτων πολλῶν, καταπέμψαι νῦν ἡμῖν
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ Νοῦς ὁ ἀναρχος Πατήρ, σύμμορφε Θεοῦ Λόγε,
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐθές, τοὺς
ἀνυμνοῦντας πιστῶς, τὸ σὸν κράτος φρούρησον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νομὴν ἀνέστειλε φθορᾶς, ἄνθρωπος κατ' οὐσίαν,
γεγονῶς ὁ Θεός μου, ἐν τῇ μήτρα σου Ἁγνή, καὶ
τοὺς γενάρχας τῆς πρίν, καταδίκης μόνος
ἠλευθέρωσε.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέσποτα Θεέ, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τὴν ἡμῶν
ταπείνωσιν ὡς οἰκτίρμων, καὶ σπλαγχνίσθητι
φιλόανθρωπε πανάγαθε· οὐδαμόθεν γὰρ ἐλπίζομεν,
συγχωρήσεως τεύξασθαι, τῶν κακῶν ὧν ἡμάρτομεν·

διὸ γενοῦ μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγνή, ἐπίβλεψον οὐρανόθεν, ἴδε τῶν ἡμῶν τραυμάτων τὰς ἀλγηδόνας, καὶ σπλαγχνίσθητι πανάχραντε καὶ ἴασαι, τοῦ συνειδότος τὸν καύσωνα, τῷ σῶ ἐλέει δροσίζουσα, καὶ βοῶσα τοῖς δούλοις σου.

Ὁ α' Χορός. Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ῥδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψοῦ διάνοιαν, Μονὰς ἢ τρίφωτος, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν σῶν ὑμνητῶν, θᾶπτον ἀναβίβασον, καὶ τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, καὶ λαμπρότητος ἀξίωσον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μετασχημάτισον, καὶ μεταμόρφωσον, ἐκ κακίας με πάσης πρὸς ἀρετὴν, μόνη ἀσχημάτιστε, καὶ ἀναλλοίωτε Τριάς, ταῖς σαῖς αἴγλαις καταλάμπρυνον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοήσας πρότερον, σοφῶς ὑπέστησας, τῶν Ἀγγέλων τὰς τάξεις λειτουργικάς, σοῦ τῆς ἀγαθότητος, ἢ τρισυπόστατος Μονάς, μεθ' ὧν δέξαι μου τὴν αἴνεσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ φύσει ἄκτιστος, Θεὸς αἰδίδιος, τὴν κτιστὴν τῶν ἀνθρώπων προσειληφώς, φύσιν ἀνεμόρφωσεν, ἐν τῇ ἀγία σου γαστρὶ,

Ὁ β' Χορός· Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νοοῦντες φύσιν θεαρχικὴν, προνοητικὴν καὶ σωστικὴν, πάντων ὑπάρχουσαν Δέσποτα, τρίφωτόν τε μίαν πρὸς σέ, ὀρθρίζομεν, συγχώρησιν αἰτοῦντες τῶν παραπτώσεων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Πατὴρ ὁ ἀναρχος καὶ Θεός, καὶ ὁ συναίδιος Υἱός, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον στήριξον, μοναρχικωτάτη Τριάς, τοὺς σοὺς ὑμνητάς, καὶ πάσης ἐπηρείας ῥῦσαι καὶ θλίψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ῥυθμίζων λάμπεσι θεουργοῖς, καὶ πρὸς εὐαρέστησιν τῆς σῆς, τρισυποστάτου Θεότητος, Ἦλιε τῆς δόξης, καθοδηγῶν με αἰεὶ, τῆς ἄνω Βασιλείας μέτοχον ποίησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πάντα φέρων καὶ συντηρῶν, τῇ παντοδυνάμῳ σου χειρὶ, Λόγε Θεοῦ ἀναλλοίωτε, φρούρει καὶ συντήρει τοὺς σέ, δοξάζοντας,

Ὁ α' Χορός: πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Θεομήτορος.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σοφίαν καὶ σύνεσιν, θεαρχία τριφαῆς, τοῖς ὑμνηταῖς σου δώρησαι, καὶ τοῦ κάλλους ἀκτῖσι τοῦ φωτουργοῦ, τῆς σῆς ἀγαθότητος, καταλάμπεσθαι πάντας καταξίωσον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Φῶς τὸ ἀδιαίρετον, κατ' οὐσίαν τριλαμπές, παντοκρατὲς ἀπρόσιτον, τὰς καρδίας καταύγασον τῶν πιστῶς, αἰνούντων τὸ κράτος σου, καὶ πρὸς θείαν ἀγάπην ἀναπτέρωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν, Ἀειπάρθενε σαφῶς, ὁ συνοχεὺς καὶ Κύριος, τῶν ἀπάντων καὶ μίαν τρισσολαμπῆ, μορφὴν τῆς Θεότητος, προσκυνεῖν τοὺς ἀνθρώπους εἰσηγήσατο.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πάτερ καὶ Υἱέ, σὺν Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, βλέψον εἰς ἡμᾶς, τοὺς πίστει σε προσκυνοῦντας, καὶ δοξάζοντας τὸ κράτος σου Εὐσπλαγχνε, σὺν τοῖς πυρίνοις οἱ πῆλινοι· ἄλλον γὰρ πλήν σου οὐκ οἶδαμεν, καὶ βόησον τοῖς ὑμνοῦσί σε· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Βλέψον εἰς ἡμᾶς, πανύμνητε Θεοτόκε, λάμψον φωτισμόν, καρδίαις ἐσκοτισμέναις, καὶ καταύγασον τὴν ποιίμνην σου Πανάχραντε· ὅσα γὰρ θέλεις καὶ δύνασαι, ὡς Μήτηρ οὔσα τοῦ κτίστου σου, καὶ βόησον τοῖς αἰτοῦσί σε·

Ὁ β' Χορός· Ἐγὼ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ὠδὴ ζ' . Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥωμαλέαν μοι διάνοιαν πρυτάνευσον, τρίφωτε χαρακτῆρσι Μονάς, τοῦ φυλάττειν σου, καὶ τηρεῖν τὰς θείας ἐντολάς, καὶ πάντοτε ψάλλειν σοι πιστῶς·
Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὡς ταυτότητι τῆς φύσεως ὑμνούμενος, ἀφράστως ἐνιαῖος Θεός, τοῖς προσώποις δέ, τῆς Τριάδος φέρων ἀριθμόν, συντήρησον ἅπαντας ἡμᾶς, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, καὶ περιστάσεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συμφυῆ καὶ συναΐδιον δοξάζομεν, ἓνα σε κατ' οὐσίαν Θεόν, ιδιότησιν, ἀσυγχύτως ὑποστατικαῖς, Τριάς τὸ διάφορον ἀπλῶς, προβαλλομένη ἐν μορφῇ, ἀπαραλλάκτῳ σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Θεὸς ὁ ὑπερούσιος προσεῖληφεν, Ἄχραντε, ἐκ γαστρὸς σου ἀγνῆς, τὸ ἡμέτερον, φιλανθρώπως φύραμα σαφῶς, καὶ πάντα ἐδίδαξε βοᾶν.

Ὁ α' Χορός: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η' . Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων, θᾶπτον παράσχου μοι, καὶ παθῶν πολυτρόπων, τὴν ἀπολύτρωσιν, σύμμορφε Τριάς, καὶ Μονὰς τρισυπόστατε, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητῆς τοῦ ἐλέους, καταγγελλόμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων, πάντα ἐλέησον, τρίφωτε Μονὰς, καὶ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς δοξολογοῦντας, τὴν σὴν μεγαλωσύνην.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτὸς αἰδίου, φῶς συναίδιον, τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, Λόγον σὺν Πνεύματι, τῷ ἐκπορευτῷ, φωτὶ πίστει δοξάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰατρὸν τοῖς ἀνθρώποις, Ἄχραντε τέτοκας, παντοδύναμον Λόγον, Χριστὸν τὸν Κύριον, τῆς προγονικῆς, πληγῆς πάντας ἰώμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας,

Ὁ β' Χορός· αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὅρα ἅν αἱ τάξεις, Χερουβείμ Δέσποτα, κάλλους τοῦ σου τὴν δόξαν, οὐ δυνάμεναι πτέρυξι, κατακαλυπτόμεναι, ἀπαύστως τριττόν, ὕμνον ἀναβοῶσι, τὸ τρισυπόστατον, τῆς σῆς θεαρχίας ἐνικῆς, κράτος δοξάζουσι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς σὰς ἐλλάμψεις, ἄδυτε Ἥλιε, σῶν οἰκετῶν παράσχου, ταῖς καρδίαις καὶ φώτισον, τὰς ψυχὰς καὶ λύτρωσαι, πταισμάτων πολλῶν, μόνε παντελεῆμον, καὶ τρισυπόστατε, καὶ τῆς ἀκηράτου σου ζωῆς, ἡμᾶς ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φῶς ὁμότιμον, καὶ τρισήλιον, καὶ φωτουργὸν Θεότης, πεφυκυῖα καταύγασον, τοὺς πιστῶς σε μέλποντας, καὶ τῆς ζοφεραῖς, ῥῦσαι κακοπραγίας, καὶ καταξίωσον, τῶν φωτεινοτάτων σου σκηνηῶν, ὡς ὑπεράγαθος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφῶς τὸν ἄνθρωπον, πρὶν διέπλασεν, ὁ σὸς Υἱὸς Παρθέने, καὶ φθαρέντα ἀνέπλασε, διὰ σοῦ Πανύμνητε, καὶ θείου φωτός, αἴγλης τῆς ἀνεσπέρου, πάντα ἐπλήρωσε, τοὺς σὲ Θεοτόκον ἀληθῆ, αἰεὶ δοξάζοντας.

Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν **Β**

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α **Β**

Γ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και αεί και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ

λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π Δι.

(Δ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με ε νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι ι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ

ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π β Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το

μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε

νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι

α εν τω τα α α φω ζη του σα το

α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ

λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ

αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω

ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ

των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλή, λάμπας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις: Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμή. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

β **0** την ευ λο γη με νην κα λε σας

σου Μη τε ρα **Δ** ηλ θες ε πι το πα θος ε κου

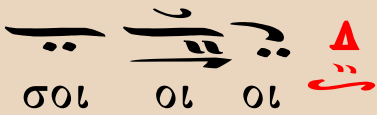
σι α βου λη **β** λαμ ψας εν τω Σταυρω α

να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ **Δ** λε

γων τοις Α γ γε λοις συ γ χα α ρη τε μοι **Δ** ο

τι ευ ρε θη η α πο λο με νη δρα χμη **β**

ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας δο ξα

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεωγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνή, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυψας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυὶδ τὸν τόκον σου, πανύμνητε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου· καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σπορᾶς, γῆ ἁγία τοῦ κόσμου

τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ
Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ
λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ,
ἀορασία πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου, καὶ ἐρμηνεύει
Συμεὼν τὴν ἔγερσιν, τὴν ἔνθεον ἀθάνατε Κύριε·
κατέβης γὰρ ὡσεὶ νεκρὸς ἐν τῷ τάφῳ, ὁ λύσας ἄδου
τὰς πύλας· ἀνέστης δὲ ἄνευ φθορᾶς, ὡς Δεσπότης
τοῦ κόσμου εἰς σωτηρίαν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
φωτίσας τοὺς ἐν σκότει.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν
ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα
ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Εὐλογοῦσθε τοὺς κυριεύοντες

ἐν ἐξουσίᾳ διδοῦσιν ἡμῶν

ἡμῶν ἀδικαίωματα σου

καὶ ἡμῶν ἀδικαίωματα σου

καὶ ἡμῶν ἀδικαίωματα σου

ε **Δ** εν νε εκροι οι οιοι λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ** του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ** και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οἰς δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε **κ**

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις **κ**

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε **κ** ο Σω

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη δ

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ κ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε Γ

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε δ

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α Γ

πο στο ο λους ει ε πα τε Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κα δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κα

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^κα γ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου ^Δα τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ^κα ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος ^Δα

Α | ^ρ ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι ^κ_α

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα ^κ_α την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α ^Δ_δ συν τοις Σε ρα

φειμ ⁺ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος ^κ_α α α γι ος

ει κυ υ ρι ε ^Δ_δ

Κ | ^ρ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**_α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

ι τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ**_α χαρ μο νη η

ην δε τη **+** Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πης πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ**_α ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε **+**

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ**_α ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**_α

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ**_α αλ

λη η λου ου ι α α λλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ
δ

Τὸ Γ'. Ἄ λ λη η λου ι ι α α α κ
α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π
α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Τῶ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῶ σου θανάτῳ Χριστέ,
πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν
τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἶρω, πρὸς σέ
Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρτίζων
εὐχρηστα, σκεύη σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πανσωστικὴ αἰτία· εἴ τιτι τούτο
κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν τῆς γῆς,
περοῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀντισχεῖν
ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶντες γὰρ ἔνθεν
ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθήτω ἡ ψυχὴ, ὡς
στρουθίον Λόγε· οἱ μοι! πῶς μέλλω τῶν ἐχθρῶν
ῤυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρχων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκία
σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν γὰρ τῷ
Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί, καὶ
πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χειρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων κληρὸς,
ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐκτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω
στρατηγίαι προσκυνοῦσι,

Ὁ β' Χορός· σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ

σῶσαι ἡμᾶς. (Δὶς)

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τὸν χερουβὶμ, ἐμφάνηθι.

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου,

Ὁ β' Χορὸς καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ π π Δι.

(Δ)

ᾠ ς εν η πει ρω πε ζευ σας ο Ι

σρα ηλ εν α βυσσω ι χνεσι τον δι

ωκ την Φα ρα ω κα θο ρων πον του με

νον Θε ω ε πι νι κι ον ω δην ε βο

α Α σω ω μεν

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ᾄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβω σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωήν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Τὴν Μωσέως ᾠδὴν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰησοῦ ὁ Θεός, μετανοοῦντα δέξαι νῦν καμέ, ὡς τὸν Ἄσωτον Υἱόν, πάντα τὸν βίον ἐν ἀμελείᾳ ζήσαντα καὶ σὲ παροργίσαντα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅν μοι δέδωκας πρὶν, κακῶς ἐσκόρπισα θεῖον πλοῦτον, ἐμακρύνθην ἀπὸ σοῦ, ἀσώτως ζήσας, εὐσπλαγχνε Πάτερ. Δέξαι οὖν καμέ ἐπιστρέφοντα.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας νυνί, τὰς πατρικὰς προσεφαπλώσας δέξαι, Κύριε, καμέ, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον, πανοικτίρμον, ὅπως εὐχαρίστως δοξάζω σε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πᾶσαν δεικνὺς ἀγαθωσύνην, πάριδέ μου τὴν πληθύν, τῶν ἐγκλημάτων ὡς εὐεργέτης, θείαις τῆς Μητρὸς σου δεήσεσι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Δ)

Δ Ο υ κ ε σ τ ι ν Α γ ι ο ς ω ς σ υ Κ υ

ρ ι ε ο Θε ο ς μ ο υ **Δ** ο υ ψ ω σ α ς τ ο

κ ε ε ρ α ς τ ω ν π ι σ τ ω ν σ ο υ Α γ α θ ε **β** κ α ι

σ τ ε ρ ε ω σ α ς η μ α ς ε ν τ η π ε τ ρ α τ η ς ο

μ ο λ ο γ ι α α ς σ ο υ **β**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δείλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Στειωθέντα μου τὸν νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξω ὅλος ἑμαυτοῦ, γεγονῶς φρενοβλαβῶς προσεκολλήθην, τοῖς παθῶν ἐφευρέταις, ἀλλὰ δέξαι με Χριστέ, ὡσπερ τὸν Ἄσωτον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Ἀσώτου τὴν φωνήν, ἐκμιμούμενος βοῶ· Ἡμαρτον Πάτερ, ὡς ἐκεῖνον οὖν καὶ ἐναγκάλισαι νυνί, καὶ μὴ ἀπόση με.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰς ἀγκάλας σου Χριστέ, ὑφαπλώσας συμπαθῶς ὑπόδειξαί με, ἀπὸ χώρας μακρᾶς, ἁμαρτίας καὶ παθῶν ἐπαναστρέφοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ καλὴ ἐν γυναιξί, καταπλούτισον καὶ μέ, καλῶν ιδέαις, ἀμαρτίαις πολλαῖς, τὸν πτωχεύσαντα, Ἀγνή, ὅπως δοξάζω σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτεῖῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτήρ, ἀνάστασις καὶ ζωὴ, καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως, καὶ ὡς μόνον δυνατόν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν

ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς
ἔσωσας ἡμᾶς, ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Κάθισμα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγκάλας πατρικάς, διανοῖξαί μοι σπεῦσον, ἀσώτως
τὸν ἐμόν, κατηνάλωσα βίον, εἰς πλοῦτον
ἀδαπάνητον, ἀφορῶν τοῦ ἐλέους Σου. Νῦν
πτωχεύουσαν, μὴ ὑπερίδης καρδίαν· σοὶ γὰρ Κύριε,
ἐν καταλύξει κραυγάζω. Ἕμαρτον, σῶσόν με.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἀνύμφευτε ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ μόνη τῶν
πιστῶν, προστασία καὶ σκέπη, κινδύνων καὶ
θλίψεων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, πάντας
λύτρωσαι, τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Κόρη, ἔχοντας,
καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον ταῖς θείαις πρεσβείαις
σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠ Χορός· Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως,
ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον·
ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω·
Ἕμαρτον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με
μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων
σου.

ᾠ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καθ' ἐκάστην διδάσκοντος δι'

οἰκείας φωνῆς, τῶν Γραφῶν ἀκουσώμεθα, περὶ τοῦ Ἀσώτου καὶ σώφρονος πάλιν, καὶ τούτου πίστει ἐκμιμησώμεθα τὴν καλὴν μετάνοιαν, τῷ κατιδόντι πάντα τὰ κρύφια μετὰ ταπεινῆς καρδίας κράζωμεν· Ἠμάρτομέν σοι Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ποτέ, κληθῆναι τέκνα ὡς πρὶν. Ἀλλ' ὡς φύσει ὑπάρχων φιλόανθρωπος, σὺ προσδέχου, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου.

Στίχοι

Ὁ χρηστὸς ἡμῖν Εὐτρόπιος τοὺς τρόπους,
Ἐφεῦρε Χριστὸν καὶ τέλους διὰ ξίφους.
Καὶ Κλεόνικος εὐκλεᾶ νίκην ἔχει,
Σταυρῷ κρεμασθεὶς, ὡς Χριστὸς μου πάλαι.
Εἰρκτὴν τὸ σῶμα καὶ πρὸ τῆς εἰρκτῆς ἔχων,
Εἰρκτῶν λυτροῦται Βασιλίσκος ἐκ δύο.
Ἐν ξύλῳ Εὐτρόπιος σταυροῖο τρίτη προσεπήχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρητου, Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας.

Στίχοι

Χωρεῖν ἔχει που τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον,
Καὶ τὸν Θεοδώρητον ἔνδον τὸν μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ζήνων καὶ Ζώϊλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

Ζωῆς λύσις Ζήνωνι καὶ τῷ Ζωΐλῳ
Ζωῆς ὑπῆρξε κρείττονος παραιτία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ Ὁσία Πιαμοῦν ἡ παρθένος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα τῆς τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ παραβολῆς ἐκ
τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου μνεΐαν ποιούμεθα, ἣν οἱ
θειότατοι Πατέρες ἡμῶν δευτέραν ἐν τῷ Τριωδίῳ
ἐνέταξαν.

Στίχοι

Ἄσωτος εἶ τις, ὡς ἐγώ, θαρρῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου πᾶσα ἠνοικται θύρα.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τ η η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σ π ο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.
(Π)

Ὠδὴ Α'.

Τ

ην Μω σε ε ε ω ω ως

ω ω δην α να λα βου ου σα α α

βο ο η σο ον ψυ υ υ χη Βο

η θο ος και σκε πα α στης ε γε νε

το ο ο ο μοι οι οι ει εις σω ω τη

ρι ι ι ι αν π 'Ο β' χορός ου ου τος

μου Θε ε ος και αι δο ο ξα α

α α σω ω α α αυ τον π

Ωδή Γ'. τει ει ρω ω θεν τα α μου

ου το ο ον νου ου ουουν κα αρ πο ο

φο ρο ον ο ο Θε ε ε ος α

να δει ει ει ξο ο ον με ε γε ωρ

γε ε ε ε τω ω ων κα α λων φυ

τουρ γε ε των α γα θω ων τη η ε ευσπλαγ

χνι α σου ου π

Ὠδὴ Δ'.

Την εκ Παρ θε νου σου ου ου

γεν νη η σιν ο προ ο φη η τη η ης προ

βλε ε ε πων **π** α α νε ε κη ρυ υτ

τε ε βο ο ο ων **π** Την α κο

η η ην σου ου **Δ** α κη κο ο α α

α και αι ε ε φο βη η η η θην **π**

ο ο τι α α πο Θαι αι μαν **π** και εξ

ο ρους α γι ου κα τα σκι ι ι ου ου **Δ**

ε ε πε ε ε δη η μη σα ας

Χρι ι ι στε **π**

Ὠδὴ Ε'.

Της νυ κτος δι ι ι ελ θου

ου ου σης π κ κ κ κ λ κ ι ι κ

εν η η η με ε ε ε ρα π και το

φως τω κο ο ο σμω ω ε πελαμ ψε ε π

δι ι α α του ου το ο ο υ μνει

ει ει σε π τα αγ μα τα αγ γε ε

ε λω ων Δ και δο ξο λο ο γει ει ει

σε ε Χρι ι στε ε ε ε ο ο

Θε ε ε ος π

Ὠδὴ 5'. Β υ θω ω α μαρ τη μα α

α α α των ου νε ε χο μαι Σω ω τηρ

και εν πε λα α γειτου βι ι ι ου ου βυ θι

ζο μαι αι α αλλ ω ω σπερ το ον Ι ι

ω ω ναν ε εκ του ου θη η η ρος

κα με ε ε τω ω ων πα α θων α

να α γα α α γε ε ε ε και αι αι

δι ι α α σω σο ο ο ον με

Ὠδὴ Ζ'. α Χε ρου βιμ μι μου με ε

νοι παι αι αι αι δε ε ες ε εν τη η κα

μι ι ι ι νω ε χο ρευ ο ο ον βο

ω ω ων τες Ε ευ λο ο γη η τος

ει ει ο ο Θε ε ε ος ο ο τι

εν α λη θει α α και κρι ι ι σει

ε πη γα γε ες ταυ τα πα α αν τα α

δι α τας α α μα αρ τι ι ι ι ι

α ας η η η μων ο υ περ υ υ

μνη το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ος

εις πα αν τας του ους αι ω ω ω ω νας

Ὠδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου ου ου ου με εν τον Κυ ρι ο

ον

Τ ον εν τη βα α α τω ω ω Μω ω

ση της Παρ θε ε ε νου ου το θα

α α αυ μα ε εν Σι ι ναι αι ω ω

ω τω ο ο ο ρει προ ο τυ υ πω σα

αν τα α πο ο ο τε υ μνει ει τε

ευ λο γει ει ει ει τε ε και αι

υ υ περ υ υ ψου ου ου τε ει εις πα α

αν τα ας του ους αι ω ω ω ω να α

α ας

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.
(II)

Ὠδὴ Α΄. ην Μω σε ε ως ω δην

α να λα βου σα βο η σονψυχη Βο ο

η θος καισκεπα στης ε γε νε το ο μοι

εις σωτηριαν **Δ** 'Ο β' χορός· ουτος μου

Θεος και δοξασω αυτον **π**

Ωδὴ Γ'. **Γ** τειρωθεν ταμουτοννουν **π** καρ

ποφορον ο Θεος αναδειξον μεγα

ωρ γεετων καλων **Δ** φυτουρ γετων α

γαθων τη ευσπλαγχνι α σου **π**

Ωδὴ Δ'. **Τ** ην εκ Παρθεενου σου γεν

νησιν ο προφηη της προβλεπων **π** α α νε

κηρυττε βων **π** Την ακοην σου α

κηκοα και εφοβηθην **π** ο οτι α

ποθαιμαν **Δ** και εξορους α γι ου

κα τα σκι ι ου ε πε δη μη σας Χρι στε

Ὠδὴ Ε'. **Τ** ης νυ κτος δι ελ θου σης η

η γι κεν η η με ρα και το φως τω κο

σμων ε πε λαμψε δια του ου του

μνει σε τα γμα τα Αγ γε λων και δο ξο

λο γει σε Χρι στε ο Θε ος

Ὠδὴ ΣΤ'. **Β** υ θω α μαρ τη μα των σου νε

χο μαι Σω τηρ και εν πε λα γει του βι ι

ου βυ θι ζο μαι αλλ ω ω σπε ρτον Ι ω

ναν εκ του θη ρος κα με των πα θων α

να α γα γε και δι α σω σον με

Ὦδὴ Ζ΄.

Τ

α Χε ρου βιμ μι μου με νοι

παι αι δεσ εν τη κα μι νω ε χο ρευ

ον βο ων τεσ Ευ λο ο γη τος ει ο Θε

ος ο ο τι εν α λη θει α και

κρι ι σει ε πη γα γεσ ταυ τα πα αν τα

δι α τας α μαρ τι ας η μων ο υ πε

ρυ μνητος και δε δο ξα σμενος εις παν τας

τους αι ω νας

Ὦδὴ Η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν και

προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Τ ον εν τη βα τω Μω ση της Παρ

θε ε νου το θαυμα π εν Σι ναι ω τω ο

ρει προ τυ πω σαν τα πο τε π υ μνει τε

ευ λο γει τε Δ ρ και υ πε ρυ ψου τε εις

παν τας τους αι ω ω να α ας π

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου **β**

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι **β** **χ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

I δου ου γα αρ **Δ** εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην **Δ** και εν α μαρ τι

αι αι αις **Ζ'** ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου **β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου **Β**

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λη σα π ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρυσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κυ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **Β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **Β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **δ**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η

(N)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ αλλ ως οι κτιρ μων κα

(Δ) α α θα α α ρον δ (N) ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ νον

μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο το

ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα τε ερ

ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας **δ** ταις σαις πρε

σβει **(Δ)** αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με **Δ**

(N) πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας **δ**

Ἦχος λ π Πά

Ε **(Π)** χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των ι κτιρμων σου **χ** ε ξα λειπον

το α νο ο μη μα α α μου ^π
(N) (Π)

F α πλη η η η θη των πε πραγ με

νω ων μοι δει ει νων ^Δ εν νο ω ω ων ο ο

τα λα ας ^χ τρε ε ε ε ε ε μω ω ^κ την

φο βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε

ε ε ε ως ^π αλ λα θα ρων εις το ε

λε ος της ευσπλαγχνι ^Δ ας σου ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ^Δ

ε λε η σον με ο ο Θε ε ος κα

τα το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

^Δ
ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος — Πά.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

(Π)

Τὴν Τιμιωτεραντων Χερου
βιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως
των Σεραφιμ την αδιαφθορως Θε
ον Λογον τεκουσαν την οντως Θεο
το κονσε μεγαλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ

ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν
καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(Π)

Την τιμιωτεεραντων Χερου

ουβιν **Δ** και ενδοξοτεεραν ασυγκρι

ιιιτωωστων Σεραφιμ **π** την α

διαφθοοορωσ Θεεον Λογον

τεκουου ουουσαν **π** την οοντωωσ

Θεοτοοκοονσεεεεμεεγα

λυ νο με εν π

Ὡιδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

ων γη γε ε νων τις η η κου ου

σε τοι οι ου ου ου το ον η τι ις

ε ε ε ω ω ρα κε ε πο ο ο

τε ο τι παρ θε νος ε ε ευ ρε ε ε

θη εν γα στρι ε ε χουου σα και α νω

δι ι ι ι νω ως το βρε ε ε ε

φο ο ος α α πο ο τε κουου ου ου

σα τοι ου ου το ον σου το ο θα

α αυ μα α και σε α α γνη Θε ο κυ υ

η το ορ Μα ρι α α α με γα λυ

υ νο ο ο με ε ε εν π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(Π)

των γη γε νων τις η κου σε τοι

ου ου τον η τις ε ω ρα κε πο τε ο

τι παρ θε νος ευ ρε θη εν γαστρι ε χουσα

και α νω δι νως το βρε ε φος α πο τε

κουσα π τοι ου τον σου το θαυ μα και σε

α γνη Θε ο κυ η η τορ Μα ρι α με γα

λυ νο με ε εν π

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον στ'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στάς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω. Ὑπέρθες Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν πλοῦτον, ὃν μοι δέδωκας, τῆς χάριτος ὁ ἄθλιος, ἀποδημήσας ἀχρείως, κακῶς ἠνάλωσα Σῶτερ, ἀσώτως ζήσας δαίμοσι, δολίως διεσκόρπισα· διό με ἐπιστρέφοντα, ὥσπερ τὸν Ἄσωτον δέξαι, Πάτερ οἰκτίρμον, καὶ σῶσον.

Ἔτερον. Ὁμοιον.

Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου, ἐκδαπανήσας Κύριε, καὶ πονηροῖς δαιμονίοις, καθυπετάγην ὁ τάλας· ἀλλὰ Σωτὴρ πανεύσπλαγχνε τὸν Ἄσωτον οἰκτείρησον, καὶ ῥυπωθέντα κάθαρον, τὴν πρῶπην ἀποδιδούς μοι, στολὴν τῆς σῆς βασιλείας.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄγία Μητροπάρθενε, τὸ μέγα περιήχημα τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ π ᾠ. Πᾶ.

(Π)

Ν ε ε Πα α α σα πνο ο η αι νε

σα α τω ω ω τον Κυ υ ρι ι ι ι ον

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα

α νων αι νει τε α αυ το ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ μνος

τω ω ω Θεε ε ε ω π

Α ι αι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες

οι α αγ γε λοι οι α α αυ του αι

(Δ) νει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α

(Π) μει εις α α αυ του Σοι πρε ε πει υμνος

τω ω ω Θεε ε ε ω π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος ζω.

(Ζ) ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο κη η η η η η η η

ἦ ἦ ἦ ἦν καὶ Ἀ ἀ ἀ ἀ ἦ ἀ ἀ

ἀ ἀ ἀρχὶ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἀρχὶ

ἐ ρε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ

ἐ ἐ ἐ ἠε ἐ ἐ ἐ ἐ ἀ ἀ ἀ ἀ

(II)

ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ ἦ ἦ ἦ μω

ω ω ἦω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ἰ ἰ ἐ

(N)

Κυ υ ρι ἰ ἰ ἐ π ε ε ε ε ε

(II)

ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ χε ἐ ἐ ἐ

ἠε ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ ἐ φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N)

(II)

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π) (Δ)
Ὁ Σταυ ρος σουου Κυ ρι ι ε ζω

η και α να α στα α σις υ υ πα αρ

χει τω ω λα ω ω ω ω σου και επ

αυ τω πε ε ε ποι οι θε ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ

μνου μεν ε λε η η σο ον η η η

π
μας

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Η τα φη σουου Δε σπο ο τα Πα
(Δ)
ρα δει ει σον η η νοι οι ξε τω ω γε
(Π)
ε νει τω ων αν θρω ω ω πων και
εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρωω θε εν τες
σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω
ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο
ον η η η μας π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Γ υν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι ^(Δ) Χρι

στον α νυ μνη σω ω μεν τον α να στα αν ^(Π)

τα ε εκ νε ε ε κρων ^π και προς αυ

το ον ε ε εκ βο ο ω μεν ^Δ Συ ζω η υ

πα αρχεις η μων και ^(Δ) α να α α α

στα α α α σις ^Δ ε λε ε η σο ^(Π)

ον η η η μας ^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

^(Δ) **Τ** ρι η μερος α νε ε ε ε στης

Χρι στε ε ^β εκ τα φου κα θω ως γε ε

ε γραα α α πται ^β συν ε γει ει ει

ραστον Προ πα το ρα α η η η μων

δι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

ξα α α α ζει ^β το ο ο γε ε ε

νος τω ω ων αν θρω ω ω ω πω

ων ^Δ και α νυ μνει σου τη η ην Α

α να α στα σιν ^β

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

^(Π)
π **κ** υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο

^(Δ)
ον υ υ παρ χει ^Δ της σης Α να στα α α α

σε ε ε ε ως ^(Π) δ το ο μυ στη η η η

η η η ρι ον π ου τω γαρ προ ηλ

θες ε ε εκ του ου τα φου ως νυ υμ φι ι

ος ε εκ πα σταα α α δος π θα να

τω θα α να α α τον λυ υ σας ^(Δ) ρ ι

να τον Α α δα αμ ε λευ θε ρω ω ω

σης π ^(Κ) ο ο θεν εν ου ρα νοι οις Αγ γε ε

^(Δ) ε λοι χο ο ρε ^(Π) ευ ου ου ου ου ^(Π) ρ σι ρ και

ε πι ι γης ανθρωποι οι οι δο ξα α

ζου ου ου ου σι π την εις η μας γε νο

με νην ευ σπλαγ χνι αν σου ου φι λα α αν

Ἦχος π
θρωω ω ω πε

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.
Ἦχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Δ)

Την του Α σω ω ω του ου φω ω

ω νην προ σφε ε ρω σοι Κυ υ υ ρι ε

η η μα α α αρ τον ε νω πι ι ον

των ο φθαλ μω ων σου ου α γα α θε ε

ε ε σκο ορ πι ι ι ι σα τον

πλουου ου ου τον τω ω ω ων χα ρι σμα α

α τω ω ω ων σου αλ λα δε ξαι με

με τα α α νο ου ουν τα Σω τη ηρ και αι

σω ω ω σο ο ο ον με

Ἦχος δὲ Πά.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

(B)

ς ο Α σω ω τος Υι υι ος η η ηλ

(Π)

θο ον κα γω οι κτι ι ι ρ μον ο τον

βι ον ο ο ο ο βι ο ο λον δα πα νη

σας εν τη α πο δη η μι ι ι ι ι

(B)

α ε σκορπι σα το ον πλου ου ου το ον ο

(Π)

ο ον δε ε δω κας μοι Πα α α α τερ

(B)

δε ξαι με με τα νο ου ου ου ουν τα α α

ο Θε ε ος Δ και ε λε ε ε

ε η η σο ο ον με β λ

Ἦχος λ π δ Νη.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

(N)

Δ α πα νη σας α σω τως της πα τρι

κης ου σι ας το ον πλου ου ου τον και κα

τα να λω ω ω ω ω σας ε ρημος

γε ε γο ο να εν τη χω ρα οι κη η η

σας των πο νη ρω ω ων πο ο λι ι ι

των και μη κε τι ι φε ε ε ρων το

με τα του των συ νοι οι οι κε σι ι ον β λ

(Δ) (N)

ε πι στρεψας βο ο ω ω ω σοι τω οι

κτι ιρ μο νι Πα α τρι (Δ) η η μα αρ

τον εις τον ου ρα α νον και ε

νω ω ω ω πι ι ο ο ον σου και (N)

ουκ ει ει μι α ξι ι ος κλη η θη η

η ναι Υι υι υι ο ο ο ο ος σου

ποι οι οι οι η η σο ο ον με ως

ε να των μι ι ι σθι ω ων σου ο Θε

(Π) (N)

ο ο ος και ε ε λε η η η σο

ο ο ον με

ο ο ον με

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

π τι

Π α α τερ α γα α θε ε μα

κρυ υν θην α α πο ο σου μη εγ κα

α τα λι ι ι ι πη η η ης με μη

δε α α α χρει ει ει ο ον δει ει ει

ξης της βα α α σι λει ει α α α

(K)

ας σου ο εχ θρος ο πα αμ πο ο

(Π)

νη η η ρο ος ε ε ε γυ υ υ μνω

σε ε με και αι η η ρε μου ου τον πλου

ου ου ου τον της ψυ χη ης τα χα

ρι σμα α τα α σω τως δι ι ι ε

σκο ορ πι ι ι ι σα α να

στα ας ουν ε πι στρε ψας προς σε ε ε

εκ βο ο ο ο ω ποι η σο ο ον με

(Π)

ε ως ε να τω ω ων μι σθι ι ω

ω ω ων σου ο δι ε με ε εν Στα αυ

ρω τας α χραντους σου ου χει ει ρα α ας α α

(Κ)

πλω ω ω σας ι να του δει νου ου θη η

(Δ)

ρο ο ο ος α φα αρ πα α ση η η ης

(Π)

με και την πρω ω την κα τα στο λην

(Δ)

ε πεν δυ υ υ υ ση η η ης με ως

(Π)

μο ο νος πο ο λυ ε ε ε λε ε ε ε

ος π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται **β**

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π **Δ**.

(II)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **π** Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευ μα **π**

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κοσμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πατρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

^ϝ ξαν Θε ου Πατρος Α μην ^π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη
η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον
και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτονσοι **π**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι

συ ει ο Θε ος μου **π**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως **π**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκουσι σε **π** Α γι ος ο Θε ος α

γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να τος ε

λε η σον η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευμα τι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην **π**

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας **π**

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος

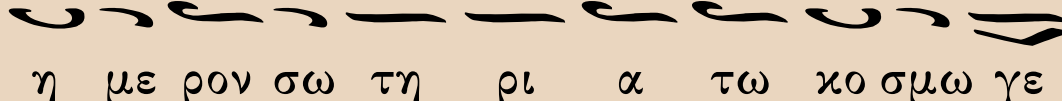
A α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

(Δ)
ρο ος

A γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε (Π)

η η η σο ον η η η μα α α

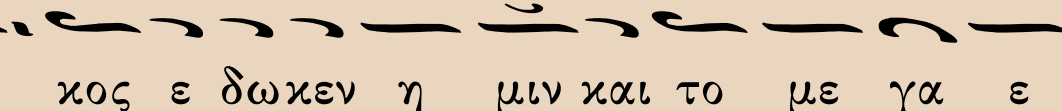
α α ας

C η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ τα α

φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων κα

θε λων γαρ τω θα να τωτον θα να τον το

νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα ε

λε ο ο ος ^Δ ρ

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Α ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το

(Δ)

ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι

(Π)

ι στοιοις Θε ε ε ω και ε ε πι

γης ει ρη η η νη εν αν θρω ω

ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου με εν σε

(Δ)

προ σκυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο

(Π)

γου ου ου ου ου με ε ε εν σε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην σου ου δο

ο ο ο ξαν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τος Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η σου Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος του Θε ε ου ου ο Υι ο

ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι

αι ρωων την αα μαρτι ι ι

α αν του κο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

του ου ου κο ο ο σμου

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ων του ου

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας

Ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος ^(Δ) συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος ^(Π) Ι η σους Χρι ι στος εις

δο ο ο ξαν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην ^π

Κ α θε κα α α στην η με ε

^(Δ) ραν ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω ^(Δ) το ο ο νο μα α α

^(Π) σου ου εις τον αι ω ω ω ω να α ^κ

και εις τον αι ω ω να α του αι αι αι

ω ω ω ω ω νος ^π

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη α να μαρ τη η η τους φυ λα χθη

η η ναι η η η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

(Δ) ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε τον και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον και

(Π) το ο ο νο ο μα α α σου εις

τους αι ω ω ω νας α α α α μην

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ε το ε λε

(Δ) ος σου ε ε ε ε ε ε φη η η η η

(Π)

μας ^Δδ κα θα α πε ^ρερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε ^π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με ^κ τα α α α δι

και ω ω μα τα α α σου ^π

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι υν ^κ εν γε νε

(Δ)

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

(Π)

^ρα ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ^ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ^κ ι

ι α σαι αι την ψυ χην μου ου ου ο

π
τι η η η μαρ το ο ο ον σοι

κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

(Δ)
γ ο ο ον δι ι δα α α ξ ο ο

(Π)
ο ο ον με του ποι ει ν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

π
ο Θε ο ο ο ος μου

ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο

π
με θα α α α φως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε

ο ο ο ο ος σου ου ου ου τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε π

Α χ γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας π

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνεευ μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α α α μην π

Α γι ος α θα α να το ος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Ἀσματικὸν Ἰακώβου.

χ π Ἀ (Π)

α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

γι ο ο ο ο ο ο ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χ̄ **C** η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ς **Δ**

Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Δ ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως **κ** Δο ο ξα α ε εν υ

(Δ) ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω **(Π)** και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η **π** εν

ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε κ ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν (Z)

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε (Δ)

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι (Π)

οι δι α την με γα α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε (Δ)

Πα α τερ Παν το κρα α α α τωρ (Π) π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

(Κ)

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

(Δ)

(Π)

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

(Δ)

αι αι αι αι αι ρων τας α μαρ τι ι ι

(Π)

π
ι ας του κο ο ο ο σμου

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

(Δ)
η μων ο κα θη η με ε νος εκ

(K) (Π)
δε ξι ω ω ω ν του ου Πα α α τρος

ο
και ε λε ε η η σο ον η η η

π
μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

(Δ)
Α α γι ι ι ος π συ ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος ζ' Ι η σου

(Π)
ους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο

ο ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ος Α

α α μην π

Κ α θ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

(K)

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

εν ε ε πι ι ι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ιν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η η εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως π

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον **κ** το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε **π** Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

γι ι ο ος Α **Δ** α θα να α τος ε λε ε η **Π**

η σο ον η η η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

ι **π**

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω νάστων αι

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α (Κ) (Δ) ο ος Α α θα α να α
γι ι ο ος

(Π) ε λε ε η η σο ον η
το ος ε

η η μας

Α (Π) (Γ) ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε
χι ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ο ος Α γι ι ο ο ο ο ος

(Κ) Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

(Δ) ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ^{ζ'} ε ε

(Π)

λε η η ^ρ σον η η μα α α α α α α

ας ^π

Γ ^χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

^ρ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος ^Δ ^ρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κυριε εὐ

(Δ)

λοοο γειε ψυχῆ μου τὸν Κυ

(N)

ριὸν ^πκαὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα

τοῦ ἀγιῶν αὐτοῦ ^νδ̣

(K)

Εὐλογῆ ψυχῆ μου τὸν Κυριὸν καὶ

(N)

μη ἐπιλανθάνου πάσας τὰ πό

δοσει αὐτοῦ ^νδ̣

Τὸν εὐλιτεύοντάς τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θους την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ς ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδι

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^να νο ^νμι ^νας ημων ^νδι

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^(Δ) ^(N)πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδι

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _λ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και κατα δε

ξαμενος δια την ημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π Δι.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Δ)

Μ νη σθη τι μου ο Θε ος ο ο Σωτηρ μου

ο ταν ε ε ελ θης εν τη Βα σι λει α

σου **Δ** και σω σον με ως μο νος φι λαν

θρω πος **Β**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Διὰ ξύλου, τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα, διὰ ξύλου Σταυροῦ πάλιν ἔσωσας, ληστὴν βοῶντα· Μνήσθητί μου, Κύριε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἄδου πύλας, καὶ μοχλοὺς συντρίψας Ζωοδότα, νεκροὺς ἀνέστησας ἅπαντας, Σωτὴρ βοῶντας· Δόξα τῇ ἐγέρσει σου.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητί μου, ὁ τὸν θάνατον σκυλεύσας, τῇ ταφῇ σου, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα, πληρώσας ὡς Εὐσπλαγχνος.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Βυθῶ ἁμαρτημάτων.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Βυθὸς ἁμαρτημάτων, συνέχει με αἰεὶ, καὶ τρικυμία πταισμάτων, βυθίζει με κυβέρνησον, πρὸς λιμένα με ζωῆς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με Βασιλεῦ τῆς δόξης.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν πλοῦτον τὸν πατρῶον, ἐσκόρπισα δεινῶς, καὶ πενητεύσας, αἰσχύνῃς πεπλήρωμαι, δουλούμενος τοῖς ἀκάρποις λογισμοῖς· διό σοι βοῶ φιλάνθρωπε· Οἴκτειρόν με, σῶσον.

Δόξα.

Λιμῶ καταφθαρέντα, παντοίων ἀγαθῶν καὶ ξενωθέντα ἐκ σοῦ Ὑπεράγαθε, οἴκτειρήσον, ἐπιστρέφοντά με νῦν, καὶ σῶσον Χριστέ, ὑμνοῦντά σου τὴν φιλανθρωπίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σωτῆρα καὶ Δεσπότην κυήσασα Χριστόν, τῆς σωτηρίας με Κόρη ἀξιώσον, πτωχεύσαντα, ἐκ παντοίων ἀγαθῶν, Παρθένε ἀγνή, ἵνα ὑμνῶ τὰ σὰ μεγαλεῖα.

Εἴσοδος.

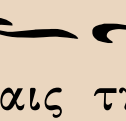

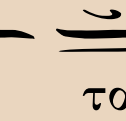
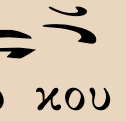

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

T **αις** **πρε** **σβει** **αις** **της** **Θε** **ο** **το** **κου**

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ις π ρ ε σ β ε ι α ις τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

ω σ ο ν η μ α α ς Υ ι ε ε Θ ε ο υ ο

α ν α σ τ α α α ς ε κ ν ε κ ρ ω ν ψ α λ λ ο ν

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτωσ εν αν θρω

πη σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πατη σας Εις

ων της αγιας Τριααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημασ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·
ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου.

(Δ)

Ἄ γε λι και Δυ να μεις ε πι ι το
μνημα σου και οι φυλασσοντες α πε ε
νε κρωθησαν και ι ι στα το Μα ρι
α εν τω τα α α φω ζη του σα το
α χραν το ον σου σω μα ε σκυ υ
λευ σας τον Α α α δην μη πειρασθεις υπ
αυτου υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω
ρου με ε νος την ζω ην ο α να στας εκ
των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα α σοι

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν

ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε
σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι
ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ
νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι
α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. β΄.

Ἄγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σου, καὶ οἱ
φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν
τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα.
Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ·

ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Μ
νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

— — — Δ
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον

θείω φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας, δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως,
ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας πλοῦτον·
ὄθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώτου, φωνὴν κραυγάζω·
Ἕμартον ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον, δέξαι με
μετανοοῦντα, καὶ ποιήσόν με, ὡς ἓνα τῶν μισθίων
σου.

Γ. Πρωγάκη.

ᾠχος γ'. Πα

χ

(Π)

(N)

(Π)

Τ ης πα τρω ας δο ξης σου α πο σκιρ

τη σας α φρο ο ο νως εν κα κοις

ε σκορπι σα ον μοι πα ρε δω κας πλου

ου ου τον ο ο θεν σοι την του α σω ω

ω ω του φω νην κραυ γα α α ζω η μαρ

τον ε νω πι ο ο ο ο ον σου Πα τερ οι

(N)

κτι ι ιρ μον π δε ξαι με με τα νο ουν τα

(Δ)

και ποι η σον με ως ε να των μι σθι ων σου

(M)

ου ου δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

(B)

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον β

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ
μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας **Δ**

Ἄ
α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β**

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας **Δ**

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ ν α μ ι ς **Δ** Α α γ ι ι ο ο ο ς ο

Θ ε ο ο ο ο ς **Δ** Α α γ ι ι ο ο ο ς

Ι σ χ υ ρ ο ο ο ς **Δ** Α α γ ι ι ο ς Α

Θ α α ν α τ ο ς **β** ε λ ε η σ ο ν η μ α

α α ς **Δ**

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

Δ (Δ) μ η ν Α α γ ι ο ς ο Θ ε ε ο ς Α

α γ ι ο ς Ι σ χ υ ρ ο ς Α α γ ι ι ο ς Α

Θ α ν α τ ο ς **β** ε λ ε η σ ο ν η η μ α ς **Δ**

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι

σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος Α θα να τος **Β**

ε λε η σον η η μας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ι ος Α θα να τος **Β** ε λε η

σον η η μας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο με ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α
1 1 1 1 1 1 1 α α α

0 0 α α α α α α α α α
α α 1 γ 0 0 0 0 50 0 α α α

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
α α α α α α α α α α α α

0 50 α
α α α

α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
α α α α α α α α α α α α

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α
1 1 1 1 1 1 1 1 1 α α α

1 I 50 0 0 0 0 0 0 0 0 0
α α α α α α α α α α α α

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
α α α α α α α α α α α α

ο ος

Α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ἀὰ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον αα τους

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(N)

(Γ)

 βει ει ρει ει ει ει εις 99

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'.

Σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῆ κοιλίας καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ δὲ σῶμα οὐ τῆ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστίν; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνῆς μέλη; Μὴ γένοιτο. Ἦ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῆ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ ἐν πνευμᾷ ἐστι. φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα

ἀμαρτάνει. Ἦ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ἃτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι (Π)

(Δ)
οι οι οι οι οι οι Δ ο ο

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε β ο ο

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε Δ ο ο

ε ε ε σπο ο ο ο Δ ε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ ο ο

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ π εἰ Πά.

(Π)

Ο ι οι οι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ρου ου

ου ου ου ου ου Χε ε ε ε ρου ου βι

(N)

(Δ)

ιμ π μυ υ υ υ υ στι ι ι ι ι μυ υ

(Π)

υ υ υ στι ι κω ως ει κο νι ι

ι ι ι ι ι ι ει ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι π ι ι ι

ι ι ζο ο ο ο ο ει κο ο νι ι ι ι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι οιζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α α α

α α α α α δι ι τον τρι σα

α α α α α α α α α γι ι ι

τον τρι σα α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα

α α α δο ον τε ες πα α σα αντην

βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ω ω τι ι κη η η η η η

η ην α πο ο ο θω ω ω ω ω ω

με ε θα α α με ε ε ε ε ε ε με

ε ε ρι ι μνα αν π

ω ς τον Βα α σι ι ι ι ι ι

ι ι τον Βα α σι λε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α των ο ο ο λωων υ πο

δε ξο ο ο με ε ε νοι οι π

(Π) τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι (Δ) δ

ι και αι αι αι αι αι αι αις α ο

(Κ) ρα α α α α α α τω ως δο (Δ) δ

ρυ φο ρου ου ου με ε νοον τα α α ξε ε (Π) π

σι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι ι δ

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π **Ο** ι τα α α α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε π ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε ε π ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου Χε ε ε ε

ρουου βι ιμ π μυ υ υ υ υ υ (N) ρ Δ

υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι κω ως Δ

(Π)

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι

λι λι λι λι λι πι ει κο

νι λι λι λι ζο ο ο ο ει κο ο

νι λι λι λι λι ζο ον τε ες και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι τη ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω (Δ)

ω ω Τρι λι λι λι α α α α α α (Κ)

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α τρι (Θ)

ι α α α α α α δι τον τρι (Π)

σα α α α γι ι ον υ υ υ υ υ

μνον προ σα α α α α α δο ο υ

μνον προ ο σα α α α α δον τε ες π

(Z) πα σαν τη ην βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι την βι ω ω τι ι

(Δ) κη ην α πο θω ω ω ω με θα α

(K) με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ε

π ε ε ρι ι ι μνα αν κ

(Π) ω ω ω ω ω ως το ον Βα α α

(K) σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(Π)

ε ε **κ** βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε **π** ε ε ε ε

βα α σι λε ε ε ε ε ε α α **π**

των ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με νοι οι **π**

(Π)

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αις **κ** α

(Κ)

ο ρα α α α τω ω ω ω ως **π** δο

(Π)

ρυ φο ρου ου ου **π** με ε νον τα α α

ξε ε σι ιν **π** Αλ λη λου ι ι α α α

α α **π**

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός: Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
φάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ γα πη η η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ρω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α (Δ) για πη η η σωω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ
Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α α λη η

θως μα κα ρι ι ι ζει ει ει εν σε ε την

Θε ε ο ο το ο ο κο ον την α

ει μα κα α ρι ι στον και πα να α μω

ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα

α του ου Θε ου ου ου η η η μω ων

τη τι μι ω ω τε ε ε ε ε

ρα αν των Χε ρου ου βιμ και αι

ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α συγ

κρι ι ι τω ως τω ω ων Σε ε

ρα α α φιμ **Δ** την α δι ι α α

φθο ο ο ο ρω ω ως **Π** Θε ο ο ο ον Λο

ο ο γο ον τε ε κου ουου ου ου σαν **π**

την ο ον τωως Θε ο ο το ο ο κον

σε με ε γα α α λυ υ νο ο με ε ε ε

ε εν **Δ**

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος λ π Πά.

Α ξι ον ε στιν ω ως α α α λη

η θως **Δ** μα κα ρι ι ζειν σε ε **π** την

Θε ε ο το ο ο ο κον **π** την α

ει μα κα ρι ι στο ον και πα να

μω ω ω μη η τον και Μη τε ε ε ε (N)

ρα του Θε ου ου ου η η (Π)

η η μων την τι μι ω τε ραντων π

Χε ε ε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο (Δ)

τε ε ε ρα αν α συγκρι ι ι ι τως (N) ρ

τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ (Π)

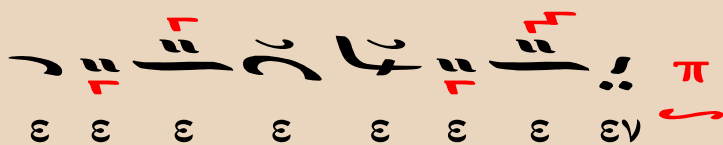
τη ην α α α δι ι ι α α φθο

ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο Δ ρ

ο ο γο ον τε κουου ου ου σαν την π

ο ον τω ως Θε ο το ο ο κο ον (K)

σε με ε γα λυ υ νο ο με ε ε

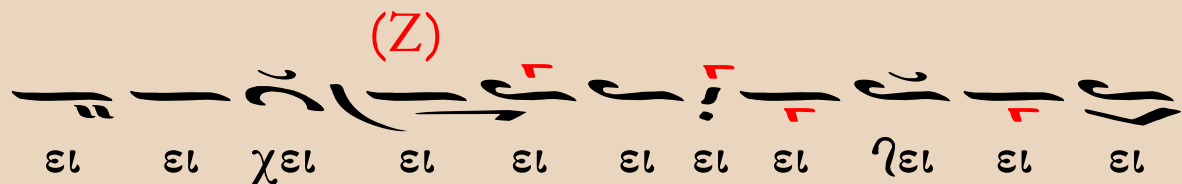

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣.

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(II)

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

— — — — —
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

α υε γα υε υε ε γγα γα α α

υε ε π Α α α α α α αλ λη η

λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ π

ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι αλ λη η λϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι α α π α α αλ λη

λϝ ϝ (Δ) ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ (Π) α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α Δ ϝ α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)
Α ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Z)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(M)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)

(Π)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον

Kυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ υ υ υ

ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε ε ε (Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω

ω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου ^Δ ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου χου

^(K)
ρα α α α ε εκ των ου ου ου ουρα α

^(Π) ^(Δ)
νω ων Α α αλ λη λου ι ι ι ι

^(Π)
ι α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ^Δ

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

^(Π)
^π Ἄ ι αι νει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 χ 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Z)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Π)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 χ 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Δ)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Π)

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0
0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0v Ku u u u u u χu u u

u u χu u u u u u u u u u u u u

u u u u u u u u u u u u χu u

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(K) ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

τω ων εκ τω ω ων ου ου ου ου ου

(Π) ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α εκτων ου ου ου ου

ου ρα α α νω ων α λε ε ρα λε

ρα α α λε λε ρα ρα α λε λε λε

ρα ρα λε ε ε λε ρα ρα λε ρα α α

λε λε ε ρα ρα α λε λε λε ρα ρα

α υε υε υε ρα ρα υε ε ε υε ρα

α α υε ε ε ε ε υα ρα α α α

υε ε ε υε ρα α α α υε ε υε

ρα α υε ε ρρα ρα α υε υε ρρα α

α υε ε αλ λη λου ου ου ου ι ι

ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α

Ἔτερον Ἰωάννου τοῦ Κλαδδα̃.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

ι αι αι αι αι αι αι α αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

13 13

0 0

0 0

υ υ

υ υ

του κυ υ υ υ ρι ο ο υ ε ε ε ε π

ε ε

ω ω

α α

α α

ω ω

(Δ) ω ω ω ω ω ω ω ω ω εκ

των ς ς ρα νω ω ω ω ω ω ω Δ ς

ω ων ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ων

ς ρα α α νω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω Δ ς

(Π) ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω

ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ε εκ

των ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς (Δ) ς (Π)

ς ς ς ς ς ς ς ρα α α α

α νω ω π ων λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α λλε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

γα α α α υε ε π ε ε ε ε

ε ε βδ δ δ δ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε γα α α α α α α α α

(Π)

α α α α α α λλη η η η η η η η

(Δ)

η η η η λδ δ δ δ ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι η ι ι ι ι

ι ι α α α α α α α α γα

(K)

χα α α α α α α α α α λλη η η

(Δ)

η η η η η η η η η η λρ ρ ρ

ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α χα α ρ α α α α α

(Δ)

α α ρα α α α ρα α α α α α

(Π)

α λλη η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

η η η η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

η η η η η η η η ρα α α

α α α α α α α α α α λλη η η

ϕ(Π)

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η χη η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α βγ γ

α α α α γα α α α α α λλη λγ

γ ι ι α α α α α α α α α

γα α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

χα α α α ϕ(Δ)

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνούου

ούουοντες αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε

εἶεν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰ

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ὅπως α

νυ μνη σω μεν τὴν δόξαν σου ὅτι

ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου με

τασχεῖν μυστηρίων τήρη

σον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅ

λην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ἦχος: Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίσ).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** Ἦχος: Ὁ β' Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν
Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁ ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἄνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταραξεί αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης

ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἔκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος βαρῦς.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος Γα.

Κ ^(Γ) ^(N)
υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε

 ^(Γ)
ει σα α κου σο ο ον μου ου ^Γ ^Γ ει

 ^Γ
σα α κου σο ον μου Κυ ρι ε ε ^Γ ^Γ Κυ

^(N) ^Γ
ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ει

 ^(Γ) ^(N)
σα α κου σο ο ον μου ^Γ ^Γ προσχεστη φω

 ^(Γ)
νη η η η τη ης δε η η σε ω ω

 ^(N)
ως μου ^Γ ^Γ εν τω κε κρα γε ναι αι με προ

 ^(M)
ος σε ^Δ ^Δ ει σα α κουσονμου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ε ^Γ
^{ῥῥ}

(N)

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ σευ

χη η η μου ^Δ
^{ῥῥ} ως θυ μι ι α α μα α

(Γ)

ε νω ω πι ο ο ον σου ^Γ
^{ῥῥ} ε παρ

(N) ^Γ
^{ῥῥ} σι ις των χει ρω ω ων μου ^Δ
^{ῥῥ} θυ σι

ι α ε ε σπε ε ρι ι νη ^Δ
^{ῥῥ} ει σα α κου

(Γ)

σονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε ^Γ
^{ῥῥ}

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(N)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

(Γ)

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη

μου ^Γ
^{ῥῥ}

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
(N)

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι
(M)

προ φα α σεις εν α μαρ τι ι αις
(N)

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α
(Γ)

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα

των εκ λε κτων αυτων
(N)

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω
(M)

λου μη λι πα να α τω την κε φα λη ην

μου
(N)

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

(Γ)
ταις ευδοκiais αυτων κατεποθησαν

εχομενα πετρας οι κριται αυτων

(Π)
Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

(N)
ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερ

ρα γη επι της γης διεσκορπισθητα ο

(M)
στα αυτων παρα τον ααδην

(N)
Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα

(M)
νε ληστην ψυχη ην μου

(N)
Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

(Π)
νεστησαν το ομοι και αποσκαν

(M)

δα λων των ερ γα ζο με ε νων την α νο

μι ι αν ^Γ ρρ

(N)

Π ε σουν ται εν αμ φι βληστρω αυτων οι

α μαρ τω λοι ^Δ ρ κα τα μο νας ει μι ε γω
(M)

ε ως αν πα ρε ελ θω ^Γ ρρ

(Γ)

(N)

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε

κε κρα ξα φω νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε
(M)

η η θην ^Γ ρρ
(Δ)

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου ^{(Γ) ρ} την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του

α παγγε λω ^Γ ρρ

(N)

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ

(Γ)

μα μου και συ ε γνωστας τρι βουους μου ^Γ _{αα}

(N)

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην

(Γ)

ε κρυψαν πα γι δα α μοι ^Γ _{αα}

(N)

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α

(Γ)

και ε πε βλε πον ^Δ _{αα} και ουκ ην ο ε πι

γι νωσκων με ^Γ _{αα}

(N)

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου ^Δ _{αα} και

ουκ ε ε στιν ο εκ ζη τω ων την ψυ

(M)

(Γ)

χη ην μου ^Γ _{αα}

(N)

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

(M)

ει η ελ πεις μου με ρι ις μου ει εν γη

ζω ων των ^Γ ρρ

(N)

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ρ ο

(M)

ο τι ε τα πει νω θην σφο ο δρα ^Γ ρρ

(Γ)

(Π)

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με

(N)

(M)

ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ^Γ ρρ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Γ)

(N)

Δ ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω

Κυ ρι ι ω τω συν τρι ψαν τι θα να του

το κρα α τος και φω τι σαν τι αν θρω ω πων το

(Γ)

γε ε νος ρρ με τα των Α σω μα α

των κραυ γα ζοντες ρρ Δη μι ουρ γε και σω

τηρ η μων δο ο ξα α σοι ρρ

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

(N)

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα

(Γ)

φη ην δι η μας θα να τω δε ως Θε ος θα να

(Π)

τον ε νε κρω σας ρρ δι ο προσκυ νου ου

(N)

ου μεν την τρι η με ρον σου α να στα

(Γ)

σιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ρρ

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

(N)

Α πο στο λοι ι δο ον τες την Ε ε

γερσιν του Δη μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο

ω ωντες την αι νε σιν την Αγγε λι κην Αυ

(M)

τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι ας

(Π)

ου τος ο πλου ου ου τος της Βα σι λει

(N)

(Γ)

ει ας ο πα θων δι η μας Κυ ρι ε

δο ο ξα α σοι

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

(N)

Κ αν συ νε λη φθης Χρι στε υ πο α νο

(Γ)

ο μων αν δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και

ουκ αι σχυ νομαι ε μα στι ιχ θηστον νω
(Π)

τονουκαρ νου ουμαι ^Γ ^{αα} Σταυρω προ ση λω
(N)

θησκαιου κρυ υ πτω ^π ^α εις την Ε γερ σιν
(M) (Π)

σου καυ χω ωμαι ^Γ ^{αα} ο γαρ θα να τος
(N)

σουζω η η μου Παν το δυ να με και φι
(Γ)

λανθρωπε Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^Γ ^{αα}

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

(N)

Δ αυ ι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων

Χριστος με γα λει ο τη η τα εν Σι ων
(Γ)

την οι κει αν Μα θη ται αις ε ξε κα λυ ψεν

(N)

αι νε τον δεικνυς ε αυ τον και δο ξα

ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και

(M)

(N)

Πνευμα τι α γι ι ω προ τε ρον μεν

α σαρκονως Λο ο γον υ υ στερον δε δι η

(M)

(Π)

μας σεσαρκω με ε νον και νε κρω θεν

(N)

τα ως αν θρω πον και α να σταν τα κατ

(Γ)

ε ξου σι αν ως φι λα αν θρωω πον

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως

η βου λη η θης ε σκυ λευ σαστον θα

(N)

να τον ως Θε ος και Δε σπο της και α

νε εστηςτρι η μερος συν α να στη σας

τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμωνκαι

(Γ)

της φθο ρας κραυ γα ζον τα και λε γον τα Γ

99

Δο ξα τη Α να στα σεισου μο νε φι λα αν

θρωω πε Γ

99

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι, κρίσιν δικαίαν ποιῆσαι, Κριτὰ δικαιοτάτε, ἐπὶ θρόνου δόξης σου καθεζόμενος· ποταμὸς πύρινος, πρὸ τοῦ σοῦ Βήματος καταπλήττων ἔλκει ἅπαντας, παρισταμένων σοι, τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ἀνθρώπων κρινομένων τε, φόβῳ καθ' ἃ ἕκαστος ἔπραξε· τότε ἡμῶν φεῖσαι, καὶ μοίρας καταξίωσον

Χριστέ, τῶν σωζομένων ὡς εὐσπλαγχνος, πίστει
δυσωποῦμέν σε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Βίβλοι ἀνοιγήσονται, φανερωθήσονται πράξεις,
ἀνθρώπων ἐπίπροσθεν, τοῦ ἀστέκτου Βήματος,
διηγήσει δέ, ἢ κοιλὰς ἅπασα, φοβερῶ βρύγματι, τοῦ
κλαυθμῶνος, πάντας βλέπουσα τοὺς ἁμαρτήσαντας,
ταῖς αἰωνιζούσαις κολάσεσι, τῇ κρίσει τῇ δικαίᾳ
σου, παραπεμπομένους, καὶ ἄπρακτα, κλαίοντας
Οἰκτίρμον· διό σε δυσωποῦμεν ἀγαθέ· Φεῖσαι ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχήσουσι σάλπιγγες, καὶ κενωθήσονται τάφοι, καὶ
ἐξαναστήσεται, τῶν ἀνθρώπων τρέμουσα, φύσις
ἅπασα· οἱ καλὰ πράξαντες ἐν χαρᾷ χαίρουσι,
προσδοκῶντες μισθὸν λήψεσθαι, οἱ ἁμαρτήσαντες,
τρέμουσι δεινῶς ὀλολύζοντες, εἰς κόλασιν
πεμπόμενοι, καὶ τῶν ἐκλεκτῶν χωριζόμενοι· Κύριε
τῆς δόξης, οἰκτείρησον ἡμᾶς ὡς ἀγαθός, καὶ τῆς
μερίδος ἀξίωσον, τῶν ἠγαπηκότων σε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κλαίω καὶ ὀδύρομαι, ὅταν εἰς αἴσθησιν ἔλθω, τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, σκότος τὸ ἐξώτερον, καὶ τὸν τάρταρον,
τὸν δεινὸν σκώληκα, τὸν βρυγμὸν αὔθις τε, τῶν
ὀδόντων, καὶ τὴν ἄπαυστον, ὀδύνην μέλλουσαν,
ἔσεσθαι τοῖς ἄμετρα πταίσασι, καὶ σὲ τὸν
Ἐπεράγαθον, γνώμη πονηρᾷ παροργίσασιν ὧν εἷς
τε καὶ πρῶτος, ὑπάρχω ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· ἀλλὰ
Κριτὰ τῷ ἐλέει σου, σῶσόν με ὡς εὐσπλαγχνος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)
Α̣ ο̣ ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

(Δ)
Ο̣ ταν τι ι θωνται αι θρο ο ο νοι οι

(N)
και α νοι οι γωνται αι βι ι βλοι β̣ λ̣ και

Θε ος εις κρι σιν κα θε ε ε ε ζη

(Π)
η η η ται δ̣ ω ποι ος φο ο ο

(N)

ο βος το ο ο τε ε δλ Αγ γε ε λωνπα

(Δ)

ρι στα με νων ε εν φο ο ο βω ω δλ

(N)

και πο τα μου πυ ρος ε ε ε ελ κο

(Δ)

ο ο ο ντος δλ τι ι ποι οι η σο με εν το

(N)

ο ο τε ε δλ οι εν πολ λαι αις α μα αρ

τι ι αις β λ υ πευ θυ νοι α α α αν

θρω ω ω ποι δλ ο τα αν δε α α

κου σω ω μεν κα λου ου τος α αυ του δλ τους

ευ λο γη η με ε νους β λ του Πα α τρο

ος εις βα σι ι ι λει ει ει ει αν

(Π)

α μα ρ τω λου ου ους δε ε α πο

(N)

πε εμ ποντοςεις κο ο ο ο λα α α α σιν

(Δ)

(Π)

τι ις υ πο ο στη σε ε ται αι την φο

(N)

βε ε ραν ε κει ει ει νην α πο ο ο ο

φα α α α σιν αλ λα μο νε φι

(Π)

λα αν θρω πε Σω ω τηρ ο Βα σι λευς

(N)

τω ω ω ν αι αι ω ω νω ω ν πρι

(Δ)

(N)

ιν το ο τε ε λος φθα α α ση η δι α

(Π)

της με τα α νοι οι ας ε πι στρε

(N)

ε ε ε ψας ε ε λε η η η σο

ο ο ον με

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

Κ (Γ) (N) αι νυν και α ει ει ει ει και εις

τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

(Γ) μην

Μ (N) η τηρ μεν ε γνω ω ω ω σθης Δ υ

περ φυ σιν Θε ε ο το ο ο κε

(Π) ε μει νας δε παρ θε ε ε νος π υ περ

(Γ) λο ο ο ο γο ον και εν νοι αν και

(N) το θαυ ματου το κου ου σου Δ ερ μη νευσαι

(Γ) γλω ω ωσ σα ου ου δυ υ υ υ να α α

(N) ται Γ πα ρα δο ξου γαρ ου ου ου ου σης

της συλ λη η ψε ως Α α γνη δ α κα (Γ)

τα ληπτος ε ε στιν δ ο τροπος τη ης (N) (Γ)

κυ η σε ως ο που γαρ βου ου λε (N)

ται Θε ε ος δ νι κα α α α ται αι φυ (Γ)

σε ε ως τα α α ξι ις Δι ο (N) (Γ)

σε πα αν τες Μη τε ε ρα του Θε ου ου (Γ)

γι νωσκον τες δε ο με θα σου ου ε (N)

κτε ε νω ως Πρεσβεευ ε ε ε του ου

σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η

μω ω ω ων (M)

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Α
νε στης εκ του τα α φου Σω τηρ του

(N)

κο ο σμου **Γ** και συν η γει ρας τους αν

(Γ)

θρωπους συν τη σαρ κι σου Κυ ρι ε δο

ξα σοι **Γ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

(N)

Τ
ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω

(Γ)

τι σαντα παν τα δευ τε προ σκυ νη σωμεν **Γ**

εξ της του Α δου γαρ τυραν νι ιδος η μας (Π)

η λευ θε ρω σε π δι α της αυ του τρι (Ν)

η με ρου Ε γερ σε ως Δ ζω ην η μιν δω

ρη σα με νος Δ και το με γα ε ε λε (Γ)

ε ος Γ ρρ

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Υ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε (Ν)

θα να τον ε σκυλευσας Γ ρρ και τρι η μερος (Γ)

α να στας η μας συν α νε στησας π ρ δο ξα (Π)

ζον τας την σην παν το δυ να μον Ε γερ (Ν)

(Γ)

σιν **Δ** Κυ ρι ε φι λαν θρω πε **Γ**
Δ **Γ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

(N)

Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω

κει με νος ως ο υ πνων **Δ** α να στας δε

(Γ)

τρι η με ρος ως δυ να τος τον Α δαμ συν

α νε στησας **Γ** κραυ γα ζοντα Δο ξα τη Α
Γ

να στα σεισου μο νε φι λαν θρωω πε **Γ**
Γ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

(N)

Α ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι **Δ**
Δ

(Δ)

Ο ι οι μοι με ε λαι να ψυ υ χη π ρ

(N)

ε ω ως πο ο ο τε των κα α κω ω

ων ουκ ε ε εκ κο ο ο ο πτεις ς δ

ε ε ε ω ως πο ο ο τε ε ς Δ δ τη

(Π)

(N)

ρα θυ μι ι ι α κα τα α α α κει

ει ει ει σαι ς δ τι ι ου ου κεν θυ υ μη ς Δ δ

(Π)

την φο βε ρα αν ω ω ραν του ου θα

να α α α του π ς Δ δ τι ου ου τρε ε μεις ο

(N)

ο ο λη η το φρι κτο ο ο ον βη η μα ς ς

του Σω ω ω τη η η η ρος ς δ α ρα ς ς

(Δ)

(N)

τι ι α πο λο γη η η ση η ς Δ δ η ς ς

τι ι α πο ο κρι ι ι θη η η ση η

τα ερ γα α σου πα ρι στα αν ται προς ε

λε εγ χο ο ον σου ου **β λ** αι πρα α ξεις

ε λεγ χου ου σι ι κα τη γο ο ο

ρου ου ου ου σαι **ν δ** λοι πο ο ον ω

ψυ υ χη ο χρο ο νος ε ε φε στη η

(Δ)
κε **β λ** δρα α α με ε προ φθα α σον πι ι στει

βο ο ο η η η η σον **Δ δ** η μα αρ τον

(N)
Κυ ρι ι ε **Δ δ** η μα αρ το ο ον σοι

οι **β λ** αλλ οι οι δα φι λαν θρω ω πε ε το

ευ σπλα α αγ χνο ο ο ον σου **ν δ** ο

ποι μη η ην ο κα α λος **Δ** μη χω ω
(Δ)

ρι ση ης με **β λ** της εκ δε ξι ων σου πα

ρα στα α α α σε ε ε ε ε ως **Δ** δι α
(Π) (N)

το με ε ε γασου ε ε ε ε λε ε ε ε

ος **ν**
δ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ (N) αι νυ υν και α ει και εις τους αι

ω ναστωναι ω νων Α μην **ν**
δ

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον

α φραστωςσυλλα βου ου σασαρ κι **ν**
δ Μη τηρ

Θε ου του ου υ ψι ι ιστου **ν**
δ σων ι κε

των πα ρα κλη σεις δε χου Πα να μω με

η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον

των πται σμα των νυν τας η μων ι κε

σι ι ας προ σδε χο με ε νη δυ σω πει σω

θη ναι παν τας η μα α α ας

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος Ἀ' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

θα να τον ^Γη νε ω ξας τω Λη στη τον Πα ^(Π)

ρα δει στον ^πτων Μυ ρο φο ρων τον ^(Ν)

θη η νον με τε βα λες ^Γκαι τοις σοις Α ^(Π)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας ^πο τι ^(Μ)

α νε στης Χριστε ο Θε ος ^Γπα ρε χων ^(Γ)

τω κο σμωτο με γα ε ε λε ε ος ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ παισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτία, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

^Γ ^(Γ) ^(Ν) ^Γ ^π
^Γ ^π ^Γ ^π
ς της η μω ων α να στα σε ως

(Γ)

θη σαυ ρι σμα **Δ** τους ε πι σοι πε ποι

θο ο τας πα νυμ νη τε **Γ** εκ λακκου και

βυ θουπται σμα α των α να γα γε **Γ** συ

γαρτους υ πευ θυ νουστη α μαρ τι α ε

σωσαστε κου ου σα την σω τη ρι ι αν **Γ**

(N)

η προ το κου Παρ θε νος και εν το κω

Παρ θε νος **Δ** και με τα το κον πα λιν ου

(M)

σα Παρ θε ε νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος **Γ**

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ
χείλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίφωτε, μία
Θεότης ἀπάντων, ἄδειν σοι ᾠδὴν, φωτουργεῖ
χαριστήριον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης,
διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην
εἰκόνα πληνὴν, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, πλαστουργεῖ
κυριότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ
Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα
Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν
τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ᾠφθης ἐπὶ τῆς βάρου, τῷ Μωϋσῇ Θεοῦ Λόγε, ὡς
πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ
Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν δι' ἧς, τοὺς
βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε
Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν
πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ·
μὴ οὖν παρίδῃς τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα
δοξάζοντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥάδαμος ὠφθῆς ἐκ Πατρός, ὡς ἀπὸ ρίζης
ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ
συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί,
τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν Κυριότητα
δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἰσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν,
ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα
πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ
προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα,
Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ
πᾶσιν ἔδειξας, τὴν θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν
τῇ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἅγια τοὺς δούλους σου, οὓς δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως ἀξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἁμαρτίαις ἀγάθουνον, πάναγνε Θεοτόκε καὶ λύτρωσαι,
Ὁ α' Χορός: πταισμάτων τοὺς σὲ ὑμνοῦντας
Θεονύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Πατρικοὺς κόλπους.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Συνεκτικὴ τρίφωτε Μονάς, θεαρχικὴ καὶ σωστικὴ
τῶν ὅλων τοὺς σοὺς ὑμνωδοὺς, νῦν περιφρούρησον,
καὶ σῶσον ἐκ θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης
κακώσεως.

Στίχ. Ἄγια Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σημαντικῶν λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου
τριφαιῶς Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε,
φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς
χοροῖς, Μονάς καὶ Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν,
καὶ πόθῳ δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων

δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῆς Πατρικῆς δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν κατῆλθες ἐκόν, σαρκωθεὶς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντα ἀνύψωσας,

Ὁ β' Χορός· πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν βουλήσει, καὶ δόξη καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν ἀγάπησιν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν θεαρχίαν, καὶ τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μορφωθεὶς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας Παρθένου, Τριάδα ἐν Μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν,

Ὁ α' Χορός· σύμμορφον καὶ σύνθρονον.

ᾠδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὅμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν θεαρχίαν, τρισὶν
ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις
δοξάζομεν, τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς
ὑπαρκτικῆς ἐκάστης ιδιότητος. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων,
αἰνοῦσι τρισήλιε Μοναρχία, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν
πηλίνοις στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην,
ἀνυμνολογοῦμεν καὶ πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ Ἡλίου,
Πατρὸς ἄλλος Ἡλιος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ μοναδικὸν τρισὶ προσώποις,
τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Κάθισμα.

Ἦχος βαρῦς. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὐς
ἐπλασας Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν
πταιόντων, καὶ φωτίζουσα καρδίας τῶν ὑμνούντων,
τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος

τῆς χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἁμαρτίας
τῶν ἀνθρώπων, καὶ δροσίζον διανοίας αἰνούντων,
‘Ο β’ Χορός· τὰ μεγαλεῖά σου, Θεοτόκε πανάμωμε.

ᾠδὴ ζ’. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἓνα σε
μόνον, Θεὸν τῶν ὅλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ
χαρακτῆρσιν, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Χοϊκοῖς χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀύλοις τάξεσιν ὕμνοις,
Τριάς ἅγια σὲ μέλπομεν, ἐν μονάδι οὐσίας
ἀναβοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἴνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδάμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν,
ἐκ σοῦ σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους
θεώσας, οὕτω βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε,

‘Ο α’ Χορός· ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

ᾠδὴ η’. Ἀφλεκτος πυρί.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, Κυριαρχία
ἀναρχε, καὶ διιθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με

φίλτρῳ τῷ σῶ, καταθελγόμενον αἰεί, φύλαξον
ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι,
φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς
καρδίας καὶ νῦν, ὄραῖν τὸ κάλλος τὸ σόν, Τριάς
Μονὰς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς
πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην,
ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποιήσον αἴγλης,
ἀγαθουργεῖ φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίας καὶ
μεθέξεως, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ
σαρκός, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου,
καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Φῶς θεαρχικόν, ἐκ γαστροῦ σου ἀνατεῖλαν,
Παρθενομῆτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ
φωτί, κατηύγασε καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον
οὐρανόν, ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

‘Ο β’ Χορός· καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ’. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι, πλὴν ὡς Δεσπότην, τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον, Θεὸν μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Σωματικῆς ἀλγηδόνης λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς πιστοὺς ὑμνωδούς σου, μοναδικῆ Τριάς ἀχώριστε, καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους, ἐκ πάντων τῶν βιοτικῶν, πειρατηρίων ἀξίωσον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰσοσθενῆς θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητος, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφώς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρας ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγος κατ’ ἀλήθειαν, ἄνθρωπος ὤφθη καὶ θείας οὐσίας, κοινωνόν τὸν ἄνθρωπον, σαφῶς

ἐναπέφηνε.

Τοῦ Τριωδίου. Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Γα.

(Γ) (N)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι υι ω ω Δ και

(Γ) α γι ι ω Πνευμα τι ι Γ

(N) ρας του Κυ ρι ου γνον τε ες εν το ο

λας Δ ου ου ου ου τω ω πο λι ι

(Γ) (Π) τευ θω ω ω με εν Γ πει νων τας δι

α α θρε ψω ω με εν π δι ψω ων

(Δ) (Γ) τας πο ο τι σω ω μεν Δ γυ μνους πε ρι ι

(N) βα λω με θα α Γ ξε ε νους συν ει σα

γα γω ω μεν Δ α σθε νου ουντας και τους ε εν

(Γ)
φυ λα α κη η ε πι σκε ε ψω ω ω ω

(N)
με ε ε θα α ρ ρ ι να α ει

ει ει πη και αι αι αι προς η η μας ο

(Γ)
μελλων κρι ναι πα α σαντην γη ην ρ ρ δε

(N)
ευ τε οι ευ λο γη με ε νοιοι του ου Πα

(Δ)
τρο ο ο ο ος μου κλη ρο νο μη σα α τε

(N)
την η τοι μα σμε ε νη ην υ υ μιν

(Γ)
βα σι λει ει ει α αν ρ ρ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(N)
Κ αι νυν και α ει ει ει ει και εις

(Γ)
τους αι ω νας των αι αι ω ω ω νων Α α

μην ^Γ ρρ

(N)

Υ πο την σην Δε ε σποι να σκε ε

ε ε πην ^Δ ρρ πα αντες οι γη γε ε νεις ^Δ ρρ

(Γ)

προσ πε φευ γο ο ο ο τε ες βο ω μεν

(Π)

σοι ^Γ ρρ Θε ο το κε η ελ πεις η η μων ^π ρρ

(N)

ρυ υ υ σαι η η μας ^Δ ρρ εξ α α με

ε τρωων πταισμα α α των ^Δ ρρ και σω

(Γ)

ω σονταςψυ υ χα α α ας η η μων ^Γ ρρ

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^Δ ρρ Δι

(Δ)

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρ ρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον β

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει εν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ο Άναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς...
Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...

Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...
Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...

Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...
Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...

Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...
Ἄξιον ἡμῶν ἵκεν ἡμᾶς ἡμεῖς ἡμεῖς...

ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχῆσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

 μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Μ)

(Γ)

ρα δει σον **π** των Μυ ρο φο ρων τον

θη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας **π** ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

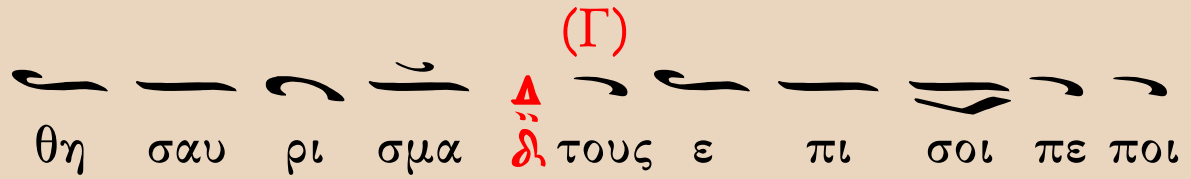
Ἦχος ὁ αὐτός.

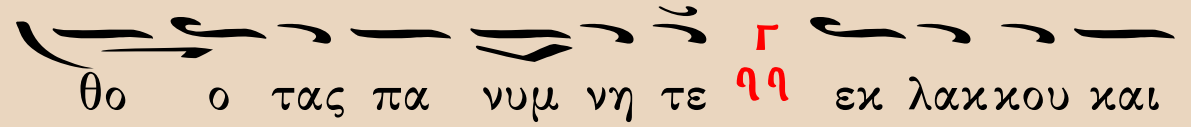
Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ

πταισμάτων ανάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ
ἁμαρτία, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ
τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ
τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

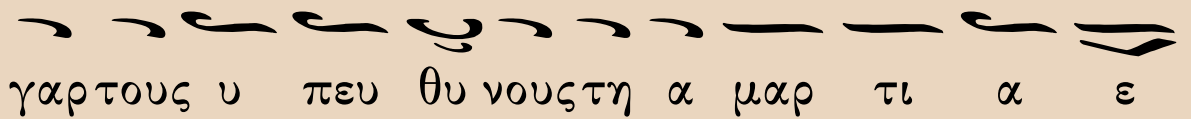
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

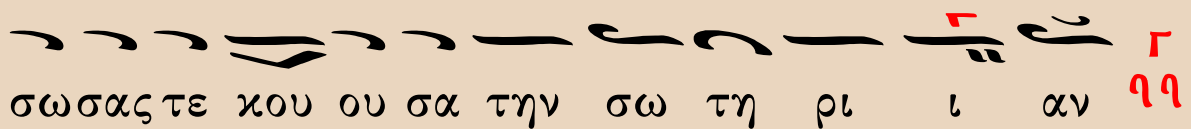
(Γ) (N)
ς της η μω ων α να στα σε ως

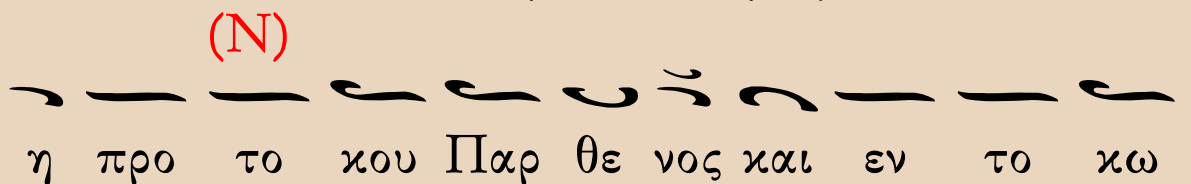
(Γ)
θη σου ρι σμα **Δ** τους ε πι σοι πε ποι

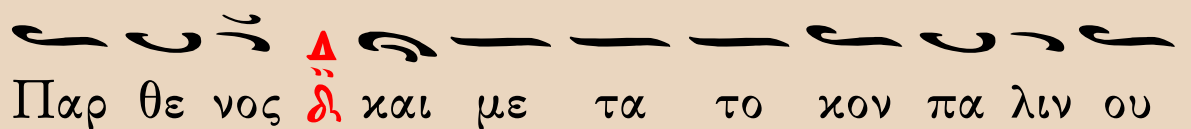

θο ο τας πα νυμ νη τε **Γ** εκ λακκου και

βυ θουπται σμα α των α να γα γε **Γ** συ

γαρτους υ πευ θυ νουςτη α μαρ τι α ε

σωσαστε κου ου σα την σω τη ρι ι αν **Γ**

(N)
η προ το κου Παρ θε νος και εν το κω

Παρ θε νος **Δ** και με τα το κων πα λιν ου

(M)

σα Παρ θε ε νο ο ο ο ο ο ο ο ο

ος ^Γ
99

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σῶσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν

κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνήμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρύων μύρα φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ μεγάλης βουλῆς Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· αἰεὶ εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ** ᾗ δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ** ᾗ

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ν σε ε

ε **Δ** εν νε εκροι οι οιοι λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ** του θα να α τουου δε ε

Σω τηρ την ι σχυν κα θε λο ο ον τα α

α **Δ** και συν ε ε αυ τω ω το ον Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α **κ** και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα

θως τοι οἰς δα α κρυ υ σι ιν **Δ** ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε **Κ**

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις **Κ**

Ι ι δε ε τε ε υ μεις τον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε **Κ** ο Σω

τη ηρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα

τος **Δ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε **Κ** δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη δ

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ κ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε Γ

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε δ

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α Γ

πο στο ο λους ει ε πα τε Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κα δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου ^κα

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το ^καγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου ^Δα τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ^καως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος ^Δα

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α συν τοις Σε ρα

φειμ κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος α α γι ος

ει κυ υ ρι ε

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτωναι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**_α

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

ι τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας **κ**_α χαρ μο νη η

ην δε τη **+** Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πης πα ρε ε ε σχε ε ες **Δ**_α ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε **+**

προς τα αυ τη ην δε ε ε **κ**_α ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος **Δ**_α

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ**_α αλ

λη η λου ου ι α α λλη η λου ι ι α

α δο ξασοι ο ο Θε ος Δ
δ

Τὸ Γ'. Ἄ λ λη η λου ι ι α α α κ
α

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι

ι α α δο ξασοι ο ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ος π
α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

‘Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας
Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας,
καὶ Σωτὴρ ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ
δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέφεται, δράγματα
ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλήν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πράξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἰοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ αἰεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα·

Ὁ β' Χορός· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος. (Δίς)

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, Ὁ β' Χορός· μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

(N)

Νεῦσει σου πρὸς γεωωδηαντιτυ

(Γ)

πιιανμετηηχθη Ηπρινευδιαχυ

(Π)

(N)

τοςυδατωνφυσικυριεοθενα

(Γ)

βροοχωσπεζευσαςδαδειΙσρα

ηηλσοιωδηηνεπινικιι

ον Γ ρρ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνηαι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ὠδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτὴν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίπτω ἐννοῶν, δεδοικῶς προορῶ, ἐν ᾗ προκαθίσεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅτε ἤξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μὲ ἐν νεφέλαις,

ὕπαντῆσαί σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Δόξα.

Τρισυπόστατε Μονάς, ἀρχικωτάτη Κυρία πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὶς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρώῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός, παράδοξον τέρας! Σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ)

(N)

^Γ_ῶ **Ο** κατ ἀρ χας τους ου ρα νους παν

(Γ)

το δυ να μω σου Λο γω ^Δ_ῶ στε ρε ω σας

(N)

Κυ ρι ε ^Γ_ῶ Σω τηρ ^ῶ_ῶ και τω παν τουρ γω και

θει ω Πνευ μα τι πα α σαν την δυ να

μιν αυ των ^Δ_ῶ εν α σα λευ τω με πε ε

(Γ)

τρατης ο μο λο γι ας σου στε ρε ε ω

ω σον Γ
αα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι,
ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν
εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς
τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ
τετρωμένον, δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ
ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ
φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γάρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με
συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ
κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ
βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων
δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς
δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Στερέωσον Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον
τῷ προσώπῳ τίς ὀφθῆ αὐτοῦ ἀλλ' ἐτοίμη γενοῦ, ᾧ
ψυχὴ πρὸς ὑπάντησιν.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν, καταλλαγῶμεν Θεῷ
πρὸ τέλους· φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ πάντες,
τετραηλισμένοι στησόμεθα.

Δόξα.

Τριάς ἀπλή, ἄκτιστε, ἀναρχε φύσις, ἡ ἐν Τριάδι,
ὑμνουμένη ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει,
προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐβλάστησας Ἄχραντε, ἀσπόρῳ τόκῳ τὸν ζῶντα
λόγον, σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ τραπέντα·
Δόξα Θεομητορ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν
τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ
λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης,

Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ. Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποία δὲ παρρησία ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὐσπλαγχνε Πάτερ, Υἱὲ μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβερὰν, προστασίαν αἰτοῦμαι,

σπλαγχνίσθητι εἰς εὐπερίστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ἦ Χορός· Ἀμήν.

Ἦ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μέστῆναι, **Κριτὰ δικαιοῦτατε.**

Ἦ Οἶκος.

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης, μέγα μὲν ἠχήσει τότε, πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρούξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαί μου, **Κριτὰ δικαιοῦτατε.**

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ

Κρήσκεντος.

Στίχοι

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὕβρεσι πλύνας
Τμηθεὶς Κοδρᾶτε σῶν ἀφ' αἱμάτων πλύνη.
Γνωστοῖς Ἄνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,
Οἷς οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.
Ἵρῶν καταθνήσκοντα Κρήσκεντα ξίφει,
Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.
Ἄμφι δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαρκιανὸς ξύλοις
θλασθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις,
Ἄμην λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου
Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνεῖαν
ποιούμεθα.

Στίχοι

Ὅτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτῆς πάντων κάθη.
Τῆς, Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμὲ κρίνεις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπία σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξιώσον, καὶ τοῖς ἐκ

δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος λ π Βου

(Δ)

ᾠδὴ Α'. Β ο η θος και αι σκε πα α α

στη ης ε γε νε το μοι εις σω ω ω τη

ρι ι ι ι ι α α αν ου τοςμου Θε ε

(B)

ε ος και αι αι δο ξα α α α α

(Δ)

σω ω α α αυ τον Θε ος του ου

ου πα τρο ο ο ο ος μου ου και υ ψω

ω ω σω ω α αυ το ον 'Ο β' χορός: εν

(B)

δο ο ο ξως γα α αρ δε ε ε δο ο

ο ο ο ξα α α α σται

'Ωδὴ Γ'.

C

τε ε ρε ω ω σον Κυ υ υ

(Δ)

ρι ε ε πι τη ην πε τραντων ε ε εν

το λω ω ω ω ων σου ου σα λευ θει σαν

την κα α αρ δι ι α αν μου ο τι μο

νο ος α α α γι ι ι ο ος υ πα α αρ

χει ει εις και αι Κυ υ ρι ι ο ος

Ὡδὴ Δ'.

Α

κη κο ε ε εν ο ο ο

προ φη η η της την ε λευ σι

ι ιν σου ου Κυ ρι ι ε και ε φο ο

βη η η η η θη η ο τι με ε ελ

λει εις εκ Παρ θε ε νου ου ου τι

ι κτε ε ε σθαι και αν θρω ποις δει ει

ει κνυ σθαι αι και αι ε ε λε ε ε γεν

Α κη κο α α τη ην α κο ην σου ου

(B)

και ε ε ε ε φο ο βη η η θην δο

ο ξα τη η η δυ υ να α μει ει σου

ου

(Δ)

Ὡδὴ Ε΄.

Ε

κ νυ κτος ο ο ορ θρι ζο

(B)

(Δ)

ον τα φι ι ι λαν θρω ω πε φω ω

ω ω τι σο ο ον δε ε ο ο μαι

(B)

και αι αι ο δη η γη η η σο

ον κα α α με ε ε ε ε εν τοι οι

οις προ σταγ μα σι ι ι ι σου και

δι δα ξο ον με Σω ω τηρ ποι ει ει ει ν το

θε ε ε ε λη η μα α α σου

Ὠδὴ Γ'.

Γ

βο ο η σα α α α α ε

εν ο λη η καρ δι ι ι α μου προ

ο ο ο ος το ο ον οι κτιρ μο να

(Δ)

α Θε ε ε ον και ε πη κουου σε

(B)

μου ου εξ α δου κα α α τω ω τα α α

(Δ)

(B)

του και α νη η γα α γε εν εκ φθο

ρας τη η η η ην ζω ω η η ην

μου

Ὠδὴ Ζ'.

Ζ

μα αρ το με ε ε ε εν η

(Δ)

νο μη η η σα μεν η δι κη σα α μεν

ε νω πι ο ο ο ο ον σου ου ου δε

ε σου νε τη η η ρη η σα α α

μεν ου δε ε ε ε ε ποι οι οι η η

(B)

σα α μεν κα θως ε ε νε τει ει ει

ει ει λω ω η η η μιν αλ λα

(Δ)

μη η η πα ρα α δω η ης η μα α α

(B)

ας ει εις τε ε ε λο ος ο τω ω

ων πα α α τε ε ε ε ρω ων Θε ε

ε ος

(Δ)

Ὠδὴ Η'.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

O ο ον στραα τι αι ου ου ου ρα ^(B)

νω ων δο ο ο ξα α ζου ου ου σι ^(B)

και φρι ι ι ιτ τει τα Χε ρου ^(Δ)

βι ι ι ιμ και τα Σε ρα α α φιμ ^(M) ^(B)

πα α α α α σα α α πνο η η η

και κτι ι ι ι σις υ μνει ει τε ε ευ ^(B)

λο ο γει ει ει ει ει τε και αι ^(Δ)

υ υ περ υ ψου ου ου τε εις πα α αν ^(B)

τα ας του ου ου ους αι αι ω ω ω

να να α α α ας ^(B)

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α'.

(Δ)

B

ο η θος και σκε παστης

ε γε νε το ο μοι εις σω τη ρι ι

(B)

αν ου τος μου Θε ος και δο ξα σω αυ τον

(Δ)

Θε ος του πα τρο ος μου και υ ψω σω αυ

(B)

τον εν δο ξω σ γαρ δε δο ξα α

σται

ᾠδὴ Γ'.

(Δ)

C

τε ρε ω σον Κυ ρι ε

ε πι την πε τραντων εν το λω ων σου

σα λευ θει σαν την καρ δι αν μου ο τι

(B)

μο νος α γι ος υ πα αρ χεις και Κυ ρι ι

ος

Ωιδή Δ'. **Δ** κη κο εν ο ο προφη

της την ε λευ σιν σου Κυ ρι ε και ε

φο βη η θη ο τι μελ λεις εκ Παρ
(B)

θε νου τι κτεσθαι και αν θρωποις δει κνυσθαι και
(Δ)

ε λε γεν Α κη κο α την α κο ην σου
(B)

και ε φο βη θην δο ξα τη δυ να α μει σου

Κυ ρι ι ε

Ωιδή Ε'. **Ε** κ νυ κτος ορ θρι ζον τα φι
(B)

λανθρωπε φω τι σον δε ο μαι και ο δη γη

σον κα με ε εντοις προ σταγ μα σι ι σου

(Δ)

(B)

και δι δα ξον μεποιειν α ει το θε ε λη

μα σου

’Ωιδή ΣΤ’. (B)
βο η σα εν ο ληκαρ

δι α μου προ ος τον οι κτιρ μο να Θε ον

και ε πη κου σε μου εξ Α δου κα α τω τα του

και α νη γα γεν εκ φθο ρας τη ην ζω

ην μου

’Ωιδή Ζ’. (Δ)
μαρ το μεν η νο μη σα

μεν η δι κη σα μεν ε νω πι ο ο ον

σου ου δε συ νε τη ρη σα μεν ου δε ε

ποι η σα μεν κα θως ε νε τει λω η μιν

(Δ)

αλ λα μη πα ρα δω ης η μας εις τε ε

(B)

λος ο των πα τε ρων Θε ος

ᾠδὴ Ἡ΄.

(Δ)

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

(B)

ν στρατι αι ου ρα νων δο ξα ζου σι και

φριττει τα Χερου βιμ και τα Σε ρα φιμ πα

α σα πνο η και κτι ι σις υ μνει τε ευ λο

(Δ)

γει ει τε και υ πε ρυ ψου ου ου τε εις

(M)

παν τας του ους αι ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦχος α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ

ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

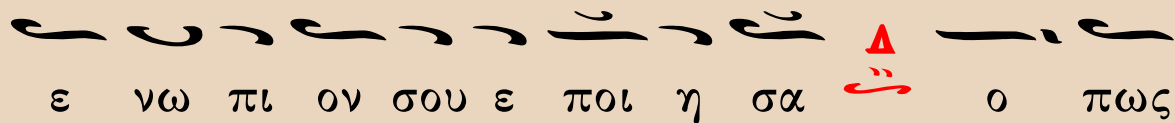
ας μου κα θα ρι σον με

τι την α νο μι αν μου ε γω

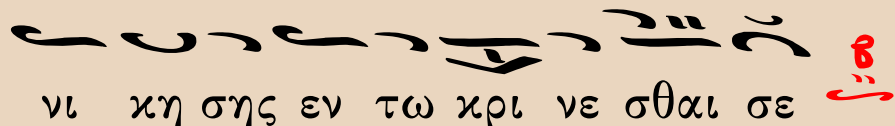
γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

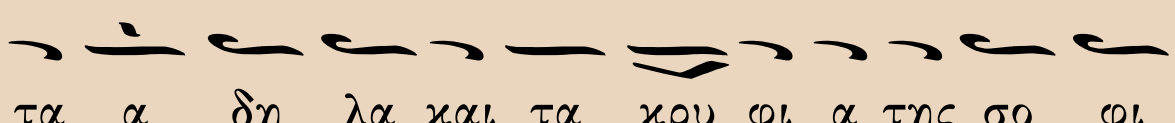
νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι ας σου ε δη λω σας μοι **X**

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ουσου **Δ** και πνευμα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου **Δ**

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Δ**

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος **Δ** ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου **Δ** α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σονμε ο Θε ος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣

(N)

Α̣ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣ Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα δ̣ ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ̣ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ̣ αλλ ως οι κτιρ μων κα

(Δ) α α θα α α α ρον δ̣ (N) ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει

(N)

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

(Δ)

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με

(N)

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

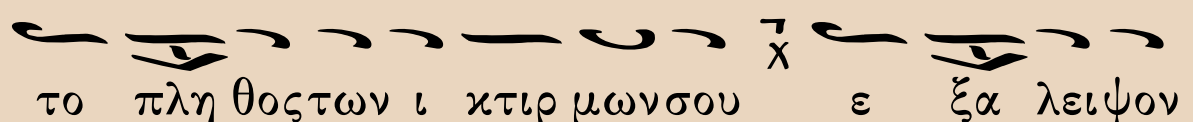
ι ας

Ἦχος λ π Πά

(Π)

λε η σον με ο θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

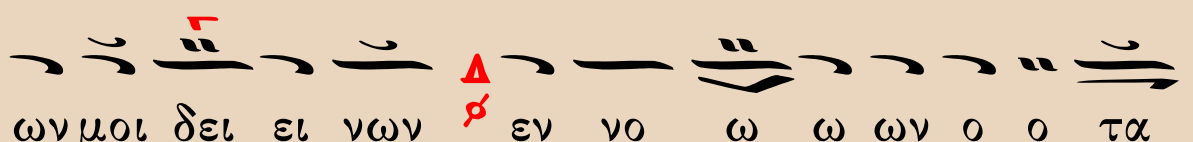
το πληθους των ι κτιρμων σου ε ξα λειψον

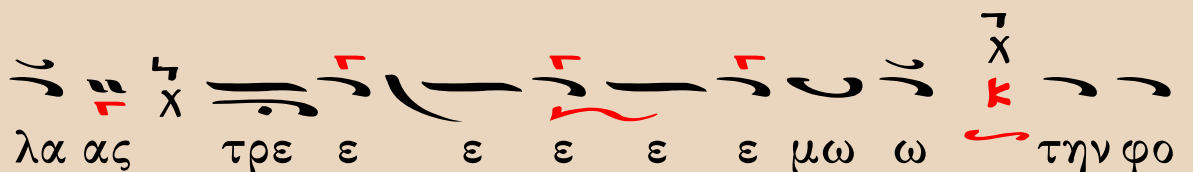
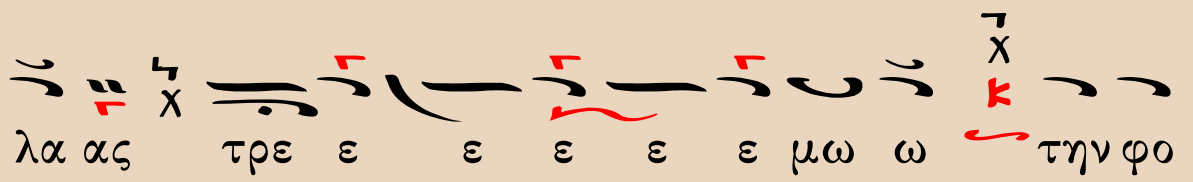
το α νο ο μη μα α α μου

(N)

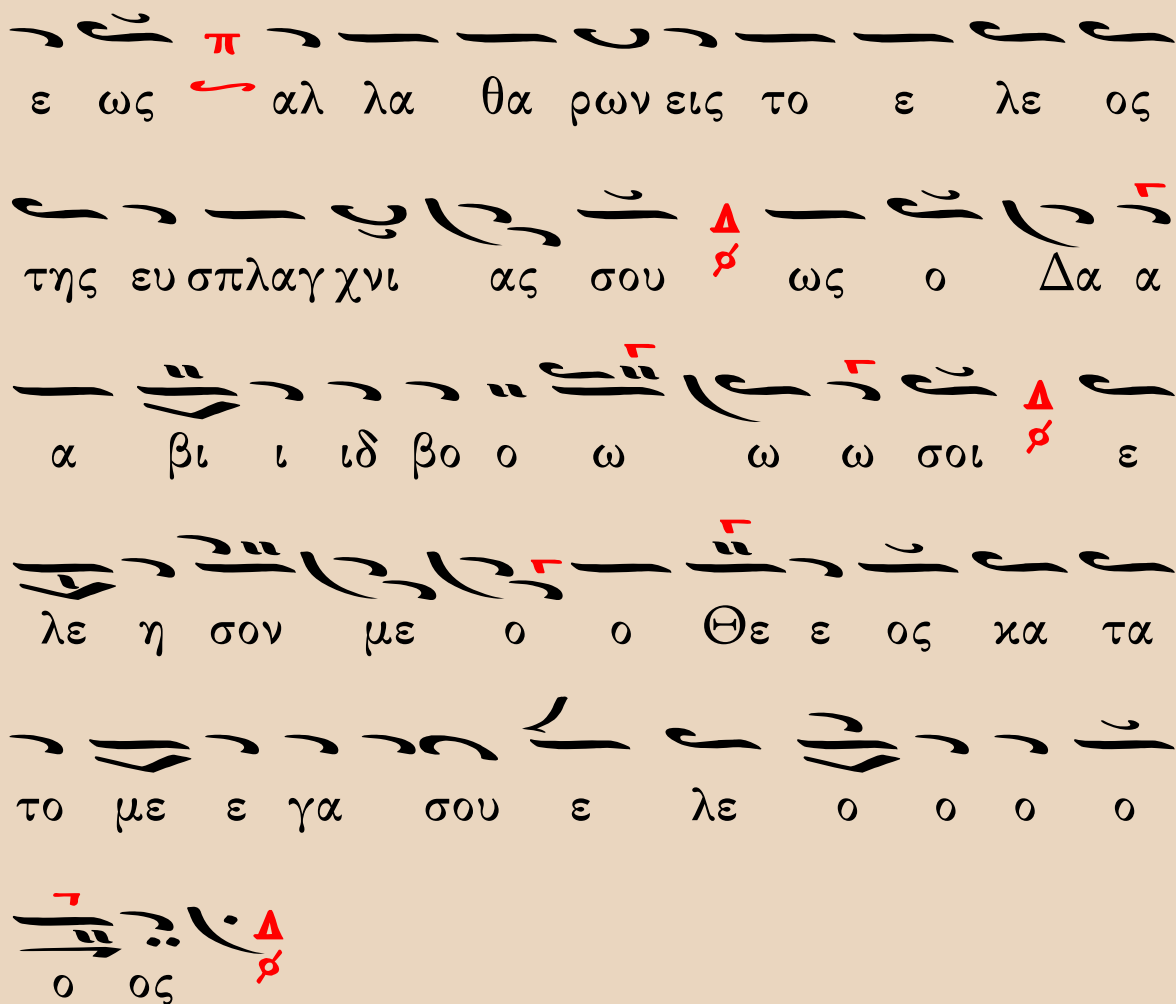
(Π)

α πλη η η η θη των πεπραγ μενω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Βου

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

βιμ και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ραφιμ την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κονσε με γα λυ νο μεν

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των

(Δ)

Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο τε ραν

(B)

α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φι ιμ την

α δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον

τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο

το ο ο ο κο ον σε με ε ε γα

λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

(B)

Α α σπορου ου συλ λη η η ψε ως

(Δ)

ο το κος α νε ε ερ μη νευτος Μη η

η τρο ο ος α να α αν δρου ου α φθο

ρο ο ος η κυ υ η η σι ις Θε ε

ου ου ου γαρ η η η γε εν νη η σι ις

(B)

και αι αι αι αι νο ο ο ποι ει ει ει

τας φυ υ υ σειεις Δι ο σε πα α

(Δ)

α α σαι αι αι αι γε νε ε αι

ως Θε ο νυμφο ο ον μη τε ε ε

ε ε ρα ορ θο δο ξως με γα α λυ υ

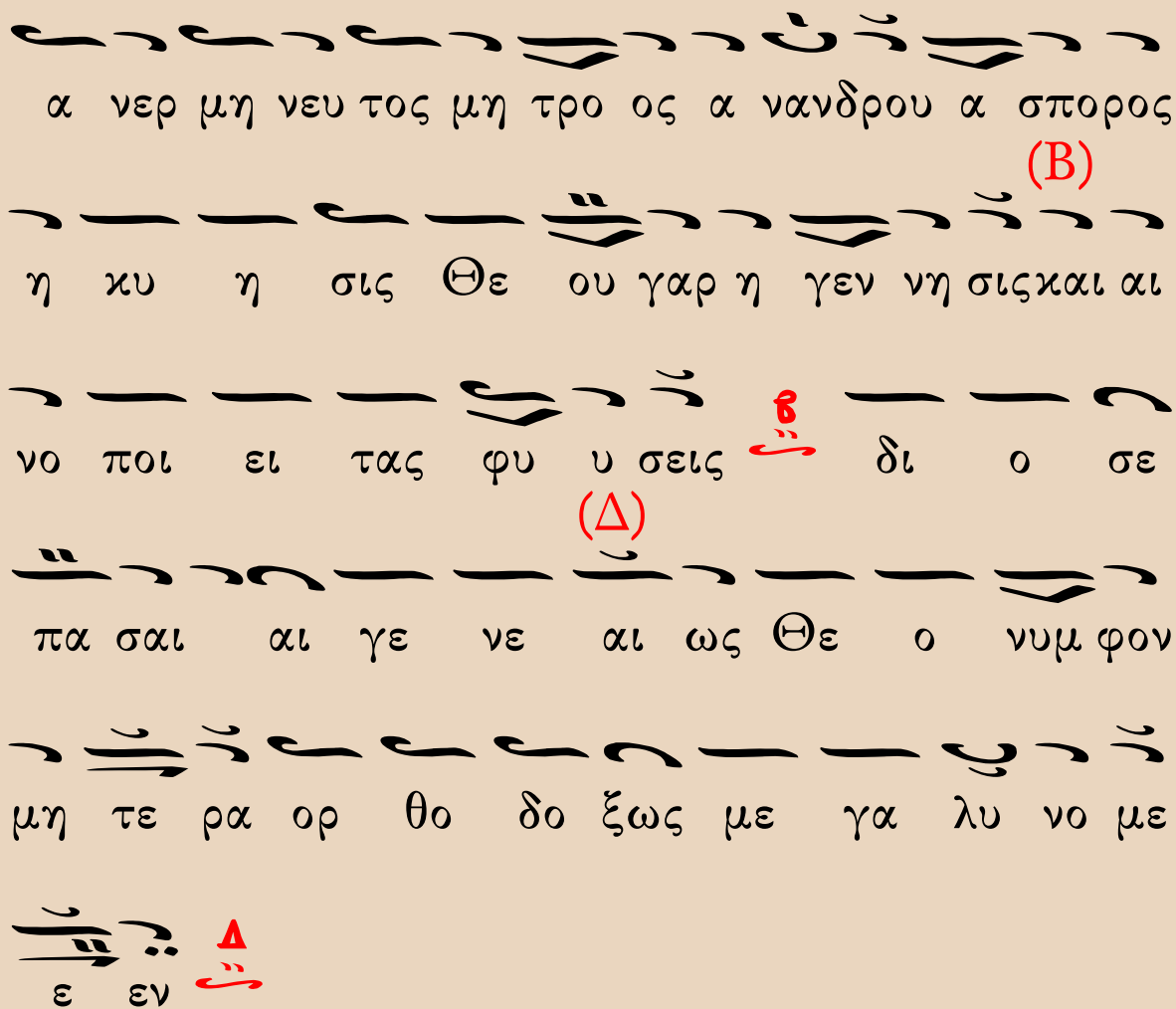
νο ο με ε ε εν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Ἄ σπο ρου συλ λη ψε ως ο το κος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠδὴ σὲ αἰνοῦσι...

ᾠδὴ β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠδὴ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠδὴ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

ᾠδὴ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

ᾠδὴ ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

ᾠδὴ ἣσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ

τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα· ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὔρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἣν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Τοῦ Τριωδίου. Ὅμοιον.

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμουμένος, φρίττω, Κύριε ὄλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω, ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι, Χριστέ, τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρὸν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἄτερον ὅμοιον.

Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος, καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου· ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστὶ, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ἣ Ἰεριθὴ καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότη, κατανοῶν ὄλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτὰ μου δικαιοτάτε, καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος βαρῦς.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μελοποιήσις ἐκ τοῦ συντόμου ὑπὸ Πέτρου
Λαμπαδαρίου, εἰς τὸ νέον στιχηραρικὸν εἶδος.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Π α σαπνο η αι νε σα α α α τω

(N)

ω τον Κυ ρι ο ον **Γ** **ᾠ** Αι νει τε τον Κυ ρι ι

ον εκ τω ων ου ρα α νων **Δ** **ᾠ** αι νει τε

(Γ)

α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι στοις

Σοι πρε πει υ μνος τω ω **Θ** ε ε ω **Γ** **ᾠ**

(N)

Ἀ ι νει ει ει τε α αυ τον παν τες οι

(Γ)

α αγ γε λοι αυ του ου **Γ** **ᾠ** αι νει τε αυ τον

(N)

πα α σαι αι δυ να α α μεις α αυ του

(Γ)

Σοι πρε πει υ μνος τω ω **Θ** ε ε ω **Γ** **ᾠ**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)
Τ
ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε (N)

(II)
ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N) (II)
ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Γα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(N) (Γ) α νε στη Χρι στο ος εκ νε κρων λυ σασθα

να του τα δε σμα ^Γ _{αα} ευ αγ γε λι ι

ζου γη χαρανμε γα ^Γ _{αα} α λην ^Γ _{αα} αι νει τε

ου ρα νοι Θεουτην δο ^Γ _{αα} ο ξαν ^Γ _{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

(N)

Α να στα σιν Χρι στου θε α σα με

νοι ^Δ _{αα} προ σκυ νη η σω μεν α γι ον

(Γ)

Κυ ρι ον Ι η σουν τον μο νον α να μα

αρ τη τον ^Γ _{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

(N)

Χ ρι στου την Α να στα σιν προ σκυ νουν

τες ου παυ ο με θα ^Γ ^{αα} αυ τος γαρ η μας

(Π)

ε σω σεν εκ των α νο μι ων η μων ^π ^α

(Ν)

α γι ος Κυ ρι ος Ι η σους ^Δ ^δ ο δει

(Γ)

ξαστην Α να στα α σιν ^Γ ^{αα}

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

(Ν)

Τ ι αν τα πο δω σωμεντω Κυ ρι ι ω

(Γ)

πε ρι παντων ω ων αν τα πε δω κεν η μιν

δι η μα ας Θε ος εν αν θρω ω ποις ^Γ ^{αα}

δι α την κα τα φθαρει σαν φυ υ σιν ο

Λο γος σαρξ ε γε νε το και ε σκη η νω

σεν εν η μιν ^Γ προς τους α χα ρι ι στους

ο Ευ ερ γε ε της προς τους αιχ μα λω

ω τους ο ε λευ θε ρω της ^Γ προς τους εν

σκο τει κα θη με ενους ο Η λι ο ος της (N)

δι και ο συ υ νης ^Γ ε πι τον Σταυρον (Γ)

ο α πα θης ε πι τον Α α δην το (N)

φως ^Γ ε πι τον θα να τον η ζω η ^Δ

η Α να στα σις δι ι α τους πε (M) (Π)

σο ον τας ^Γ προς ον βο η σω μεν ^π ο (Γ)

Θε ο ος η μων δο ξα α σοι ^Γ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Π υ λας Α α δου συν ε ε τρι ψας Κυ ρι
(N)
ε και θα να του το κρατος κα τηρ γη
(Γ) (N)
σας τη κραται α δυ να μεισου και
(Γ)
συν η γει ρας νε κρουστους απ αι ω νος
(Π) (Γ)
εν σκο τει κα θευ δοντας τη θει α και εν
δο ξω Α να στα σεισου ως Βα σι λευς
του παντος και Θε ος παν το δυ να α μος

Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π)

Ε ν νο ω την η με ραν ε κει νην

και αι αι τη ην ω ω ω ραν ο ταν

με ε λω ω ω με εν πα α αν τες γυ

(Κ)

μνοι οι και αι ως κα τα α κρι ι ι

(Π)

τοι τω α δε κα στω Κρι τη η η πα α

(Κ)

α ρι ι στα α α σθαι το τε ε σα

α αλ πι γξ η χη σει ει ει με ε ε γα

(Π)

και τα θε με λι α της γης σει σθη σον ται

(Δ)

και οι νε κροι εκ των μνη μα των ε ξα

(Π)

α να στη η η η σο ο ο ον ται και

η λι κι α μι α πα αν τε ε ες γε

νη η σο ο ο ον ται και παν των
(N)

τα κρυπτα φα νε ρα πα ρι ι στα αν
(Π)

ται αι ε νω ω πι ο ο ο ον σου
π

και κο ο ψο ον ται και κλα αυ σο
(K)

ο ον ται και εις το πυρ το εξω τερον
(Δ)

α πε λε ευ σο ο ο ον ται οι μη
Δ

δε πο τε με τα α α νο η η σα
(Π)

α α αν τες και εν χα ρα και αι
π

α α α γα α α λ λι α α α σει
κ

ο των Δι ι ι και αι αι ω των κλη
π

η η ρος ει σε λευ σε ε ται εις πα
Δ

στα α δα α ου ρα α α νι ι ι ι

ον π

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

(Π)

ω ποι α ω ρα το τε και η με

ρα φο βε ε ρα ο ταν κα θι ση ο Κρι

(Δ)

της ε πι θρο νου ου φο βε ε ρου βι βλοι

(Π)

α νοι οι οι οι γο ο ο ον ται και πρα α

(Μ)

ξει ει εις ε λε εγ χο ο ο ον ται και

τα α κρυ υ πτα α α τουου σκο ο ο τους δη

(Κ)

μο σι ε ε ε ευ ο ο ο ον ται και

(Δ)

Αγ γε λοι πε ρι τρε χου ου σιν ε πι συ

να γοντες πα α α αν τα α τα ε

ε ε ε θνη π δε ε ευ τε α α κου σα

α τε βα σι λεις και αρ χοντες δου λοι και

αι ε λε ε ε ευ θε ε ε ε ροι α

μαρ τω ω ω λοι και δι και αι οι πλουσι

ι οι και πε νη τες ο τι ερ χε ται αι

αι κρι ι της ο με ε ελ λων κρι ναι

πα α α α σα αν την οι κου με ε ε ε

νην και τις υ πο στη σε ται α πο προ

σω που α α αυ του ο ταν Αγ γε λοι πα

ρι στα αν ται ε λε γ χο ο ον τε ε ες τα

ας πρα α α ξεις ρ τας δι α νοι ας τας

εν θυ υ μη η η σεις τα εν νυ υ υ κτι

ι και ε ε εν η με ε ε ε ρα π

(K)

ω ποι α ω ρα το ο ο ο τε κ

(Δ)

αλ λα προτου φθασαι το ο τε λος σπουδα

σον κρα α ζου σα α ψυ υ υ χη ρ Δ ρ ο

(Π)

Θε ος ε πι στρεψονσω σο ον με ρ Δ ρ ως

μο ονος ε ε ευ σπλαα α αγχνος π

Ἦχος λ ρ Νη.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

(N)

Α νι ηλ ο Προ φη της α νηρ ε πι

θυμιων γε ε ε νο με ε νος **β** **λ** το ε

ξουσι α στικον Θε ε ου θε ω ρη η η

σα ας ου τως ε ε ε βο ο ο ο

(Δ)
α **δ** κρι τη ρι ον ε κα α θι ι σε

και βιβλοι η νε ω ω ω χθη η η
(Π)

σαν **Δ** **δ** βλε πε ψυ υ χη η η μου νη η στε ε

ε ε ευ εις **β** **λ** τον πλη σι ι ι ο ον

σου μη α α α θε ε ε ε τει **δ**

βρω μα των α α πε ε ε χη τον α δελ φο

ο ον σου ου μη κα τα α α κρι ι

ι ι ι νης **δ** μη η η τω πυ υ υ ρι

πα ρα πεμ πο με ε ε ε νη **Δ** κα τα

κα ης ω σει κη η ρο ο ος **Β** αλλ α

νεμ πο δι στως ει σα α ξη σε ε Χρι ι

στος **(Π)** **Δ** εις την βα σι λει **(Ν)** ει ει α αν

α α αυ του **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

(Π) **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α τι **π**

Π ρο κα θα ρω ω μεν ε αυ του ου ους α

δε ελ φοι **π** τη βα σι λι δι ι των

α α α α ρε ε ε ε των **π** ι δου γαρ

πα ρα γε ε γο ο νε ^Γ ₉₉ πλουτον η μιν

α γα θων κο μι ι ι ι ζου ου ου σα

των πα θων κα τευ να α α ζει τα α οι

δη η η μα α α α τα ^Π ₉ και τω

Δε σπο τη κα τα λλατ τει ει τους πται αι αι αι

σα α α αν τας ^Π ₉ δι ο μετ ε ευ φρο

ο συ υ νης ^Γ ₉₉ ταυτην υ πο ο δε ξω ω

ω ω με ε ε ε θα ^Π ₉ βο ων τεσ Χρι στω

ω ω τω Θε ε ω ^Π ₉ ο α να στα ας εκ

τω ων νε ε κρω ω ων ^Γ ₉₉ α κα τα κρι

τους η μας δι ι α φυ υ υ υ λα

α α α ξον π δο ξο λο γουν τας σε

τον μο νον α α να μα α α αρ τη

η η η τον π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Γα.

(N)

(Γ)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης ει

(N)

(M)

ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι ι α

(Γ)

(N)

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

(Γ)

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε Ευ

(N)

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

(M)

δο ο ξαν ^Γ _{αα}

(Γ)

(N)

Κ υ ρι ε βα σι λε ευ ε που ρα νι

(M)

(Γ)

ε Θε ε ε Πα τερ παν το κρα α τος ^Γ _{αα} Κυ

(N)

ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

(M)

(Γ)

στε και Α α γι ον Πνε ευ μα ^Γ _{αα}

(N)

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι

(M)

(Γ)

ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ^Γ _{αα} ε

(N)

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

(M)

μαρ τι ι αστου κο ο σμου

Γ
ᾠᾶ

(Γ)

(N)

Π ρο σδεξαι την δε η σιν η μων ο κα

(Γ)

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Γ
ᾠᾶ

(N)

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

(Γ)

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Ἀ μην

Γ
ᾠᾶ

(N)

(Γ)

Κ αθ ε κα α στην η με ρανευ λο γη

(N)

σω σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να του αι

(M)

ω ω νος

Γ
ᾠᾶ

(Γ)

(N)

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε Εν τη η

(Γ)

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχ θη η ναι η μας

Γ
ΑΑ

(N)

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

(Γ)

μα α σου εις τους αι ω νας Α μην

Γ
ΑΑ

(N)

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

(Γ)

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε

Γ
ΑΑ

(N)

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο

(M)

ον με τα δι και ω μα τα α σου

(Γ)

(N)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α

Ε γω ει πα Κυ ρι ε Ε λε η σον με

ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

(M)

(Γ)

το ον σοι

(N)

(Π)

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

(N)

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

(M)

τι συ ει ο Θε ο ος μου

(Γ)

(N)

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

(Γ)

φω τι σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τεινον το ε λε ος σου ουτοις γι

(M)

(Γ)

νω σκου σι ι σε Α α γι ος ο

(N)

(Γ)

Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α

θα να τος ε λε η σον η μας

(N)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α

(Γ)

γι ω Πνευμα τι

(N)

(Γ)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας

(N)

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος

Α α α α γι ι ος ι σχυ ρο ος ^(Γ) ^Γ ^{αα}

Α γι ος α θα να α τος ε λε η η ^(Δ) ^(Ν)

σο ο ο ον η η η μα α α ας ^(Μ) ^Χ ^Γ ^{αα}

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ^(Γ) ^(Ν)

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ ^(Γ)

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ^(Ν)

ημων ^Γ ^{αα} κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να τον ^Δ ^{αα} το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ^(Μ) ^Χ ^Γ ^{αα} ο ο ο ο

ο ο ος ^Γ ^{αα}

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ τοῦ Β'.

Ἦχος Γα.

Δ (N) ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το ο
 φως **Δ** (Γ) Δο ο ξα εν υ ψι ι ι στοις
 Θε ω ω **Γ** και ε πι ι γης ει ρη η
 (N) η η νη **π** εν αν θρω ω ποιοις ε ευ δο
 (Γ) κι ι ι α α **Γ**

Υ (N) (Π) μνου με εν σε ευ λο γου ου μεν
 (M) σε ε **π** προ σκυ νου ου με ε εν σε **ζ** δο
 (Γ) ξο λο γου ου ου ου με ε ε εν σε **Γ**
 (Π) ευ χα ρι στου μεν σοι οι **π** δι α την
 (Γ) με γα α λη ην σου δο ο ο ξα

αν του κο ο ο σμου ^(Δ) ε λε η σον

η μα α ας ο ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ι ι α ας του

κο ο ο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη με ε νος εν δε ξι ω

ω ω ω ων του Πα α τρος και αι ε λε

ε η σον η μα α ας

Ο τι συ ει μο ο νος Α α γι

ι ος συ ει ει ει μο ο νο ο ος Κυ

υ ρι ι ος Ι η σου ος Χρι

στο ο ος π εις δο ο ο ο (N)

ο ο ξαν Θε ε ου Πα τρος Α (Γ)

μη η ην Γ (N)

Κ αθ ε κα α στην η με ε ραν ε (Γ)

ευ λο γη η σω σε ε και αι νε (N)

ε σω το ο νο μα α α σου ου π (N)

εις τον αι ω ω ω ω να και εις (N)

τον αι ω ω να του ου αι ω ω (Γ)

ω νο ος Γ (N)

Κ α τα ξι ω σο ον Κυ ρι ε ε (Δ)

εν τη η με ρα τα α αυ τη η α (Π)

(N)

(Γ)

να μαρ τη η η η η τους δ̣ι φυ λα χθη

η ναι αι η μα α ας Γ ρρ

(N)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε

(Γ)

ε ε ε ο Θε ε ος δ̣ι των Πα τε ε ♀

(M)

(Δ)

ε ρων η μω ω ων και αι νε ε τον και

(Π)

δε δο ξα α σμε ε ε νο ον δ̣ι το ο

(Γ)

νο μα α α σου ου π ρρ εις του ουσ αι

♀

ω ω ω νας Α μη η ην Γ ρρ

(N)

Ε νοι το Κυ ρι ε ε δ̣ι το ε λε

ο ος σου εφ η η μας δ̣ι καθ α α α ♀

(Π)

(M)

πε ερ δ̣ι ηλ πι σα με ε εν ε πι ι

σε ^Γ 99

Ε ^(N)
υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε

δι δα ξο ο ο ον με ^Δ τα α α δι [♯]

ι και ω ω μα τα α α σου ^Γ 99

Κ ^(N) ^(Γ)
υ ρι ε κα α τα φυ υ γη ^Δ ε γε

νη η η [♀] θης η μι ι ν ^Γ 99 εν γε ^(N)

νε α α και γε νε ε α ^Δ ε

^(Γ)
γω ω ω ω ει ει πα α α Κυ υ ρι

ι ε ^Γ ^(N) ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ον με ^Δ ^(Π) ι α α σαι την ψυ [♯]

υ χη η ην μου ου ^Π ο τι η η μαρ ^(Γ)

το ο ν σοι οι
(N)

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε φυ υ γο

ον δι δα ξο ο ο ον με του ποι

ειν το θε ε λη η μα α α σου ου ο τι

συ ει ει ει ει ο ο Θε ο ο
(Γ)

ος μου
(N)

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω η

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι σου ο ψο ο ο ο με θα α α
(M)

φω ω ως
(Γ)

Π α ρα τει νο ον το ε λε ε ο ο
(Δ)

(M)

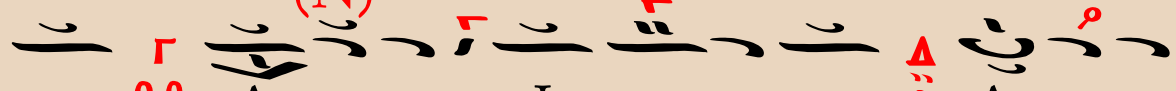
ος σου ου ου τοι οις γι νω ω σκου σι

(Γ)

ι ι σε Α γι ος ο Θε ε

(N)

ος Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι

(Γ)

ος Α θα να α τος ε λε η η η

η σον η η μας

(N)

ο ξα πα τρι ι ι ι ι και υι υι ω

(Γ)

και αι Α γι ι ω ω ω πνε ευ μα α

(N)

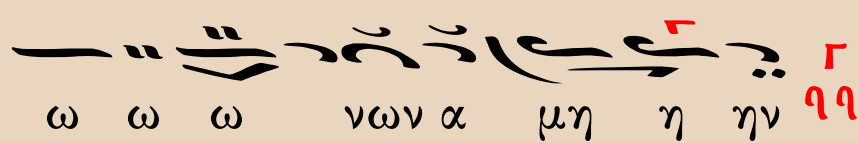

τι Και νυ υ υ υ υν και α α ει

(Γ)

και αι εις τους αι αι ω ω ω νας των αι

ω ω ω νων α μη η ην

(N)

γι ι ος α θα να α τος ε λε

(Γ)

η η η η σου η η μας

(Γ)

α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι

(Δ)

ι ι ι ος ο ο ο ο ο ο ο

(Γ)

θε ε ε ε ο ο θε ο ο ο ο ο

ο ος

α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

(Δ)

(Γ)

ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ος υ υ

υ ι ι ος υ ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

(Δ)
Α α α α α α α α α Δ δ

(Γ)
α α α α α α α α α Γ γγ

α α α γι ο ο ρο ο ο ος ε Γ γγ

(Ζ)
α α θα α να με α θα α να τος Ζ' γγ

(Γ)
ε λε ε ε ε η η η η σο ο ον

(Ν)
η η η μα α α α α α α α

(Γ)
α α α α α α α ας Γ γγ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Ζω.

(Π)
Α ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι ι το ο

μ φω ως Γ γγ δο ο ξα εν υ ψι ι ι

(Ζ)
στοις Θε ω ω Γ γγ και ε πι γη η ης

ει ρη η η η νη η εν ανθρωποις

ε ευ δο κι ι ι ι α

(Π)

Υ μνου ου μεν σε ε ευ λο γου με εν

(Z)

σε προ σκυ νου ου μεν σε ε ε δο

(Π)

ξο ο λο ο γου με εν σε ε ευ χα

ρι στου ου με ε εν σοι δια την με

(Z)

γα α α α λη ην σου δο ο ο ξα

αν

(Π)

Κ υ ρι ι ε ε ε Βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε

(Z)

Πα α τερ Πα αν το κραα α α τωρ

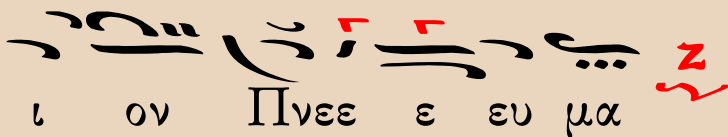
(Π)

Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νε ε ε

εσ ^{γγ} Ι η σου Χρι στε και Α α α γι

ι ον Πνεε ε ευ μα

(Π)

(N)

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

(Π)

ο α μνο ο ος του Θε ε ου ου ου ο

Υι υι ο ος του ου ου Πα α α τρο ος

ο ο αι αι αι αι αι ρω ω ων ^{γγ} τη ην

α μαρ τι ι ι ι αν του κο ο ο σμου

ε λε η η σον η η μας ο αι αι αι

ρω ων ^{γγ} τας α μαρ τι ι ι ι α ας

(Z)

του ου κο ο σμουου

Π (Π)
ρο σδεε ξαι την δε ε η σιν η η

μων **Γ** ο καθη με ε νο ος **Π** εκ δε

ξι ω ωων του ου Πα α τρος **Γ** και ε

Ζ
λε η η σο ον η η η μας

Ο (Π)
ο ο τι συ ει μο νος Α γι

ο ος συ ει μο ο νος Κυ υ υ ρι ι

(Κ)
ι ο ο ος Ι η σους Χρι ι στο ος ει εις

(Π) (Ζ)
δο ο ο ξα αν **Κ** Θε ου Πα α τρο ος α

α α μην **Ζ**

Κ (Π)
αθ ε καστην η η με ε ε ραν **Γ**

ευ λο γη η σω ω ω σε ε και αι

νε ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α α (Z)

σου ου εις τον αι ω ω ω να α (Π)

και εις τον αι ω ω να α του ου αι αι (Z)

ω ω ω νο ος (Z)

κα τα ξι ι ι ω σον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ρα α τα α α

α αυ τη α να μαρ τη η η του

ου ους φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας (Π)

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ο Θε ο ο ος τω ων Πα τε (Z)

ε ε ε ρ ω ω ν η η η μ ω ν και

(Π)

αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε

ε ε ε ν ο ν τ ο ο ο ν ο ο μ α α α

(Z)

σου ου εις τους αι ω ω ω να ας α

α α μην

(Π)

ε νοι το ο Κυ ρι ι ε ε το

ε ε λε ε ο ος σου εφ η η μα ας

(Z)

κα θα α α περ η λ πι σα α με ε εν ε πι

ι σε ε

υ λο γη τ ος ει ει Κυ υ υ ρι ι

ι ε ε δι ι ι ι δ α α ξ ο ο ο ν

με τα δικαιωματα ααα

σου ου

Κυριε καταφυγη η

εε γενηθη η θη ης η η η μι

εν γενεαι γενησεται

γω ωειπαα Κυριε εε

εε λεεε ησοο

οον μεεε ιιαα

σαι αιτην ψυχην μου οοτι η

ημαρτοοοον σοι

(II)

Κυριε προς σε καταφυγη

γο ον δι ι ι δα α ξο ο ον με

του ποι ει ει ει ει εν το ο θε ε λη η

μα σου ου π ο τι ι συ υ ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου ου

(Π)
Ο τι πα ρα σοι οι πη η γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι σου ο

(Ζ)
ψο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει εν ον το ε ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω σκου ου σι

(Π)
ι ι ι σε Χ Α γι ο ο ος ο Θε ε

ος Α α γι ο ο ος Ι σχυ υ ρος

Α γι ο ος Α θα να α το ος ε λε
(Z)

ε ε η η η σο ον η η η μας

(Π)
Α ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω και Α γι ι ω
(Z)

Πνε ευ μα α τι ι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω ω ω ω ω νας των αι

ω ω ω νω ων α α α μην

(Π)
Α γι ο ος Α θα να α το ος

ε λε ε ε η η η σο ον η η η

μας

(II)

Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α Α α γι

(Z)

ι ι ο ο ο ος α α ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο Θ ε ε ο ο ος

(II)

Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α α

α α α α α α α α α Α α

(Z)

γι ι ι ο ο ο ος α α Ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ισχυυ ρο ος

Α α α α α α α α γι ι

ο ο ο ος Α α θα α α α α α α

θα να α α το ο ος ε λε η η σο

ον η η μα α α α α ας

Ζ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα

φου και αρ χη γω ω της ζω ης η μων κα

θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με

γα ε ε λε ο ο ο ο ος

Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ζω.

(Ζ)

Δ ο ξα σοι τω δει ει ξαν τι το ο

φω ω ω ως **ζ'** δο ο ξα ε ε

(Δ)

εν υ ψι ι ι ι ι στοι οισ Θ ε ε ε

(Ζ)

ω **Δ** και ε ε πι ι γης ει ει ρη η

η η νη **ζ'** εν αν θρω ω ποις ε ευ

δο ο κι ι ι α α **ζ'**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου ου μεν σε

(Δ)

προ σκυ νου μεν σε ε ε δο ξο ο λο ο

γου ου με ε εν σε **Δ** ευ χα α ρι ι

(Ζ)

στου με εν σοι δι α την με γα α α

λη η ην σου ου δο ο ο ξα αν ^{z'}κ

κ υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λευ ^{z'}κ

ε που ρα α νι ε Θε ε ε ε ε

ε ^{z'}κ Πα α α τερ Πα αν το ο κρα α

α α α τερ ^Δκ Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο

γε ε νε ε ε ες ^{z'}κ Ι η σου ου

ου ου Χρι ι ι ι ι στε και Α α α

γι ι ι ο ον Πνε ε ευ μα α ^{z'}κ

κ υ ρι ε ε ε ο Θε ε ος ^{z'}κ ο α

μνο ο ος του ου ου Θε ε ου ο ο

ο ^ΔΥι ο ο ο ο ος του ου Πα α α

τρος ^(Δ) ρ ο αι αι αι αι ^(Ζ) αι αι ρων ^(Δ) ζ' κ την

α μαρ τι α αν του ου κο ο ο σμουου

ε λε ε η η σον η η μα ας ο ^(Ζ)

αι αι αι ρων ^{π'} τας α μαρ τι ι

ι α α ας του ου κο ο ο σμουου ^{ζ'} κ

Π ρο σδε ξαι την δε ε η σιν η η μω

ω ω ων ^{ζ'} κ ο κα θη με ε νος εκ

δε ε ε ξι ω ω ω ω ων του ου ^(Δ)

Πα α α τρος ^(Δ) ρ και ε λε η η σο ον ^(Ζ)

η η μα ας ^{ζ'} κ

Ο ο τι συ ει μο νο ο ος Α

γι ι ος ^{z'} _κ συ ει μο νο ο ος Κυ ρι ι

(Δ)

ος ^{z'} _κ Ι η σου ου ου ου ους Χρι ι ι ι ι

(Z)

στο ος εις δο ο ο ξα αν Θε ου ου

ου Πα ατρος α α μη ην ^{z'} _κ

Κ αθ ε κα αστηνη η με ε ε ραν ^{z'} _κ

ε ε ευ λο ο γη σω ω σε ε και αι

νε ε ε ε ε σω το ο νο ο

(Δ)

ο μα α α σου ου ^{z'} _κ εις το ον αι αι

(Z)

ω ω ω να α και εις τον αι ω ω

να του ου ου αι αι ω ω ω νο ος ^{z'} _κ

Κ α τα ξι ι ι ω ω ω σο ον

Κυ ρι ι ε ε **z'** εν τη η η με ε

ρα α α τα α α α αυ τη **z'** α

(Δ) να α μα αρ τη η η του ουσ **Δ** φυ λα

(Z) χθη η η η ναι αι η η μα ας **z'**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ος **z'** τω ων Πα (Δ)

τε ε ε ε ε ρω ων η η η μων **Δ** και

(Z) αι νε ε τον και αι δε ε δο ο ξα α

σμε ε ε νο ον **z'** το ο ο νο ο μα α (Δ)

(Z) α σου ου εις του ουσ αι ω ω ω νας

α α μη ην **z'**

Γ ε νοι το ο ο Κυ ρι ι ε ε το

ε λε ε ος σουου εφ η η μα ας **z'** κα θα

α α πε ερ ηλ πι σα με εν ε πι ι σε

z'
ε **κ**

Θ υ λο γη η το ος ει ει ει Κυ
(Δ)

υ ρι ι ι ε δι ι δα α ξο ο ον
(Z)

με ε **Δ** τα α δι και ω μα α α τα
δ

α α σου ου **z'**
κ

Κ υ υ ρι ε κα α τα φυ υ γη **z'**
κ

ε γε νη η θη η η μι ι ι ιν **z'**
κ

εν γε ε ε νε α α και αι αι γε
(Δ)

(Z)

ε νε ε ε α ρ ε γω ει πα α Κυ

ρι ι ι ε ε λε ε η η η σο

ο ο ο ον με ρ ι α σαι αι την ψυ χη

η ην μου ου ου ο ο τι η η μα αρ το

ο ον σοι οι ρ

Κ υ ρι ε προς σε κα α α τε φυ

υ γο ον δι δα ξο ο ο ο ο ον με ρ

(Δ)

του ποι ει ει ν το θε ε λη η μα α α

(Z)

σου ου ρ ο τι συ ει ει ο ο Θε ε ο

ος μου ου ρ

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω η

η η ης εν τω φω τι ι ι σου ου

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως

Π α α ρα τει ει νον το ε ε λε ε ο

ο ος σου ου ου τοις γι νω σκου ου σι

ι ι σε ε Α γι ο ο ος ο Θε ε

ος Α γι ο ος Ι σχυ υ ρος Α

α γι ο ος Α α θα α να α α

τος ε ε λε η σον η η μα ας

Δ ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω και Α

γι ω ω ω Πνευ μα α τι ι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω να α ας των αι ω ω ω
(Z)

ων α α μη ην
z' x

Α α γι ο ος Α α θα α
(Δ)

να α α τος ε ε λε η η σο ον
(Z)

η η μα ας
z' x

Α α γι ο ο ο ος Θ ε ε ο
x

ος
z' x

Α α γι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρο ος
z' x

Α α α γι ο ος Α α α α θα
(Δ)

α να α α τος ε ε λε η η
(Z)

σο ον η η η μα α α α α α α α
δ

α ασ
(Z)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ο ος

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Γα.

(Γ) (N)
ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο φως

δο ξα ε εν υ ψι ι ι ι ι στοι

οις Θε ε ε ω και ε πι γης ει ει

(Π)

ρη η η νη δ εν αν θρω ω ω ω ω ω

(N)

(Γ)

ποις ε ευ δο κι ι ι α α

(N)

Y μνου με εν σε ευ λο γου ου με εν

(Π)

(N)

σε δ προ σκυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο

(Γ)

ο γου ου ου ου με ε εν σε ευ χα

(N)

(Γ)

ρι στου μεν σοι δ δι α την με γα α α α

(N) †

(Γ)

λην σου ου δο ο ο ξα αν

(Γ)

(N)

K υ ρι ε ε ε ε Βα σι ι λευ δ ε

(Π)

που ρα α νι ι ε Θε ε ε ε ε ε ε

(N)

(Γ)

Πα α τερ πα αν το κρα α α τος Κυ

†

(N)

ρι ι ε Υι ε μο ο νο ο γε ε νες δ

(Γ) (Π) (N)
Ι η σου Χριστε ε ε ε ε και αι Α γι

(Γ)
ι ον Πνε ε ευ μα

(N)
Κ υ ρι ε ε ε ε ο Θε ε ος

(Δ) (Π)
ο Α μνο ο ος του ου Θε ε ε ου

(Γ)
ου ου ο Υι ι ο ο ο ος του Πα α τρος

(N) (Γ)
ο αι αι αι αι ρων την α μαρ τι

(Π) (N)
α αν του κο ο ο σμου ου ε λε η η

(Δ) (Π)
σον η η μας ο αι αι αι ρων τας α

(M) (Γ)
μαρ τι ι ι ι ι α ας του κο ο

ο σμου

(Γ) (N)
Π ρο σδε ε ξαι την δε η η σι ιν η

(Δ)

η μων δ ο κα θη η με ε νος εκ δε ξι

(Π)

ω ω ω ων του ου Πα α τρο ο ο ο

(N)

(M)

ος και αι ε λε ε η σον η η μας

(Γ)

(Π)

Ο ο τι συ υ ει μο ο νο ος Α

(Γ)

γι ι ο ος π συ ει ει ει μο ο νος

(N)

Κυ ρι ο ος Ι η σους Χριστος ει εις δο

(Π)

(Γ)

ο ξαν Θε ου ου Πα α τρο ο ο ος α

α α μην

(Γ)

(N)

(Γ)

Κ αθ ε κα α στην η η με ε ραν ευ

(N)

λο γη η σω ω ω ω σε και αι νε

(Π)

ε ε ε σω το ο ο νο ο μα α α

(N)

σου ου π^ρ εις τον αι ω ω ω ω να Δ^δ

(Π)

και εις τον αι ω ω να α του ου αι

(N)

(Γ)

ω ω ω νο ος Γ^{ρρ}

(Γ)

(Π)

Κ α τα ξι ω σον Κυ υ ρι ι ε ε π^ρ

(N)

εν τη η με ρα α τα α α α αυ

(Π)

τη Δ^δ α να μαρ τη η τους φυ υ λα α

(Γ)

χθη η η η η ναι αι η η μας Γ^{ρρ}

(Π)

(N)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο

(Γ)

Θε ε ος Δ^δτων Πα τε ε ε ε ρω ων

(N)

η μω ων Γ^{ρρ} και αι νε το ον και αι δε

(Δ)

(Π)

(Γ)

δο ξα α σμε ε ε νον το ο Ο ο νο μα

α α α σου εις του ους αι αι ω ω ω

ω νας α α μην

ε νοι το ο Κυ ρι ι ε το ε ε λε

ο ος σου εφ η μα ας κα θα α α

α α περ ηλ πι ι ι ι ι σα α μεν

ε ε πι ι σε

υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι

ι ι ε δι δα α ξο ο ο ο ον

με τα α δι ι και ω ω μα τα α α

σου ου

υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε δι

δα α ξο ο ον με ε π τα δι και ω

ω μα α τα α α σουου

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η θης η η η μιν εν γε ε νε

α α και γε νε α α ε γω ει ει

πα α Κυ ρι ι ε ε λε ε η η σο ο ο

ο ον με ε ι α α σαι την ψυ χη

η η ην μου ου ου ο ο τι η η μαρ

το ο ον σοι οι

Κ υ ρι ε προς σε ε κα α τε ε φυ

υ γον δι δα ξο ο ο ο ον με του

(Δ)
ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α σου Δ

(Π) (N)
ο ο τι ι ι ι συ υ ει ο ο Θ ε

(Γ)
ο ο ος μου ου Γ

(Γ) (N)
Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω

(Π)
ης Δ εν τω φω τι ι ι σου ου ο ο

(Γ)
ψο ο ο ο με θα α φως Γ

(Γ) (N)
Π α ρα τεινον το ε ε λε ο ο ο

(Π) (N)
ο ος σου ου ου ου τοι ο ις γι νω ω σκου σι

(Γ)
ι ι σε Χ Γ

(Γ) (N) (Π)
Α α γι ο ος ο Θ ε ε ος Δ Α

(M) (Γ)
α α α α γι ι ος Ι σχυ υ ρος Γ

(Π) (N)
Α γι ος Α θα να α το ος ε λε ε η

(M)
σον η η μας (τρεις)
99

(N)
Δ ο ξα Πα τρι και αι Υι υι υι ω Δ

(Π) (Γ)
και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ε ευ μα

α α τι 99

(Γ) (N)
Κ αι νυν και αι α ει ει και αι εις

(Δ) (Π)
τους αι αι ω ω ω νας Δ των αι ω ω

(M)
ω ω ω νων α α μην 99

(Γ) (Π) (N)
Α γι ος Α θα να α το ος ε λε ε

(M)
η σον η η μας 99

Ἀσματικόν.

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
(N)

σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
(Γ)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
(Z)

Α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α
(Δ)

υε Α α α α α α α α α α α α α α α α
(N) (Γ)

α α α α α α α α α α α α α α α α

υε ε ε Α α θα α α α α α α α α α

να α ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
(N)

ε ε ε ε κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
(Δ)

ον κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ κ
(Π) (N)

λε ε η σο ο ον η η η η μα
(Γ) (N)

α α α α α α α α α α
(Γ)

α α α ασ ρρ

Ἔτερον Ἀσματικόν.

Α α α α α γι ι ι ι
(Γ) (N)

ι ι ι ι ι ι ι ι Α α
(Γ)

α α γι ι ο ος ρρ (Δ) ρρ ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ε ε ε ε ε
(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο
(N)

ο ο ο ο ος ρρ (Γ)

Α α α α α γι ι ι ι
(Γ) (N)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α (Γ)

α α γι ι ο ος Ι ι ι ι ι (Δ)

ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ ρυ (Π)

υ υ υ υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο (N)

ο ο ο ο ος (Γ)

Α α α α α α α α α (Z)

α α γι ι ι υε ε Α α α γι ι ος (Δ)

Α θα α α α α α α να α α (Γ)

υε ε Α α θα α α να α το ος ε (φ Γ ρ)

λε ε ε ε ε ε ε ε η η η (Π) (N)

η η η σο ο ο ον η η η μα

(Γ)
α α α α α α α α α α

α α α ασ ρρ

Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠχος πρῶτος μετὰ βαρέως.

(Π)
πρῶτο ο ο ξα α α σοι οι οι τω δει

(Δ)
ει ξαν τι το ο φως δδο ξα α εν υ

(Π)
ψι ι ι στοι οισ Θε ε ε ω δ και ε

πι γη ης ει ει ει ρη η η νη η εν

(Ζ)
αν θρω ποι οισ ε ευ δο ο ο κι ι

ι ι α

(Π) (Ν)
Υ μνου ου με ε εν σε δ ευ λο

(Π)
γου με εν σε δ προ σκυ νου με εν σε ε

(N) (Δ) (Π)
δο ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε δ

ευ χα ρι στου ου με εν σοι ρ ρ δι α την

(Z)
με γα α α λη ην σου ου ου δο ο

ο ο ξαν z

(Π) (Δ)
κ υ ρι ε ε Βα σι ι λευ δ ε που

(Π)
ρα α νι ι ι ε ε Θε ε ε ε

ε ε ε Πα α τερ πα αν το ο κρα

α α το ορ δ Κυ ρι ε Υι ε

ε μο νο γε ε νες δ Ι η σου ου Χρι

(Z)
στε ε και Α α α γι ι ο ο ον

Πνε ε ε ευ μα z

Κ (Π) υ ρ ι ε ε ο Θ ε ε ο ς Δ ο Α

μ ν ο ο ς τ ο υ Θ ε ε ο υ Δ ο Υ ι ο

ο ο ς τ ο υ ο υ Π α α α τ ρ ο ς Δ ο α ι α ι

α ι α ι α ι ρ ω ν λ (Π) τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι α α ν ς (Ζ)

τ ο υ κ ο ο ο ο σ μ ο υ (Π) ε λ ε ε η η ς

σ ο ο ν η η μ α ς Δ ο α ι α ι α ι ρ ω ν Δ

τ α ς α μ α ρ τ ι ι ι α α ς τ ο υ ο υ κ ο (Π) ς (Ζ)

ο ο ο ο σ μ ο υ ς

Π (Π) ρ ο σ δ ε ξ α ι τ η ν δ ε ε η σ ι ν η η

μ ω ν Δ ο κ α θ η μ ε ε ν ο ο ς π (Ν) ε κ δ ε ς

ξ ι ω ω ω ν τ ο υ ο υ Π α α α τ ρ ο ς Δ (Π)

και ε λε ε ε η η η σο ον η

η η μας

Ο (Π) τι συ υ υ ει μο ο νος Α

γι ι ος ρι συ ει ει ει μο ο

νο ος Κυ υ ρι ι ο ος ρι Ι η σους

(Π) Χρι ι στο ο ος ρι εις δο ο ο ο ο ξααν

(Π) Θε ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ (Π) αθ ε κα α στην η με ε ε

ραν ρι ε ευ λο γη σω ω σε ρι και

αι νε ε ε ε σω ω το ο ο νο

ο μα α α σου ου ρι εις το ον αι

(Π)

ω ω ω ω να α δ και εις τον αι ω

(Ζ)

να α του ου αι αι αι ω ω ω ω

νος

(Π)

(Δ)

Κ α τα ξι ι ω σοον Κυ ρι ι ε δ

εν τη η με ρα α τα α α αυ τη

(Π)

η δ α να μαρ τη η η η τους ρη φυ λα

(Ζ)

χθη η η ναι αι η η η μας

(Π)

(Δ)

(Π)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε

(Δ)

ε ε ο Θε ε ος δ των Πα τε ε ε

(Π)

ρω ων η η η μων δ και αι νε ε τον

(Δ)

(Π)

και δε δο ξα σμε ε ε ε νο ον δ το ο

νο ο μα α α σου ου **Δ** εις τους αι ω

ω ω να ας α α α μην **Ζ**

Γ ε ε ε ε νοι το ο Κυ ρι ι ε

(Π) ε **Δ** το ε λε ο ος σου εφ η η μα

α ας κα θα α α πεερ **Δ** ηλ πι σα α

(Ζ) με ε εν ε ε πι ι σε ε **Ζ**

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε **Δ** δι δα ξο ο ο ον με

(Π) ε **Δ** τα δι και ω ω μα τα α α α **(Ζ)**

Ζ (τρεις)
σου

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη **Δ**

(Π)

ε γε νη η η θη ης η η η μι ι

ιν εν γε ε ε νε ε α α και γε

ε ε νε ε α α π ε γω ει πα

(Δ)

Κυ ρι ι ε ε ε λε ε η η η σο

(Π)

ο ο ο ον με ι ι α α σαι αι την

(Ζ)

ψυ χη η η η ην μου ο τι η

ζ

η μαρ το ο ο ο ον σοι οι

(Π)

Κ υ ρι ε προς σε ε κα τε φυ υ

(Δ)

γο ο ον δι ι δα α α ξο ο ο ον

(Π)

με του ποι ει ει ει ει ει ν το ο θε ε

(Ζ)

λη η μα σου ου ο τι συ υ ει ο

ο Θεε ο ο ο ο ος μου ου

Ο (Π) τι πα ραι σοι πη η γη η ζω ω η

ης ε εν τω φω τι ι σου ο ψο

(Ζ) ο ο με ε θα α α φως

Π (Π) α ρα α α α α τει ει ει πα ρα

α τει ει ει νον π το ε ε ε λε ε

ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου

(Ζ) σι ι ι ι σε

Α (Π) γι ο ος ο Θε ε ος Α γι

ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μας ^(Z)

(τρεις)

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι και Υι υι ω ^(Π)

και αι αι Α α γι ι ω Πνε ε ευ

μα α τι ι ^{π ρ}

Κ αι νυ υ υν και αι α α ει και ^(Π) ^(Δ)

ειςτους αι αι ω ω ω να ας ^(Π) ^φ των αι ω

ω ω νω ων α α α μην ^Z

Α α α γι ο ος Α α θα ^(Π) ^(Δ)

α να α α τος ^(Π) ^Δ ε λε ε η σο ^(Z)

ον η η η μας ^Z ^χ

Α (Π)
α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γ λ λ λ λ λ λ λ λ π λ λ λ

(B) (Δ)
λ λ λ λ λ λ λ λ λ α α

(Π) (Z)
γ λ λ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ς Δ Z ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θ ε ε ε ο ο Θ ε ε ο ο ς Z

Α (Π)
α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

γ λ λ λ λ λ λ λ λ π λ λ λ

(B) (Δ)
λ λ λ λ λ λ λ λ λ α α

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φου

και αρχη γω ω της ζω ης ημων κα θε

λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον το νι κος

ε δω κεν η μιν και το με γα ε λε

ο ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

(Δ)

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

(N)

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν ^δ

(K)

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

(N)

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του ^ν ^δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου ^ν _δ

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

ει και οι κτιρμοις ^ν _δ

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

θους την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου ^ν _δ

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις ^ν _δ

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^υ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^κ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^υ
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^υ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^κ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον δι

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων δι

Καθως οικτειρει πατηρ υιους πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν δι

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _λ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω

M η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων οισ ουκ

εστισωτηρια

E ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου

E ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου

M ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δικου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εισων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Γα.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Γ) (N)

ραι ος ην και κα λος εις βρω ω σιν

(Γ)

ο ε με θα να τω σασκαρπος Χρι στος ε

(N)

στι το ξυ λον της ζω ης εξ ου φαγωνου

(M)

(N)

θνη η σκω αλ λα βο ω συντω Λη

(Γ)

στη Μνη σθη τιμου Κυ ρι ε εν τη Βα σι

λει ει α σου **Γ**
99

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτίρμον, τοῦ Ἀδάμ τὸ χειρόγραφον, τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτίρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ, καὶ τῷ σῶ θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐνέκρωσας ἐγείρας, τοὺς τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὅθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ἐξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφεις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐίας ποτέ· Χριστὸς δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β'. Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἐνεκεν ἐμοῦ.

Ἐν τῇ φρικτῇ, Χριστέ, παρουσίᾳ σου, ὅταν φανῆς ἐξ οὐρανοῦ, καὶ τεθῶσι θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοιγῶσι, φεῖσαι, φεῖσαι τότε, Σωτὴρ τοῦ πλάσματός σου.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐκεῖ οὐδὲν βοηθῆσαι δύναται, Θεοῦ ὑπάρχοντος κριτοῦ, οὐ σπουδὴ, οὐ τέχνη, οὐ δόξα, οὐ φιλία, εἰ μὴ ἡ ἐξ ἔργων, ἰσχὺς σου ὦ ψυχὴ μου.

Δόξα. (Ἀργῶς)

Τριαδικῆς μονάδος Θεότητα, ὑμῶ Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα. Μιᾶς Ἀρχῆς τὸ κράτος, συνδιηρημένης, τρισὶ τοῖς χαρακτῆρσι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Πύλη σύ, ἣν μόνος διώδευσεν, ὁ εἰσελθὼν καὶ ἐξελθὼν, καὶ τὰς κλεῖς μὴ λύσας, Ἄγνή, τῆς παρθενίας, Ἰησοῦς ὁ πλάσας, Ἀδάμ, καὶ ὁ Υἱός σου.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος Δι.

Στίχ. α' Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ

ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου **Δ**

Σω τε ε ερ σω στον η μας **β**

Στίχ. β' Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ' Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου **β**

Σω τερ σω στον η μα α ας **β**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

Σ ω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ομο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

Θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω
 πη σας **β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις
 ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν
 δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρῦς.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,

παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Γα.

(Γ)

Κ α τε λυ σας τω Σταυ ρω ω σου τον

(Π)

θα να τον **Γ** η νε ω ξας τω Λη στη τον Πα

(Γ)

ρα δει σον **π** των Μυ ρο φο ρων τον

θρη η νον με τε βα λες **Γ** και τοις σοις Α

(Π)

(Μ)

πο στο λοις κη ρυττειν ε πε τα ξας **π** ο τι

(Γ)

α νε στης Χρι στε ο Θε ος **Γ** πα ρε χων

τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος **Γ**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

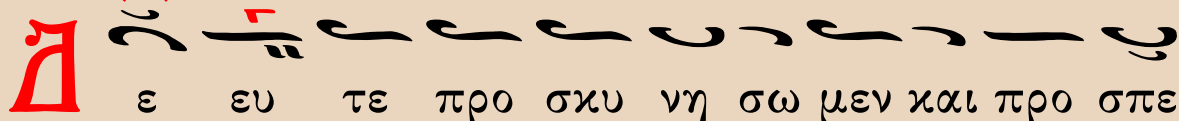
Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

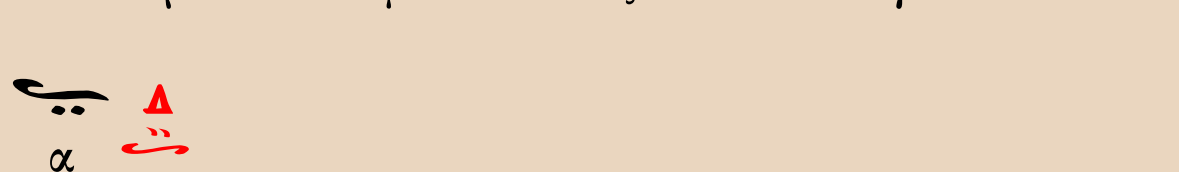
(Δ)

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

 σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

 ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

 νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

 α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος βαρῦς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέωξας
τῷ ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις
κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Μνη ἠ σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας

Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος α΄.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ

κρυπτά δημοσιεύονται, τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρός
τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ
στηναι, Κριτὰ δικαιοῦτατε.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Ο ταν ελ θης ο Θε ος ε πι γης με

τα δο ξης και τρε μου σι τα συμπαν τα

πο τα μος δε του πυ ρος προ του βη μα

τος ελ κη **Δ** και βι ι βλοι οι α νοιγωνται

και τα κρυ πτα δη μο σι ευ ων ται **π**

το τε ρυ σαι αι με εκ του πυ ρος του α σβε

στου **Δ** και α ξι ω σον εκ δε ξι ων σου

με στη ναι Κρι τα δι και ο ο τα α τε ε

ε ε π ρ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ➡ — Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

(B)

Κυ ρ ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος ➡ — Δι.

(Δ)

Ἄ μ η ν Ἀ γ ι ι ο ο ο ς ο Θε ο

ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α

να τος β ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας Δ

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Δ Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος β ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος β Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α θα α να

τος β ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην Δ

Δ α γι ι ος Α θα α να τος β

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας Δ

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Δ Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Δ Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Δ Α α γι ι ος Α

θα α να τος β ε λε η σον η μα

α ας Δ

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ) Α μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος β ε λε η σον η η μας Δ

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Δ Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Δ Α γι ι ος Α θα να τος β

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ασ Δ

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο (N)

ο ο ο ο ον η η η μα α (Δ)

α α α α α α ας (M)

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

ε ε ε ε Δυ υ να α α μισ (Δ)

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠή Γα.

(Γ)

κ υ ρι ε σω ω ω ω ω ω σον ρρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις ρρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῆ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενούσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμί· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό.

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Π)
ο ξα α α α α δο ξα α α σοιοι οι

(Δ)
οι οι οι οι οι οι Δ
ηη

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἦχος β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἦχος α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δ ε ε ε

(Π)
ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ
ηη

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ζ' Ζω.

(Ζ)

Ο

ι τα α α α α ρα α α α α α

α α α α α α Χε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ μυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

υ υ μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω

ω ω ως ει κο νι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες

και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(M)

αι αι τη η ζω ω ω ω ω ω ω ω

(Δ)

χω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω

ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

(Π)

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρι

σα α α α α α α α α α α α

(M)

(Z)

γι ι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α α α δο ο ον τε ες πα α α (Π)

α σα αν την βι ω ω τι ι (Δ)

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

ι κη η η η η η η η ην α πο ο (Π)

θω ω ω ω με ε ε ε ε ε θα

α α α α α με ε ε ε ε ε (Z)

ρι ι μνα αν (Π)

ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α

(Z)

α π των ο ο λων υ πο δε ξο ο με

ε ε νοι οι

(M)

(Δ)

αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε

λι ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις

α ο ρα α α α α α τω ω ως

(Π)

δο ρυ φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο

ο ο ο ον τα α α α α ξε ε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α

α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Z)

ο ι τα α α α λα α α α α

(Π)

α α α α α Χε ε ε π ε ε

(Z)

ε ε ε ε γε ε ε ε ε ρου ου ου ου

ου ου ου Χε ε ε ε ε ρου ου ου βι ιμ μυ

(Π)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ω

ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

(Z)

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ες και αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η

(Μ)

η η η η η η η η ζω ο ο ο ο

(Δ)

ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω

(Ζ)

Τρι ι ι ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α

α α α α α α Τρι α α α δι ι

(Π)

τον τρι σα α γι ο ο ον υ υ υμνον π

(Ζ)

προ σα α α α α δο ο ο προ σα

α δο ον τε ες πα σαν τη ην βι

ι ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι την

(Π)

βι ω ω τι ι κη η ην α πο θω ω ω

με ε ε ε ε ε ε ε θα α α

α α α α α α α με ε ε ε ε ε

(Ζ)

ε ε ε ε ε ε με ε ρι ι ι μνα

αν

Ω

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Βασι λε ε ε α α

α των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο

δε ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α

α α τω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου με

νοον τα α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου

ου ου ι α α α α α α α α α

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα πη η η η η η η η
η η ηη χη η η η η η η
η η η η η η η η η η η
η η η α γα α πη η η η η η η
σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι
ι ι ηι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε
η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

τα αφη η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α (Δ) γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α΄ Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β΄ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ον και πα να μω

ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η ω ω ω ων Τη η ην τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τω ς των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Ἔτερον, Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ω ως α λη

η η θως μα κα ρι ι ζει ει

ειν σε την Θε ε ε ο το ο ο ο ο

κον την α α ει μα α α κα ρι

ι ι στον και Πα να μω μη η η η

τον και Μη τε ε ε ε ρα του ου ου Θε

ου ου ου ου ου ου η η η η η μων

την τι ι μι ω ω ω τε ραντων Χε

ρου ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε

ε ε ε ραν Δ α συγ κρι ι ι ι τωστω

ων Σε ρα α α φιμ την α α δι

α φθο ο ο ρως Θε ε ο ο ον

Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε κδ ς

ς ς ς ς σαν τη ην ον τως Θε

ο το ο ο κον Σε ε ε ε ε

ε με ε ε ε γα λυ υ υ υ υ υ

νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἡμέτερον.

Ἦχος Γα.

Ξι ον ε στιν ως α λη η θω

ως ^Δδ μα κα ρι ζειν σε την Θε
(Γ)

ε ο το ο ο κο ον ^Γτην α
(Δ)

ει μα κα ρι στο ο ον και πα να μω μη
(N)

η τον ^Δδ και μη τε ε ε ε ε ρα του Θε
(Γ)

ε ου ου ου ου η η η μω ων ^Γ
(N)

Την τι μι ω τε ε ραν τωων Χε ρου
(Δ)

ου βι ιμ και αι ε εν δο ξο τε ε ε ραν
(Π) (M)

α συγ κρι ι ι ι ι ι ι τωστων Σε ρα
(Γ) (N)

α φιμ ^Γτην α δι α φθο ο ο ο
^Γ

ο ο ρως ^Δδ Θε ον Λο ο ο ο γο
^Γ

ον τε κου ου ου σαν ^Δδ την ον τω
^Γ

ως Θεοοτοοκον Σε μεγαλυ

υ υ νο ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
 Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Ζω.

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ا a

(N)

ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

(II)

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا ا a

ا ا ا ا a

(M)

ا ا ا ا ا ا ا a

(II)

ا ا ا ا a

ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι

ι ι ο ο ο ο ο ο ο ον π

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ρ

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

(Π)

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

(Z)

ⲁ ⲁ ρα α α α α εκ των ⲁ ⲁ ⲁ

ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ ρα α α νω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων α χ ⲁ ⲁ ⲁ ⲁ

ε ⲁⲉ ςα α α ⲁⲉ ςα α ςα α ⲁⲉ ε ε

ⲁⲉ ςα α α ⲁⲉ ς ς ςα ⲁⲉ ⲁⲉ ςα

ⲁⲉ ⲁⲉ ςα ⲁⲉ ⲁⲉ ςα α α ⲁⲉ ςα α

ⲁⲉ ε ⲁⲉ ε ςα α α ⲁⲉ ςα α ςα α

υε ε **ζ** χ Αλ λη λη ι α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α **ζ**

Ἐτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Ζ)

Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)

ει ει **β** χ λει ει ει ει ει

(Ζ)

ει ει **π** ρ ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει αι αι αι αι νει ει

ει ει ει ει ει τε ε το ο ο ο ο ο

(II)

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ον Κυ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χυ ρι ι ι ι ι ι τον Κυ υ

(Δ)

υ υ ρι ι ο ο ο ον π ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Π)
ου ου ου ου ου Δ ου ου ου ου ου ου ου

(Ζ)
ου ου ου ου ου π ου ου ου ου ρα α

ε ε εκ τω ων ου ου ου ρα α νω ων

Αλ λη λου ι α α α α α α α

α α α α α π α

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Ζ)
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

(Π)
ει ει ει ει Δ ει ει ει ει ει

ΕΙ ΕΙ ΤΕ Ε Ζ ΤΟ Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο ΟΥ ΚΥ υ υ Ζ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ρ ρ ΤΟΥ ΧΥ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρ ρ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

(Z)

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

ا ر و ز ح د ر ه ا
و و و و و و و و و و و

χ ε ε ε ε ε ε εκ τω ω εκ (Δ)

τω ω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

ου σου σου σου σου σου σου σου σου σου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου (Π) (Z)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ρα α α α α α α εκ των ου ου ρα

α νω ων α λε ε ρα λε λε λε ρα

γα με με γα γα α με ε ε με

γα α α με με γα γα με γα α με

με με γα γα α με με με γα γα με

με γα α α με γα γα με ε με γα γα α

με με γα α γα α με αλ λη λου ου

ου ι ι ι α α α α

Ἐτερον Ἀγάθωνος Μοναχοῦ τοῦ Κορώνη.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Z)

(II)

ι νει ει ει ει ει τε ε ε

ε ε ε ε ε π ο ο ο

ο ο ο ο ο ο γο χο ο ο ον

(M)

(II)

Κυ υ υ υ υ υ υ υ π υ υ υ

(Z)

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ

ρι ο ον ε ε ε ε ε εκ

τω ω ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ρα α α α α νω

(II)

ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω ζω ω ω

(N)

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ς χω ω ω ω ζω ω ω ων

(Z)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ρα α εκ των ς ς ρα α νω ω

ω ων ςα α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α λλε ε ε βϝ ϝ

ϝ ϝ ε ε ςα α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ςα α

α α α α α α α α α α α α α

(Π)

α α α υε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε υε ςα α

α α α υε ςα α α α υε ςα α ςα

(Μ)

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε βϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ε π ε

ϝ ϝ ι ι α α α π ρ ρα α α α

ρα α α α α α α α λλη η η η η η η

η η η η λ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι α α δ α α α ρα

α α α α π ρ ρα α α α α α

ρα α α α α α π ρ α α α α α

α χα α α π ρ α α ρα α α α

α α α α α λλη η η η η η η

η η η η η η η ρα δ χη η η η

η η η η η η η ρα δ α α α

α α α α α α α α λλη

η η η η η λϝ ϝ ϗ ϝ ϝ ϝ ϝ

(Ζ)

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ι ι α α α λλη η λϝ ϝ ϝ Ι

(Π)

α α α α α ϝ α α α α ϗα

α α α α α ϖ α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι α α α ϗα α α α α

α α α ϖ ϝ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον

Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Ε

ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συνη σου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

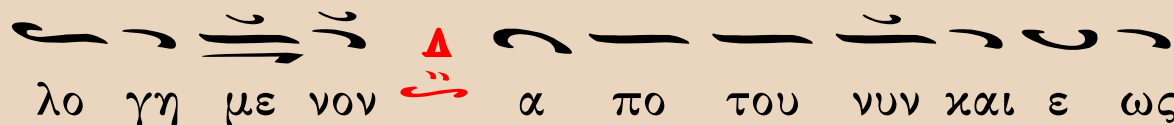
Ἦχος Δι. Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

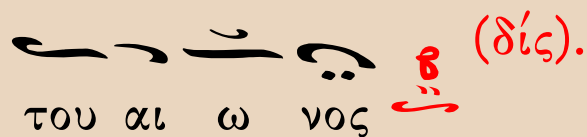
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 (δίς).
του αι ω νος

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 Ὁ β΄ Χορός.
γη με νο ο ον α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἢ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθῦας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

Ἦχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ π δ Νη.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε

ε ι σ α κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ

ε ι σ α κ ο υ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ ρ ι ε ε Κ υ

ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ε ι σ α

κ ο υ ο υ ο υ σ ο ο ο ο ν μ ο υ π ρ ο σ χ ε ς

τ η φ ω ω ν η τ η ς δ ε η σ ε ε ω ω ς

μ ο υ ε ν τ ω κ ε κ ρ α γ ε ν α ι μ ε π ρ ο ο ς σ ε ε

ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ο ν μ ο υ Κ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Κ α τευ θυν θη τω η προ σευ χη η

μου ^β _λ ως θυ μι α α μα α ε νω πι

ι ι ο ο ο ον σου ^ν _δ ε παρ σις των

χει ει ρω ων μου θυ σι α ε ε σπε ρι ι

(Π)

(N)

νη ^Δ _δ ει σα ακου σον μου Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε δ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

(N)

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ρανπε ρι ο χης πε ρι

τα χειλημου ^ν _δ

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμου εις λο
γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζεσθαι προ
φα σεις εν α μαρ τι αις **ν**
δ

Ε υν αν θρωποιςερ γα ζο με ε νοιςτην
α νο μι ι αν **β** και ου μη συν δυ α
σω με τα των ε κλεκτων αυτων **ν**
δ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με **β** ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να τω την κε φα λην μου **ν**
δ

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι ι αις αυ των **Δ**
δ κα τε

ποθησαν εχομενα πετρας οι κρι

ται αυτων **υ**
δ

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν **β**
λωσει παχος γης ερραγη

επιτης γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **υ**
δ

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου **Δ**
δεπισοι οι ηλπιστα μη αν

τα νελης την ψυχην μου **υ**
δ

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συ

νεστησαν το μοι **β**
λκαι αποσκανδαλων

των εργαζομένων την ανομιάν **ν**
δ

Π εσούνται εν αμφιβληστρο
αυ

ρ
δ
των οι αμαρτωλοι καταμονας ει

β
λ
ν
δ
μι εγω **λ** εως αν παρελθω **ν**
δ

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκρα

ξαφωνη μου προς Κυριον εδεη

ν
δ
θην **ν**
δ

Ε κχεω ενωπιον αυτου την

δεησιν μου την θλιψιν μου ενωπι

ν
δ
ον αυτου απαγγελω **ν**
δ

Ε ντω εκλειπειν εξεμου το πνευ

μαμου **β** και συ εγνωστας τριβουςμου **ν**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ

ο μην **Δ** ε κρυφαν πα γι δαμοι **ν**

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και

ε πε βλεπον **β** και ουκ η ην ο ε πι

γι νωσκωνμε **ν**

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου **Δ**

και ουκ ε στιν ο εκ ζη τωων την ψυ χην

μου **ν**

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε

ει ει πα Συ ει η ελ πις μου με ρις

μου ει εν γη ζων των **δ**

Π ρο σχεσ προς την δε η σιν μου ο τι ε

τα πει νω θην σφο δρα **δ**

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περ ε με **δ**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(N)

Ε σπε ρι νον υ υ μνον και λο γι κην

λα τρει αν σοι Χρι στε ε προ σφερο μεν ο ο

τι ηυ δο κησαστου ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ε ως

Στίχ. Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πο ρ ρι ψης

η μας α πο του ου προ σω που σου αλ

λα ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας

δι α της Α να στα α σε ως

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Χ αι ρε Σι ω ων α γι ι ι α Μητηρ

των Εκκλησιων Θεου κα τοιοι κη τη ρι

ον συ γαρ ε δε ε ξω πρω ω ω τη α φε

σιν α μαρ τι ων δι α της Α να στα α

σε ε ως δ

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ο εκ Θε ου Πα τρος Λο ο γος προ

των αι ω νων γεν νη θεις δ επ ε σχα των

δε των χρο νων ο αυ τος εκ της Α πει ρο

γα μου σαρ κω θεις βου λη σει σταυ ρω σιν θα

να του υ πε μει νε β λ και τον πα λαι νε

κρω θεν τα α αν θρω πον ε σω σε δι

α της ε αυ του ου Α να στα α σε ως δ

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Την εκ νε κρωνσου Α να στασιν δο ξο
λο γου ουμεν Χρι στε δι η ης η λευθε ρω
σας Α δα μι αι ον γε ε νος εκ της του
Α δου τυ ραν νι ι δος **δ** και ε δω
ρη σω τω κο σμωως Θε ος ζω ην αι ω
νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δο ξα α σοι Χρι στε Σω τηρ Υι ε Θε
ου μο νο γε νες ο προ σπα γεις εν τω Σταυ
ρω και α να στας εκ τα α φουτρι η η

Τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

ᾠχος πλ. β΄ Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ πλάστης μου Κύριος, χοῦν ἐκ τῆς γῆς προσλαβὼν με, ζωηρῶ φουσήματι, ψυχώσας ἐζώωσε καὶ ἐτίμησεν, ἐπὶ γῆς ἄρχοντα, ὀρατῶν ἀπάντων, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτον. Σατὰν δ' ὁ δόλιος, ὀργάνω τῷ ὄφει χρησάμενος, ἐν βρώσει ἐδελέασε, καὶ Θεοῦ τῆς δόξης ἐχώρισε, καὶ τῷ κατωτάτῳ, θανάτῳ παραδέδωκεν εἰς γῆν. Ἄλλ' ὡς Δεσπότης καὶ εὐσπλαγχνος, πάλιν ἀνακάλεσαι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στολὴν θεοῦφαντον, ἀπεξεδύθη ὁ τάλας, σοῦ τὸ θεῖον πρόσταγμα, παρακούσας Κύριε, συμβουλίᾳ ἐχθροῦ· καὶ συκῆς φύλλα δέ, καὶ τοὺς δερματίνους, νῦν χιτῶνας περιβέβλημαι· ἰδρῶτι κέκριμαι, ἄρτον μοχθηρὸν κατεσθίειν γάρ· ἀκάνθας καὶ τριβόλους δέ, φέρειν μοι ἢ γῆ κεκατήραται. Ἄλλ' ὁ ἐν ὑστέροις, τοῖς χρόνοις ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ἀνακαλέσας εἰσάγαγε, πάλιν εἰς Παράδεισον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Παράδεισε πάντιμε, τὸ ὠραιότατον κάλλος, θεόκτιστον σκήνωμα, εὐφροσύνη ἄληκτε, καὶ ἀπόλαυσις, δόξα τῶν Δικαίων, Προφητῶν τερπνότης, καὶ Ἁγίων οἰκητήριον, ἤχῳ τῶν φύλλων σου, Πλάστην τὸν τῶν ὄλων ἰκέτευε, τὰς πύλας ὑπανοῖξαί μοι, ἄς τῇ παραβάσει ἀπέκλεια· καὶ ἀξιωθῆναι, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς μεταλαβεῖν, καὶ τῆς χαρᾶς, ἧς τὸ πρότερον, ἐν σοὶ κατετρύφησα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄδὰμ ἐξωστράκισται, παρακοῇ Παραδείσου, καὶ τρυφῆς ἐκβέβληται, γυναικὸς τοῖς ῥήμασιν ἀπατώμενος, καὶ γυμνὸς κάθηται, τοῦ χωρίου οἴμοι! ἐναντίον ὀδυρόμενος. Διὸ σπουδάσωμεν, πάντες τὸν καιρὸν ὑποδέξασθαι, νηστείας ὑπακούοντες, εὐαγγελικῶν παραδόσεων· ἵνα διὰ τούτων, εὐάρεστοι γενόμενοι Χριστῷ, τοῦ Παραδείσου τὴν οἴκησιν, πάλιν ἀπολάβωμεν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π π̄α.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι

κα α θι ι σεν Α α δαμ α πε

ναν τι ι του ου ου Πα α α ρα α δει

ει ει σου και την ι δι ι αν γυ υ

υ υ μνω ω ω ω σιν θρη νω ων ο

δυ υ ρε ε ε το οι οι οι

οι οι μοι τον α πα τη πο ο νη η

ρα πει σθεν τα α α και αι αι κλα α πε

εν τα και αι δο ο ξης μα α κρυν θε ε ε

εν τα οι οι οι οι οι μοι τον α

πλο ο τη τι ι γυ υ μνον νυ υ υ υν

δε ε η πο ο ρη με ε ε ε νον

(K) αλλ ω ω Πα α ρα α δει ει σε ουκ (Π)

ε τι σου της τρυ φη ης α α α πο ο λα

α αυ σω ουκ ε τι ο ο ψο ο

μαι τον Κυ ρι ον και αι Θε ο ον μου ου

και πλαα α α στην εις γη ην γα αρ

α πε λε ευ σο ο ο ο μαι εξ

η ης και προ ο ο σε λη η η η φθη

ην Ε λε η μονι οι κτιρ μο ο ον βο

ο ω ω ω σοι ε λε η σο ον με ε

το ον πα ρα α πε σο ο ο ον τα π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

(N)

Και νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην δ̣

Ο Βασιλευστωνου ρα α νω ων β λ

δι α φι λαν θρω ω ω πι ι ι αν β λ

ε πι της γη ης ω ω ω φθη και τοις αν θρω

ω ω ποι οις συ να νε ε ε στραα α

α φη δ̣ εκ Παρ θε νου ου γαρ α α γνης Δ δ̣

σαρκαπρος λα α α βο με ε νος ^β και εκ

ταυ της προ ε ελ θων με τα της προσ λη η

η η ψε ε ε ε ως ^δ εις ε ε στιν Υι υι

ος ^Δ ^δ δι πλουστη ην φυ υ υ σιν αλλ ου την

υ πο ο ο ο στα α α α σιν ^δ δι ο

τε λει ον αυ τον Θε ε ον ^Δ ^δ και τε λει

ο ο ον ανθρωπων ^β ^λ α λη θως κη

ρυ υ υ υτ το ο ο ον τες ^Δ ^δ ο μο

λο ο γου ου ου μεν Χριστον τον Θε ο ο ο ον

η η η η μων ^δ ^ν ον ι κε τε ευ ε Μη

^Δ τηρ α νυ υ υ υμ φε ε ε ευ τε ^Δ ^δ ε

(N)

(Δ)

(M)

λε η θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

ων δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί

σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος λ' δ' Νη.

(N)

Ἀ νηλ θες ε πι Σταυ ρου Ι η σου ο

κα τα βας εξ ου ρα νου δ' ηλ θες ε πι θα

να τον η ζω η η η η α θα να τος δ' προς

τους εν σκο τει το φως το α λη θι νον

προς τους πε στον τας η πα αν των Α να

στασις **Δ** ο φωτισμος και ο Σωτηρηη

μων δο ο ξασοι **Δ**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Χ ριστον δο ξολογησωμεν τον ανα

σταν τα εκ νεκρων **Δ** ψυχην και σωμα

γαρ αναλαβων τω παθει απ αληλων

διε τε με **Β** της αχραντου μεν ψυχης

εν Αδη κατελθουσης ον και αι εσκυλευ

σε **Δ** τα φω δε δια φθοραν ουκ οι δε

το ααγιον σωμα **Δ** του Λυτρω

του ουτωνψυ χω ων ημων **δ**

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ψ αλ μοις και υ υ υμνοις **δ** δο ξο

λο γου ου μεν Χρι στε **Δ** **δ** την εκ νε κρων σου

Α ναστασιν **δ** δι ης η μα ας η λευ

θε ρωσας της τυ ραν νι ι δος του Α α δου

και ως Θε ος ε δω ρη σω ζω ην αι

ω νι ον και το με γα ε ε λε ος **δ**

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ω Δε σπο τα των α πα α αν των

α κα τα λη πτε ε Ποι η τα ου ρανου

και γης ^Δδι α Σταυρου πα θων ε μοι α

πα θει α αν ε πη γασας ^ντα φην δε κα

τα δε ξα μενος και α να στας εν δο ξη

συν α νε στησας τον Α δαμ χει ρι παν

το δυ να α μω ^βΔο ξα τη ση η τρι η

με ε ρω ε γερ σει ^Δδι ης δε δω ρη

σαι η μι εν την αι ω νι ον ζω ην και

ι λα σμον α μαρ τι ων ως μονος ε ευ

σπλαγχνος ^ν

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Ε ξε βλη θη Α α δαμτου Πα ρα α

δει ει ει σου ου δι α α α της βρω

ω σε ε ε ε ως δι ο και κα α

θε ε ζο ο με ε νος α πε ε να α αν

τι ι του ου ου του ω δυ ρε το ο

ο λο ο λυ ζων ε λε ει νη τη

φω νη η και ε ε λε ε ε γεν π

οι οι μοι τι ι πε πο ον θα ο τα α α λας

ε ε γω μι αν εν το λην πα ρε ε

βη ην τη η ην του ου ου Δε ε σπο ο ο

του και των α γα α θων παν τοι οι

ω ω ων ε στε ε ρη η η η μαι Πα

ρα δει σε ε α γι ι ω ω τα α α

α τε ο δι ε με πε ε ε φυ υ

υ τε ευ με ε ε νος και δι α α τη

ην Ε ευ αν κε ε κλει σμεε ε ε νος

ι κε τευ ε τω σε ποι η σαν τι ι

κα με ε πλα α σα α α αν τι ο πως

(Π)

των σων αν θε ε ω ω ω ν πλη σθη η σω

ω ω ω μαι π δι ο και προς αυ τον ο

Σω ω τηρ Δ ρ το ε μον πλα σμα ου θε

λω ω ω α α α πο ο λε ε ε σθαι Δ ρ

αλ λα βου λο μαι του το σω ζε σθαι Δ ρ και

εις ε πι γνω σιν α λη θει ει ας ε

ε ε ελ θειν π ο τι τον ερ χο ο με ε

ε νο ον προ ο ος με ου ου μη η εκ βα

α λω ε ε ε ε ξω π

Του̅ αυ̅του̅. Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Δ Η αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Ο ποι η της και λυ τρωτησμου Πα να

γνε Χρι στος ο Κυ ρι ος εκ της ση ης

νη δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τα ρας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γνε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των ψυ

χων η μω ω ων

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς: ‘Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο α΄ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφήν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

(Γ)

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ῆ λ θ ε ς ο ο Ε υ σ π λ α α γ

χ ν ο ς δ̣ τ α φ η ν κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε

(Ν)

ρ ο ν δ̣ ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν

(Γ)

π α θ ω ν ᾠ̣ η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α σ ι ς η

μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σ ο ι δ̣

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,

καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
ἐπλασας τῇ χειρί σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκουῖσάν σε Θεοτόκον,
πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

^Γ
^Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(N)

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος ^Δ
^α μη πα ρι

(M)

(N)

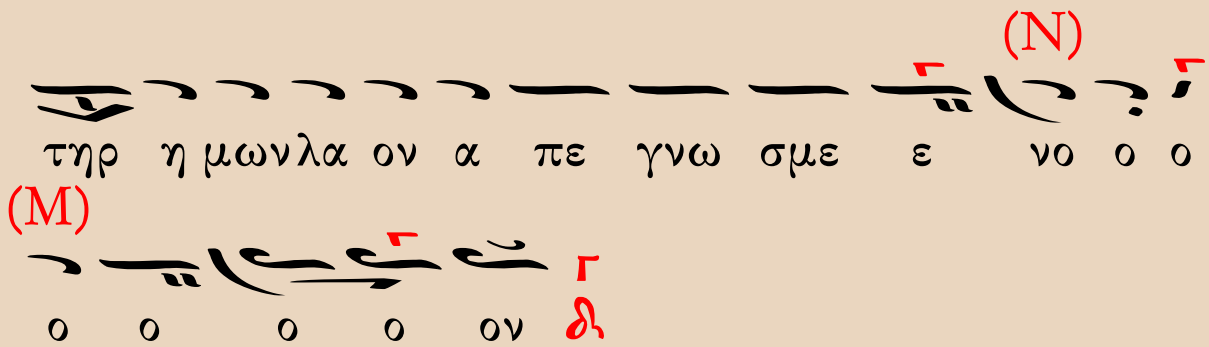
δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γ
^Δ δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

(Γ)

σβευ ου σαν υ περ η μων ^Δ
^α και σω στον Σω

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἅγιαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς.
ᾠδὴ α΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ καὶ πρῦτανι, καὶ προμηθεῖ τοῦ
παντός, καὶ ἀγαθῷ μόνῳ, φυσικῶς ὑπάρχοντι, καὶ
ἐνιαίαν ἔχοντι, τῆς Θεότητος δόξαν, Θεῷ Μονάρχῃ
προσπίπτομεν, ὕμνον τὸν τρισάγιον ἄδοντες.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥήσεις τὰς θείας καὶ χρησμούς, τοὺς ἄνωθεν
μεμυημένοι σαφῶς, θεαρχικὴν φύσιν, ἐνικὴν
δοξάζομεν, αἰδίων συνάναρχον, ἐν τρισὶ τοῖς
προσώποις, Πατρὶ Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι,
δημιουργικὴν, παντοδύναμον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἱερομύστης Ἀβραὰμ γενόμενος, ἱεροτύπως τὸ πρῖν,
τὸν Ποιητὴν πάντων, καὶ Θεὸν καὶ Κύριον, τρισὶ
μὲν ὑποστάσεσιν, ὑπεδέξατο χαίρων, τῶν δὲ τριῶν
ὑποστάσεων, κράτος ἐνιαῖον ἐγνώρισεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπειρογάμως τὸν Χριστὸν ἐκύησας, τὸν καθ' ἡμᾶς
δι' ἡμᾶς, εἰληφότα φύσιν, Πάναγνε καὶ ἄτρεπτον,
κατ' ἄμφω διαμείναντα, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,
ἁμαρτιῶν μοι δωρήσασθαι, καὶ τῶν πειρασμῶν

ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὲ τὸν ἀπρόσιτον Θεόν, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης, ἐπὶ
θρόνου Ἡσαΐας κατεΐδεν, ὑψηλοῦ καὶ Χερουβείμ,
καὶ Σεραφεὶμ δοξάζοντα, ἀκαταπαύστοις ὕμνοις,
μοναδικὸν τρισυπόστατον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μόνον πατρόθεν ὡς ἐκ Νοῦ, γεγεννημένον τὸν
Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα προελθὸν ἀπορρήτως,
καταλλήλοις λογισμοῖς, καὶ γραφικοῖς διδάγμασι,
κατειληφότες ἓνα, Θεὸν τρισήλιον σέβομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ ὢν ἀγέννητος Πατήρ, καὶ τῆς ἰδίας οὐσίας, τὸ
ἀπαύγασμα γεννήσας ἀρρέυστως, τὸν Υἱὸν φῶς ἐκ
φωτός, ἐκπορευτῶς προβάλλεται, συμφυὲς φῶς τὸ
Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν καὶ ὁμότιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ναὸς ἐδείχθης καθαρὸς, Παρθενομῆτορ Μαρία, τοῦ
τὰ πάντα πανσθενῶς καὶ πανσόφως, ὑποστήσαντος
Χριστοῦ, καὶ τάξαντος καὶ φέροντος, ὃν ἐξιλέωσαί
μοι, ταῖς μητρικαῖς σου δεήσεσι.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ' . Τὸ προσταχθέν.

Τῆς τρισηλίου καὶ σεπτῆς τελεταρχίας, τὰς δυναστείας οἱ πιστοὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὅτι νεύματι μόνῳ τὸ πᾶν συνέστησε, τὰς ἄνω χοροστασίας Ἀγγελικὰς, τὰς κάτω Ἱεραρχίας Ἐκκλησιῶν, τοῦ κραυγάζειν· τὸ Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, εἶ, Θεὲ Ὑπεράγαθε, δόξα, ὕμνος τῷ κράτει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν ἢ τετοκυῖα, ἀλλοιουμένην εἰς αἰὲ τῆ ἁμαρτία, ταῖς προσβολαῖς τοῦ δολίου καὶ τῆ ῥαθυμίας, στερέωσον τὴν καρδίαν μου Ἀγαθή, πρεσβείαις ταῖς μητρικαῖς σου, ὅπως καὶ γώ, εὐχαρίστως κραυγάζω σοι· Θεογεννήτορ Μαριάμ, ἐλέησον τὴν ποιμένην σου,

Ὁ α' Χορός· ἦν ἐκτήσω Πανάμωμε.

ᾠδὴ δ' . Σὺ μου ἰσχύς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀνατολή, δικαιοσύνης φανείς Χριστός, τοῖς ἐν σκότει, πᾶσαν διεσκέδασε, τὴν ἀφεγγῆ, νύκτα τῶν παθῶν, καὶ δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐξανέτειλεν, ἀπλοῦν μὲν κατ' οὐσίαν, τριλαμπῆ δὲ προσώποις· ὃν ὕμνοῦμεν αἰὲ καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σεραφικοῖς, στόμασι τὸν ἀνυμνούμενον, τοῖς

πηλίνοις, χεῖλεσι δοξάζομεν, μοναδικόν, καὶ
τριαδικόν, Κύριον τῆς δόξης, τῇ φύσει καὶ
ὑποστάσει, βοῶντες· Ὡ Παντάναξ, τοῖς σοῖς
δούλοις παράσχου, τῶν ποικίλων πταισμάτων
συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνεκτική, πάντων τῶν ὄντων ἀόρατε,
πανοικτίρμον, εὐσπλαγχνε φιλάνθρωπε, Τριάς
σεπτὴ καὶ θεαρχικὴ, μή μου ἐπιλάθῃ, τοῦ σοῦ
οἰκέτου τὸ σύνολον, μηδὲ διασκεδάσης, ἣν διέθου
σοῖς δούλοις, διαθήκην δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠραίαν σε, Πάναγνε μόνην εὐράμενος, ἐξ αἰῶνος,
Λόγος ὁ προάναρχος, τὴν Ἰακώβ, Κόρη καλλονήν,
καὶ ἐν σοὶ σκηνώσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνέπλασε,
τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ὃν δυσώπει ἀπαύστως,

Ὁ β' Χορός· ἀπὸ πάσης ῥυσθῆναί με θλίψεως.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Συναΐδια τρία, πρόσωπα δοξάζομεν, ἓνα δὲ Κύριον,
σὲ τὴν θείαν φύσιν, διαιροῦντες ἀπλῶς καὶ
συνάπτοντες, καὶ πιστῶς βοῶμεν· θεαρχικὴ Τριάς
ἁγία, τοὺς σοὺς δούλους ἐκ θλίψεως λύτρωσαι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁλοφύρομαι σφόδρα, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς
διανοίας μου, πῶς μὴ θέλων πάσχω, τὴν ἀβούλητον
ὄντως ἀλλοίωσιν· διὰ τοῦτο κράζω· Ζωαρχικὴ
Τριάς ἁγία, τῶν καλῶν ἐν τῇ στάσει με σύνταξον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Νυσταγμῷ βαρυνθέντα, τῷ τῆς ἁμαρτίας με καὶ
συνωθούμενον, πρὸς θανάτου ὕπνον, ὡς
φιλόανθρωπος καὶ ὑπεράγαθος, καὶ παντελεήμων,
θεαρχικὴ Τριάς ἁγία, κατοικτείρησον καὶ
διανάστησον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Μητροπάρθενε Κόρη, πάναγνε, πανάμωμε,
Θεοχαρίτῳτε, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν
σου καὶ Κύριον, ἐξιλέωσαί μοι, καὶ τῶν παθῶν καὶ
τῶν πταισμάτων,

Ὁ α' Χορός· τὸν σὸν δοῦλον ἐκλύτρωσαι τάχιον.

Ὁδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐπουρανίων Νοῶν, ταξιαρχίας μιμούμενοι,
μοναρχικὴ τοῦ παντός, Τριάς ὑπερούσιε, τρισαγίοις
ἄσμασι, σὲ δοξολογοῦμεν, τοῖς πηλίνοις ἡμῶν
στόμασι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὸν κατ' εἰκόνα τὴν σὴν, τὸν ἄνθρωπον
διαπλάσαντα, καὶ ἐξ οὐκ ὄντων τὸ πᾶν, σοφῶς
ὑποστήσαντα, Θεὸν τρισυπόστατον, προσκυνῶ καὶ
σέβω, καὶ ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὁ παντοκράτωρ Θεός, καὶ μόνος ἀπεριόριστος,
ἐνοίκησον ἐν ἐμοί, δι' ἄφατον ἔλεος, τρισήλιε
Δέσποτα, καὶ καταύγασόν με, καὶ συνέτισον ὡς
εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, τοῦ ἀχωρήτου Πανάχραντε,
ναὸν καὶ τῆς αὐτοῦ, δεῖξον θείας χάριτος, Παναγία
Δέσποινα, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ συντήρησον
ἀλώβητον.

Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Πατέρα ἀναρχον πιστοί, Υἱὸν συνἀναρχον, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, ἀληθῶς ὑμνολογοῦμεν, ἀσυγχύτως,
ἀτρέπτως, καὶ ἀναλλοιώτως, Τριάδα ἀπλήν ἁγίαν
καὶ συμφυῆ, βοῶντες σὺν τοῖς Ἀγγέλοις. Ἁγιος εἶ,
Πάτερ Υἱὲ σὺν τῷ Πνεύματι, τῷ παναγίῳ καὶ
σεπτῷ, ἐλέησον οὓς ἐπλάσας, κατ' εἰκόνα σου
Δέσποτα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν
Ἄγνη καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου
κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον
ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθή, καὶ
δαιμόνων ἐξάρπασον, λογοθεσίου φοβεροῦ, ἐν ὥρᾳ
τῆς ἐτάσεως,

Ὁ β' Χορός· μὴ αἰσχυρθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ ζ' . Θεοῦ συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σοφία ἀρρήτῳ σου, καὶ τῷ πελάγει τῆς ἀγαθότητος,
δωρεὰν τὸν σὸν δοῦλον, ἠλεημένον ἀνάδειξόν με καὶ
νῦν, καθάπερ πάλαι καὶ ῥῦσαι κακώσεως, Τριάς
Μονὰς ὁ Θεός, ἀμαρτιῶν καὶ παθῶν. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ νοῦς ὁ ἀγέννητος, Πατὴρ καὶ Λόγος, ὁ γεννηθεὶς
ἐξ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον, ἀκαταλήπτως
ἐκπορευτὸν πεφυκός, Θεὸς Μονάρχᾳ τρισήλιε ψάλλω
σοι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νενέκρωμαι Πάναγνε, τῆς ἀμαρτίας πιὼν τὸ
φάρμακον, καὶ προστρέχω σοι πίστει, τῇ τετοκυία
τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν

δοῦλόν σου ζώωσον,

‘Ο α’ Χορός· καὶ πειρασμῶν καὶ παθῶν, λύτρωσαι
μόνη Ἀγνή.

‘Ωδὴ η’ . Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο φῶς ὑπάρχων ἄδυτον, τριλαμπές καὶ τρισήλιον,
καὶ μοναρχικόν, μονοκρατὲς ἀπλούστατον, Θεὸς
ἀκατάληπτος, καὶ μονοκράτωρ Κύριος, νῦν τὴν
σκοτεινήν, καὶ ζοφεράν μου καρδίαν, καταύγασον
καὶ δεῖξον, φωταυγῆ καὶ φωσφόρον, ὑμνεῖν σὲ καὶ
δοξάζειν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἱερωτάταις πτέρυξι, Σεραφεῖμ οἱ θειότατοι,
πρόσωπα καὶ πόδας, εὐλαβῶς καλύπτουσι, τὴν
δόξαν μὴ φέροντες, τοῦ ἀμηχάνου κάλλους σου,
ἀγαθαρχική, θεαρχική Μοναρχία, Τριάς ὑπεραγία,
πλὴν ἡμεῖς ἀνυμνεῖν σε, τολμῶμεν καὶ δοξάζειν,
πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Κυριαρχίαν ἀναρχον, πανσθενῆ καὶ πανάγαθον,
τελεταρχικήν, ἀγαθουργόν ἀόριστον, αἰτίαν
ἀναίτιον, ποιητικήν αἰδίων, προνοητικήν, καὶ
σωστικήν τῶν ἀπάντων, Μονάδα κατ’ οὐσίαν, καὶ
Τριάδα προσώποις, δοξάζω σε Θεέ μου, πιστῶς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, διὰ τῆς ἐκ σοῦ παρθενικῆς γεννήσεως, πανάχραντε Δέσποινα, καὶ τοὺς βροτοὺς ἀπήλλαξε, τῆς εἰδωλικῆς, καὶ ζοφεραῆς σκοτομήνης· διὸ καὶ νῦν με μᾶλλον, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας,

Ὁ β' Χορός· καταύγασον ταῖς αἴγλαις, καὶ φρούρει τὸν σὸν δοῦλον.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν πάντων Βασιλίδα καὶ παντουργόν, ὑπεράρχιον φύσιν, ὑπέρχρονον ζωαρχικὴν, εὐσπλαγχνον φιλόανθρωπον ἀγαθὴν, ἐναρχικὴν Τριάδα σε, νῦν δοξολογοῦντες ἁμαρτιῶν, συγχώρησιν αἰτοῦμεν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν.
(δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ μία κυριότης καὶ τριλαμπής, ἐνικὴ θεαρχία τρισήλιε, τοὺς ὕμνητάς, πρόσδεξαι τοὺς σοὺς ἀγαθοπρεπῶς, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν δυσχερῶν, καὶ θᾶπτον τὴν εἰρήνην, παράσχου φιλανθρώπως, ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ἔνωσιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νηδὺν Χριστὲ Σωτῆρ μου παρθενικὴν, ἐνοικήσας ἐφάνης τῷ κόσμῳ σου, θεανδρικῶς, ἄτρεπτος ἀσύγχυτος ἀληθῶς, καὶ καθυπέσχου πάντοτε, μετὰ τῶν σῶν δούλων εἶναι σαφῶς· διὸ τῆς σὲ τεκούσης, πρεσβείαις τὴν εἰρήνην, πάση τῇ ποιίμνῃ σου πρυτάνευσον.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Η λι ι ος α κτι ι νας ε κρυ υ

ψεν η σε λη νη η η συ υ υντοι

οις α α αστρειει εις αι αι μα με ε

τε τραα α α πη (K) ο ρη η ε ε φρι

ι ι ξαν βου νοι ε τρο ο ο ο μα α

α α ξαν (Π) ο ο τε Πα ρα δεισος ε κλει

ει ει ει ει σθη η (K) εκ βαι νων ο Α α

δαμ χερ σι τυ πτω ω ων τα ας ο ο ο

ψεις (K) ε ε ε ε ε λε ε γε ε ε

ε ε ε ε ε ε εν (Δ) ε λε η η

η μο ον (Π) ε λε η σο ον με ε το ον

πα ρα α πε σο ο ο ον τα (K)

και νυν και α α ει (Δ) και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην

μην

Μ υ σ τ ι κ ω ς α ν υ μ ν ο υ μ ε ε ν σ ε Θ ε ο

ο τ ο ο ο κ ε Μ α ρ ι ι ι α

α ν ε δ ρ ι ε ι ε ι χ θ η ς γ α α ρ θ ρ ο ο ο ν ο ς

(Π) του με γ α λ ο υ ο υ Β α α α σ ι ι λ ε

ε ε ω ς σ κ η ν η π α ν α γ ι ι ι α

τ ω ν ο υ ρ α α ν ω ω ν π λ α α τ υ τ ε ε ε

ε ρ α Χ ε ρ ο υ β ι ι μ α α α ρ μ α α

α ν ω τ ε ρ α α α δ ε τ ω ω ν Σ ε ε ρ α

(Π) α α α φ ι μ ν υ μ φ ω ω ν δ ο ο ο ο ο ξ η ς

ε κ σ ο υ γ α ρ π ρ ο η λ θ ε ε σ α α α ρ κ ω ω

θεις ο πα α α α α αν των

(Κ)

Θε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)

ος αυ τον ι κε ε ε ε τε ε ε ευ

(Π)

ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η

η η η μων

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Αξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο
ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α
α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις
ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το
αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο
λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου
σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν

σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σέ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθοῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτῃ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

(Γ)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ε ερ

(N) χο μενος εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ι ι

ου δ̣

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ̣ Γα.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν

η η μιν δ̣ ευ λο γη με νος ο ερ χο

(N)

μενος ^Δ εν ο νο μα τι Κυ υ ρι ου ^Γ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ'.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π δ ᾠ Γα.

^(Γ)
Ε ξ υ ψους κα τη λ θε ες ο ο Ευ σπλααγ

χνος ^Γ τα φην κα τε δε ξωτρι ι η με ε

ρον ^Γ ι να η μας ε λευ θε ρω σηςτων ^(Ν)

(Γ)

παθων η ζωη και η αναστασις η

μων Κυριε εδοξα σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρί σου· δεῖξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υπομεινας αγααθε

(N)

ο θανατω τον θανατον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι

(M) (N)
 δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει
 ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 (Γ)
 σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
 (N)
 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 (M)
 ο ο ο ο ον δει

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 "Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
 Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
 Ἦχος πλ. δ'.

Ἄνέστης ἐκ νεκρῶν, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ
 Ἄγγελος φωτός, ταῖς γυναῖξιν ἐβόα· Παύσασθε τῶν
 δακρύων, τοῖς Ἀποστόλοις εὐαγγελίσασθε· κράξατε
 ἀνυμνοῦσαι· Ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ
 εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς, ταῖς ὁσίοις προσέταξας γυναίξί, κηρῦξαι τὴν ἔγερσιν, Ἀποστόλοις ὡς γέγραπται· καὶ δρομαῖος ὁ Πέτρος, ἐπέστη τῷ μνήματι, καὶ τὸ φῶς ἐν τῷ τάφῳ, ὁρῶν κατεπλήττετο· ὅθεν καὶ κατεῖδε, τὰ ὀθόνια μόνα, χωρὶς τοῦ θείου σώματος, ἐν αὐτῷ κατακείμενα· καὶ πιστεύσας ἐβόησε· Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι σῶζεις ἅπαντας Σωτὴρ ἡμῶν· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπαύγασμα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν, τὸ πανάγιον ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἄνθρωποι τὸ μνημά σου, Σωτὴρ ἐσφραγίσαντο, Ἄγγελος τὸν λίθον, ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύλισε. Γυναῖκες ἐθεάσαντο, ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, καὶ αὗται εὐηγγελίσαντο, τοῖς Μαθηταῖς σου ἐν Σιών· Ὅτι ἀνέστης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ διελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς, αἱ γυναῖκες κομίσασαι, φωνῆς ἀγγελικῆς, ἐκ τοῦ τάφου ἤκουον· Παύσασθε τῶν δακρύων, καὶ ἀντὶ λύπης χαρὰν κομίσασθε· κράξατε ἀνυμνοῦσαι, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε νάε, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα· ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι,

κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης

παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ
ἐκ σοῦ σαρκωθεῖς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

(Π) Ἦχος λ π̣ α̣ Πά.

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε

ε ε **κ** α̣ δι ι δα α ξο ον με ε τα

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ** α̣

των αγ γε ε ε λων ο δη η

η μο ος κα τε πλα γη ο ρω ω ων σε ε

ε **Δ** **δ** εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε

ε εν τα **κ** α̣ του θα να α του ου δε ε

Σωτηρτην ισχυν καθελοονταα

α και συνεεαυτωωτοον Α

αδαμ εεγειειραανταα και

εξ Αδουπαντααςελευθερωωσαν

τα

υλογητοοςειει Κυριιεε

εδιιδααξοονμεεταα

ααδικαιωωμαατααα σου

ιιτααμυυυραασυμπα

θωςτοιοιςδαακρυυσιινω Μα

αθητριαιαικιιρνααατε

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις κ

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω κ

τη η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη του μνη η μα ρ

τος Δ ρ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α ρ

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Α ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο ρ

ροι οι ε ε δρα α μο ον Δ προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαι αι ε ε τε ε ε κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελθου ου ου σαι αι αι

προς το μνη μα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το **κ** α γ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ ταςφθεγγο με ε ε νου ου

ου **Δ** τι με τα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε **κ** ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος **Δ**

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι **κ**

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα **κ** την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α **Δ** συν τοις Σε ρα

φειμ **+** κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος **κ** α α γι ος

ει κυ υ ρι ε **Δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην **κ**

Ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρωσω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησ πα ρε ε ε σχε ε ες ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε

προς τα αυ τη ην δε ε ε ο εκ σου

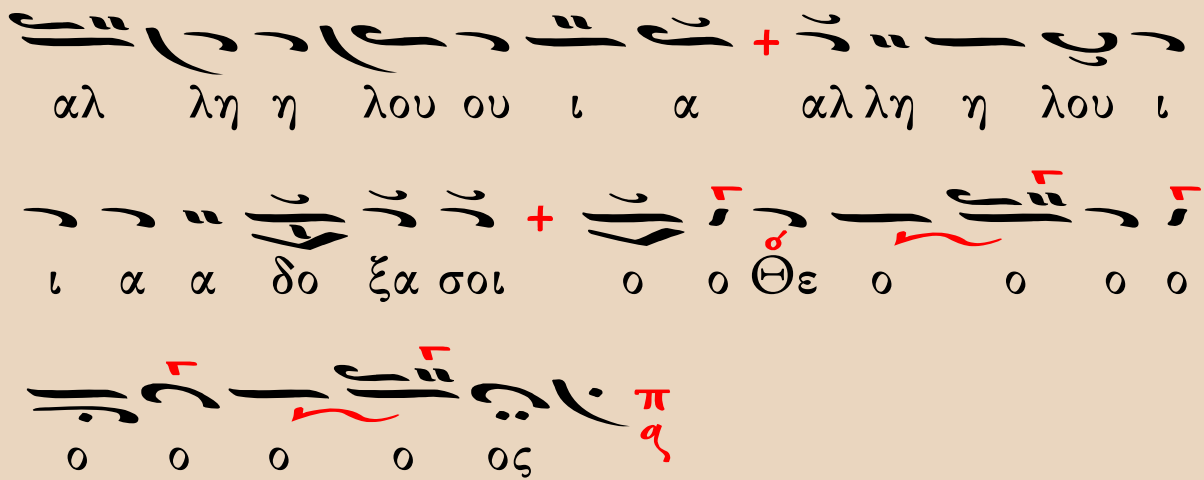
ου σαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α

α δο ξα σοι ο ο Θε ος

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ὑπακοήν (χῦμα)·

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· “Οτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου, ὁ ἐχθρός με πειράζει, ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποιθώς, ἐν σοὶ Κύριε, τροποῦμαι τοῦτον.

Οἱ μισοῦντες Σιών, γενηθήτωσαν δὴ, πρὶν ἐκσπασθῆναι ὡς χόρτος· συγκόψει γὰρ Χριστός, αὐχένας αὐτῶν, τομῇ βασάνων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τὸ ζῆν τὰ πάντα, φῶς ἐκ φωτός,

Θεὸς μέγας· σὺν Πατρὶ ὑμνοῦμεν αὐτὸ καὶ τῷ
Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἡ καρδία μου, τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω,
ταπεινοφρονοῦσα· μὴ ὑψωθεῖσα ἀποπέσῃ, ἐκ σοῦ
Πανοικτίρμον.

Ἐπὶ τὸν Κύριον, ὁ ἐσχηκῶς ἐλπίδα, οὐ δεῖσει τότε,
ὅτε πυρὶ τὰ πάντα, κρινεῖ καὶ κολάσει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει,
τερατουργεῖ ὑψιστα, ἐν τρισὶν ἓνα Θεὸν μέλπων· εἰ
γὰρ καὶ τριλαμπεῖ, μοναρχεῖ τὸ θεῖον.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, πρόσχες, κλινόν μοι τὸ οὖς
σου βοῶντι, καὶ κάθαρον πρὶν ἄρης με, ἀπὸ τῶν
ἐνθένδε.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ γῆν, δύνων πᾶς αὔθις
ἀναλύσει, τοῦ λαβεῖν βασάνους, ἢ γέρα τῶν
βεβιωμένων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, θεολογία μονὰς τρισαγία· ὁ Πατὴρ
γὰρ ἀναρχος, ἐξ οὗ ἔφυ ὁ Υἱὸς ἀχρόνως, καὶ τὸ
Πνεῦμα σύμμορφον, σύνθρονον, ἐκ Πατρὸς
συνεκλάμψαν.

Ἀντίφωνον Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν

ἀδελφούς ἅμα; ἐν τούτῳ γὰρ Κύριος, ἐπηγγείλατο
ζωὴν αἰωνίαν.

Τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ, ὃ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
κοσμῶν, κελεύει μὴ δεῖν φροντίζειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ἐνοειδεῖ αἰτία, πάντα ἔχεται
εἰρηνοβραβεύτως· Θεὸς τοῦτο γὰρ ἐστι, Πατρί τε
καὶ Υἱῷ, ὁμοούσιον κυρίως.

Προκείμενον.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,
εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Δίς)

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον
ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλὸν τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου Σιών,
‘Ο β’ Χορός· εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. ᾠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη. ε

(Γ)

Ἄ ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ

θι σε τε ρα του ργου σα πο τε **Γ** **δ** Μω σα ι

κη ρα α βδος σταυ ρο τυ πως πλη ξα σα **Γ** **δ**

(Ν)

(Γ)

καὶ διελουσα θαλασσαν ^Δ _α Ἰσραηλ

δεφυγααδαπεζον οδιιτην δι

εσωσεν ^Γ _Δ ασματωθεωα να μελποντα ^Γ _Δ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν, ἐκ πλευρᾶς δὲ ἁγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου αἶδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, αὐλοῦ καθαρότητος, τῇ μορφῇ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε

πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο ψυχὴ μου ἀθλία, κλαῦσον τὰ σοί, πεπραγμένα σήμερον, μνημονεύουσα τῆς πρίν, ἐν Ἐδέμ γυμνώσεως, δι' ἧς ἐξεβλήθης τῆς τρυφῆς, καὶ τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ χρηστότητος πλοῦτον, σὺ φυτουργεῖς, Πλαστουργὲ καὶ Κύριε, Παραδείσου τὴν τρυφήν, ἐν Ἐδέμ κελεύων με τρυφᾶν, τῶν ὠραίων καὶ τερπνῶν, καὶ μὴ ῥεόντων καρπῶν.

Δόξα.

Οἶμοι ψυχὴ μου ἀθλία! τῶν ἐν Ἐδέμ, ἀπολαύειν εἴληφας, ἐξουσίαν ἐκ Θεοῦ, μὴ φαγεῖν δὲ γνώσεως καρπὸν, προσετάγης· ἵνα τί, παρέβης νόμον Θεοῦ;

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ὡς τοῦ Ἀδάμ, κατὰ γένος θύγατερ, κατὰ χάριν δὲ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ γεννήτρια ἐμέ, τὸν ἐξόριστον Ἐδέμ, νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Γ) (N) (Γ)

Γ
δλ **Ο** στε ρε ω σας κα ταρ χας τους ου

ρα νους εν συ νε σει **Γ**
δλ και την γην ε πι

(N)

υ δα των ε δρα σας **Δ**
α εν τη πε τρα με Χρι

(Γ)

στε της Εκκλη σι ας στη ρι ξον **Γ**
δλ ο τι ουκ

ε στι πλη ην σου α γι ος μο νε φι λαν θρω

πε **Γ**
δλ

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας,
τῆς σαρκός σου τὸ σωτήριο πάθος, ἐδικαίωσε
Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου
πείρα, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς Ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει,

τοῦ θανάτου καὶ σκιά καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι, τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκεύη διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβείμ καὶ Σεραφείμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅφισ ὁ δόλιος ποτέ, τὴν τιμὴν μου φθονήσας, ἐψιθύρισε δόλον, τῆς Εὐας ἐν τοῖς ὠσίν· ἐξ ἧς ἐγώ, πλανηθεὶς ἐξωρίσθην, οἴμοι! τοῦ χοροῦ τῆς ζωῆς.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν χειρα τείνας προπετῶς, ἐγευσάμην τοῦ ξύλου, τοῦ τῆς γνώσεως, οὐπερ προσέταξέ μοι Θεός, μηδὲως μεταλαβεῖν, καὶ τῆς θείας, δόξης ἀπερρίφθην πικρῶς.

Δόξα.

Οἴμοι ἀθλία μου ψυχῇ! πῶς οὐκ ἔγνωσ τὸν δόλον; πῶς οὐκ ἤσθου τῆς πλάνης, καὶ τοῦ φθόνου τοῦ ἐχθροῦ; ἀλλ' ἐσκοτίσθης, τὸν νοῦν, καὶ παρέβης, ἐντολὴν τοῦ Κτίστου σου;

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς καὶ σκέπη μου σεμνή, ἣ τὴν γύμνωσιν πάλαι,
περιστείλασα μόνη, τὴν τοῦ πεσόντος Ἀδάμ, τῷ
τοκετῷ σου Ἀγνή, ἀφθαρσίαν αὐθίς με ἀμφίασον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ἽΟ Χορὸς· Ἀμήν.

ἽΟ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξαναστάς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἠγειρας,
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ
σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα
πανηγυρίζουσι, τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

ἽΟ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς
ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις
συνήντησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ
Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα,
Σωτήρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας
Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, τῇ ἐκ
νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ἽΗχος δ'· Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδὰμ, τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, διὰ
βρώσεως πικρᾶς, ἐν ἀκрасία ἐντολήν, μὴ φυλάξας
τὴν τοῦ Δεσπότη, καὶ κατεκρίθη, ἐργάζεσθαι τὴν
γῆν, ἐξ ἧς ἐλήφθη αὐτός, ἰδρῶτι δὲ πολλῷ, ἐσθίειν

ἄρτον αὐτοῦ. Διὸ ἡμεῖς ποθήσωμεν ἐγκράτειαν, ἵνα μὴ ἔξω θρηνήσωμεν, τοῦ Παραδείσου, ὡσπερ ἐκεῖνος, ἀλλ' εἰς αὐτὸν ἐλευσώμεθα.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νῦν ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν ἐπεφάνη, καὶ ἐπὶ θύραις ὁ Κριτής, μὴ στυγνάσωμεν· ἀλλὰ δεῦτε νηστεύοντες προσάξωμεν, δάκρυα κατάνυξιν καὶ ἐλεημοσύνην, κρίζοντες· Ἠμάρτομεν, ὑπὲρ ψάμμον θαλάσσης. Ἀλλ' ἄνες πᾶσι πάντων Λυτρωτά, ἵνα καὶ σχῶμεν τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά, καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χεῖλη μου, οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρίζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκάθισεν Ἀδάμ τότε, καὶ ἔκλαυσεν ἀπέναντι τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου, χερσὶ τύπτων τὰς ὄψεις, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἰδὼν Ἀδάμ τὸν Ἄγγελον, ὠθήσαντα, καὶ κλείσαντα τὴν τοῦ θεοῦ κήπου θύραν, ἀνεστέναξε μέγα, καὶ ἔλεγεν· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συνάληγσον Παράδεισε, τῷ κτήτορι πτωχεύσαντι, καὶ τῷ ἦχῳ σου τῶν φύλλων, ἰκέτευσον τὸν Πλάστην, μὴ κλείσῃ σε. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Παράδεισε πανάρετε, πανάγιε, πανόλβιε, ὁ δι' Ἀδάμ πεφυτευμένος, καὶ διὰ τὴν Εὐάν κεκλεισμένος, ἰκέτευσον Θεὸν διὰ τὸν παραπεσόντα. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι

Ἄνθρωπος ἐν γῆ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,
Ἐξεις τὸ καινὸν κἂν πόλῳ, Πάτερ μόνος.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς

τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ
φιλόανθρωπος Κύριος, γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου
Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν
Ἁγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,
Ἔφλοξ δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Θεοστήρικτος,
Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Στήριγμα πιστοῖς καὶ μεταστάς ἐκ βίου,
Τὰς σὰς, Θεοστήρικτε, πρεσβείας δίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τετάρτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου,
ἦτοι Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα
τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τοῦ
Πρωτοπλάστου Ἀδάμ.

Στίχοι

Κόσμος γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω.
Βρώσει γλυκεία, συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ
ἐλέησον, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι
 παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος λ Βου

(Δ)

ᾠδὴ Α'. ς εν η πει ρω ω πε ζε ε

ε ευ σα α ας ο Ι στρα α ηλ

εν α βυσ σω ω ι ι χνε ε σι τον δι

ω ω ω κτην Φα ρα α ω κα

(B)
α θο ρω ων πο ο ον του ου

(Δ)
με ε ε νον Θε ω ω ω ε

πι ι ι νι ι κι ι ο ο ον

(B)
'Ο β' χορός: ω δη ην ε βο ο ο

α α α α σω ω με εν

'Ωδὴ Γ'. Ο υκ ε στιν α α α α γι

(Δ)
ι ι ος ω ως συ Κυ ρι ι ε

ο ο Θε ε ο ο ος μου ο υ

ψω ω ω σα ας το ο ο κε ε ε ρας

(B)

τω ω ων πι στω ων σου ου ου α

(Δ)

α γα α α θε και στε ρε ω ω

ω ω σα ας η η η μας εν τη

(B)

πε ε ε ε ε τρα τη η ης ο

μο ο ο λο ο γι ι ας σου ου

Ὁδὴ Δ'.

✠

ρι στο ος μου ου ου δυ

υ να α α μιν Θε ο ο ος και αι

Κυ υ ρι ι ο ος η σε πτη Ε εκκλη

σι ι ι ι α α α θε ο πρε ε

(Δ)

πω ως μελ πει α να κρα α α ζου σα α

α εκ δι ι ι α νοι οι οι ας

(B)

κα α θα α α ρας εν Κυ ρι ι

ι ω ε ε ε ο ορ τα α ζουου σα

α

Ὠδὴ Ε΄.

ω θει ω φε ε ε εγ

(Δ)

γει ει ει σου α γα α θε τας των

ο ο ορ θρι ι ζον των σοι ψυ υ υ χας

(B)

πο ο θω ω κα τα αυ γα α σον δε ο

(Δ)

μαι αι σε ει δε ναι Λο ο ο γε

ε Θε ε ε ου τον ο ο ο ον

τω ως Θε ε ον ε εκ ζο ο ο ο

(B)

ο ο φου των πταισμα α α τω ων α

να α α κα α λου ου με ε νο ον

Ὠδὴ Γ'. **Γ** ου ου βι ου ου την θα α

α λασ σαν υ υ ψου με ε νη η
(Δ)

ην κα α θο ο ο ρων των πει ρα

σμωντω ω κλυ υ δωω νι τω ευ δι ω ω λι

με ε ε ε νι ι ι σουπροσ δρα α

μω ων βο ω ω ω σοι Α α α να

α γα α γε εκ φθο ρα α α α ας την
(B)

ζω η η ην μου πο ο ο λυ υ ε ε

λε ε ε ε
(Δ)

Ὠδὴ Ζ'. **Ζ** ρο σο βο λον μεν τη ην κα α

μι νον ει ει ειρ γα α σα α το α α

(B)
αγ γε ε ε λος τοι οι οισ ο σι ι ι

ι ι οι οισ παι αι αι σι τους Χαλ

(Δ)
δαι αι ουους δε κα τα φλεγονπρο ο ο σταγ

μα Θε ε ου ου τον τυ υ υ υ ραν

νο ον ε ε πει ει ει σε ε βο ο ο

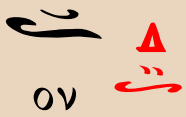
αν Ευ λο γη το ο ο ο ος ει

(B)
ο Θε ο ο ος ο τω ω ων πα τε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων

(Δ)
'Ωδὴ Η'. Ἄ χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου με εν τον Κυ υ υ ρι

ον

 κ φλο γος τοι οις ο σι ι ι ι
οι οις δρο σο ο ον ε ε πη η γα α
σα ας και δι και ου ου θυ σι ι
ι ι α αν δα α α τι ι ε
ε φλε ξα ας α α παν τα γα αρ
δρα ας Χρι στε μο νω τω ω ω βου ου λε ε
σθαι Σε ε ε πε ε ερ υ ψου ου
ου ου ου μεν εις πα α αν τα ας του ου
ους αι αι ω ω ω να α α α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α΄.

 ς εν η πει ρω πε ζευ

σας ο Ισραηλ εν αβυσσω ιχνεσι τον

διωκτην Φαρωκαθων ποντου

μενον Θεω επι νικιον

(B)

Ὁ β' χορός:

ωδην εβοαασωμεν

Ὁ Ωιδὴ Γ'.

(Δ)

Ουκ εστιν αγιος ως

συ Κυριε ο Θεος μου ο υψωσας

το κεερας των πιστων σου αγαθε

και στερεωσας ημας εν τη πετρατης

(B)

ο μο λογια σου

(Δ)

Ὁ Ωιδὴ Δ'.

Χριστος μου δυναμις Θε

ος και Κυριος ησηπτη Εκκλησι

α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα ζου σα

εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι

(B)

ω ε ορ τα ζου ου σα

ᾠδὴ Ε΄.

ω θει ω φεγ γει σου α

(Δ)

γα θε τας των ορ θρι ζον των σοι ψυ χας πο

θω κα ταυ γαυ σον δε ο μαι σε ει δε ναι

λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

(B)

των πταισματος να κα λου με ε νον

ᾠδὴ ΣΤ΄.

(Δ)

ου βι ου την θα λασ σαν

υ ψου με νην κα θορων των πει ρα σμων

τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι με νι σου προσ

δρα μων βο ω σοι Α να γα γε εκ φθο
(B)

ρα ας την ζω ηνμου πο λυ ε λε ε ε
(Δ)

Ωιδή Ζ'. Δ Προ σο βο λον μεν την κα

μι νον ειρ γα σα το Αγ γε λοςτοις ο σι οισπαι

σι τους Χαλ δαι ους δε κα τα φλε γον

προ σταγμα Θε ου τον τυ ραννον ε πει σε
(B)

βο αν Ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο

των Πα τε ρων ημων
(Δ)

Ωιδή Η'. Δ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Ε κ φλο γοςτοις ο σι οισ δρο σον ε πη

γασας και δι και ου θυ σι αν υ δα τι

ε φλεξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω

τω βου λεσθαι Σε υ πε ρυ ψου ου μεν εις
(B)

παν τας τους αι ω ω να α α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π ^(Δ)
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου Δ και κα τα

το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρτον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εντοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

P αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λη σα π ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του

σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η γε μο

νι κω στη ρι ξον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δουςσου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι αςμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις **β**

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον **Δ** καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος **Δ** ουκ ε ξου

δε νω σεις **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων **Δ** και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **δ**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η

(N)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **δ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ αλλ ως οι κτιρ μων κα

(Δ) α α θα α α ρον δ (N) ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει δ

(N) και νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

δ της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε δ αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας **δ** ταις σαις πρε

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με **Δ**

(N) πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας **δ**

Ἦχος λ π Πα

Ε **χ** **(Π)** λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των ι κτιρμων σου **χ** ε ξα λειπον

το α νο ο μη μα α α μου
(N) (Π)

α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευ σπλα γχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Βου

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

(B)

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερου
βιμ και ενδοξοτεραν ασυκριτως
των Σεραφιμ την αδιαφθοροως Θε
ον Λογον τεκουσαν την οντως Θε
οτοκονσεμεγαλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ

ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν
καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των

(Δ)

Χε ρου ου βιμ και εν δο ξο ο τε ραν

(B)

α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φι ιμ την

α δι α α φθο ο ρως Θε ον Λο γο ο ον

τε κου σαν την ο ο ον τως Θε ο

το ο ο ο κο ον σε με ε ε γα

λυ υ υ υ νο ο ο ο μεν

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

(Δ) Θ ε ε ον ανθρω ω ποι οισ ι (B)

δει ει ει ν α α δυ υ να α το ον ον

(N) ου τολ μα α αγ γε ε λων α τε νι σαι

τα ταγμα τα α δι α σου ου δε ε (Δ) B

πα α να γνε ε ω ω ω ρα α α θη

βρο ο τοι οισ λο γο ος σε σα αρ κω ω

με ε ε νος ο ο ο ον με γα α

α λυ υ νο ον τες σου υ υν ταις Δ

ου ου ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα

(B) (M)
τι αι αι αις σε μα κα ρι ζο ο με ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. ᾠχος ὁ αὐτός.

(Δ)
ε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον

(N)
ον ου τολμα Αγ γε λων α τε νι ι σαι

(Δ)
τα ταγμα τα δι α σου δε πα να γνε

ω ρα θη βρο τοις Λο γος σεσαρ κω με

νος ον με γα λυ νοντες συν ταις ου ρα νι

αιστρατι αις σε μα κα ρι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

‘Ο β’ Χορός, τὸ αὐτό.

‘Ο α’ Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον η’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα, ἔνδοθεν τοῦ μνημείου, Μαρία ἐξεπλήττετο, καὶ Χριστὸν ἀγνοοῦσα, ὡς κηπουρὸν ἐπηρώτα· Κύριε ποῦ τὸ σῶμα, τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας; κλήσει δὲ τοῦτον γνοῦσα, εἶναι αὐτόν, τὸν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου, πρὸς τὸν Πατέρα ἄπειμι, εἶπὲ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β’. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῆς ἐντολῆς σου Κύριε, παρήκουσα ὁ ἄθλιος· καὶ γυμνωθεὶς τῆς σῆς δόξης, αἰσχύνης πέπλησμαι, οἴμοι! καὶ τῆς τρυφῆς ἐκβέβλημαι, τοῦ Παραδείσου εὐσπλαγχνε. Ἐλεῆμον ἐλέησον, τὸν στερηθέντα δικαίως, τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς.

Ἔτερον, ὃ ἐστὶν καὶ Θεοτοκίον.

Ἦχος β’. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου τὸ πρῶτον, διὰ τῆς ξύλου βρώσεως, ἀντεισήγαγες πάλιν, διὰ Σταυροῦ καὶ τοῦ Πάθους, σου Σωτῆρ καὶ Θεέ μου· δι’ οὗ ἡμᾶς ὀχύρωσον, τὴν Νηστείαν πληρῶσαι, ἀγνοπρεπῶς, καὶ τὴν θείαν Ἐγερσιν προσκυνῆσαι, τὸ Πάσχα τὸ σωτήριον, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ τετάρτου.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον δ̣ Αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ου ρα α νων αι

νει ει τε α αυ τον εν τοις υ υ υ

ψι ι ι ι στοις δ̣ Σοι οι πρε πει υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω δ̣

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι αγ γε

λοι οι οι οι α α α αυ του δ̣ αι νει ει

 ει τε α αυ τον πα ασαι αι δυ να α α

 μεις α αυ του Σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω

 Θε ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
 ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

T^(Z) ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο τη η η η η η η η

 η η η ην και Α α α α ρα α α

 α α αρχι ι ι ι ι ι ι αρχι

 ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α α η η η μω

ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ δ̣ Νη.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(N)

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ω
πα ρε στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος
αλλ ουκ α πε λει φθης του θρο ο νου τω
Πα τρι συγ κα α θε ζο με νος δ̣ και α
να στα ας εκ νε κρων δ̣ τον κο σμον η
λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του αλ λο
τρι ου δ̣ ως οι κτιρ μων και Φι λα αν θρω
πος δ̣

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,

αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ει και ως νε κρον εν

μνη μει ω Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν

το αλλ ως Βα σι λε α υ πνουντα στρα

τι ω ται σε ε ε φυλαττον και ως

ζω ης θη σαυ ρον σφρα γι δι ε σφρα

γι σαν το αλ λα α νεστης και πα ρε

σχεσ α φθαρ σι ανταις ψυ χαι αις ημων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Κ υ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι

α βο λου τον Σταυ ρον σου η η μιν δε δω

κας ^νδ φριτ τει γαρ και τρε μει μη φε ρων

κα θο ραν αυ τουου την δυ να μιν ^νδ ο ο

τι νε κρους α νι στα ^Δδ και θα να τον

κα τηρ γη σε ^{β λ}δ α του το προ σκυ νου

μεν ^Δδ την τα φηνσουκαιτην Ε ε γερσιν ^νδ

Στίχ. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αίνεϊτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ο Αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την

Α να στα σιν κη ρυ ξας ^Δδ τους μεν φυ λα

κας ε φο βη σε ^{β λ}τα δε Γυ ναι α ε φω ω

νη σε λε γων ^νδ Τι ζη τει τε τονζων τα με

τα των νεκρων **Δ** α νεστη Θεος ων και τη

οι κου μενη ζωη ην εδωρηησα

ν
το **δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Θ παθες διασταυρου ο παθης

τη Θεοτητι **ν** τα φην κατεδεξω **δ**

τριημερον **β** ι ι να η μας ελευ **κ**

θερωσης εκ τηςδου λειεις τουεχθρου **ν** **δ**

και αθανασιας ζωοποιησης

η μας Χριστε ε ο Θεος **Δ** δια της Α **δ**

να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωπε **δ**

Τοῦ Τριωδίου. Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **λ̣ π̣ ρ̣** Πά.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Π) **Ο** ι οι μοι οι οι ο Α δαμ εν θρη **(Κ)**

νω ω κε κρα α γεν **(Δ)** ο τι ο φι ις και γυ **(Π)**

υ νη θε ι κης παρρη σι ας με ε ξω ω

σαν **Δ** και Πα ρα δει σου ου ης τρυ υ φης ξυ **δ**

λου βρω σις η ηλ λο ο τρι ι ι ι ι

ω ω ω ω σεν **π̣ ρ̣** οι οι οι οι οι μοι ου **(Δ)**

φε ε ε ρω ω λοι οι οι πον το ο **(Κ)**

(Π)
ο ο νει ει ει δος ο πο τε βα σι

λευςτων ε πι γει ων παντων κτισμα α των

(Δ)
Θε ε ου νυν αιχ μα λω το ος ω ω ω φθην

(Π)
υ πο μι ι ας α θε σμου συ υμ

βου ου ου λης και ο πο ο τε δο

ο ξαν α θα να σι ας ημ φι ε ε σμε

ε ε νος της νε κρω σε ω ω ως την δο

ο ραν ως θνη τος ε λε ει ει νω ω ως

πε ε ε ρι φε ε ε ε ρω οι οι οι

(Κ)
μοι οι τι να των θρη η η η η η νων

συ νερ γα α την ποι η η η σω

(Δ)

ω ω ω μαι ^κ αλ λα συ φι φι λανθρωω πε

(Π)

ο εκ γης δη μι ουρ γη σα ας με ^Δ ^δ ευ

σπλαγχνι ι αν φο ρε ε ε ε σας ^π ^α της

δου λει α ας του ε ε εχ θρου α να κα

λε σαι αι και σω ωσον με ^Δ ^δ

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

(Κ)

^π ^α **Τ** ο στα δι ον των α ρε τω ων η

νε ε ε ω ω ω ω και ^κ ^α οι βου λο με

(Δ)

νοι α θλη η η η η σαι ει σε ε ε ελ

(Π)

θε ε ε ε τε ^Δ ^δ α να ζω σα με νοι οι

οι τον κα α λον της νη η στει ει ει α ας

α γω ω ω να π οι γαρ νο μι μως

α θλουντες δι και αι ως στε φα νου ου

ου ουνται κ και α να λα βο ο οντες την

πα νο πλι ι αν του Στα αυ ρου Δ τω

εχ θρω αν τι μα α χη η σω ω ω ω

ω με ε ε ε θα π ως τει χος αρ ρηκτον

κα τε χοντες τη ην πι ι ι στιν κ και ως

θω ρα κα τη ην προ σε ευ χην Δ και πε ρι

(Δ) κε φα α λαι αι αι αν τη ην ε ε λε (Π)

η η μο συ υ υ υ νην (Κ) π αν τι μα χαι

ραςτην νη η στει ει ει αν κ η τι ις ε εκ

τε εμ νει α πο καρ δι ι ι α α ας

πα σα αν κα κι ι ι ι αν κ ο ποι

ων ταυ τα τον α λη θι νον κο μι ζε ται

(Π)

στε φα α νον κ πα ρα του Παμ βα σι λε

ε ε ε ως Χρι ι στου κ εν τη η με ρα

α της κρι ι σε ως δ

Ἦχος λ π Πά.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡχείρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

(Π)

(N)

δαμ του Πα ρα δει σου δι ω ω

(Π)

ω κε ε ε ε ε ε ται ν τρο φης με τα λα

βω ων ω ω ως πα ρη η κο ο ο ο ος

(Δ)

Μω σης θε ο πτης ε χρη η μα α τι

(Π)

ι ι ι σε νη στει α τα ομ μα τα της

ψυ χη ης κα α α θη ρα α με ε ε ε

(Κ)

(Π)

νος δι ο του Πα ρα δει ει ει σου οι

κη το ρες γε νε εσθαι αι ε ε πι ι ι πο ο

(Δ)

θου ου ουν τες α παλ λα γω ω ω μεν

(Π)

της α λυ συ τε λους τρο φης και Θε

ον κα θο ραν ε φι ε ε με ε νοι μω

σα ι κως την τε ε τρα δα της δε κα

δο ο ος νη στε ευ σω ω ω ω μεν

π

προ σευ χη και τη δε ε η η η

η η σει ει λι κρι νω ως προ οσ

κα α αρ τε ε ρου ου ουν τεσ κα τευ

να σω μεν της ψυ χης τα πα θη μα τα

α πο σο βη σω μεν της σαρ κο ος τα α α

οι δη η μα α α τα κου φοι προς

την α νω πο ρει α αν με τι

ι ι ι ι ι ι ω μεν ο που αι

των Αγ γε ε λω ω ων χο ο ρει ει ει

αι α σι γη η η τοι οιο φω ω ω

ναις την α δι αι ρε τον α νυ μνου

σι Τρι ι α δα ρ κα θο ραν το α μη χα

νον κα α αλλος και αι αι δε σπο ο τι

ι ι ι κον ε κει α ξι ω σο ο ον

η η η μας Υι ε Θε ου ζω ω ω ο

ο δο τα τους ε πι σοι πε ποι θε ο τας

συγ χο ρε ε ε ε ευ σαι ταις των Αγ

γε ε λων στρα α τι ι ι αις ταις

της τε κου ση ης σε ε Μη η τρος Χρι στε ε

ε πρε σβει ει ει αις των Α πο στο ο ο

λων και των Μαρ τυ ρων και αι πα αν των των

Α γι ι ι ι ων

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Ε ε φθα α σε και αι ρος **Δ** η των πνευ

μα τι κων α γω ω νων α α α αρ χη **π**

η κα τα τω ων δαι αι αι μο ο ο νων

νι ι ι κη **(Δ)** η πα νο πλο ος εγ

κρα α α α τει ει ει ει α **(Π)** η των Αγ

γε λωνευ πρε πει α **Δ** η προ ος Θε ε ο

ο ον πα αρ ρη σι ι ι ι α **π** δι

αυ τη ης γαρ Μω υ υ σης γε γο νε
(Δ)

τω Κτι στη συ νο ο ο ο μι ι ι ι
(Π)

λος και φω νην α α α ο ο ρα

α α τως εν ταις α κο αι αις υ υ

υ πε δε ε ξα α α α το Κυ υ

ρι ε ε δι α αυ της α ξι

ι ω ω σω ο ον και η η μας προ

σκυ νη σαι αι αι σου ου ου τα α πα

α α θη και την α γι α αν Α
(Δ)

να α α α στα α α α σιν ω ως φι λα
(Π)

α αν θρωω ω ω προς

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν Δ ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ δ̣ Νη.

(N)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α δ̣

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν δ̣

Κ υ ρ ι ε β α σ ι λ ε υ ε π ο υ ρ α ν ι ε Θ ε

ε Π α τ ε ρ π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ Κ υ ρ ι ε Υ ι

ε μ ο ν ο γ ε ν ε ς Ι η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε κ α ι Α

γ ι ο ν Π ν ε υ μ α **ν** **δ**

Κ υ ρ ι ε ο Θ ε ο ς ο α μ ν ο ς τ ο υ Θ ε

ο υ ο Υ ι ο ο ς τ ο υ Π α τ ρ ο ς ο α ι α ι ρ ω ν

τ η ν α μ α ρ τ ι ι α ν τ ο υ κ ο σ μ ο υ ε λ ε

η σ ο ν η μ α ς ο α ι α ι ρ ω ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς

τ ο υ κ ο σ μ ο υ **ν** **δ**

Π ρ ο σ δε ξ α ι τ η ν δε η σ ι ν η μ ω ν ο κ α

θ η μ ε ν ο ς ε ν δε ξ ι α α τ ο υ Π α τ ρ ο ς κ α ι

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι

ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ θη

ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις
τους αι ω ω νας Α μην **ψ**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας κα θα περηλ πι σα μεν ε πι σε **ψ**

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε
δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα
σου **ψ**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο
ον με τα δι και ω μα τα σου **ψ**

Κ υ ρ ι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

(Δ)

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

(N)

ει ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον

σοι **δ**

Κ υ ρ ι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου **δ**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **δ**

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νωσκουσι σε **δ** Αγιος ο Θεος αγι

ος ισχυρος αγιος αθανατος ελε

ησον ημας **δ**

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγι

ω Πνευματι **δ**

Κ αι νυν και αι καιειστους αι ωναστων

αιωνων Αμην **δ**

Αγιος αθανατος ελεεησον

ημας **δ**

Ααγι ι ιος ο Θεεεε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο

ος
Δ
δ
(Δ)

Α α γι ι ι ι ος α θα α α α

(Π)

(N)

να α α α τος ε λε η σο ο ο ο ον η

(Δ)

(M)

(N)

η η η μα α α α α α ας **χ**
δ

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον **β**
λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε **χ** ο ο ο ος **δ**

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἔγχος λ δ̣ Νη.

(N)

(Δ)

Α ο ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι το ο

(N)

φω ω ω ως π Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοις Θε ε ω ω ω και

ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η

εν ανθρωποις ε ευ δο κι ι ι ι

α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν

σε προ σκυ νου με εν σε ε δο ξο ο

λο ο γου ου με ε εν σε ευ χα

(Δ)

ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α

την με γα α α α λη ην σουου δο ο

(N)

ο ξαν δ

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που

(Δ)

ρα νι ι ε ε Θε ε ε Πα α τερ

(N)

παν το κρα α το ο ορ Κυ ρι ε Υι

(Δ)

ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου

(N)

Χρι στε και αι Α α α γι ι ον Πνεε ε

ευ μα δ

Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο

(Δ)

(N)

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ο Υι

ο ο ος του ου Πα α τρος ο αι αι

αι ρωων **Δ** την α μαρ τι ι ι αν του ου

ου ου κο ο ο ο σμου **δ** ε λε η η σον

(Δ)
η η μας ο αι αι αι αι ρωων **ν'**

(N)
τας α μαρ τι ι ι α ας τουου κο ο

ο σμου **ν**

Π ρο ο ο ο ο σ δε ξαι **β** την δε

η η σι ιν η η μων **δδ** ο κα θη με

νο ος εν δε ξι α α α του Πα α

τρος **β** και ε λε η η σο ον η η η

μας **ν**

Ο **(Δ)**
τι συ υ ει μο νο ος Α α α

γι ι ι ι ος Δ ρυ υ ει μο νο ος Κυ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ος Δ ρυ Ι η σου

ους Χρι ι στος Δ ρυ εις δο ο ο ξαν Θεε ου Πα α

τρο ο ος Α α α μη ην ρυ

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν

ευ λο ο γη η η η σω ω ω ω σε ρυ

και αι νε ε ε σω το ο ο νο

μα α α α σου Δ ρυ εις τον αι ω ω ω

ω ω να Δ ρυ και εις τον αι ω να α του

ου αι ω ω ω ω νος ρυ

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε ε εν τη η με ε ε ε ρα α

τα α αυ τη α να μαρ τη η η

του ους φυ λα χθη η η η ναι αι η η

μας

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ο Θε ο ο ο ος των Πα τε

ε ε ε ε ρων η η μω ω ων και αι

νε ε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον το

ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω

ω να ας Α α α μην

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε

το ε λε ε ο ος σου ου εφ η η μας

κα θα α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε

πι ι σε

(Δ)

υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ον με ε τα δι και

ω ω μα τα α α σου

(M)

υ υ υ ρι ι ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θης η η μιν εν

γε νε α και αι γε νε ε α Ε

γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε

ε ε λε ε η σο ο ο ον με ι ι

α α σαι την ψυ χη η η η η η η μου

ο ο τι η μα αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε

ε φυ υ υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα

α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο

ο Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει

νον το ε ε ε ε λε ε ος σου ου

(N)

τοις γι νω ωσκουου σι ι ι σε

Α χ γι ος ο Θε ε ος Α γι ος

Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα

α να α α τος ε ε λε ε η σο

ον η η η μας

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος α α θα α να

α α τος ε ε λε ε η η σο

ον η η η μας

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι σχυ υ

υ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)
ο ο ος Δ
δ

Α α α α α α α α α γι ι

ι ος Δ α θα α α α α α α α
δ π

α α α α να α α θα α να α α

τος ε λε ε ε η η σον η η
Δ

μα α α α α α α α ας Δ
(N)

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον Β
λ

το νικος εδωκεν ημιν και το μεγα

ελεοοοος δ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. (Σουζινάκ).

Ἦχος λ δ̣ Νη.

ο ο ξα α α σοι οι τω δει

ξα αν τι το ο φω ως δο ο ξα εν

υ υ ψι ι ι στοιοιοι οισ θε ε ε ω

ω και ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο

ο κι ι ι α α δ

μνουμε εν σε ευ λο γου με εν σε ε

προ σκυ νου ου με ε ε εν σε ε δο

(Δ)

(B)

ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ

χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν σοι

(M)

(Δ)

(N)

δι α την με γα α α λη ην σου ου δο

ο ο ξα αν

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα

(Δ)

β

σι ι λευ ε που ρα νι ε ε ε

(N)

Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο κρα

α α α τος Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο

νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι

ι ι στε ε και Α α α γι ι ον

Πνεε ε ευ μα

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θ ε ε ο ο ς

(B)

ο α μ ν ο ο ο ς τ ο υ ο υ Θ ε ε ε

(N)

ο υ ο Υ ι ο ο ο ο ς τ ο υ ο υ

(Δ)

Π α α α τ ρ ο ς ο α ι α ι α ι ρ ω

(N)

ων τ η ν α μ α ρ τ ι ι ι ι α α ν τ ο υ κ ο

ο ο ο σ μ ο υ ε λ ε η η σ ο ο ν η

(Δ)

(N)

η μ α α ς ο α ι α ι α ι ρ ω ω ν τ α ς α

μ α ρ τ ι ι ι α α ς τ ο υ ο υ κ ο ο ο σ μ ο υ

ο υ

Π ρ ο ο σ δ ε ε ε ε ξ α ι α ι τ η ν δ ε ε

(Δ)

η η σ ι ν η η μ ω ω ν ο κ α θ η η

(B)

η η με ε ε ε νος εκ δε ξι ω

(N)

ω ω ω ν του ου Πα α α τρος και

ε λε η σο ον η η η μας

(Δ)

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο

(N)

νος Α α α γι ι ι ι ος συ ει

μο ο νος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η

σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου

ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε

ε ρα αν ευ λο γη η η η σω ω ω

(Δ)

ω σε και αι νε ε ε σω το ο

(N)

ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α και εις τον αι ω να του αι

ω ω ω νο ος δ

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι

ι ε ε εν τη η με ρα α τα α α

(Δ)

αυ τη η α να μαρ τη η η

(N)

του ος φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας δ

(Δ)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος

(N) των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων δ

και αι νε ε το ον **Δ** και αι δε δο ξα

α σμε ε ε ε νο ο ον **Δ** το ο νο

(N) μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω

ω ω ω ω να ας α α α μην **Δ**

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι

ε το ε λε ε ο ος σουου εφ η η μα

ας **Δ** κα θα α α πεερ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι σε ε **Δ**

Γ **(Δ)** ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

ρι ι ι ε ε **Δ** δι δα ξο ο ον με ε **Γ**

(N) τα δι και ω ω μα α τα α α σουου **Δ**

Κ υ ρ ι ι ε ε κα α τα φυ υ γη η

(Γ) ε γε νη η θη ης η η μι ιν

(N) εν γε νε α και αι γε ε νε ε α α

ε γω ει πα Κυ υ ρ ι ι ε ε

(Δ) λε ε ε ε η η σο ο ον με

(Γ) ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου

ο ο τι η μαρ το ο ον σοι οι

Κ υ ρ ι ι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ

υ υ γο ον δι ι δα α ξο ο ον με ε

του ποι ειν το θε ε λη μα α α σου ο

(N) τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε ο

ο ος μουου δ

ο (Δ) τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω

ω ω ω η ης εν τω φω τι ι ι

σου ο ψο ο ο ο ο ο ο με ε

θα α α φως δ

α ρα α α α α α τει ει ει πα (Δ)

ρα α τει ει νον β το ε λε ο ο ος

σου ου τοις γι νω ω σκουσι ι ι (N)

σε χ Α γι ι ο ος ο Θε ε ος Α

γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α α (Δ)

γι ι ο ος Α α θα α να α τος ε ε (N)

ε λε ε η σο ον η η η μας

Δ ο ξα Πατρι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω νων

α α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α τος

ε ε ε λε ε η σο ον η η η

μας

Ν ε Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 1 and 2 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 1 and 2 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 1 and 2 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

Handwritten cursive letters with red arrows and numbers 0 and 50 below them.

ι ι ι ι η ι ι ι α α γι ι ο

ος I ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι (N)

ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ηυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ σχυ

ρο ο ος ος

ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος ος

Α θα α α να α α α το ος ε ε

λε ε η η σο ον η η μα α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α ας δλ
(N)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον β λ

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ο ος δλ
χ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

(Δ)

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

(N)

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν ^δ

(K)

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

(N)

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σεις αυ του ^ν ^δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^υ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε
(N)

ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^υ
(K)

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α
(N)

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^υ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον ^νδ

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^δα νο ^δμι ας ημων ^νδ

Καθως οικτειρει πατηρ υιους ^(Δ) ^(N)πω κτει

ρη σε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδ

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν _δ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^α _κ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν _δ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν _δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β _λ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^π _α και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν _δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατερραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν σαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Εις ων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(N)

Μ νη σθη τι η μων Χριστε Σω τηρ του κο

σμου Δ ω σπερτου Ληστου ε μνη σθης ε πι

ξυ λου Δ και κα τα ξι ω σον πα αν

ταςμο νε Οι κτιρ μον Δ της ου ρα νι ου

βα σι λει ει αςσου ρι

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ἄκουε Ἀδάμ, καὶ χαῖρε σὺν τῇ Εὐᾶ, ὅτι ὁ γυμνώσας, πρὶν τοὺς ἀμφοτέρους, καὶ δι' ἀπάτης λαβὼν ὑμᾶς αἰχμαλώτους, ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστοῦ κατήργηται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Εὐλῶ προσπαγεῖς, Σωτὴρ ἡμῶν βουλήσει, ξύλου τὸν Ἀδάμ, κατάρας ἐλυτρώσω, ἀποδιδούς ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα, καὶ Παραδείσου τὴν κατοίκησιν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Σήμερον Χριστός, ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, παρέχων ἀφθαρσίαν, καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς Μυροφόροις, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν.

Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ

διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Στολὴν με ἐνέδυσας, θεοῦφαντον Σωτήρ· ἐν τῇ
Ἐδέμ ὡς εὐσπλαγχνος· ἐγὼ δέ σου παρεῖδον τὴν
ἐντολήν, πεισθεὶς τῷ ἀλάστορι, καὶ γυμνὸς
καθωράθην ὁ ταλαίπωρος.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ψυχὴ παναθλία μου, ἐμακρύνθης ἐκ Θεοῦ, διὰ
ἀπροσεξίας σου· Παραδείσου ἐστέρησαι τῆς τρυφῆς·
Ἀγγέλων κεχώρισαι· εἰς φθορὰν κατηνέχθης· ὦ τοῦ
πτώματος!

Δόξα. (Ἀργῶς)

Ἐλέησον οἴκτειρον, Παντοκράτορ ὁ Θεός, τῶν σῶν
χειρῶν τὸ ποίημα, μὴ παρίδης με δέομαι Ἀγαθέ,
τὸν ἀποχωρίσαντα, ἐμαυτὸν τῆς χορείας τῶν
Ἀγγέλων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. (Ἀργῶς)

Μαρία Θεόκλητε, ἡ Κυρία τοῦ παντός, ὡς τετοκυῖα
Κύριον, Βασιλέα τῶν ὅλων καὶ Λυτρωτὴν,
αἰχμάλωτον ὄντα με, Παραδείσου τῆς δόξης
ἀνακάλεσαι.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ
φάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ
τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ
ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

 ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

 α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

 τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄ Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

 ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. ᾠχος πλ. Δ'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη. —

(Γ)

Ε ξ υ ψ ο υ ς κ α τ ἤ λ θ ε ς ο ο Ε υ σ π λ α α γ

χ ν ο ς γ γ τ α φ η ν κ α τ ε δ ε ξ ω τ ρ ι ι η μ ε ε

(Ν)

ρ ο ν γ γ ι ν α η μ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω σ η ς τ ω ν

(Γ)

π α θ ω ν δ̣ η ζ ω η κ α ι η α ν α σ τ α ς ι ς η

μ ω ν Κ υ ρ ι ε ε δ ο ξ α α σοι γ γ

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν

ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ· ὅτι
Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω σον η μα ας Υι

ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψα λ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. Δ΄.

Ἐξ ὕψους κατήλθες ὁ Εὐσπλαγχνος, ταφὴν
κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης τῶν
παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα
σοι.

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Μνη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συ γχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δου ναι την α να α

α παυ σιν Α

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχὰς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων
παιδευτὰ καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά, στήριξον,
συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα· σὺ δίδου μοι
λόγον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἴδου γὰρ τὰ χεῖλη μου
οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἐλεῆμον, ἐλέησόν
με τὸν παραπεσόντα.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π Δι.

(Δ)

Τῆς σοφίας ὀδηγέ φρονήσεως χορηγέ τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ καὶ
πτωχῶν ὑπερασπιστά στήριξον συνέτισον τὴν καρδίαν μου Δέ
σποτα σὺ δίδου μοι λόγον ὁ τοῦ Πα
τρὸς Λο ο ο ο ο ο γος ἴδου ου

ου γαρ τα χει λημου Ου μη κω λυ σω εν
 τω κρα ζει ει ν σοι **Δ** Ε λε η η μον ε
 λε η σον με τον πα ρα πε σον τα α α
 α **Δ**

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**ι.

Κ (Δ)
 υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η
 η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε
 Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν
Κ (B)
 Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η
 η η σο ο ν

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Η (Δ) ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

(N)
ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠά Γα.^ϕ

(Γ)

Κ υ ρ ι ε σ ω ω ω ω ω σ ο ν ρ ρ τ ο υ ς

ε ε ε ε ε ε υ σε ε ε τ ο υ ς ε υ σε ε

(Ν)

(Γ)

β ει ει ρ ει ει ει ει ει ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος πλ. δ΄

Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός· ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν

πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενείτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἢ πίπτει· σταθήσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεός, στῆσαι αὐτόν.

Ὁ β' Χορὸς·

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ι α α
 α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι (Π)

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι (Δ)

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α (Π)

α α α α α α α α α α

(Δ)
α α α α α α Δ
α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)
Ο ι τα Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)
ε ρου δ̣ ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(M) (N)
ου ου ου ου κ̣ ου ου ου ου Χε ε ρου ου

βι ι ρι ι ι ι ι μ δ̣ μυ στι κω ως

ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι β̣ λ̣

ι ι ι ι ι ζο ο ει ει κο νι

ι ζον τε ε ε ιε ε ε ε ε ε δ̣ και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι τη ρ ζω ω ο ο ο ο ο ο ο

(Δ)

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ρ

(N)

(Π)

Τρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ρ ι

ι ι α α α α α α α α α α α

α α α Τρι ι α α α α α α α δι

ι π το ον τρι σα α α α α α α α

ρα α α α α α α α α α α α

(N)

α α α γι ι ι ο ον π υ μνο ον

προ ο σα α δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(M)

ο ον τες ρ πα α α σαν την βι ω

(Δ)

ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η η ην

(N)

α πο θω ω ω ω ω ω ω με ε ε

ε ε θα α με ε ε ρι ι ι ι ι ι

ρι ι ι ι μναν δ

Ω

ς το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

(Δ)

Βα α α σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε α α α α α α α α

Δ δ

α των ο ο ο ο ο ο ο ο λων υ

(N)

πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι δ

(Δ)

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

ρα α α τω ω ω ω ηω ω ω ω

ω ω ως (N) δο ρυ φο ρου ου με νον

τα α α ξε ε σι ι ιν δ Αλ λη λου

ου ι α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(N) δ Ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

οι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

οι τα α α α α α α α α α α

(K)

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(M)

(N)

ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι

(Δ)

ι ιμ δ κ μ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι

(N)

κω ως ε ει κο νι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο

ον τε ες και αι αι αι τη η η η

η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι οι οι

οι οι οι οι ω ο ο ποι ω ω ω

ω ω ω ω Τρι α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α

α α δι τον τρι σα α α γι ο

ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ μνο ο ο υ μνο ον προ σα α

δο ον τε ε ε υε ε ε ε ες πα α

α α α α α α α α α α α α

α α σαν την βι ω ω ω τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι

κη η η η η η η ην ^Δ α πο ο ο

θω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ^(N)

θα α α α α α με ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι με ε ε ρι

μνα α α ρα α α α αν ^Δ

^(ω) ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ως τον Βα α α σι ι ι ι ι ^(Δ)

ι ι ι ι τον βα α σι λε ε ε ε

ε ^Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι

(N)
λε ε α α α α α α α δ των ο ο

ο λω ων δ υ πο δε ξο ο ο με

ε νοι οι οι οι δ

(N) (Δ)
Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αι αις α

(Π)
ο ρα α α α α α α τως δ δο ρυ

(N)
φο ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ι

(Δ)
ιν δ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

(M)
α α α α α δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

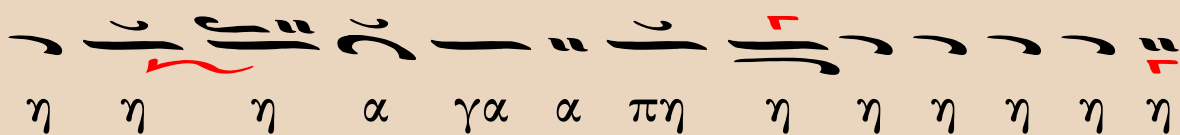
Ἦχος Δι.

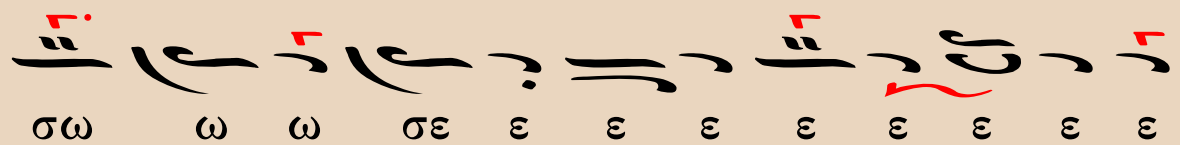
(Δ)

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

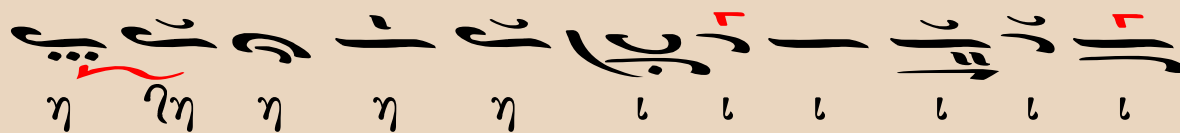

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

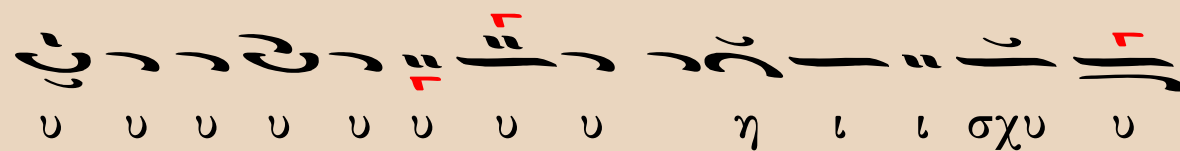

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

ς ς Δ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῶ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς

ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Τὸ σύνηθες.

Σύντμησις παρὰ Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως μα α α κα α ρι

ζει ει ει ν σε τη ην Θε ε ε ο

το ο ο ο ο κο ον την α ει μα

κα α ρι στο ο ο ν και πα να μω

ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η

η η μω ω ω ω ν Τη η η ν τι μι ι

ι ω τε ε ε ε ε ρα αν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ε ε ρα

α αν α συγ κρι ι τως των Σε ε ρα

α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο

γο ον τε ε ε κου ου ου ου σαν

την ο ο ο ον τω ω ως Θε

ε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο

ο ο με ε ε εν

Τὸ σύνηθες.

ἜΗχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Ἄ ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως

μα κα ρι ζειν σε τη ην Θε ο ο το

ο ο κον δ̣ την α ει μα κα ρι ι

(Δ)

στον και πα να α μω ω ω ω ω ω

(N)

μη η η η η τον δ̣ και μη τε ε ρα του

ου Θε ε ε ου ου η η η μων δ̣ την

(Δ)

τι μι ω τε ε ε ε ραντων Χε ε ρου

ου ου βι ιμ ν' και εν δο ξο τε ε ε ε

(N)

ρα αν δ̣ α συγ κρι ι ι τω ως τω ω ω

ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ δ̣ την

α δι α φθο ο ο ο ρως **Δ** Θε ον
 Λο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου ου
 σαν **Δ** την ο ον τως Θε ο το ο ο
 ο κον **Δ** σε ε με γα λυ υ νο
 ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε εν **Δ**

Ἔτερον, Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ π **Δ** Νη.

Α ^(N) ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως **Δ**
 μα κα ρι ζει ει ν σε ε την Θε ο το
 ο ο ο κον **Δ** την α ει μα κα ρι ι στον και ^(N)

πα να μω μη η τον **Δ** και μη τε ε ρα α
 τουου Θε ου η μω ων **Δ** την τι μι ω
 τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ιμ **Δ**
(Δ) και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ραν α **(N)**
 συγ κρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ρα φι ιμ **Δ**
 την α δι α φθο ο ο ο ρως **Δ** Θε ον **(Δ)**
 Λο ο ο γο ον τε ε ε κου ου ου ου **(N)**
 ου σαν **Δ** την ον τω ως Θε ο το ο ο κον σε **(Δ)** **(M)**
 με ε γα α λυ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν **Δ**

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
 ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
 θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῶ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἑρχος λ δ̣ Νη.

(N) (Δ) (N)
 δ̣ Α̣ ι αι αι αι αι αι αι π αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(Δ) (N)
 αι αι αι αι αι αι αι χαι αι π αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι δ̣ αι αι αι

(K)
 νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ε ε εκ

τω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α νω ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς ς

α υε ε ε ε ε ε υε ς α α α α υε

(N) ς α ς α α α υε ς υε ε ε υε ς ς

α υε ς α α υε ς α α υε υε ε ς ς

γα υε υε ε ρα ρα α υε ρα α υε

υε υε ρα υε υε ρα υε υε ρα α α

υε υε ε ρα ρα υε ε ρα (Δ) α α αλ

λη η η η λ ι ι αλ λη λ

ι ι ι α α α α α ρα (N) α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α ρα

Ἐτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(M) α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

— — — — — — — — — —
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Handwritten cursive letters with red arrows and a red 'x' mark. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red '(K)' mark. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red 'x' mark. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red '(N)' mark. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ χυ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red wavy line. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red wavy line. Below the letters are small lowercase letters: υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red 'x' mark. Below the letters are small lowercase letters: ρι ι ι ι ι ι ι υ ι ι ι ι τον Κυ

Handwritten cursive letters with red arrows and a red 'x' mark. Below the letters are small lowercase letters: ρι ι ο ο ο ο ο ο υ υ υ υ ε ε ε ε

Handwritten cursive letters with red arrows and a red '(Δ)' mark. Below the letters are small lowercase letters: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Handwritten cursive letters with red arrows and a red wavy line. Below the letters are small lowercase letters: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Handwritten cursive letters with red arrows and red wavy lines. Below the letters are small lowercase letters: ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε ε εκ τω ων ου ου ου ου ου ου ου εκ

τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρα α εκτων ου ρα α νω ω ω

ω ω ω ων Α α α α λ λ η η η η

λου ι α λ λ η λου ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

(N)
α α α α α α δ

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου
ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.
Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)
Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(N)
αι π αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ

αι αι αι αι φ αι αι αι αι αι χαι αι αι αι

χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρ

αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ρ

(Π)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει π ρ

(N)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(K)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Γ)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(Γ)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

(N)
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

α υ υ υ υ υ χυ υ υ υ υ υ χυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι τον κυ υ υ ρι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ω εκ τω ων ου ου ου ου ου ου (Δ)

ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου (Δ)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου (N)

ου ου χου ου ου ου χου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου (Δ)

ου ου ου ου ου ου ου ου σου ου ου εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(N) ρα α α α α α α α α α α

νω ω ων ^χ α υε ε ε υε υε γα

γα υε ε γα υε υε ε γγα γα α υε

γα α υε υε υε γα α γα α υε ^β τα

υε ε ε υε υε γα γα α υε γα α α

υε υε γγα γα α υε γα α υε υε υε

γα γα α υε ^Δ τε ε ε υε γα α α

υε ε ε υε γα α υε ε γγα γα

υε ε ε υε γα γα υε ^χ αλ λη

(Δ)

λου ου ου ου ι ι ι α α α

(N)

α α α α α α α α α α α α

α ^χ α

Ἄλλο, Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Δ)

Ἄ ι αι αι αι αι αι αι αι α

(N)

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

(II)

(N)

ει ει ει ει ει ει ει ει νει ει ει ει ει

(II)

ει ει ει τε ει ει ει ει ει ει ει ει ει

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(Z)

ο ο ο ο ο ο ο π ο ο ο ο

(N)

ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ

(Δ)

υ χυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Δ δ

τον κυ ρι ο ο ο ο ο ο ο ον

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω

Δ δ

ων υ υ υ υ υ υ υ εκ τω ων υ

z' χ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ρα α

ε εκ των υ υ ρα νω ω ω ω ω ω ω

(N)

Δ δ

ων γα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λλε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

(N)

(M)

γα α γα α α α α δ α α α α α

(Π)

(N)

α α α α α π α α α α α α α

(K)

α α α α α α α α α α λλη η η

(N)

η η η η η η η κ λ ς ς ς ι α

(Δ)

λληλ ς ι ι α α γα α α γη λε ε ε

ε ε ε λε ε ε γε ε ε ε ε ε ε

(Δ)

ε ε ε γα α γα α α α α

α λλη η η η γη η η η η η η

η η η γη η η η η η χη η

η η η η η η η η η η γα

α α α α α α α α α α α α

α α λλη η η η η η χη η η η

η η η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι α

λλη η λϝ ϝ ϝ ι α α πα α

α α λι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ιν ρα α α α α α α α α α

(II)

λλη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η

χη η η η η η χη η η η η η

ρα α α α α λλη η η η η η η

η η η η λ ς ς ς ς ς ι ι αλ

λη λ ς ς ι ι ι ι ι α α α α

α α α α α α α α α χα α α ρα

α α α α ρα ρα α α α α α α α α

ρα α α α α α α α α λλη λ ς ς

ι ι α α α α α α α α α α β ς ς

α α α α χα α α α ρα α α α α

α α λλη λ ς ς ι α ρα α α α α

α α α α χα α α α α α α

α α α α α α α α α χα α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

(Δ)

ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι

νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α

νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι

η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

᾽Ο Διάκονος· ᾽Ορθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. ᾽Αρχεται ὁ α΄ Χορός.

᾽Ηχος Δι.

(Δ)

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον ᾽Ο β΄ Χορός· α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

 ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠδὴ Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά αααααα
ααααααααα
εεεεεεεεεε
η Δεεεεεεε
εεεεεεεεεεεεεεεε
οταααααααα

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἔθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανούγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίῶν αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

(Π)

Κ υ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κυ ρ ι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου στον μου

Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου γ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η γ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου Δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου π

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Ε υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λε γ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ην μου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ακουσονται τα ρηματα α μου

οτι ηδυνθησαν **Δ**ωσει παχος γης

ερραγηεπι της γης **Δ**διεσκορπισθη

τα οστα αυτων παρα τον αδην **π**^α

Οτι προς σε Κυ υριε Κυριε

οι οφθαλμοι μου **Δ**επι σοι ηλπισα μη

αντα νεληστην ψυχην μου **π**^α

Φυλαξον με απο παγιιδος

ης συνεστησαν το μοι **Δ**και αποσκαν

δαλωντων εργαζομενων την ανομι

αν **π**^α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ^Π

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^π

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με ^Δ ^δ ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε ^π

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Π)

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε ^π και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων ^π ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν ^π_α

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων ^π_α και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων ^π_α ο τι αυ τος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^(Δ)_δ ^(Π)_α ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον **π** δο ξα ζον τες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν **π** ο τι αυ τος ε στι ι ι ιν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων **(Δ)** **(Π)** ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

π
νος **α**

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι **π**

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

πος

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς

ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τον σαρκί εκουσι ως σταυρωθεν

τα αδιηημας **π** παθοντα

και τα αφεντα και ανασταντα ε

εκ νεεκρων υυμνησω ωμεν λεε

εεγοοοοντες **π** Στηριξον ορθο

δοξια την Εκκλησια ανσου Χρι ιστε

και ειρηνευσον την ζωην ηημων

ως αγαθος και αι φιλαααν

θρωωωωπος **π**

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τ ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τωσου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων **π** ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε **π** ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω ω προς **π**

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

ᾠχος πλ. β΄ Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ αὐλοῦ λάμψαντα, ἀσωμάτου τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρων, ἐλλάμψεως ἀξίωσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἀφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λόγω σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὐπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ἀξίωσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Φύσει ἀπερίγραφτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἠξίωσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, καὶ τὰ ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐπὲρτιμον κόσμησιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπείληφε, καὶ ἁγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ Ἁγίων πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι' ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος ἀποβάλλεται, τῶν αἵρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόανθρωπον Θεόν τὸν δι' αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Η χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε

τη η ης α α α λη θει ει ας **Δ** τα

προ τυ που με ε ε να πα α λαι αι σκι

ω ω δως **Δ** νυν α να φαν δο ο ο ον

εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται **β** ι

δου ου γαρ η η Ε ε εκκλη σι ι α

την εν σωμονει κο να Χρι ι στου **Δ** ως υ

περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον ε ε ε

ε παμ φι ι ε ε εν νυ υ υ υ ται **β**

της σκη νης του ου ου μα α αρ τυ

ρι ι ου **(M)** **Δ** τον τυ υ πον προ υ υ υ **(N)**

πο γρα α φου ου ου σα και την ^(Δ)

ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου

σα ι ι να ον σε βο ο με

ε ε θα του ου του και αι τη η ην ει

κο ο να δι α κρα τουν τε ε ε

ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα

εν δυ σα σθω ω ω σα α αν αι

σχυ υ νην οι ου ου τω ω μη πι στε

ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γα αρ δο

ο ξα του σαρ κω θε εν το ος η μο ορ φη

η η ευ σε βω σ προ σκυ νου ου με

ε ε νη ου ου θε ο ο ποι οι οι

ου ου με ε ε νη τα αυ την κα τα

σπα ζο με ε ε νοι πι στοι οι

βο η η η η σω ω ω ω μεν ο Θε

ος σω σο ο ον το ο ον λα ο ον

σου και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο

νο μι ι ι α α α αν σου

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

(Π)

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην

Την παγκοσμιον δοξαντην εξανθρω

πωνσπαρειεισανκαιτον Δεσποοτηντε

εκουουου ουουσαν ^πτην επουρα

αα νιι ον πυυυ λην ^πυυ

μνησωωμεν Μαριαντην Πααρθεεε

εενον ^πτων Ασωματωντοοα

ασμα και των πιστωντοεεγκαλωω

ωωπιιιισμα ^παυτηγαρανε

δειειειχθηουρααανος καιναοος

της Θεεοοοτηηηητος ^π

αυτητομεσοτοιοιχον τηςεχθραςκα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τε

χθε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοι οι οι νυν θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ουσ ε εχ θρου ου ουσ ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π
α

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Τ ὦ παθεῖσου Χριστε παθῶν ἡλευθερω
θη μὲν **Δ** καὶ τῆ α α να στασεισου εκ φθο
ρας ελυτρωθημεν Κυρι εδοξα σοι **π**
α

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Α γαλι ασθη κτισις **π** ου ρα
νοι οι ευφραινεσθωσαν **π** χειρας κροτει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σωτηρ ημων τω Σταυρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας Δ ζω ην η μι ν ε δω

ρη σα το π πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε π ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν ^π Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η ^Δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες **κ** μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φε ρουσαι **Δ** με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον **π** και μη ευ ρουσαι

το α χραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χωντω

κο σμωτο με γα ε λε ος **π**

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος **Δ**ι.

Δ (Δ) ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α α μην

Ο ι εξ α σε βει ας εις ευ σε

βει ει ει α α ανπρο βα αν τες και

τω φω τι της γνω ω σε ω ως ε ε ελ

λα αμ φθε ε εν τες ψαλ μι κωστας χει

ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα

ρι στη η ρι ι ι ον αι αι νον Θε

ω ω προ σα α α α γο ο ο ον τες

και τας εν τοιχοις και αι πι να α ξι και

ι ε ροι οι οϊς σκε ευ ε ε ε σιν

εγ χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας Χρι ι

ι στου ου ου ει κο ο νας της πα

να αγνου και αι παν τω ω ων τω ω ων Α

γι ι ων τι μη τι κω ω ω ως προ

σκυ υ νη η η σω ω ω μεν α

πο βαλ λο ο με ε νοι τη η ηνδυσ

σε ε βη των κα κο δο ο ξω ων

θη σκει ει ει αν η γαρ τι μη η

τη η ης ει κο ο νος ως φη σι

Βα α σι λει ει ει ος ε πι

το πρω το ο τυ πο ον δι ι ι α α

βαι αι αι νει αι του μενοιταιςπρε σβει

αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος Χρι

ι στε ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η

η η η μων και παν τω ω ων τω ω

ων Α γι ι ων δω ρη θη ναι η μιν

το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

ο ο ο ος

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

(Π)

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουραων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δόξα τῆ οἰ κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἄγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

ᾠχος **Δ**ι.

(Δ)

Τ ἡν α α χραν τον Ει κο να σου προ

σκυ νου μεν Α γα θε **Δ** αι του με νοι συγ

χω ρη σιν των παισματος των ημων Χρι στε ο Θε

ος **β** βου λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ

κι α νελθειν εν τω Σταυ ρω **Δ** ι να ρυ

ση ους ε πλασας **Δ** εκ της δου λει ας του

εχθρου **β** ο θεν ευ χα ριστως βο ω ω

μενσοι **Δ** χα ρας ε πλη ρωσας τα παν τα

ο Σωτηρ ημων **Δ** πα ρα γε νο μενος εις

το σωσαιτον κο ο ο σμον **Δ**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)
Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα

υ περ εν δο ξα **Δ** τα σα Θε ο το κε μυ

στη ρι α **Β** τη α γνει α ε σφρα γι

σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το

με ε νη **Δ** Μητηρ ε γνω σθης α ψευ

δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον **Β** αυ

τον ι κε τευ ε σω θη ναιτας ψυ χας η

μω ω ων **Δ**

Ὁ Διάκονος: Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἀγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἄρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐὐλογία ἢ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἐὐχοὶ· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὠφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,

Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκειάς μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἔπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας, Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με,
τῆ φοβεραῖ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δίς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντα ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α΄ Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφυῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πνεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός:** καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποιμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δὶς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἃς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ αι ρε τε Προ φη ται τι ι ι μι

οι οι τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου

κα α λωσ δι ι ι α τα α ξα α α

με ε ε ε νοι και τη πι ι στει ει

ει φα νε εν τες α πορ θη τοιστυ λοι οι

α κλι ι ι νεις υ μει ει εις γαρ και

με σι ι ται ω ω ω ω φθη η η η

τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου

και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

α αυ το ο ο ον ι κε ε τε ε ευ

σα α α α τε ει ρη νευ σαι αι αι

τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας

ψυ υ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ᾠχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι

(Δ)

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Δ Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον Δ προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Ε α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἔοδος: Ὁτι σοῦ ἐστίν...

Ἔοδος: Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προ

σκυνοῦμεν Ἀγαθε αἰτούμενοι συγ

χω ρη σιν των πταισμάτων ημών Χριστέ ο Θε

ος βου λη σεις γαρ ηυ δο κη σας σαρ

κι α νελθειν εν τω Σταυρω ι να ρυ

ση ους ε πλασας εκ της δου λει ας του

εχθρου ο θεν ευ χα ριστως βο ω ω

μεν σοι χα ρας ε πλη ρωσας τα παν τα

ο Σωτηρ ημων πα ρα γε νο μενος εις

το σωσαι τον κο ο ο σμο ο ον

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν

ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερά καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπῶθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φαν εν η

μιν Δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντονσουσωωμα **π**α

νεστηστριημερος Σωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἄγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

ᾠχος ^Δ_ι.

(Δ)

Τὴν ἀαχραντον Εἰκόνα σου προ

σκυνομεν Ἀγαθε ^Δ_ι αἰ του με νοι συγ

χωρησιν τωνπταισματος ημων Χριστε ο Θε

ος ^β_ι βουλησει γαρ ηυδοκησας σαρ

κι ανελθειν εν τω Σταυρω ^Δ_ι ι να ρυ

ση ους ε πλασας εκ της δου λει ας του

εχθρου ο θεν ευ χα ρι στως βο ω ω

μενσοι χα ρας ε πλη ρωσας τα παν τα

ο Σωτηρ ημων πα ρα γε νο μενος εις

το σωσαι τον κο ο ο σμον

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)
Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα

υ περ εν δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ

στη ρι α τη α γνει α ε σφρα γι
σμε ε νη και παρ θε νι α φυ λατ το
με ε νη Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ
δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον αυ
τον ι κε τευ ε σω θη ναιτας ψυ χας η
μω ω ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾽Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

᾽Ηχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
νεκροὶ τῆ ἀστραπῆ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ
Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθριαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς, ὁ ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς

φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἄδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ̣ ρ̣** δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τα α α σου **κ̣ ρ̣**

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ω ν σε ε

ε **Δ̣ δ̣** εν νε ε κ ρ ο ι ο ι ς λο ο γ ι ι σ θ ε

ε εν τα **κ̣ ρ̣** του θα να α του ου δε ε

Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κα θε λο ο ο ν τα α

α **Δ̣ δ̣** και συν ε ε αυ τ ω ω τ ο ο ν Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη η ρ γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε στη του μνη η μα

τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α +

α δο ξα σοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι +

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι ηὐλόγηταί σου...

᾿Ο Χορός: ᾿Αμήν.

᾿Ο ᾿Αναγνώστης τὴν ᾿Υπακοήν (χῦμα)·

᾿Η τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ ᾿Αναβαθμοί. ᾿Αντίφωνον Α'.

᾿Εν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

᾿Αγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι
μονοκρατορία.

᾿Αντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἀμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται, παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,

Ὁ β΄ Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. **(Δὶς)**

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν σωτηρίῳ,

Ὁ β΄ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

ου η τροπαι ου χος δε ξι α **Δ** θε ο
πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται **π** αυ
τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε
ναν τι ους ε θραυσε **π** τοις Ι στρα η λι ταις
ο δον βυ θου καινουργη η σα σα **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόος, θεουργικῶς κατ'
ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ
Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου
σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ

ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγγή· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ μεγάλη ἡ δύναμις, ὁ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν ἐργασάμενος!

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν, νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως ἑορτάζοντα.

Δόξα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ, συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν, τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι

κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως
ἀγαλλόμεθα.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(Π)

π
α

μο νος ει δωστηστων βρο των ου σι

ας την α σθε νει αν και συμ πα θως αυ

την μορφω σα μενος πε ρι ζω σο ον με εξ

υ ψους δυ να μιν του βο αν σοι Α γι ος ο

να ος ο εμ ψυ χος της α φρα στου σου

δο ξης φι λα ανθρωπε

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὲ δόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἰρετικῶν νῦν ἢ ὄφρως αἴρεται· ἢ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Δόξα.

Εὐήχως αἱ μυστικάι, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ
Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι
δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ
κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς
Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ
Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κρᾶζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν
παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ
τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ
Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς
μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης
στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος
ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ
παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Τὴν θείαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες, τὴν
Γέννησιν Χριστέ, ἀριδῆλως βοῶμεν, τὰ θαύματα τὰ
ἄρρητα, τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν Δαίμονες,
ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακόδοξοι, ἐν κατηφείᾳ
θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμετοχοὶ.

Δόξα. Ὅμοιον

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἶδη,
Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἀγίων ἀπάντων, Εἰκόνας καὶ
μορφώματα, ἱερῶς ὠραΐζεται, τοῦ Νυμφίου δέ, τοῦ
νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαΐζεται, ταῖς νοεραῖς
ἀγλαΐαις, ἢ μήτηρ ἢ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τιμῶσι καὶ
Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως
καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε, φύλαξ
φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία, ἀποτρέπουσα, πᾶν
δυσχερὲς πόρρω τούτων, ὡς πάντα ἰσχύουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον (χῦμα)·

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρός, ἐκ σοῦ
Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν
ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ
θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν

σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφητῶν θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θεῖαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἄλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμονος, Ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδείας.

Στίχοι

Τὴν σάρκα ρίψας, ὡς ἔλυτρον, Ἀρτέμων,
Οὐ γῆς ἔχων τι στέλλεται τὴν πρὸς πόλον.
Εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ ἐδέξατο Ἀρτέμον Ἐδέμ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος, Ἀρτέμονος, Πρεσβυτέρου Λαοδικείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ζαχαρίας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Θεῶ πρός ἰσχὺν ἔξομοιωθεῖς, Πάτερ,
Υἱῶ Θεοῦ σύγκληρος ἐκστάς γῆς γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες, οἱ ἐκ
Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Σωτῆρος ὀκτάρημος ἐτμήθη φάλαγξ,
Τοῦ πρὶν περιτμηθέντος ὀκταημέρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Μαρτῖνος ὁ Θηβαῖος ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Καλῶ τραφεῖς κάλλιστα γήρα, Μαρτῖνε,
Θανῶν θανοῦσι προστέθεισαι Πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν,
ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων
καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν
ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως,
Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς
Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι

Τὰς οὐ πρεπόντως ἔξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις
τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
 Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
 Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος Βου.

(B)

ᾠδὴ Α'. Θ α λα α α ασ σης δι το ε

ρυ θραι αι ο ον πε λα γος α βρο ο χοις ι

ι χνε ε σι ιν **β λ** ο πα λαι ος πε ζε ευ

(Π)

σα ας Ι στρα α ηλ **β λ** σταυρο τυ ποις Μωω σε

(Δ)

ε ε ω ως χερ σι ι **π ρ** του Α μα α

ληκ την δυ υ υ να α α α μι ιν **Δ δ**

(B)

Ὁ β' χορός: εν τη ε ε ρη η μω ω ε τρο ο

πω σα το ο **β λ**

Ὠδὴ Γ'. ευφραι νε ε ται αι αι αι ε

(Δ)

πι ι σοι οι **β λ** η Εκ κλη σι α σου

Χρι στε ε κρα α α α α ζου ουου ου ου

(B)

(Δ)

σα **Δ δ** Συ υ υ υ υ μου ι ι σχυς **Δ δ** Κυ

(B)

υ υ ρι ι ι ι ε ε και κα τα φυ

γη η η και αι στε ρε ε ω ω μα α **β λ**

Ωδὴ Δ'. **Ε** παρ θε εν τα σε ι ι ι

δου ου ου σα η η Εκ κλη η η σι ι

ι α α **β λ** ε πι Στα αυ ρου τον η λι ι

ο ο ο ον της δι ι και ο ο ο ου

(Π) υ υ νη ης **β λ** ε στη εν τη η τα α

(Δ) α ξει ει α αυ τη ης **π ρ** ει κο ο ο

τω ως κρα α αυ γα α ζου ου ου σα **Δ δ**
(B)

Δο ο ξα τη δυ να α α μει σου Κυ ρι ι

β λ
ε ε

Ωδὴ Ε'. **Ε** υ υ υ υ Κυ ρι ι ε μου

ου φως **β λ** εις τον κο ο ο σμο ον ε λη η
(Π)

λυ υ θα ας **β λ** φως α α α α γι ι ον
(Δ)

ε ε πι ι στρε φρον **π ρ** εκ ζο φω ω ω

δου ους α α α γνοι οι οι οι οι ας **Δ ρ** τους
(B)

πι ι στει ει α νυ υ μνου ν τα ας σε ε **β λ**

Ὠδὴ ς'. **Θ** υ σω σοι οι οι με τα φω

ω νης αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ι ε
(Δ)

ε **β λ** η Εκ κλη σι ι ι α α βο

ο ο α α α α σοι **Δ ρ** εκ δαι μο ο
(B)

ο ο νω ων λυ υ υ θρου **Δ ρ** κε κα

α α α α θα αρ με ε ε νη **β λ** τω

δι οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ κτον εκ τη ης

πλε ευ ρα α αςσου ρε ε ευσαν τι αι μα α

τι ι

Ὠδὴ Ζ'. ν τη η κα α μι νω ω

βρα μι αι αι αι αι οι παι αι αι δεσ τη

πε ερ σι ι κη πο θω ε ευ σε βει

ει ει ας μα α αλ λο ον η τη η φλο ο

γι πυρ πο λου με ε νοι οι ε κρα α

αυ γα α α α ζον Ευ λο γη με ε

ε νο ο ο ος ει ει εν τω να ω ω

της δο ο ο ξης σου Κυ ρι ι ε ε

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β** λ

(Δ)

Χ ει ρας εκ πε τα α σας Δα α νι ι

(B)

ηλ **Δ** λε ο οντων χα σμα α τα ε εν λα ακ

(Π)

κω ε ε φρα α ξε ε **β** λ πυ ρος δε δυ

(B)

να μι ιν ε ε ε σβε ε ε ε σα αν α

ρε την πε ε ε ρι ι ζω σα α με νοι

(Δ)

οι **β** λ οι ευ σε βει α ας ε ρα α σται **Δ** λ

παι αι αι αι δε ες κρα α αυ γα α

ζο ο ον τεσ **Δ** λ Ευ λο γει τε ε παν τα α

(B)
τα α ε ε ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ υ ρι ι
ι ο ο ο ο ο ο ον **β λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ᾠδὴ Α΄. (B)
Θ α λα ασ σης το Ε ρυ

θραι ον πε λα γος α βρο χους ι χνεσιν **β λ** ο

πα λαι ος πε ζευ σας Ι σρα ηλ **β λ** σταυ ρο
(Π) (B)

τυ ποις Μω σε ως χερ σι **π ρ** του Α μα ληκ την

ᾠδὴ Β΄ Χορός.
δυ να μιν εν τη ε ρη μω ε τρο

πω σα το **β λ**

ᾠδὴ Γ΄. **Ε** υ φραι νε ται ε πι σοι η
(Π) (B)

Εκ κλη σι α σου Χρι στε κρα ζου σα **π ρ** Συ

μου ι σχυς Κυ ρι ε και κα τα φυ γη καιστε

ρε ω μα ^β_λ

ᾠδὴ Δ'.

Ε

παρ θεν τα σε ι

δου ου σα η Εκ κλη σι ι α ^β_λ ε πι

σταυ ρου τον η λι ον της δι και ο συ υ
(Π) (B)

νης ^β_λ ε στηεν τη τα ξει αυτης ει κο ο τως

κραυ γα ζουσα Δο ξα τη δυ να α μεισου Κυ

ρι ε ^β_λ

ᾠδὴ Ε'.

Ε
(Π)

υ Κυ ρι ε μου φως εις τον

κοσμον ε λη λυ υ θας ^π_α φως α γι ον ε
(B)

πι στρε φον ^π_α εκ ζο φωδους α γνοι οι ας

τους πειστικά νυμνούντας σε

βλ

Ὡιδὴ ΣΤ'.

(Π)

(B)

Θ

υ σω ω σοι με τα φω νης

(Π)

αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ε η Εκ

βλ

(B)

ρ

κλη σι α βο α σοι εκ δαι μο νων

π

λυ υθρου κε καθαρ με νη τω δι οι

βλ

κτον εκ της πλευ ρας σου ρε ευ σαν τι αι μα

τι

βλ

Ὡιδὴ Ζ'.

(Π)

(B)

Ε

ν τη κα μι νω Α βρα μι

αι οι παι αι αι δε ες τη Περ σι κη

βλ

πο θω ευ σε βει ας μαλ λον η τη φλο

(Π)

γι πυρ πο λου με νοι ε κραυγα α ζον Ευ

βλ

π

(B)

λο γη με νος ει εν τω να ω της δο

ξηςσου Κυ ρι ε **β λ**

ᾠδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νουου με εν τον Κυ ρι ον **β λ**

Χ ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε

ον των χα σματα εν λακ κω ε φραξε **β λ** πυ

ρος δε δυ υ να μιν ε σβεσαν **β λ** α ρε την
(Π) (B)

πε ρι ζω σα με ε νοι **π α** οι ευ σε βει ας
(Π)

ε ρα σται **β λ** παι δες κραυ γα ζον τεσ Ευ λο
(B)

γει τε **π α** παν τα τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον

Κυ ρι ο ο ο ο ο ον **β λ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

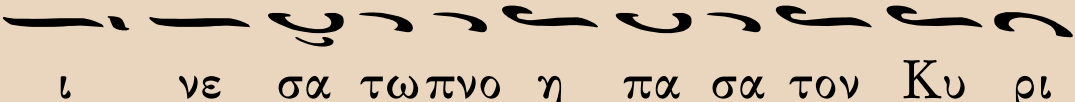
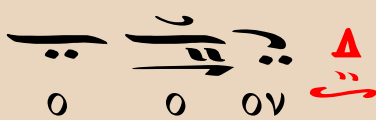
Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π ^(Δ)

α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον ^(δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον ^Δ

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α΄ Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.

Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι α σ σ ο υ ε δ η λ ω σ α ς μ ο ι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δ ο υ ο υ γ α α ρ ε ν α ν ο μ ι α ι ς

σ υ ν ε λ η η η φ θ η ν και ε ν α μ α ρ τ ι

α ι α ι α ι ς ε κ ι σ σ η σ ε μ ε η μ η η τ η ρ

μ ο υ

δ ο υ ο υ γ α α ρ α λ η θ ε ι α ν η

γ α α π η σ α ς τ α α δ η λ α και τ α

κ ρ υ υ φ ι α τ η ς σ ο φ ι ι ι ι α ς

σ ο υ ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α ς μ ο ι ο ι ο ι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λει ψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατισμοις

Μη απορριψης με απο του προ

σω σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησθαι μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου και πνευματι ηγεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων Θεος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γα λ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ εξου

δε νωσει

Αγαθυνον Κυριεντη ευ

δοκισουτην Σιων και οι κοδο

μηθητωτατειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι

και οσυνης αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτε ανοιουσιν επι το θυ

σιαστηριον σου μοσχους και

ελεησονμε ο Θεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣

(N)

Α̣ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣ Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα δ̣ ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ̣ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ̣ αλλ ως οι κτιρ μων κα

(Δ) α α θα α α α ρον δ̣ (N) ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει

(N)

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

(Δ)

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με

(N)

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ π Πά

(Π)

λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των ι κτιρ μων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

(N)

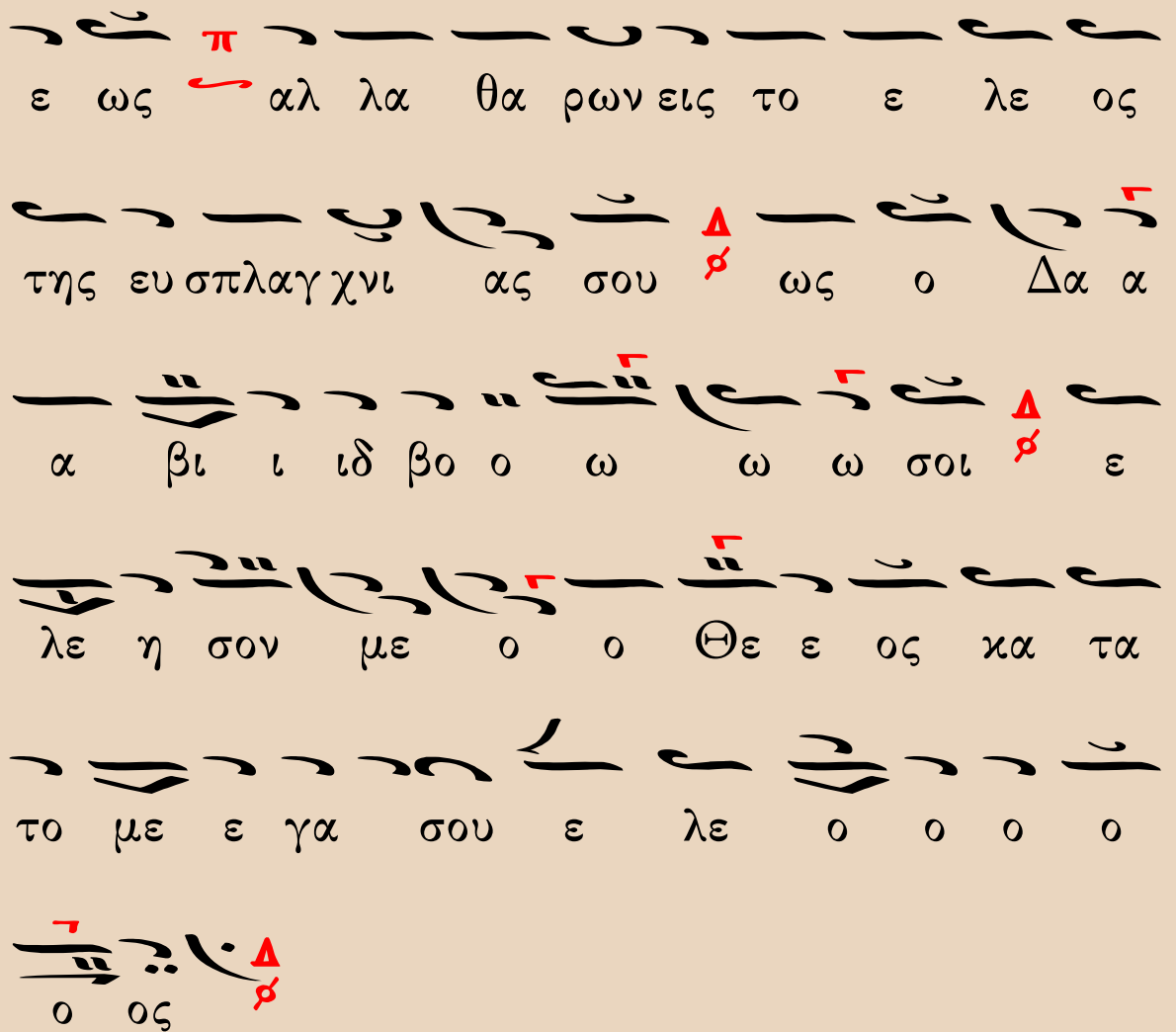
(Π)

α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

‘Η Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

‘Ηχος δι Βου.

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

(B)

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ **β** την α δι α φθορως **λ** Θε ον

Λο γον τε κου σαν **β** την ον τως **λ** Θε ο το

ο κονσε με γα α λυ νο μεν **β**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωσ των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρωσ

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

(B)

Α ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο

ο ο ρους ^Δ εξ α λα α ξευ του ου σου Πα

(M)

αρ θε ε ε νε ε ^β α α α κρο γω

(Π)

(B)

νι αι ος ε ε τμη η η θη ^π Χρι στος συ

να α α α ψας τας δι ε ε στω ω σα

(Δ)

ας φυ υ υ σειεις ^β Δι ο ο ε πα

γαλ λο ο ο ο με ε ε ε νοι ^Δ σε

(B)

ε Θε ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε ε εν ^β

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

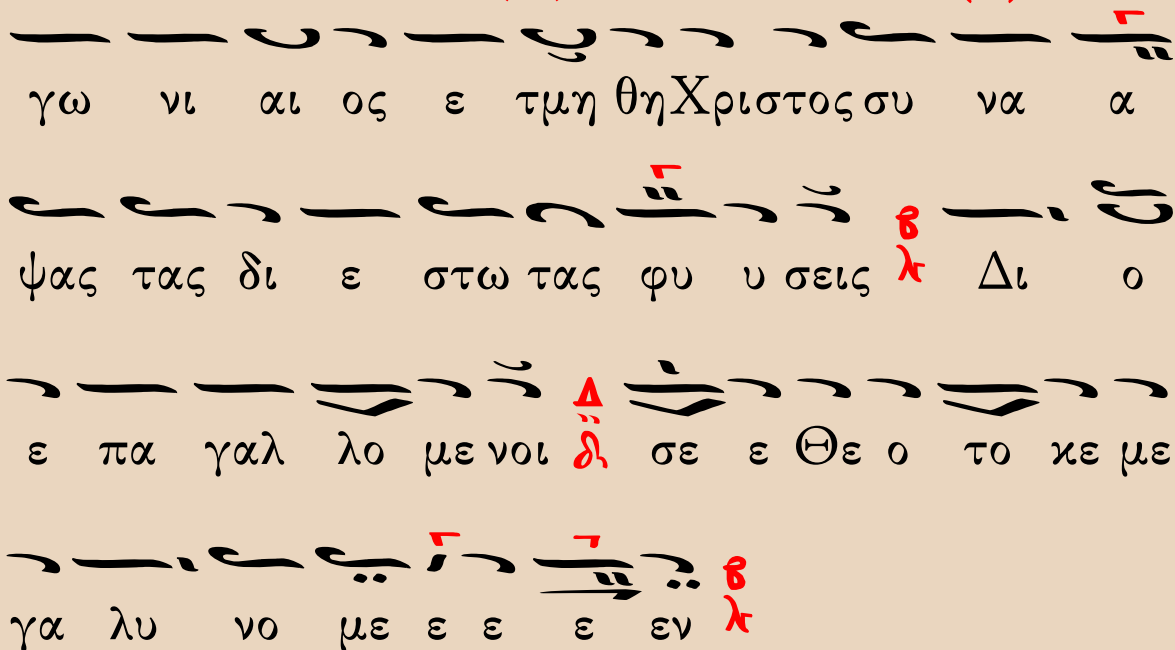
(B)

Α ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ρους

εξ α λα ξευ του σου Παρ θε ε νε ^β α κρο

(Π)

(B)

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠδι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠδὴ β'. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον θ'.

ᾠδὴ ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς
ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν
πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ'
οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· Ὡς θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα! καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, Σῶτερ τὰς δυναστείας σου, τοῦ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν, ἐνώσαντος Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἰρέσεως, καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου· τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

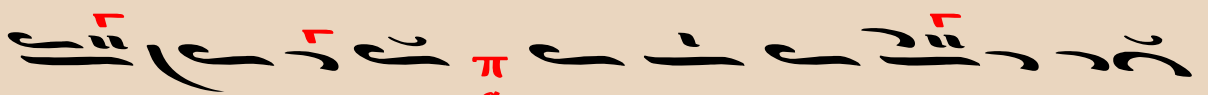
(Π)

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τονΚυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

—
νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

—
τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π

Α
ι νει τε αυ τον παντες οι αγ γε ε λοι

α αυ του π αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

(Ζ)
Τ
ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ρω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε π ει ει ει

(N) (Π) ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα π α α

(N) α α α α α α α α δ α α α α α

(Π) α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πα.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Π)

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος π και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν π

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυρον υπομεινας και τον θανατον
καταργησας και αναστασης εκτων νεκρων
ειρηνευσον ημων την ζωην
Κυριε ως μονος παντοδου
υψιστος υψιστος υψιστος υψιστος υψιστος

Στίχ. Αινειτε αυτον επι ταϊς δυναστειαϊς αυτου, αινειτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσυνης αυτου.

Ο τον αδησκυλευσας και τον ανθρωπον
αναστησας τη αναστασει ει σου
Χριστε αξιωση μας εν καρτα
κααρδια υμνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει εν σε π ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Την θεοπρεπῆ σου συγκαταβάσιν

δοξαζόντες υμνοῦμε ἐν σοὶ Χριστέ

εὐχθῆς ἐκ Πατρὸς ἐνοῦ καὶ

αχωριστοῦ πνεύματος τῶ ὦ ὦ ὦ Πα

α α α τρι π ρ ἐπαθῆς ὡς ἄνθρωπος καὶ

ἐκούσιως ὑπεμεινῆς Σταυρόν π ρ

ἀνεστής ἐκ τοῦ τάφου ὡς

ἐκπαστάδος προοοο ε ε ε ἐλθὼν π ρ

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι π ρ

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλόανθρωπε, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι, θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ καὶ σαυτῷ, ἀρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν Εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὑμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκῆσει, ὡς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν

ὄφθης φιλόανθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία καὶ φύσει σαρκίος,
δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ
σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως,
πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης δογμάτων γάρ,
τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει, ἡ
Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη
ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν,
ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπεσι, καὶ ὁμόνοια γίνεται,
τῶν Πιστῶν θεοβράβευτος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

τι π

Μ ω σης τω και ρω τη η ης ε ε

εγκρα α τει ει ει ας (Δ) ο No μο ον ε

δε ε ε ε ξα α α α το ^{ϕ(Π)} ^Δ και λα ο

ον ε ε ε πε σπα α σα α α α το ^π

Η λι ι α α ας νη η στε ε ευ σας ^Δ ^ϕ

ου ρα νου ους α πε ε κλει ει ει σε ^π

τρεις δε Παι αι δε ες ^(Δ) Α α α βρα α α μι

ι αι αι αι οι ^Δ ^ϕ τυ ραννον πα ρα νο ο

μου ου ουν τα α ^{ϕ(Π)} ^Δ ^δ δι α νη στει ει α α

ας ε νι ι κη η η η σαν ^π ^(Δ) δι αυ

της και η μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω

^ϕ ^(Π) ^Δ ^ϕ ω ω σον ^δ της α να στα α σε ε ως ^ϕ

τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ω ν τας ^π

α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι

ο ο ος ι σχυ υ ρος α γι ο

ος α θα α α α να α α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μας

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται **β**

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν **β** δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν **Δ** ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι **Δ**

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν **π**⁹

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **Δ**⁹ Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα **π**⁹

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος **Δ**⁹ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κοσμου ^π_α

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας ^π_α

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος ^Δ_δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην ^π_α

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να ^Γ_α και εις τον αι ω να του αι

ω νος ^π_α

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας ^π_α

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων ^Δ_δ και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην ^π_α

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

(Μ)

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

(Π)

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π₉

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π₉

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π₉

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε ^Δ_ρ Α γι ος ο Θε

ος ^Δ_ρ Α γι ος ι σχυ ρος ^Δ_ρ Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π_ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ_ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^Δ_ρ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον

η μας ^χ_π_ρ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος **Δ**

Α α α γι ι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α α γι ο ος α α θα α

να α α τος **Δ** ε λε ε ε η η η

σο ον η η η μα α α ας **Χ**
π

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η μων **π**

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος π^α

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πά Κε

(Π)

Δ ο ξα α σοι κ^α τω δει ει ξα αν τι ι το

(Κ)

ο φω ω ω ως Δο ξα α εν υ υ ψι ι

(Π)

ι στοις Θε ε ε ω ω π^α και ε πι γη

ης ει ει ρη η η η νη π^α εν αν θρω ω

ποιοις ε ευ δο ο κι α α π^α

(Κ)

Υ μνου ου με εν σε κ^α ευ λο γου ου

(Π)

ου με ε εν σε κ^α προ σκυ νου με εν σε δο

ξο λο γου ου με εν σε ε π^α ευ χα ρι

σου με εν σοι ^{π'}α δι α την με γα α α

λη ην σουου δο ξααν ^πα

Κ (Π) υ ρ ι ι ε ε ε ε βα σ ι ι λευ ^(Κ)α ε

που ρα νι ι ι ε ε Θε ε ε ε ^κα

Πα τερ παν το κρα α α α α τος Κυ ρ ι ^(Π)

ε Υι ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

ι στε ^Δα και Α α α α α α α γι

ι ο ον Πνευμα α ^πα

Κ (Δ) υ ρ ι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ^κα ο

α μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ε ου ^Δα

(Κ) ο Υι ο ο ο ο ος του Πα α τρος ο ο αι ^ζβ

αι αι αι αι ρω ων ^π την α μαρ τι ι

αν του κο ο ο σμου ου ^κ ε λε ε η

σο ον η μα α α ας ο αι αι αι αι

(Π)

ρω ων ^κ τας α μαρ τι ι ι ι ι

α ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ου ^π

Π ροσ δε ξαι την δε ε ε η η σιν η

(K)

μω ω ων ^κ ο κα θη με ε νο ος εν

(Δ)

δε ε ξι α α α α του Πα α τρο

(Π)

ο ο ο ος ^{ν'} και ε λε ε ε η

η η σο ον η η η μας ^π

(K)

Ο τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος **κ** σ υ ει ει ει ει

μο ο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ος

Ι η σους Χρι ι στος **ν** ει εις δο ο ο ο
(Π)

ο ο ξααν **δ κ** Θε ου Πα α τρο ος Α α μη

ην **π**

Κ α θ ε κα α στην η η με ε ε ραν **κ**

ευ λο γη η σω ω ω σε ε **π** και αι

νε ε ε σω **γ** το ο νο ο μα α α

α σου ου **κ** εις τον αι ω ω ω να **δ** και

εις τον αι ω να α του ου αι αι ω νο

ος **π**

Κ α τα ξι ι ι ι ω σο ον Κυ ρι

ι ε εν τη η με ρα α τα α α αυ

τη η α να μαρ τη η η η του ους

φυ λα χθη ναι αι αι η η η μα ας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ι ι ε ε ε ο Θε ο ο ο ους

τω ων Πα τε ε ε ρω ω ων η η η

μω ων και αι νε ε τον και δε δο

ο ξα α σμε ε ε νο ον το ο νο

μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω να

ας Α α μη ην

Γ^(K)
ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το

(Π)
ο ε λε ε ος σουου ε εφ η η μας κα

θα α α α α περ ηλ πι σα α με ε

εν ε πι ι σε ε **π**
α

Ε^(K)
υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι κυ υ ρι ι ι ε **κ**
α δι ι

δα α ξο ο ον με ε **κ** **φ**
τα δι και

ω ω ω μα τα α α σου **κ**
α

Κ^(K)
υ ρι ε κα τα φυ υ γη **ν**
α ε γε

νη η θης η η μιν εν γε νε α και αι

(Z)
γε ε νε ε α **κ** **α** Ε γω ω ει πα Κυ υ

ρι ι ε ε ε λε ε η σο ο ο
(Δ) (Π)

ο ον με ι α ασαι την ψυ χη η ην

μου ο ο τι ι η η μααρ τον σοιοι
(Κ)

Κ υ ρι ι ε προς σε κα α τε φυ υ γον

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι
(Π)

ειν το ο θε λη μα α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ος μουου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω ω η

(Κ) ης εν τω φω τι ι ι ι σουου
(Π)

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως
(Κ)

Π α ρα α α α α α τει ει ει

(Π)

πα ρα α τει ει νον ^κα το ε ε λε ε

ο ο ο ο ος σου τοις γι νω ω

ω ω ω ωσκουου σι ι ι σε ^κα

(Κ)

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ο ος Α θα α α α να α α α

(Π)

τος ^κα ε λε η η σο ον η η μα ας ^πα

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ^κα και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ

μα α α τι ^πα

(Δ)

Κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει

καὶ εἰς τοὺς αἰ ὦ ὦ να α ας ^(Π) των αἰ

ὦ ὦ ὦ νω ὦν Ἀ α μη ην ^π

^(K) Ἀ α γι ι ο ο ος Ἀ θα α α

α α να α α α τις ^(Π) ε λε η η σο

ον η η μα ας ^π

^(K) Ἀ α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α γι ος ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

^(K) ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ο ο ο

ο ο ο ο ο ος ^κα

(K)

Α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

ος ^κα Ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυυ

(K)

υ υ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^κα

(K)

Α α α α α α α α α α

(Π)

α α α α α α α α α α ος

(K)

α θα α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α να α

το ος ε λε η η σο ον η η

(Π)
η μα α α α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

(Π)
ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ει

Ξα αν τι το ο φως **κ** Δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω **κ** και ε πι

γης ει ρη η η νη η **π** εν ανθρωποι

οις ε ευ δο κη ι ι ι α **π**

Υ μνου ου με ε εν σε ε ευ λο

γου με εν σε **κ** προσκυ νου ου μεν σε **Γ**

δο ο ο ξο ο λο ο ο γου ου

με ε εν σε **κ** ευ χα ρι ι στου με εν σοι

δι α την με γα α α λη η ην σου ου

ου δο ο ο ο ο ξαν **π**

Κ υ υ ρι ι ι ε ε βα σι ι

λευ **Δ** ε που ρα α νι ι ε ε Θε ε **κ**

Πα α τε ερ παν το κρα α α τος **κ** Κυ

ρι ι ε ε Υι υι ε μο νο ο γε ε

νες **κ** Ι η σου ου Χρι ι στε **Γ** και

Α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ

μα **π**

Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ο Θε ε

ος **Δ** ο α μνο ο ος του Θε ε ου **κ** ο

Υι ο ο ος του Πα α τρος **Δ** ο ο αι αι

αι αι ρω ων **κ** την α μαρ τι αν του

ου κο ο ο σμου **Δ** ε λε η η σον

δο ο ο ξαν Θε ου ου Πα τρο

ος Α α α μην ^π₉

Κ αθ ε κα α α στην η με ραν ευ

λο γη σω ω σε και αι νε ε ε ε σω

το ο νο ο μα α α σου ^Δ_δ εις τον αι

ω ω ω να και εις τον αι ω ω να του ου

αι ω ω ω ω νος ^π₉

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ^κ₉

εν τη η με ε ρα α τα α α α αυ

τη ^Δ_δ α να μαρ τη η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η η μας ^π₉

Ε υ λο γη το ος ει ει ει Κυ

υ ρι ι ι ε **π** ο Θε ε ος **Δ** των

Πα τε ε ε ε ρων η η μων **κ** και αι αι αι

νε ε τον **Δ** και αι δε δο ξα σμε ε ε

νον **Γ** το ο νο μα α α σου ει εις

του ους αι αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην **π**

Γ ε νοι το ο Κυ ρι ι ε **Γ** το ε

λε ος σου ου ε εφ η η η μας **κ**

κα θα α περ ηλ πι ι σα α μεν ε

ι πι ι ι σε **π**

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ι ε ^κ_α

δι δα ξο ο ο ο ο ον με ε ^κ_α τα δι

και ω α μα τα α α σου ^π_α

Κ υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν ^κ_α εν γε νε α και

αι γε ε νε ε ε α ^κ_α ε γω ει

ει πα Κυ ρι ε ε ε ε λε η σο

ο ο ον με ι α α σαι την ψυ χη ην μου

ου ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι ^π_α

Κ υ ρι ι ε ^α_α προς σε κα τε ε ε

φυ υ υ γον ^κ_α δι δα ξο ο ο ον με του

ποι ειν το θε λη η μα α α σου **Δ** ο ο

τι ι συ υ ει ει ο ο **Θ**ε ο ο ο ος

π
μου

Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη η

ζω ω ω ης **κ** εν τω φω τι ι ι ι σου

ο ψο ο με α θα α α φως **π**

Π α ρα α α τει ει ει νον **κ** το ε λε

ε ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι

ι ι ι σε **π**

Α χ γι ος ο **Θ**ε ε ος **Δ** Α γι ο ος

Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ος α α θα α

να τος ε ε λε ε η σο ον η η

η μας π^α

Α ο ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και κ^α

Α γι ι ω Πνεευ μα α α τι π^α

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους

αι ω ω ω να ας των αι ω ω νω

ων Α α α μην π^α

Α γι ι ο ος α α θα α να α το

ος ε ε λε ε η σο ον η η η μας π^α

(II)

Ν ε Α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ο ο ο ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

ος π ρ

Ν ε Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α γι ι

ι ι ι Δ ι ι ι ι ι ι ι α α α α

γι ος κ ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ σχυ υ υ ρο ο

ος ^π_α

(K)

Η ε Α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι

(Δ)

ι ι ι χι ι ι ι ι ι α α α γι

(K)

ι ο ο ος α α θα α α

α α α α α α α α α α να α

Με α θα α το ο ος ε λε ε

(Π)

ε ε ε ε ε η ε λε η η

σο ο ο ο ον η η η η η η η

μα α α α α α α α ας

(Π)

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ο ο ο ος ^π_α

Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος ᾠ Πά

(Π)

Α ο ο ξα α α σοι οι οι τω δει

(Δ)

ει ξαν τι το ο φως Δ δο ξα α εν υ υ

ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε ω Δ δ

(Π)

και ε πι γη ης ει ει ρη η η

νη ^Δ εν αν θρω ω ποι ο ις ε ευ δο κι

ι ι ι α ^π

Υ μνου ου με ε εν σε ευ λο γου

με εν σε ^Δ προ σκυ νου με εν σε ε ^π δο

(Δ)
ξο λο γου ου ου με ε ε εν σε ε

(Π)
ευ χα ρι ι στου με εν σοι ^Δ δι α την

με γα α α α λη ην σου δο ο ο ο ξαν ^π

(Δ)
Κ υ ρι ε ε ε ε βα σι ι λευ ^Δ ε

που ρα α νι ι ι ε ε Θε ε ε

(Π)
ε ε ε ε Πα α τερ Πα αν το

ο κρα α α τος ^Δ Κυ ρι ε Υι ε

ε Μο νο ο γε ε νες ^(Δ) **Δ** Ι η σου

ου ου Χρι ι ι ι στε ε ^(Π) **Δ** και Α α

α γι ι ον Πνεε ε ευ μα ^π

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο

ος του ου Θε ε ου ^(Δ) **Δ** ο Υι ο ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος **Δ** ο αι

αι αι ρω ων ^(Π) **Δ** την α α μα αρ τι ι

ι α αν του κο ο ο ο σμου ^π ε λε η η

σο ον η η μας ^(Δ) **Δ** ο αι αι αι αι ρω ων

^(Π) τας α μαρ τι ι ι α ας του κο ο ο ο

σμου ^π

Π ρο ο σδε ε ε ξαι αι αι την δε

ε η σιν η η μων **Δ** ο κα θη η

(Δ)
με ε νο ος ε εκ δε ξι ι ω ω ω ν

(Π)
του ου Πα α α τρο ος **Δ** και ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μας **π**^α

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος Α

(Δ)
γι ι ος **Δ** συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι

(Π)
ος **Δ** Ι η σους Χρι ι ι στο ος εις

δο ο ο ο ξααν Θε ου ου ου Πα τρο

ος α α α μην **π**^α

Κ αθ ε καστην η η με ε ε ε ε

ραν ε ευ λο γη σω ω σε Δ και αι

νε ε ε ε σω ω το Ο ο νο

ο μα α α σου ου Δ εις το ον

αι αι αι ω ω ω ω ω να Δ και εις

τον αι ω ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος π ρ

Κ α τα ξι ω σοον Κυ υ ρι ι ε Δ

εν τη η με ε ρα α τα α αυ

τη η Δ α να α μα α αρ τη η

η η η τους Δ φυ λα χθη η η ναι αι

η η η μας π ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ο

(Δ)

Θε ο ο ο ος τω ων Πα τε ε ε

(Π)

ρωων η η η μω ων και αι νε ε το

ο ο ον και αι δε δο ο ξα α σμε

(Δ)

ε ε νο ον το ο ο νο ο ο

(Π)

μα α α α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην ^πα

(Δ)

Γ ε ε ε ε νοι οι το ο ο Κυ

(Π)

υ ρι ι ι ε το ο ε ε λε ο

ος σου εφ η η μας και θα α

α α πεερ ηλ πι ι ι ι σα α μεν ε

ε ε πι ι ι σε ε π^α

υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ (Δ)

υ υ ρι ι ι ι ε δι ι δα (Π)

α ξο ο ον με ε τα δι και ω

ω μα τα α α σου π^α

υ ρι ε ε κα τα φυ υ γη ε (Δ)

γη νη η η θη ης η η η μι ιν δι

εν γε ε ε νε α α και γε (Π)

ε ε νε ε ε α α ε γω ει ει π^α

πα Κυ ρι ι ε ε ε λε ε η η σο (Δ)

ο ον με ι ι α α σαι την ψυ χην μου ου (Π)

ο ο τι η η μαρ το ο ο ον σοι ^π₉

Κ υ υ ρι ι ι ε ε ε προς σε

ε κα τε φυ υ γον ^(Δ) δι ι δα α

ξο ο ον με του ποι ει ει ν το θε ε ^(Π)

λη η μα α α σου ου ^Δ ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου ^π₉

Ο τι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω ης ^(Δ)

εν τω φω ω τι ι ι σου ^(Π) ο ο ψο ο ο

με α θα α α φως ^π₉ ^(Δ)

Π α ρα α α τει ει ει ει ει νο ον ^(Π)

το ε ε λε ε ο ο ο ο ος σου ^Δ

τοῖς γίνωσκουσι σε

Χ
π
ρ

Α γιόος Θεός

Δ
δ

Α γι

οός Ισχυρός

(Δ)

Δ
δ

Α α γι

οός Ααθάνασος

Δ
δ

(Π)

εελεησον ηηημας

π
ρ

Α οξατριικαι Υιυω

Δ
δ και

Α γι ω Πνευμαατι

π
ρ

Κ αι νυ υν και αιει

(Δ)

Δ
δ και

(Π)

εις τους αιωνωνας

Δ
δ των αιωνων

νων Αααμην

π
ρ

Α γι οός Αααθα

(Δ)

(Π)

α να α α τος Δ ε ε λε ε η σο

ον η η η μας π

(Π)

Α Χ α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι

(Δ)

ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι

(Π)

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ος Δ ο ο

ο ο ο ο Θ ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ο

ο ο ο Θ ε ε ο ο ο ο ο ο

ος π

Α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι

ι ο ο ο ο ο ο ο ος Δ Ι ι

ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ι

ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ο

ος π

Α α α α α α α α

α α α Δ α α α γι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α γι ι ι

(Δ)
ο ο ο ος δ Α α θα α α α α α α

(Π)
α α α γα α α α α χα α α α α

α π Α θα α α α α α α α α

να με ε Α θα α να α α τος π ε

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε η η η ε ε λε η η σο ον η η

μα α α α α α α α χ α α

α ας π
(Π)

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων ^π_α

κα θε λων γαρ τω θα να τω ω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το

με γα ε λε ^π_α ο ο ο ος

Εἰς τὴν Λιτάνευσιν τῶν εἰκόνων.

Ἦχος ^π_α Δι.

Χορὸς α'· **Τ**η η η η η ην α α α χραντον

Ει ει κο ο ο να σου ^Δ προ ο σκυ υ

νου με εν Α α γα α α θε ε ^Δ αι

του με νοι οι οι συγ χω ω ω ρη η

σιν των πταισμα α των η η μω ων Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε

ος

Χορὸς β'.

Βου λη η σει ει γαρ η ηυ

δο ο κη σα ας σα α αρ κι α νελ

θειν εν τω Στα αυ ρω ι ι να α

ρυ ση ου ου ους ε ε πλα α σας εκ

της δου λει ει ει ας του ου ε ε εχ

θρου

Χορὸς α'.

Ο ο ο ο θεν ευ χα

ρι στως βο ω ω ω με ε ε εν σοι Χα

ρας ε πλη ρω σας τα α πα αν τα ο

ο Σωω τη η η η η η η η

η η η μων

Χορὸς β' Π α ρα α γε νο ο ο

ο ο με νος εις το σωσαι αι αι τον

κο ο ο σμο ο ο ο ον

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γονεν Α σωμεντω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ Ἰ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ

οι Κυ ρι ε δ

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β
κ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ
η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ
δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ
δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος ᾠδῆς Δι.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἄντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη αὐτοῦ καί
τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β΄. Ὑψωσάτωσαν Αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Στίχ. γ΄. Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπί τούς ἐλπίζοντας
ἐπί τό ἔλεος Αὐτοῦ.

Στίχ. δ΄. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν
πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τούς υἱούς τῶν
τεθανατωμένων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ομονογενης Υιος και Λογος του

Θεου αθανατος υπαρχων και κατα

δεξαμενος διατηνημετερανσω

τηριαν σαρκωθηναι εκτηςα

γιας Θεοτοκου και αιπαρ

θενου Μαρίας απρεπτως εν ανθρω

πησας σταυρωθεις τε Χριστεο Θε

ος θανατω θανατον πατησας Εις

ων τηςαγιας Τριαααδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματισωσον ημααας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. ᾠχος β'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Τ ἡν α α χραν τον Ει κο να σου προ
σκυ νου μεν Α γα θε αι του με νοι συγ
χω ρη σιν τωνπταισματος ημων Χρι στε ο Θε
ος βου λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ
κι α νελθειν εν τω Σταυ ρω ι να ρυ

ση ους ε πλασας εκ της δουλειας του

εχθρου ο θεν ευχαριστως βο ω ω

μεν σοι χαρας ε πληρωσας τα παντα

ο Σωτηρ ημων παρα γε νομενος εις

το σωσαι τον κο ο ο σμον

Στίχ. β'. Αύτη ή ήμέρα Κυρίου, αγαλλιασώμεθα
καί εύφρανθῶμεν έν αύτῇ.

Στίχ. γ'. Κύριε, ό Θεός μου, εις τόν αιῶνα
έξομολογήσομαί Σοι.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν Χριστῶ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ό αναστάς εκ νεκρῶν,
φάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

(Δ)
Α ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

ᾠχος — Δι.

(Δ)

Τ ἦν α α χραν τον Ει κο να σου προ

σκυ νου μεν Α γα θε αι του με νοι συγ

χω ρη σιν τωνπταισματος η μωνΧριστε ο Θε

ος βου λη σει γαρ ηυ δο κη σας σαρ

κι α νελθειν εν τωΣταυ ρω ι να ρυ

ση ους ε πλασας εκ της δου λει ας του

εχθρου ο θεν ευ χα ριστωςβο ω ω

μενσοι χα ρας ε πλη ρωσαςτα παν τα

ο Σωτηρ η μων πα ρα γε νο μενος εις

το σω σαιτον κο ο ο σμον

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

(Δ)

Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα

θος των δου λων σου και ο σα εν βι ω η

μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να

μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος

και τοις με τα στα σι δουναι την α να α

α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος,
καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν·
διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς
χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας
σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι
Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ
στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν
ιάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν
Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν
λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ
Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας
παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον
θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ'. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω
σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

(N) (Δ) (N)

Τ ἠ ὑ περ μα α χωστρα α τη γω τα
νι κη τη ρι ι α ως λυ τρω θει
ει σα τω ων δει νων ευ χα ρι στη ρι ι
α α να γρα φω σοι η Πο λις σου
Θε ο το κε αλλ ως ε ε χου σα α
(N)

το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ

παν τοιων μεκιν δυνων ελευθε ερωω
(Δ) (N)

σον δι ι να κρα ζω ω σοι δι Χαι ρε Νυ υμ φη
(Δ) (M)

α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε δι

Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο Ἱερεύς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ΄ χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κυ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

(B)

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς.

υ να μιν Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς.

Α υ να μις **Δ** Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος **Δ** Α γι ι ος

Α θα να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Η (Δ) ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ز ر ح ن ذ ط ز ط ق ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο I ι

ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος Α θα α α α α α α α α α α α

α α α α α Α θα α να α α

ο ος

E λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

(Γ)

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον Γ ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(Ν)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει εις Γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο

βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον
 ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν
 δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας,
 ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ
 ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον
 γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι
 δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν
 ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν·
 ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον,
 ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν,
 ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας
 ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις
 δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι,
 ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι
 καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς. Καὶ
 οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ
 ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν
 κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν
 τελειωθῶσι.

‘Ο β’ Χορός·

Ἦχος   Δι.

(Δ)

Α

λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

(Δ)
Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο ο

(Π)
ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

(Δ)
οι οι οι οι οι Δ ο ο

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ἐο α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

(Π)

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

(Δ)

α α α α α Δ

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾗ Πα.

(Π)

Ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ π ρ

(K)

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(M)

(Π)

στι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ς π ρ ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ε ς π ρ

(Δ)

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω **δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ε **π** πα α α α α

α α α α α σααν **π** την βι ω ω

(Δ)

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

(Π)

ην **δ** α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

ω ς τον Βα α α α σι λε ε

(K) ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο (Π)

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

(Π) (Δ) τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

(K) ρα α α α α α α α α α

(Π)

τω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

π α ι τα α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι

(K)

ι ι ι μ π μ υ υ υ υ υ υ υ υ

(Π)

σ τ ι ι κ ω ω ω ω ε ι κ ο ν ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε ι κ ο ο

ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι π ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ο

ε ι ε ι κ ο ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ν

τ ε ε ε ε ς κ αι αι αι αι αι αι αι τ η ζ ω

(Δ)

ο ο ο ο ο π ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ζ ω ο π ο ι ω ω ω ω ω ω ω

(K)
ω δ Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α

Τρι α α α α α α α δι ι ι ι

(Π)
τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

(Δ)
υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

(Π)
α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

(K)
ε ε ες πα α α α α α α α α α

(Π) (K)
α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η η

(Π)

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

(Π)

ω

(K)

ω ω ω ω ω ω ς τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε α α α α κ των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

(Π) (Κ) αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α

α π

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλειτουργῶν, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α γα π η η η η η η

η η η χ η η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η η η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

(Δ) **Α** γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν

Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος **Δι.**

(Δ)

Α

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι ι και

(M)

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

(Δ)

Χ̣ Ἄ γι ο ος Ἀ α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η ρη η η η η η ο ο ου ου ου

♂ (Γ)

ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

με ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο ο με νο ος ε

ε ε ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο

ο ο ο ο μα α α γα α τι Κυ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου

ου ου ω σαν να ε ε ε ε

υ ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι ος υ

υ εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ος υ

ι ι ι ι ψι ι ι ι ι

ι ι στοι οι οι οι ος ι ι ι ι ι ος υ

A ^(Δ)
α μ η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

(M)
α α α μ η η η η η η η η

η η

A ^(Δ)
α μ η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η α α α α

(M)
μ η η η η η η η η η η η η

(Δ)
C ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

(Γ)

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

(N)

ου ου ου του ου ου ου ο ο ο ο

(Δ)

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ος

(M)

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Μέλος ἀρχαῖον.

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

(K)

T η ην γαρ ση η η η η η η η

(Π)

(K)

η η η ηη η η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η ηη η η η

(Π)

η η η η τρα α α α α α α μη

(K)

η τρα αν θρο ο ο ο ο ο ο ο

(B)

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

(Δ)

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

(Π)

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

(N)

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε και

(K)

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

(Π)

η η η η η ηη η η ηη γα α α α

(Δ)

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α πλα α α α

(K)
α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

(Δ) (K)
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ) (Π)
ε ε ε ε υε ε ε ρα α α α α

(B) (Δ)
αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

(Π)
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α

(Δ)
α πει ει ει ειρ γα α α α α α α

(B)
α α α α α α γα α πειρ γα α σα α α το

(Δ)
ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι

(Π)

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(B)

αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι αι αι ρει

(N)

ει Κε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω Κε

(Π)

χα ρι τω ω ω με ε ε ε υε ε

(Z)

ε ε ε νη η η η η η η η η

(Π)

πα α α α α α α α α α α α α

(K)

α α α α α ρα α α α α α

(N)

α α α σα α α α α α πα σα

(M)

η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

(K)

(Π)

σις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἐτερον σύντομον.

Ἦχος ᾠ Πα.

(Π)

(Δ)

Ε πι σοι χαι αι αι ρει Κε χα ρι

(Π)

τω με ε ε νη δ πα σα α η η η κτι

ι ι ι ι σις π Αγ γε ε ε ε λω ων το

συ στη η μα και α αν θρω ω ω πων το

(Δ)

ο γε ε ε νο ος δ η γι α σμε ε

ε ε ε νε ε να α α ε δ και

(Π)

πα ρα α δει ει σε ε ε λο γι ι κε παρ

θε ε νι ι κο ο ο ο ον κα

αυ χη η η μα π εξ ης Θε ος ε

ε ε σα ρ κω ω ω θη και παι δι ον γε (Δ)

γο νε εν ο προ αι ω ω νων υ πα (Π)

αρ χω ων Θε ε ο ο ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η τραν (Κ)

θρο ο ο νον ε ε ποι οι η η σε ε (Δ)

και την σην γα στε ε ε ε ρα πλα τυ τε (Π)

ε ρα αν ου ρα νω ω ω ω ν α α πει ρα α

σα α το ο ε πι σοι χαι ρει (Π)

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη πα σα (Δ)

η κτι ι σι ις δο ο ο ο ο ο ξα

α α α σοι οι οι οι (Μ)

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α.

(Π)
Ἄ
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π) (M)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Z)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲡⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ

ⲭⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲭⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲭⲟ ⲟ

ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲭⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲁⲓ ⲁⲓ ⲭⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲧⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟⲛ Ⲕⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟ ⲡⲓ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲧⲟ ⲟ ⲟⲛ Ⲕⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ ⲟ

ⲟ ⲟ ⲟⲛ ⲡⲓ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

(K)

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω κ

(Π)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς π

(Δ)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ

(K)

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ων

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ρα

α α νω ω ω ων ς ς α α αε ε

ε ε ε ε ε αε ς α α αε ς α ς

(Π)

υε ε ε ρα α α α υε ρα α α υε

ρα ρα π υε ε ε ρα α α α α υε

ρα α υε ρα ρα υε ε ε ε ε ρα α α

(N)

υε ε ε ε υε ρα α υε ρα α ρα

(Π)

υε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε Α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Z)

π — — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(K)

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)

(Π)

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

π — — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

π — — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

— — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(K)

π — — — — — — — — — — —

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ

(Π)

(N)

(Π)

υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ το ο

ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Δ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ Δ ρι ι

ι ι ι ι τον Κυ υ υ υ ρι ι ο

ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε Δ εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(K)

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω

(Π)

ων κ α Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Βυζαντίου

ἐξηγηθὲν ὑπὸ Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(Π)

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Δ)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(Π)

ει ει ει ει ει ει ει Δ ει ει ει ει

02 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

(Z)

0 0 0 0 0 0 0v Ku u u u u u

u xu u u u u u xu u u

u u u u u u u u u u u u

(M)

(II)

u u u u u u xu u π τ 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 xu 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 π

0 0 0 0 0 0v xu u u u 0

u u u u u u u u u u π τ

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0v xu u

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ π ρ

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ο ον

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (K)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(Δ) ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (K)

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρου ου ου ου ου

ου ου ου ρ ρ ου ου ου ου ου ου ου

εκ των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω

ω ων ^χα _κ α _α λε ε ε γα α λε λε

ε γγα α λε ε γγα γα α λε γα α

λε λε λε γα γα λε ε λε γα λε

(II)
ε γγα γα λε λε ε γγα λε ε γγα γα

α λε γα α λε λε λε γα α γα α λε

τε ε ε λε γα α λε ε γγα γα λε

γα α λε λε γα γα α λε ε ε ε ε λε

γα α α α α λε γα γα λε ε ^χπ _α αλ

λη λου ου ι α α α α α α α ^π

Ἔτερον Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

(K)

ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(M) (Π)

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

(N) (Π)

ει χει ει ει ει ει ει χει ει χει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει χει ει ει χει ει

(K)

χει ει ει ει ει ει ει ει νει ει ει

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(II)

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον κυ κ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ο ο ο

ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ π

υ υ υ υ υ ρι ι ι το ον

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω (K) π

ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ρα α α α ε εκ των π

ς ς ς ς ς ρα α α νω ω ω ω

(Π)

ω ω ων κ ρ γα α α α α αε ε ε

ε γα α α α α αε ε ε ε

ε δ γα α α α α α α α α α α

αε ε ε ε τα α α αε ε ε ε ε

ε ε ε αε γα αε γα α γα αε ε π ρ λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

αε ε ε ε χε ε αε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ ρ γα α α α α

(Π)

α α α α α α α α αε ε ε ε

ε ε ε ε γα α α α α α α α

α α α α υε ε ε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε γα α α γα α α α α α π α

α α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ π ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι α λλη η λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α α γα α α α χα α

(K) γα α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ιν κ γα α α

α α α α α α α α α υε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ρα α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρα α π α α α α α χα α α α

α α α α α α α α υε ε υε ε ε

ε ε ε ρα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ςα α α α α α α α ς ς

α α α α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ςα α α ςα α α α α

α π α α α α α α α λλη λϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ς ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ι ι α λλη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι α α α α ς α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α ς

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ςα α

(K)

α α α α υε γα α γα α α α α υε

(Π)

ε ε ε ε ε κ γα α α α α

υε ε ε ε γα α α α α α υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(K)

ε ε υε ε ε ε χε ε υε γα α

α α υε γα υε γα α γα α υε ε ε

ε ε υε ε ε ε ε κ α λλη λθ

υ υ υ υ ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι α α α α α α

(Π)

α α α α α α α α χα α α α α

(N)

α α π α α α α α α α α α

(Π)
α α α α α α α α α α α α π ρ

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον

εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαί

ίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες

αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν

εἶεν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **ζ** **Ὁ β΄ Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν

ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α΄ Χορός· Ἦχος γ΄.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

Κυριακή β' τῶν Νηστειῶν.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καὶ θαυματουργοῦ
Ἑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε κ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ἐπιθεῖς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ἐποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ἐθεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ

ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς

μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ

Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ

χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.
Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἀμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεικραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντα τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντα τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἔδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

“Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς

πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοίμασεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθῦας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.
Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος   Δι.

(Δ)

Κ
υ υ ρι ε ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α α κου σο ον μου ει ει

σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι

ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α α κου σο ον μου προσχες

τη φω νη η της δε ε η η η σε ω

ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με

προ ος σε ε ε ει ει σα α κου σον

μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε παρ

σις τω ω ων χει ρω ων μου θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε

Στιχολογία παρά Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευδοκiais αυτων **Δ** κατεπο

θησαν εχομενα πετρασοι κριται αυτων **Δ**

Ακουσονται τα ρηματα μου οτι

ηδυνθησαν **Δ** ωσει παχος γης ερραγη

επι της γης διεσκορπισθητα οστα αυ

των παρα τον αδην **Δ**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου **Δ** επι σοι ηλπισα μη αν

τα νεληστην ψυχην μου **Δ**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νεστησαν τομοι **Δ** και απο σκανδαλων των

εργαζομένων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι αμαρτωλοι κατα μο νας ει

μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

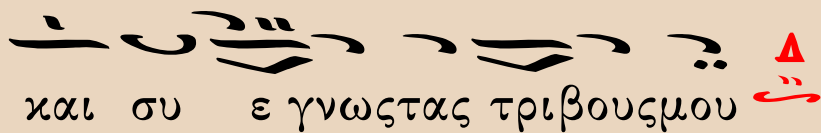
θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

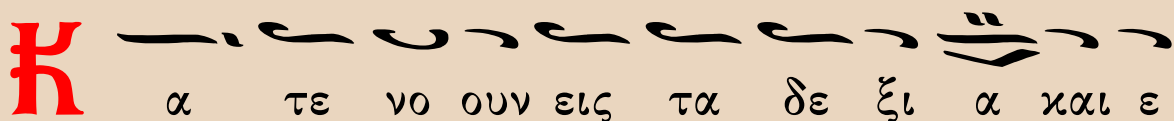
του απαγ γε λω

Ε ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ εγνωστας τριβουςμου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

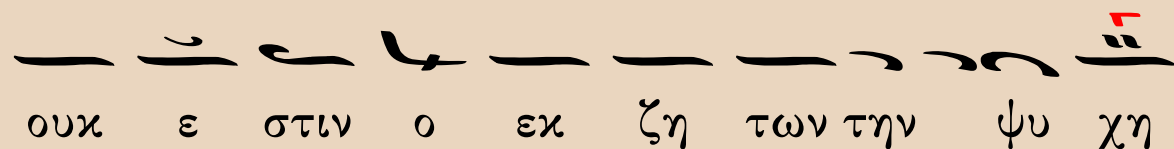
κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

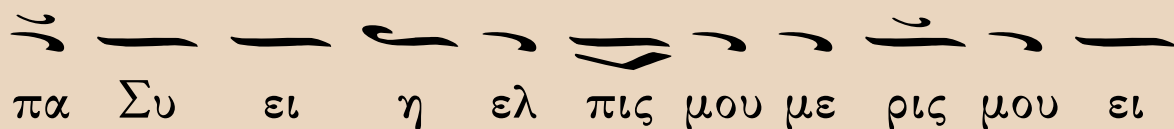
σκωνμε

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζων των

Προσχεσπροστην δε ησινμου ο τι ε τα

πεινω θηνσφο ο δρα

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων

των με ο τι κραταιωθησαν υπερ

ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

(Δ)

Τον προαιωνων εκ Παατρος

γε εν νηθε εν τα τον Θεον Λογον

σarkω θε εν τα εκ Παρθενου ου

ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ σκυ υ

νη η η σω ω ω μεν Σταυ ρον γαρ

υ υ υ πο μει ει νας τη τα φη πα ρε ε

δο ο ο θη ως αυ το ος η θε ε

ε ε λη η η η σε και α να στας εκ

νε ε κρων ε σω σε με τον πλα νω με νο

ον α α αν θρω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω Στα αυ

ρω ω ω ω ε ξη η η η λει ει ει

ει ψε και του θα να του το κρα α α

α τος κα α τη η ηρ γη η η η σε

προ σκυ νου ου ου μεν α αυτου ου ου ου

την τρι η με ρο ον Ε ε ε γε

ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

υν Αρχαγγελοις υμνησωμεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σωτηρητων ψυχων ημων και

ενδοξηφοβεραα και κραται

αδου υνααμει παλινερχε

εται κρι ναι κοοσμον οονεεε

πλαααα σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυρωθεν τα και τα αφε

ε εν τα Αγ γελος εκηρυξεε

ε Δεσποοτην και ε λε γεται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος (N) Α νε ε στηη γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

(Δ) δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν τη

τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σαστου θα

να του ου ου το κρα τος εν δε τη Ε ε

γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε νος

τω ω ων αν θρω ω πων δια του το

σοι βο ο ω ω ω μεν Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α σοι

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι

ε ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α

του πυ λω ροι οι δε ε α α α δου

ι δο ο ο οντες σε ε ε ε ε πτη

η η η ξαν πυ λας γαρχαλ κα ας συ

νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και μο χλου

ους σι δη ρου ους συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας εκ

σκο ο τους και σκι α α α ας θα α

α να α α του και τους δε σμους η μω ων

δι ι ε ε ερ ρη η η η ξας

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπιδάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸ πυρίπνουν στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον, τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν ποταμὸν τῆς σοφίας, τοῦ φωτός τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαινόν, τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ποίοις ὕμνωδιῶν ἄνθεσιν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην; τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον, καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως προστάτην, τὸν μέγαν, καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν, τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος, τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρούουσαν, ἰαμάτωννάματα πιστοῖς, τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον Γρηγόριον.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χείλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, τοῦ
φωτὸς τοῦ θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς
Τριάδος, τὸ μέγα, τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα,
τὸν πράξει, καὶ θεωρία διαλάμποντα, Θεσσαλονίκης
τὸ κλέος, συμπολίτην ἔχοντα, μυροβλύτην ἐν
Οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π ᾠδὴ Πά.

(Π)

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Ο σι ι ε τρι ισ μα καρ α γι ω

τα α α τε ε Πα α α τερ ο ποι

μη η ην ο ο κα α α λος και του

Αρ χι ποι με νος Χρι στου μα θη η της Δ ρ

ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ υ περ (Κ)

τω ων προ βα α α των π αυ τος και

νυ υν Πα α τη ηρ η η η μων κ

θε ο φο ο ο ο ρε Γρη η γο ο ρι (Δ)

ι ι ι ε Δ ρ αι τησαι πρε σβει αις σου Δ ρ

δω ρη θη η η ναι αι η η η μιν (Π) Δ ρ

το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε ος π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α α μην Δ

Π α α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης **β** ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες **Δ** και αι πα α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ υ υ

λου πυ υ ρο ο ο ος **Δ** δι και ο συ

νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η η

λι ι ι ι ος **β** αν τι ι Μω υ υ υ

σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α των

ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω ω

ων

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

**Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.**

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος **Πα.**

(Π)

Η
Α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην **π**

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

παν το δυναμε Κυ υρι εδο ξασοι π

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Διὰ ξυλου Σω ωτερκα τηρ γη σαςτην

του ξυ υ λου κα τα ραν π κρα τος θα

να α του τη τα φη η σου ε νεκρωσας ε

φω ω τι σας δε το γε νος η μω ων τη η

Ε γερσει σου π δι ο βο ω μεν σοι Ζω

ο δο ο τα Χρι στε Δ ο Θε ο ος ημων

δο ξασοι π

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ε ν τω Σταυρω Χρι στε φα νεις κα θη

λω με νος ηλ λοι ω σας καλ λο ος κτισματων π

και το μεν α πανθρωπον στρα τι ω ται ρ

δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα ανσουου ε κεντησαν ρ

Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η τη σαν

το την σην ε ξου σι ανουκ ε ε πι στα με νοι π

αλλ ο δι οι κτο νσπλα γχνων σου κα τα α δε ρ

ξα με νος τα φην και τρι η η με ρος α να

στας Κυ υ ρι ε δο ξα σοι π

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ζ ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως

Πα θος υ πο στας δι α θνη τους π εν

Α δη δε κα α τελ θων ως δυ να τος π τους

ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην Δ ρ

α φαρ πα σας ως εκ χει ρος κραται ου Πα ρα δει

σον ανθ Α δου οι κειν δε δω ρη σαι π

δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου σι Δ ρ

την σην τρι η η με ε ρον Ε γερ σιν π δω ρη

σαι ι λα σμον α μαρ τι ων Δ ρ και το με

γα ε λε ος π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Ἄ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣

Ἡ γρη γο ρος γλωσ σα σου προς δι δα

σκαα λι ι ι αν β̣ κ̣ εν τοις ω σι των

καρ δι ω ων ε νη η χου ου σα β̣ κ̣ τας

των ρα θυ υ μων ψυ υ χας δι α νι ι

ι ι στη η η η σι δ̣ και θε ο φθογ

γοι οις λο γοι οις σου κλι ι μαξ ε ευ ρι σκε

ε ται β̣ κ̣ τους εκ γη ης προς Θε ε ον α να

φε ε ε ε ρου ου ου σα δ̣ δι ο Γρη

(Π)
η γο ρι ι ε **Δ** Θετ τα λι α α α

(N)
ας το θα α αυ μα α **Δ** μη πα αυ ση

(Δ)
πρε σβεευ ων Χρι ι στω **Δ** φω τι σθη η

(Π)
ναι τω θει ει ει ω ω φω ω ω τι

(N)
ι ι τουστι μω ω ων τα α α ας σε **Δ**

Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ.

ᾠχος ὁ αὐτός.

(N)
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι

ω ναστωναι ω νων Α μην **Δ**

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον

α φραστωςσυλλα βου ου σασαρ κι **Δ** Μη τηρ

Θε ου του ου υ ψι ι ι στου δισων ι κε
των πα ρα κλη σεις δε χου Πα να μω με
η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον
των πταισματος δινυν τας η μων ι κε
σι ι ασπρο σδε χο με ε νη δυ σω πεισω
θη ναι παν τας η μα α α ασ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς

ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ο
τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε εκρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στη σας πα σαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ΄

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ

διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων
ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ,
Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος,
ικέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

(Γ)

Ο ρθοδοξίας οφωστηρικλη

σι ασ τοστηριγμα και αι διιδασκα

(N)

(Γ)

α λε των μοναστωνη καλονη των

θεολογων υπερμαχος απροσμα

(N)

χηητος Γρηγοριε θαυματουργε

(Γ)

Θεσσαλονικης το καυχημα κηρυξτηης

χαρις ικος ικετευε δια παν

τος σωθηναι τας ψυχας ηημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)

^Γ_Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

(Ν)

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ε γερσιν δει ξας ως Θε ος ^Δ_Ζ μη πα ρι

(Μ)

(Ν)

δης ους ε πλασας τη χει ει ρι σου ^Γ_Δ δει

ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε

(Γ)
σβευ ουσαν υ περ η μων και σω στον Σω

(Ν)
τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο

(Μ)
ο ο ο ο ον δ

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεὺς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος,
ἀσματοικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους
πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ
τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς
φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ὁ πηγῆ καὶ ρίζα πεφυκῶς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς
ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς
Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον,
σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ
ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχικὴ, πᾶσαν διασκέδασον,
ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν
ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ
ποίησον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ
σκηνην ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας
ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε,

σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος,
φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν
τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

ᾠδὴ γ´. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε
τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα,
ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν
Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς
ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος
μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν,
ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρᾳ, καὶ πλάτυνον
ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν
σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν,
ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνθείημεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν
μήτρᾳ σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε,
καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς

Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β΄.

“Οτε κατ’ ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

“Οτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ο α΄ Χορός· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

ᾠδὴ δ΄. Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὔλοιοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ' οὖν ἡνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

‘Ο β’ Χορός· τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς φιλάνθρωπος.

‘Ωδὴ ε’ . ‘Ο φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

‘Ως ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας, τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ σου· σὺ γάρ εἰ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῇ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὠφθης πυρὸς ἐν εἴδει, Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι’ ἧς πᾶσι σαφῶς ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναίδιον δόξαν προβαλλομένη, μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας, ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον, ἀναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος, πάντων τῶν αἰώνων ἐν τῇ γαστρὶ σου, Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,

Ὁ α' Χορός· πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους σου. (δύς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

ᾠχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σέ δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε, Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθὴς σὺ ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμένων ἢ παράκλησις· διό σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν λύσιν δεινῶν,

ᾠχος β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσοῦσ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάσ πρὸς ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν κἄμοῦ τὴν καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε θερμῶσ καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶσ. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν ἀύλων οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸν μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καὶ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπής.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ
διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον,
φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ
Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορός· καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ
συγκαθεζόμενος.

Ὠδὴ η' . Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ
ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων,
ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν
ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων,
ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δίς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε
Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ

συντηροῦσα, ἐν ἄλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον,
τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως,
σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντας σέβειν,
Ὁ β' Χορός ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυῆς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισήλιε Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας, Τριάς πρώτην οὔτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποιίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

(Δ)

Α
ξί ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Θ κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο
ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α
α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις
ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το
αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο
λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου
σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Κατανυκτικὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν

σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίῳν· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἠγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἔξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὴ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ιώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορὸς· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος   Δι.

(Δ)

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και

 ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος

 ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ

 ρι ι ου

Ἐτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο

 με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Δ)

τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι
 ων α νε ε στη σας ^Δ πα σαι αι Δυ να μεις
 των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον ^β Ζω
 ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο
 ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ΄

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ
 διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων
 ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ,
 Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος,
 ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ̣ δ̣ ^ε Γα.

(Γ)

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη
 σι ας το στη ριγμα και αι δι ι δα σκα

(N) (Γ)
α λε των μο ναστωνη καλ λο νη των

θε ο λο γων υ περ μαχος α προ ο σμα

(N)
χη η τος Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε

(Γ)
Θεσ σα λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης

χα ρι ι τος ι κε τευ ε δι α παν

τος σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Γ)
δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

 και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
 (N)

 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

 και Ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα ρι
 (M) (N)

 δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει

 ξον την φι λαν θρω πι αν σου ε λε η μων

 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 (Γ)

 σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
 (N)

 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 (M)

 ο ο ο ο ον δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...”

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

ᾠχος β΄.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτὴν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς

ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλόνηρωπε Κύριε, τῷ
λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ
γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται,
ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ
ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὄρων σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθέρωσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι,
κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν
τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα παρὰ Πέτρου
Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου καθὼς ψάλλονται
ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

(Π)

Ε υ λ ο γ η τ ο ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ι ε

ε ε **κ̣ ρ̣** δι ι δ α α ξ ο ο ν μ ε ε τ α

α α α δι και ω ω μα α τ α α α σου **κ̣ ρ̣**

Τ ω ν α γ γ ε ε ε λ ω ν ο δ η η

η μ ο ο ς κα τε π λ α γ η ο ρ ω ω ω ν σε ε

ε **Δ̣ δ̣** εν νε ε κ ρ ο ι ο ι ς λο ο γ ι ι σ θ ε

ε εν τ α **κ̣ ρ̣** του θα να α του ου δε ε

Σ ω τ η ρ τ η ν ι σ χ υ ν κα θε λο ο ο ν τ α α

α **Δ̣ δ̣** και συν ε ε αυ τ ω ω τ ο ο ν Α

α δαμ ε ε γει ει ρα αν τα α α και

εξ Α δου παν τα ας ε λευ θε ρω ω σαν

τα Δ δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου κ

Τ ι ι τα α μυ υ υ ρα α συμ πα ρ

θως τοι οις δα α κρυ υ σι ιν Δ δ ω Μα

α θη τρι ι αι αι κι ιρ να α α τε κ

ο α στρα α α πτων εν τω τα φω ω

Α αγ γε ε λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε

ε το ται αις Μυ υ ρο ο φο ο ο ροις

Ι ι δε ε τε ε υ μειςτον τα α α α

φον και η η σθη η τε ε ε ο Σω

τη η ρ γ α ρ ε ξ α ν ε ε ε στη του μνη η μα

τος

υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α α σου

ι ι ι ι α αν πρω ι Μυ ρο φο

ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το μνη

η μα α σου θρη η νο ο λο ο γου ου ου

σαι ^κ αλλ ε πε ε ε στη προς αυ

τας ο ο α αγ γε ε λος και ει ει ει πε ε

ε ^Δ θρη νου ο και αι ρο ο ος πε ε

πα αυ ται + μη η κλαιαι ε ε τε ε ε ^κ

την Α να α α στα α σιν δε ε Α

πο στο ο λους ει ε πα τε ^Δ

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε

ε ^κ δι ι δα α ξο ον με ε τα α

α α δι και ω ω μα α τα α σου ^κ

Μ υ ρο φο ο ο ροι γυ ναι αι

αι κε ες με τα μυ ρωνελ θου ου ου σαι αι αι

προς το μνημα α σου ου ου Σω τε ερ ε ε

νη η χου ου ουν το αγ γε ε ε λου ου

τρα νως προς αυ τας φθεγγο με ε ε νου ου

ου τι μετα νε ε κρω ων τον ζω ω ω

ων τα λο γι ι ζε ε σθε ε ε ως

Θε ο ος γαρ ε ξα νε ε ε στη του

μνη η μα τος

Α ο ξα πα τρι και υι ω και α γι

ι ω ω πνευμα α τι ι ι

Π ρο σκυ νου ου μεν πα α τε ε ρα και τον

του του υι ον τε και το ο α α α

γι ι ο ον πνε ε ευ μα κ την α γι ι

ι αν Τρι α α α δα α εν μι α τη

ου σι ι ι α α α Δ συν τοις Σε ρα

φειμ + κρα α ζο ον τες το α α α γι ο

ος α α γι ι ο ο ος κ α α γι ος

ει κυ υ ρι ε Δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω

νας τωνα ι ω ω νων α α μη η ην κ

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου σα ε λυ

τρω σω Παρ θε νε τον Α α δα α αμ

α α μα αρ τι ι ι ας κ χαρ μο νη η

ην δε τη Ε ε ευ α α Αν τι λυ

πησπα ρε ε ε σχε ε ες Δ ρε ευ σα αν

τα ζω ω η η ης ι ι θυ υ νε +

προς τα αυ τη ην δε ε ε κ ο εκ σου

ουσαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α κ αλ

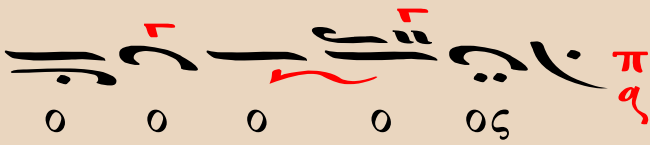
λη η λου ου ι α αλλη η λου ι ι α +

α δο ξα σοι ο ο Θε ος Δ

Τὸ Γ'. Α λ λη η λου ι ι α α α κ

αλ λη η λου ου ι α αλλη η λου ι +

ι α α δο ξα σοι ο ο Θε ο ο ο ο +

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι ηὐλόγηταί σου...

‘Ὁ Χορός: Ἀμήν.

‘Ὁ Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς καρδίας, πρὸς σέ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν
δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ
γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ
κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι'
Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκασιν ὄρει τῷ ἁγίῳ·
οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔα Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἔνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες, καὶ Προφῆται ὁρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε. **(Δίς)**

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥυσαὶ μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α΄.
Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Πά.

(Π)

ν βυ θω κα τεστρω σε πο τε

την φα ρα ω νι τι δαπανστρα τι αν η

υ πε ροπλος δυ να μιν σαρ κω θεις ο

Λο γος δε την παμ μο ο χθηρον α μαρ

τι ι αν ε ξη λειψεν ο δε δο ξα

σμε νος Κυ ρι ος εν δο ξως γαρ δε δο ξα

σται

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γάρ σοι ὡς θνητῷ,

περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρα σου, ᾧ σὺν παρρησία πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου,

Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορρήτορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον,
Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ
ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ
συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς
θεῖα σικηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς
βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ
μεσιτεῖᾳ σου.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

(II)

π **Θ** ξην θη σεν η ε ρημος ω σει

κρινον Κυ ρι ε η των ε θνωνστει ρευ ου

π σα Εκ κλη σι α τη παρου σι α σου

εν η ε στερε ω θη η καρ δι α μου **π**

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν
εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων, μυκτηριζόμενον,
τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοῶς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρούομεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἠδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώωσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχροὺς τε καὶ ἄσωτον ζωὴν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον. (Χῦμα)

Τὸ τῆς σοφίας ἱερόν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεοῦ ῥήμον. Ἀλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὁδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοί τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷ σοι Θεοῦ ῥήμον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισῆλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε,

ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστήρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατήρ,
τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ
ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν
πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ
κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητῆς
ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς
Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῶ, σωθῆναι
πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας
προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία
Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων
γλωσσάλγων, πρᾶῦνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε
θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε, κατὰ
τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ

Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα)·

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης
ιδῶν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο,

καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδάμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰί.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ μηνός, Ἡ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχοι

Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,
Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!
Πρώτη Ὑπατίω βιότου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτηνῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Ἀκακίω θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλω,
Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν

ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ Ἐπισκόπου,
Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑννέα
Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς
φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν
συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχοι

Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.

Ἀθλητικῶ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρος.

Ἐν τοῖς ὄνουξι κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἑννέα.

Ζώων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία,
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαῖ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μένανδρος κατὰ πετρῶν γυμνὸς
συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος, ὁ ἐν τῇ πόλει
Ἀμορίου γεννηθεὶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ Μάρτυρες, συγγενεῖς
ὄντες, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Στέφανος ὁ θαυματουργὸς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ τῶν Νηστειῶν,

μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ
Παλαμᾶ.

Στίχοι

Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Εἰς πολλά α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠδὴ Α΄. **Α** ^(B) Ἦχος δὲ Βου.
νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β λ** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β λ** και ο φθη σο ο

^(M) ^(Π) ^(Δ)
μαι αι **δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

^(B)
υ ρι ζωων **π** και α α σω ω γη η θο ο

ᾠδὴ Β΄ χορός:
με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α **β λ**

Ὠδὴ Γ'.

Τους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

(Δ)

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε η

(B)

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

(Π)

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

(M)

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

(Π)

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

(B)

ω σον και εν τη η η θει α α δο

(Δ)

ξη η η σου ου στε φα α α α α

(B)

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον

Ὠδὴ Δ'.

Την α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην ^{β λ} τη

(Π)

ης εκ της Παρ θε νουσαρκω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

(B)

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ ^{Δ δ} κα τα α

(Δ)

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

(B)

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε ^{β λ}

(Π)

ᾠδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη η τα συ υμ πα

(B)

αν τα α ^{π ρ} ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου ^{Δ δ} συ υ υ γα α α

α αρ α πει ει ρο γα α με Πα αρ θε ε
 ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η
 (Δ) τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω
 ων Θε ε ε ον και τε ε ε το
 ο ο ο κας **Δ** α α χρο νο ον Υι ι ο ο
 ον πα α σι ι τοι ος υ μνου σι ι σε ε
 ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ
 ον τα α **β**

Ὠδὴ 5' **Γ** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν
 τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε
 ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο
 (Π)

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο
(B)

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει
(Δ)

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ
(B)

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο

ξα ζο ον τε ες
β
λ

Ὠδὴ Ζ'. Ο υκ ε λα α α τρε ε ε
(Π)
(B)

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α
β
λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

(Π)

λο ον **β λ** Υ περ υ υ υ μνη η η

(Δ)

τε ε **π ρ** ο τω ων πα α τε ρω ων

(B)

Κυ ρι ι ο ος **Δ δ** και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β λ**

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β λ**

Π αι αι αι αι δας **Δ δ** ευ α γει εις ε

εν τη κα α μι ι ι νω ω **β λ** ο

το ο ο ο ο κος της Θε ε ο το ο

κου δι ε ε σω σα α το ο ο **Δ δ** το ο

τε με εν τυ που με νο ο ος νυ υν
(M) (Π)

δε ε ε ε νερ γου ου ου με ε ε ε
(B)

νος π ρ την οι κου με ε νη ην α πα α
(Δ)

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ
(Π)

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα
(M) (B)

α ερ γα α ρ και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε ρ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω ω να α α α α ας β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.
(B)

Ὠιδὴ Α'.

Ἄ

νοι ξω το στο μα μου και

πληρωθησεται Πνευματος ^{β λ} και λογον

ερευξομαιτη Βασιλιδι Μητρι ^{β λ} και
(Π)

ο φθησομαι φαιδρως πανηγυριζων ^{π ρ}
(B)

και ασωγηθομενος ^{Δ δ} ται

τηςτα θαυματα ^{β λ}

Ωιδή Γ'. **Τ**ους σου ους υμνολογους

Θεοτοκε η ζωσα και αφθονος πη
(Π)

γη ^{Δ δ} θιασονσυγκροτησα αντασπνευμα
(B)

τικονστερεωσον ^{π ρ} και εντηθεια

δοξησουστε φανωνδοξηςαξιωσον ^{β λ}

Ωιδή Δ'. **Τ**ην ανεξιχνιαστον

θει αν βου λην ^{β λ} της εκ της Παρ θε νου σαρ
(Π)

κω σε ε ω ως σου του Υ ψι στου ^{π ρ} ο ο προ
(B)

φητης Αβ βα κουμ ^{Δ δ} κα τα νο ων ε κραυ

γα ζε ^{Δ δ} δο ξα τη δυ να μεισου Κυ ρι ε ^{β λ}

Ωιδή Ε'. **Ε** ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου ^{Δ δ} συ υ γα ρ α
(Δ)

πει ρο γα με Παρ θε ε νε ^{β λ} ε σχες εν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και
(B)

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε ^{β λ} σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα ^{β λ}
(Π)

Ωιδή ΣΤ'. **Τ** ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ες
(B)

της Θε ο μη το ρος π^α δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ^α τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β^λ

ᾠδὴ Ζ'.

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει

οι οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σα αν τα β^λ

αλ λα πυ ρο ος α πει λην αν δρει ως πα

τη σαν τες χαι ροντες ε ψαλ λο ον Υ πε
(Π) (B)

ρυ μνη η τε π^α ο των πα τε ρω ων Κυ

ρι ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει β^λ

ᾠδὴ Η'.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον

Π αι αι δας ευ α γεισεν τη κα μι ι

νω ο το ο κοστης Θε ο το κου δι ε σω

σα το το τε μεν τυ που με νος νυν

δε ε νερ γου μενος την οι κου με νην α

πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και

υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι

ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

‘Ο Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π
α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α
ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦχος α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,

ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

ᾠδὴ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα λει

ψοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α

νο μι ας μου και α πο της α μαρ τι

ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νωσκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρ τον και το πο νη ρον

ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θης εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι α σ σ ο υ ε δ η λ ω σ α ς μ ο ι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δ ο υ ο υ γ α α ρ ε ν α ν ο μ ι α ι ς

σ υ ν ε λ η η η φ θ η ν κ α ι ε ν α μ α ρ τ ι

α ι α ι α ι ς ε κ ι σ σ η σ ε μ ε η μ η η τ η ρ

μ ο υ

δ ο υ ο υ γ α α ρ α λ η θ ε ι α ν η

γ α α π η σ α ς τ α α δ η λ α κ α ι τ α

κ ρ υ υ φ ι α τ η ς σ ο φ ι ι ι ι α ς

σ ο υ ε δ η η λ ω σ α α α α α α

α α α α α ς μ ο ι ο ι ο ι

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι **Δ** πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι **Β**

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην **Δ** α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πει νω με να **Β**

Α πο στρε ψον το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου **Δ** και πα σας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον **Β**

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγκρατισμοις

Μη απορριψης με απο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Αγι

ον μη αντανελησθαι μου

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του

σωτηριου σου και πνευματι ηγεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων Θεος ο

Θε ος της σωτηρι ασμου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις

και το στο μαμου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πεινω μενην ο Θεος ουκ εξου

δενωσει

Αγαθυνον Κυρι εν τη ευ

δοκια σουτην Σιων και οι κοδο

μηθη τωτατειχη Ιερουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι

και οσυνης αναφοραν και ο λοκαυ

τωματα

Τοτε ανοιουσιν επι το θυ

σιαστηριον σου μοσχοις και

ελεησονμε ο Θεος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣

(N)

Α̣ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι δ̣ Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα δ̣ ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου δ̣ να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον δ̣ αλλ ως οι κτιρ μων κα

(Δ) α α θα α α α ρον δ̣ (N) ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει

(N)

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω

ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α μην

Της σω τη ρι α α ας ευ θυ υ

νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο ο

το ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα τε

ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην α

α μα α αρ τι ι ι ι αις ως ρα

θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον εκ

δα πα α νη η η η σας ταις σαις πρε

(Δ)

σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι αι με

(N)

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ π Πά

(Π)

Ε ^χ λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλη θος των ι κτιρ μων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

(N)

(Π)

Τ α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας ^χ τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αν της κρι ι σε ε ε

ε ως π αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

ο ος

‘Ο ‘Ιερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

‘Ο Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

‘Η Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

‘Ηχος δὲ Βου.

Στίχ. α΄· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

(B)

Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των

Σεραφιμ **β** την αδιαφθορωσ **λ** Θεον

Λογοντεκουσαν **β** την οντως **λ** Θεοτο

οκονσεμεγαλυνομεν **β**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος.

Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Τ ην τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωσ των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρωσ

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τωσ Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

(B)

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

(M)

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

(Π)

(B)

ζε ε ε τω ω ω δε π α υ λων

νο ο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α τα ι ε ρα α θα αυ μα

(Δ)

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

(B)

α α α α τω Χαι αι ροι ο ις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχὸς ὁ αὐτός.

(Π)

(B)

Ἄ πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

(Π)

λαμπα α δου χου μενος β λ πα νη γυ ρι ζε τω

(B)

δε π α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

β λ σα τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος Δ δ και βο α α τω Χαι

ροιςπαμμα κα ριστε β λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε β λ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχὸς β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ᾠ β' Χορός, τὸ αὐτό.

ᾠ α' Χορός· Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ

ὑποποδίω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
‘Ο β’ Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἄναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ι’.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου,
Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις πάλαι,
καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χριστοῦ τῆ
προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες, πλῆθος εἶλκον
ἰχθύων· ὃν Πέτρος γνούς, πρὸς αὐτὸν ἐνήχετο· οἷς
τὸ τρίτον, φανεῖς καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ’
ἀνθράκων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὅμοιον.

Χαῖρε Πατέρων καύχημα, Θεολόγων τὸ στόμα, τῆς
ἡσυχίας σκῆνωμα, τῆς σοφίας ὁ οἶκος, τῶν
Διδασκάλων ἀκρότης, πέλαγος τὸ τοῦ λόγου·
πράξεως χαῖρε ὄργανον, θεωρίας ἀκρότης,
θεραπευτά, καὶ τῶν νόσων τῶν ἀνθρωπίνων·
Πνεύματος χαῖρε τέμενος, καὶ θανῶν καὶ ζῶν Πάτερ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δέσποινα πάντων Ἄνασσα, πρόφθασον ἐν κινδύνοις,
πρόφθασον ἐν ταῖς θλίψεσι, πάρεσο ἐν ἀνάγκαις, τῆς
τελευταίας ἡμέρας, μὴ Σατὰν ἡμᾶς λάβῃ, μὴ Ἄδης,
μὴ ἀπώλεια· Βήματι τοῦ Υἱοῦ σου, τῷ φοβερῷ,
ἀνευθύνους ἅπαντας παραστῆναι, ὧ Θεομῆτορ
Δέσποινα, ποίησον σαῖς πρεσβείαις.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

στοις Σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θεε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ον πα αν τες οι αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι αι δυ να α αμεις α αυ του ου

ου   Σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

   Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο η η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υ ε ε ε ε α α α α

(II)

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

(N)

Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

(II)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

(N)

(II)

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

ρα α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

(N) α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α π α α α α

α α α α α α α α α α α

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα

αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

(Δ)

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι

εις Δ σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε Δ

ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον

κα τη η ηρ γη η η η σας β ι να δει

ξη ης τοις λα α οις την εκ νε κρων σου Α να

στα α σιν Δ ω ως μο νος φι λα α αν

θρω ω ω προς Δ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λεσαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λιθος ουκ ε φυλαξε

την πετρα αντης ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτιρι

μω ω ω ν σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α

α α σθε **Δ** Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος **β** αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων **Δ** Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου **β** και ε πλη ρω σε τα συμ παν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε λα

οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε **Δ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν **β** Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξου σου μνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν **β** Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων **Δ**

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο την κη ρυτ των η η μιν **Δ** Δι ο βο

ω μεν σοι οι Ευ ερ γε τα των α α

πα α αν τω ων Κυ ρι ε δο ο ο

ξα α α σοι

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πράεων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμὼν τὰς ἀκάνθας· καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων

σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικός, γεωργὸς
Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα,
ἐθαύμασαν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ
γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρὸς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς
ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργός,
τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π ᾠ Πά.

(Π)

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

(N)

(Π)

Τ οισ εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η

μα των πο ρε ε ευ ο με ε ε

νοι οἰς π φως α νε τει ει λα ας Χρι ι στε

τω ω και αι ρω ω της ε εγ κρα τειει ει
(K)

ει ας π και την ευ ση η η μον η
(Δ)

η με ε ε ε ραν του ου πα α θου ου ου ους
(Π) (Δ)

σου Δ ρ δει ει ει ξον η η μιν ρ ι να

α βο ω ω ω με ε ε εν σοι Δ ρ α
(Π)

να α στα ο ο Θε ε ος ρ ε λε ε η

σο ο ον η η η η μας π

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

(Δ)

K αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην Δ

Υπερ εὐλογήμενη ὑπαρ

χεις Θεοτόκε Παρθεεεε νεδία

γάρ του εκ σου σαρκωθεντος ο

Αδης ηχμαλωτισται ο Αδαμ α

να κεκληται η κατάρανε κρωται

η Ευαηλευθερωται ο θανα

τος τε θαναατωται και ημεις εζω

οποιηηθημεν διο ανυ

μνουντες βοωωμεν ευλογητος Χρι

στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας

δοοοξασοι

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά.

(Π)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως Δο ξα
εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη
νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ
σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

 π
δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε
Θε ε Πα τερ παν τοκρατορ Κυ ρι ε
Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει

μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

Ξαν Θε ου Πατρος Α μην ^π

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

^π
νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

^π
ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας Α μην π

Ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τασου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α

σαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

Ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως π

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ουτοις

γι νω σκου σι σε π Α γι ος ο Θε ο ος

Α γι ος ι σχυ ρος Α γι ος α θα να τος

ε λε η σον η μας π

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω να στων

αι ω ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η

σον η μας π

Α α α α γι ο ος ο Θε ε

ος π

Α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος π

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α

α ας π

Γ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος π

Ἑτέρα Ἰωάννου Καββάδα.

(Δ) Ἦχος Δι.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο

ξα εν υ ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη

η νη εν αν θρωποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι

σου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βασι λευ ε που ρα νι ε Θε

ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ

ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι ρωντην α

μαρ τι αν του κο ο ο σμου ε λε η

σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ας του κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε ησιν ημων **Δ** ο κα

θη μενος εκ δε ξιων του Πατροσ και ε

λε ησον ημασ **Δ**

Ο τι συ ειμονος Αγιος συ ειει

μονος Κυριος Ιησους Χριστος εις δο

οξαν Θεου Πατροσ αμην **Δ**

Κ αθη καστηνη μεραν ευλογησωσε

και αινεεσω το ονομα σου εις

τον αιωω να και εις τον αι

ω να του αιωνος **Δ**

Κ αταξιωσον Κυριεντη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα

χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων και αι νε τον και

δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου

εις τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α ε

γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι

α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

ξον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι

συ ει ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι ι σου ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις

γι νω σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος **Δ** Α γι ος Ι σχυ

ρος **Δ** Α γι ος Α θα να τος ε

λε η σον η μας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι **Δ**

Κ αι νυν και α ει **Ζ'** και εις τους αι

ω ναστωναι ω ω νων α μην **Δ**

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας **Δ**

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος **Δ**

Α α α α γι ο ος Ι σχυ υ ρος **Δ**

Α γι ο ο ος Α θα α α α α

να α α α τος

Ε λε ε η η σο ο ο ον η

η η η μα α α ας

Ε η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα α

να τον το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πά.

(II)

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το ο

φω ω ω ω ω ω ω ω ω ως **π** Δο

ξα εν υ υ ψι ι ιστοις Θε ε ω ω και ε

πι γη η ης ει ει ρη η η νη **π** εν

αν θρωποιοις ε ε ευ δο ο κι α α **π**

Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο

γου ου με ε εν σε **π** προ σκυ νου μεν

σε ε **ζ** δο ξο λο γου με εν σε ε **κ**

ευ χα ρι στοου ου ου ου με ε ε εν σοι

δι α την με γα α α α λη η

ην σουου δο ξα αν **π**

Κ υ ρ ι ε ε ε ε β α σ ι ι λ ε υ π

ε π ο υ ρ α ν ι ι ε Θ ε ε ε Πα τ ε ρ

π α α αν τ ο ο κ ρ α α α α τ ο ρ

Κ υ ρ ι ε Υ ι ε μ ο ο ν ο γ ε ε ν ε ς Ι

η σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε και Α α α α α α α

γ ι ι ο ο ν Π ν ε υ μα α π

Κ υ ρ ι ε ε ο Θ ε ε ο ς ο α μ ν ο

ο ς τ ο υ Θ ε ε ε ο υ ο Υ ι ο ο

ο ο ς τ ο υ Πα α τ ρ ο ς ο ο αι αι αι

ρ ω ω ν κ την α μα ρ τι ι ι αν τ ο υ κο
(N) (Δ)

ο ο ο σ μ ο υ ε λε η η σ ο ν η η μα α ς π

ο αι αι αι ρω ω ων κ τας α μαρ

τι ι ι α α ας τουου κο σμουου π

Π ροσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω

ω ων ο κα θη με νο ο ος εν δε ξι

ι ι α α α του ου Πα α α τρος

και ε λε η η σο ον η η μα ας π

Ο ο τι συ ει ει ει ει π

μο ο νο ο ος Α α γι ι ι ος

συ ει ει ει ει μο ο ο νο ο ο ος

Κυ ρι ι ο ος π (Δ) ξ Ι η σους Χρι ι

στος ρ_z(Π) εις δο ο ο ξα α αν Θε ε ου Πα

α τ ρ ο ς Α α μ η η ν π

κ ε ε κ α σ τ η η ν η η μ ε ε ε

ρ αν ε υ λ ο γ η η η η η η σ ω ω ω

ω σ ε π και αι νε ε ε σω το ο

νο ο ο μα α α σου ου εις τον αι

ω ω ω ω να α κ και εις τον αι ω

ω να α του ου αι αι ω νο ο ς π

κ α τα ξι ι ι ω ω σο ο ν Κυ υ

ρι ι ε εν τη η με ε ρα τα

α α αυ τη π α να μα ρ τη η η

η η τους κ φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας π

υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι

ε ε ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ρω ων η η η μων και αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου ου

εις τους αι ω ω ω να ας Α α

α μην π

ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το ε

λε ε ος σουου εφ η η μα ας κα θα α α

περ ηλ πι ι ι ι σα α με εν ε πι

ι σε ε π

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον

με τα δι και ω ω μα α τα α α α

σου ου π

υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ

γη ε γε νη η θη κς η η μι ιν

εν γε νε α α και αι γε νε ε α π

Ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ον με ι ασαι τη κ

η ην ψυ χη η ην μου ο ο τι ι η η

η μαρ τον σοι οι π

Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α

τε ε ε φυ υ υ υ γον π δι ι

ι δα α ξο ο ον με κ του ποι ειν το

θε ε λη η μα σου ο τι ι συ

ει ει ει ο ο ο Θε ε ος μου π

Ο ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω η ης π εν τω φω τι ι ι σου

ου ο ψο ο ο ο με ε θα α φω ως π

Π α ρα α α α α α α α α α

τει ει ει ει πα ρα α α τει ει νον π

το ο ε ε ε ε ε λε ε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε π

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος π

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα α να α α τος

ε λε η η σο ον η η μα ας π

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας τω ω ων αι ω ω

ω ω ω νω ων Α α α μην π

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα

χ π
ας

(II)
Α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ι ο ος ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε

ε ε ε ε ε ε ο Θ ε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος π

Α ^B α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ^α ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α γι ι ι ο ο ^π ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οχ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ ι οχ υ ρο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ^π ο ο

(K) ^Δ Α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

α γι ι ο ο ^κ ι α α θα α α

α α χα α α α α χα α α

α α χα α α α α α α α να

(Π)

α α το ος ε λε η η σο ον η μα α α α

α ας π

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος π

Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος   Δι.

Α ^(Δ) ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως

 δο ξα α εν υ υ ψι ι ι στοι οισ

 Θε ε ε ω και ε πι ι γη η η

 ης ει ει ρη η η νη εν αν θρω ωποις

 ευ δο ο κι ι ι ι ι ι α α

Υ μνου μεεν σε ευ λο γου με εν σε

 προ σκυ νου με εν σε ε ε ε δο ξο λο

 ο γου ου ου με ε ε ε εν σε ευ χα

 ρι στοου ου ου με ε ε εν σοι δι

 α την με γα α λην σου ου δο ο

ο ο ο ο ξα αν

Κ υ ρ ι ε ε ε ε Βα σ ι ι λευ

ε που ρα α α α νι ι ε Θε ε ε

Πα τε ερ Παν το κρα α α α το ορ

Κυ υ ρ ι ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και α α γι

ον Πνε ε ε ε ε ευ μα α

Κ υ ρ ι ε ε ε ε ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος

ο αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι

(Γ)

(Δ)

αντουκο ο ο ο ο ο ο σμου ε λε ε

η η σον η η μα ας ο αι αι ρων τας

α μαρ τι ι ας του ου κο ο ο ο ο

ο σμουου

Π ρο σδεε ξαι την δε η η σιν η η μων

ο κα θη με ε νο ος εκ δε ε ξι

ω ω ων του ου Πα α α τρος και

ε λε η η σον η η μας

Ο τι συ ει ει μο ο νος α γι ι

(N)

ος συ ει μο ο νο ος Κυ ρι ι ο ος

(Δ)

Ι η σου ος Χρι ι στο ος εις

δο ο ο ξα αν Θε ου Πα α

τρο ο ο ος Α α α α μην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ε

ραν ευ λο γη η η σω ω ω ω σε

και αι νε σω το ο νο ο μα α

α α α α σου εις τον αι ω ω

ω να α και εις τον αι ω να του

αι αι ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σον Κυ ρι ι ε

εν τη η με ρα α τα α α αυ τη η

α να μαρ τη η η η η τους φυ λα

χθη η ναι αι η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ο

Θε ε ος των Πα τε ε ε ε ρων η η

μων και αι νε ε τον και δε δο ο

ο ο ξα α σμε ε ε νον το ο νο

ο μα α α α σου ου εις τους αι αι

ω νας Α α μην

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το ε λε

ο ο ος σου ου εφ η η μας κα

θα α περ η ηλ πι σα με ε ε εν ε πι ι

σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε δι ι ι ι δα α ξο

ο ον με τα α δι ι και αι ω μα α

τα α α α α σου ου

Κ υ ρι ι ε ε ε κα τα φυ υ γη

ε γε νη η η η θη ης η η μιν εν

γε νε ε α α και αι γε νε ε α ε

γω ει ει πα α Κυ ρι ι ε ε λε ε

ε ε η η σο ο ον με ι ι α

α α σαι την ψυ υ χη η η ην μου ο

ο τι ι η μα αρ το ο ο ο ο ον σοι

וי
וי

Κ υ ρ ι ι ε π ρ ο ς σ ε κ α α τ ε φ υ υ γ ο ν

δ ι ι ι δ α ξ ο ο ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο

θ ε ε ε ε λ η μ α α α σ ο υ ο

ο τ ι σ υ ε ι ο Θ ε ε ο ο ο ο ο ο

וי
וי

Ο τ ι ι π α ρ α σ ο ι ο ι π η γ η ζ ω ω

η ς ε ν τ ω φ ω ω τ ι σ ο υ ο υ ο ψ ο ο ο

וי
וי

Π α ρ α τ ε ι ε ι ν ο ν τ ο ε ε ε ε λ ε

ο ο ο ς σ ο υ τ ο ι ς γ ι ν ω σ κ ο υ ο υ

σι ι ι ι ι ι ι σ ε ε

Α γι ι ο ος ο Θ ε ε ος Α

γι ι ο ο ο ο Ι σ χ υ υ ρ ος Α γι

ι ος α α θα α α α να α α α τος

ε λε ε η η σ ο ν η η μ ας

Α ο ξ α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα α α α

τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και αι

εις τους αι αι ω ω ω ω ω ω ν ας των

αι ω ω ω ω νων Α α μην

Ἄ γι ι ος α α θα α α α

να α α α τος ε λε ε η η σον η

η μας

Ἄσματικόν

Ἄ α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι Α α α α α α γι ι

α ο α ο α ο α ο α ο α ο
50

α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο
50

α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο

50

A α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο
α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο α ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
A α α α α α γι ι

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
50 Δ

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

50 Δ

Α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α π' α α α α α α α α α α α α α

α α α α χα Δ α α α α α α α

α α γι ι ι ο ος Δ Α θα α α α α α

α α ρ' α α α α α α χα α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α να α το ος

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

μα α α α α α α α α α α

ας

η με ρον σω τη ρι α τω κοσμω γε γο

νευ α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα α

να τον ^Δ το νι κος ε δω κεν η μιν

και το με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου.

Ἦχος ^Δι.

^(Δ) **Δ** ο ο ξα α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο

φω ω ω ω ως δο ο ξα α εν υ

ψι ι ι στοιοις Θε ε ω ω και ε

^(N) πι γης ει ει ρη η η νη η ^(Δ) εν αν

θρω ποιοις ε ευ δο ο κι ι ι ι

ι α α ^Δ

Υ υ μνη με εν σε ε ευ λο γου ς

(N)

ς ς ς ς με ε ε εν σε προ

(M)

σκυ νη με εν σε ε δο ξο λο

(Δ)

γου ου ου με ε ε εν σε ε ευ χα

ρι στ ς ς ς με ε ε εν σοι οι

δι α την με γα α α λη ην σου ου

δο ο ο ο ο ξα αν

Κ υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λε ε ε

ε ευ ε που ρα α α νι ι

ε ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα

αν το κρα α α α τος Κυ υ ρι

ι ι ε Υι ε μο ο νο ο γε ε νε

εσ ^{z'} I η σου ου Χρι ι στε ε ^Δ και

α α α α α γι ι ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα α ^Δ

Κ υ ρι ε ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ^Δ

ο α μνο ο ο ο ο ος του

ου Θε ε ε ου ου ^Δ ο Υι ο ο

ο ο ο ος τ ρ γ Πα α α τ ρ ο ος

ο αι αι αι αι ρω ων ^{π'} την α

μαρ τι ι ι ^(N) αν του κο ο ο ο σμου

^(Δ) ε λε ε η η σον η η μα ας ^{z'} ο

αι αι αι αι ρω ων π' τας α μαρ τι ι ι

ι α ας του ου κο ο ο ο ο

ο ο σμχ

Π ρο οσ δε ε ε ξαιτην δε η η σιν η

η μω ω ω ω ν ο κα θη με ε νο

ος εκ δε ξι ω ω ω ω ν του Πα

α τρο ο ο ο ος και ε λε ε ε η η

σο ον η η μα ας

Ο ο ο τι συ ει μο ο νο ο

ος Α γι ι ο ος συ ει μο ο νο ο

ος Κυ υ ρι ι ι ος Ι η σους

Χρῖ στω ος εις δο ο ο ξα αν Θε

ου Πα α τρο ος α α μη ην

Κ α θε κα α στη η η ην η η με

ε ε ραν ευ λο γη η η η

η η σω ω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω ω το ο νο μα α

α α σα ρ εις τον αι ω ω ω να

α και εις τον αι ω ω να α του

ου αι αι ω ω ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ω ω σον Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ι ε εν τη η

με ε ρα α τα α α α α αυ τη η

αν α μαρ τη η η τουους φυ λα

χθη η η η ναι αι η η μα ας

υ λο γη το ο ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ε ε ε ε ε ο Θε ε

ο ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μω ων και αι αι νε ε

το ον και αι δε ε δο ξα σμε ε ε

ε ε νο ον το ο νο μα α α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

F ε νοι οι το Κυ υ υ υ ρι ι

ι ι ε **Δ** το ε λε ε ο ο ο ο

ο ο ος σου ου ου ου εφ η η μα

ας **Δ** κα θα α α α πε ερ **Ζ'** ηλ πι

ι σα α με ε εν ε πι ι σε ε **Δ**

G ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ε **Δ** δι ι ι ι δα α

ξο ο ο ον με ε **Ζ'** τα δι και ω ω

μα α τα α α α α σου ου **Δ**

G υ λο γη το ο ος ει Κυ

υ υ υ ρι ι ι ε Κυ υ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ο ο

ο ον με ε ε ε τα δι και

ω ω μα α τα α α α α σου

ου

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη η

η η η ε γε νη η η θη ης

η η μι ν εν γε νε α α α και

γε ε νε ε ε α α ε γω ει

ει πα α α Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ε λε ε ε ε η η σο ο ο ο ον

με ε ι ι α α σαι αι την ψυ

μα η η ι ο ρη λ η η κη

αρ το ο ο ο ο ο ο ον σοι

Κ υ υ ρι ι ε ε προς σε ε ε κα

τε ε ε ε ε φυ υ υ κα τε ε φυ υ υ

γον δι ι ι ι δα α ξο ο ο

ον με ε τχ ποι ει ει ν το ο θε λη η

μα α α α σου ου ο ο ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ο ο ο ο

ο ος μου ου

Ο ο ο τι ι πα ρα σοι οι πη η

γη ζω ω η η η ης ε εν τω φω

τι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε θα α φω ως

Π α ρα α α α τει ει ει ει πα

ρα α τει ει ει νο ον το ο ε λε

ε ο ο ο ος σου ρ τοις γι νω

ω σκ ρ σι ι ι ι ι ι σε ε

Α χ α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε

ο ο ο ος Α γι ι ο ο ος Ι

σχυ υ ρο ο ο ος Α γι ι ο ος Α

α θα α α να α α ατος ε λε

η η σον η η μα ας

Α ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι

υι ω και Α γι ι ω ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και αι α α α ει

ει και εις τους αι ω ω ω να ας

των αι ω ω ω ω νω ων α α μη

ην

Α γι ι ο ος Α α θα α α

να α α α τος ε λε η η σο

ον η η μα ας

Α α α α α α α α α α α

ي ا د ر ه ح ت ث ج ب ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا ا ا ا ا ا ا ا ا a ا ا ا ا ا a a a

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا ا ا ا ا ا a a a a a a a a a a a a a

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا ا ا ا ا ا ا a a a a a a a a a a a a a

ا ا ا ا a a

ا ا ا ا a a a a a a a a a a a a a a a a a a a

ي ا د ر ه ح ت ث ج ب ا ا a a a a a a a a a a a a a a a a a a a

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا a a a a a a a a a a a a a a a a a a a

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا a a a a a a a a a a a a a a a a a a a

ب ج د ه ح ت ث ج ب ا a a a a a a a a a a a a a a a a a a a

ι ι σχυ υ υ υ υ ι ι σχυ υ ρο

50

N ε ε ε Α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α γι ι

ο ο ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α να α α α Α θα α να

α α τος ε λε ε ε η η σο ον

η η μα α α α α α α α α α

α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε
γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ
τα α φου και αρ χη γω ω της ζω
η η ης η μων κα θε λων γαρ
τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε
δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο
ο ος

Θεωδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ο ξα σοι τω δει ξα α αν τι το ο
φω ω ω ω ω ως δο ξα εν υ ψι

ι ι σ τοι ο ις Θε ε ε ω και ε

(N)

πι γη ης ει ρη η η η νη εν

(Δ)

αν θρω ω ποις ε ευ δο κι ι

ι ι α

Υ μ ν μ ε εν σε ε ε ε ευ λο γ ο ρ ρ

(N)

με ε εν σε ε ε προ σκυ νου ου ου

(Δ)

με ε ε εν σε δο ξο λο γου

ου ου με ε ε εν σε ευ χα ρι ι σ του

με εν σοι δι α την με γα α α

λη ην σ ο δο ο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα α νι ε ε ε Θε ε ε

ε ε Πα α τερ Πα αν το κρα α α τωρ

Κυ ρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες Ι

η σα ρ ρ Χρι ι στε και αι αι α α

α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ε ε ο Θε ε ος ο α μνο

ος του Θε ε ε ου ο Υι ο ο ο

ο ος του Πα α τρο ο ο ος ο αι αι

αι ρω ω ων π' την α μαρ τι ι ι α

α αν του κο ο ο ο σμ ε λε ε

η η σον η η μα α α ας ο αι αι αι

ρωων **π** τας α μαρ τι ι ι α ας

του κο ο ο ο σμου **Δ**

Π ροσ δε ξαι την δε η η σιν η η μω ω ω

ω ων ο κα θη η με ε νος εκ δε ξι

ων του ου ου Πα α τρος **ν** και ε λε ε

η σο ον η η η μας **Δ**

Ο τι συ υ υ ει μο ο νος α

α α γι ι ι ι ος **Δ** συ υ υ ει ει

μο ο νος Κυ υ υ υ υ ρι ι ι

ι ι ο ο ος Ι η σ ρ ρ ου ος

Χρι ι ι ι στο ος **β** εις δο ο ξαν Θε

ου ου Πα τρο ο ος Α α α α μη

ην

Κ α θε κα στην η η με ε ε ε ρα

α αν ευ λο γη η η η η σω ω ω

ω σε και αι νε ε σω ω το ο ο

ο ο ο νο μα α σ εις τον αι ω

ω ω να και εις τον αι αι ω ω να

του ου ου αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η η η η με ε ε ρα τα

α αυ τη αν α μαρ τη η η του

ου ους π' φυ λα χθη η η ναι αι η

η η μας

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι ε

ο Θε ε ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ο ο

ο ον και δε δο ο ξα α α σμε ε ε

νο ον το Ο ο νο ο ο μα α α σου

ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας α α μη ην

ε νοι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε

το ε λε ος σου ου εφ η η μα ας κα

θα α περ ηλ πι ι σα α με ε εν

ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι

ι ι ε δι δα ξο ο ο ον με ε τα

α α α δι ι και ω ω μα τα α

α α σου

Κ υ υ ρι ε καα τα φυ υ γη ε γε

νη η η η η η η μι ιν εν γε

νε α α α και γε νε ε α α α

ε γω ει πα α α Κυ υ ρι ι ι

ε Ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

(Γ)
ι α σαι αι αι τη η ην ψυ υ χη η ην

(Δ)
μου ο ο τι η η μαρ το ο

ο ον σοι

Κ υ ρι ε προ ο ος σε ε κα τε ε

ε φυ υ γο ο ον δι ι ι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το ο ο θε ε ε

λη η μα α α σου ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ω η ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ου ο ψο

ο ο ο με ε θα α α φως

Π α ρα α τειει νον το ε λε ο

ο ο ος σου ου ου τοι οισ γι νω ω σκου

σι ι ι ι σε **Δ** χ Α α γι ο ος ο Θε

ε ο ος Α α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι

ο ο ος α θα α α να α α α τος

ε λε ε η η σο ο ον η η

η η μας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνε ε ευ μα τι **Δ**

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τους αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ω

νων α α μη η η η η ην

Α για ο ο ος Α θα α α να α

α α α τος ε λε ε η σο ο ον

η η η η μας

Ἀσματικόν.

Α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α γι ο ος ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α γι ι ο ος ο ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ ι ι σ χ υ

υ υ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος Δ

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ο ος Δ Α

θα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α θα α α

να το ο ος ε ε ε λε η η σο

ον η μα α α α α α ας

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε

γο νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω

η η ης η μων κα θε λων γαρ

τω θα να τω τον θα να τον το νι κος ε

δω κεν η μιν και το με γα ε λε ο

ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ π δ̣ Νη.

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε η σον δ̣

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον β λ

(Δ)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ δ̣

(N)

Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον δ̣

οι Κυ ρι ε δ̣

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

(N)

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν γ δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἔηχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N)

Α μην ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ευ

(Δ)

λο ο ο γει ει η ψυ χη μου τον Κυ υ

(N)

ρι ον ^π και παν τα τα εν το ος μου το ο νο

μα το α γι ον αυ του ^ν ^δ

(K)

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και

(N)

μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο

δο σει αυ του ^ν ^δ

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

F ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

F ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

(Δ) (N) θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

και κρι μα πα σιτοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

(Δ) (N)
του τω Μω υ ση π^α τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ς^υ

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

(Δ)
ρι ος β^λ μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

(N)
ος π^α ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ς^υ

(K)
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν α^κ ου δε κα τα τας α

(N)
μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ς^υ

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης β^λ ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επιτους φοβου μενους

αυτον ^νδι

Καθουσον απεχουσιν ανατολαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ^να νο ^νμιας ημων ^νδι

Καθως οικτειρειπατηρ υιους ^(Δ) ^(N)πωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον ^(Δ) ^(N)

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν ^νδι

Ανθρωπος ωσει χορτος αι ημε

ραι αυτου ουσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^νδ
(K)

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ
(N)

υ πα αρ ξει ^ακ και ουκ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^νδ
(K)

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος
(N)

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^νδ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^βλ τοις φυ λασ σου σι την
(Δ) (N)

δι α θη κην αυ του ^πα και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^νδ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ η ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ η ι **ν**
δ

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς
(Δ) **(N)**

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς
λ

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν**
δ
(K)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι
(N)

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** λ η ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ
κ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν**
δ
(Δ)

Ε υ λ ο γ η ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

(K)

τα ερ γα αυ του π εν παν τι το πωτης δε σπο

(N)

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του Ευ λο γη τος ει

(Δ)

(M)

Κυ ρι ε ε ε ε ε

Μέλος ἄργόν.

(N)

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου

ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν

(Δ)

το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο

(N)

ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του

(Δ)

ου ου Δ Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε

(M)

ε ε ε Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω

Α γι ω Πνευ μα τι β Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω Κυ

ρι ον εν τη ζω η μου ψα λω τω Θε ω

μου ε ως υ παρ χω

M η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας

ε πι υι ους αν θρω ω πων οις ουκ

ε στι σω τη ρι α

E ξε λευ σε ται το πνευ μα αυ του

και ε πι στρε ψει εις την γην αυ του

E ν ε κει νη τη η με ρα α πολουν

ται παν τες οι δι α λο γι σμοι αυ του

M α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κω β

βο η θος αυ του η ελ πεις αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος αγαπα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασσει τους προσηλυτους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατην ημετερανσωτη

ριαν σαρκωθη ναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας Ειςων της α

γιας Τριαααδος συνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον ημααας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος — Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

(Π)

Τ ἣν φω νην σοι προ σα γο μεν του Δη

στου και βο ω μεν σοι — **π** Μνησθη τι η μων Σω

τηρ εν τη Βα σι λει α σου — **π**

Στίχ. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Τὸν Σταυρὸν σοι προσάγομεν, εἰς πταισμάτων

συγχώρησιν· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν κατεδέξω Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Προσκυνοῦμέν σου Δέσποτα, τὴν ταφὴν καὶ τὴν ἔγερσιν, δι' ὧν ἐκ φθορᾶς ἐλυτρώσω, τὸν κόσμον Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τῷ θανάτῳ σου Κύριε, κατεπόθη ὁ θάνατος, καὶ τῇ ἀναστάσει σου Σῶτερ, τὸν κόσμον διέσωσας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἐρῥάγη μάταιον φρύαγμα καὶ γλῶσσα, Βαρλαὰμ τοῦ παράφρονος, λόγοις καὶ δόγμασι, καὶ διανοίας ὀξύτητι, τοῦ σοφοῦ Βασιλέως, καὶ σοῦ Γρηγόριε.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὴν θείαν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὴν σάλπιγγα τρανῶς τὴν κηρύξασαν, Θεοῦ μυστήρια, Θεσσαλονίκης τὸν Πρόεδρον, τὴν θεολόγον γλῶσσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Δόξα.

Λαοῦ ποτὲ προηγούμενος, ὡς στῦλος τοῦ πυρὸς τοὺς τῆς Πίστεως, ἐχθροὺς κατέφλεξας· τῶν δὲ πιστῶν τὰ συστήματα, ἐφώτισας θεόφρον, Πάτερ Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι πάναγνε Δέσποινα, γαλήνη καὶ λιμὴν παρακλήσεως, διαβιβάζουσα, πρὸς θεῖον ὄρμον ἀκύμαντον, τὴν ζάλην τῶν παθῶν μου, καταπραΰνουσα.

Εἴσοδος.

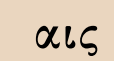
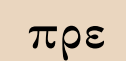
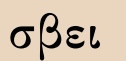
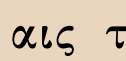
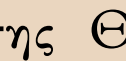

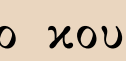

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

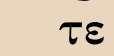

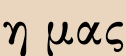

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

(Δ)

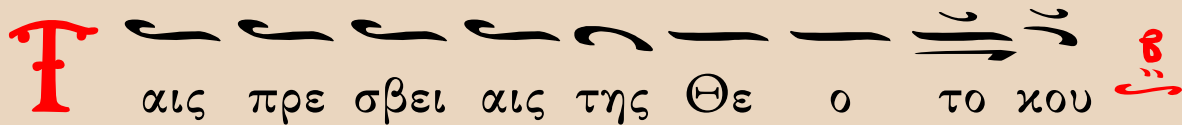
Τ **αις** **πρε** **σβει** **αις** **της** **Θε** **ο** **το** **κου**

 Σω **τε** **ε** **ερ** **σω** **σον** **η** **μας**

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου

Σω τερ σω στον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

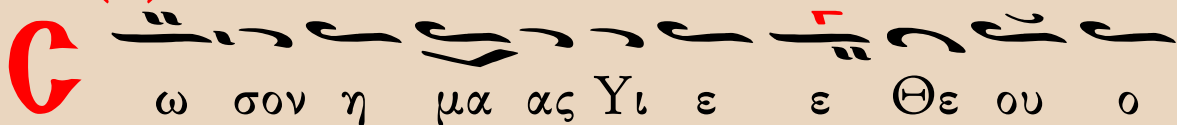
Ἐντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

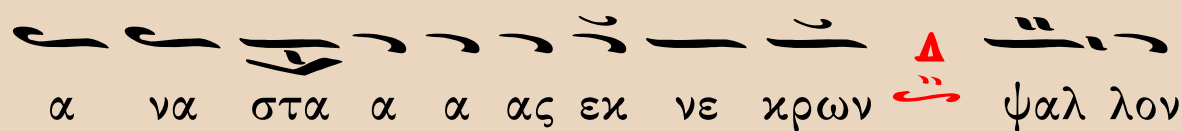
Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

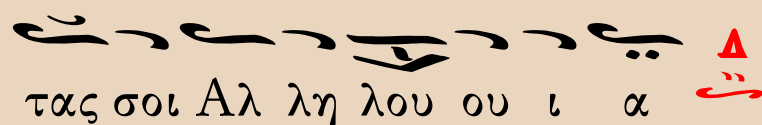
Ἦχος Δι.

Στίχ. α' Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

(Δ)

Σω στον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων **Δ** και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν **Β** σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου **Δ** και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρε πτω σεν αν θρω

πη σας **Β** σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **Β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ωΠνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

“Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ
ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ
τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν
καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να
τον η ζω η Η α θα α να τος το
τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θεο τητος ο τε δε και

τους τε θνεωτας εκ των καταχθονι

ων ανεστησας πασαι αι Δυναμεις

των επουρανιων εκραυγαζον Ζω

οδοτα Χριστε ο Θεος ημων δο

ο οξα σοι

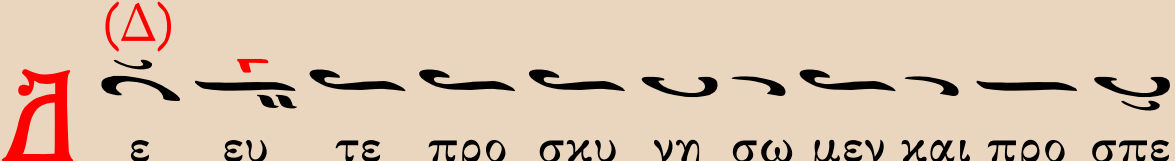
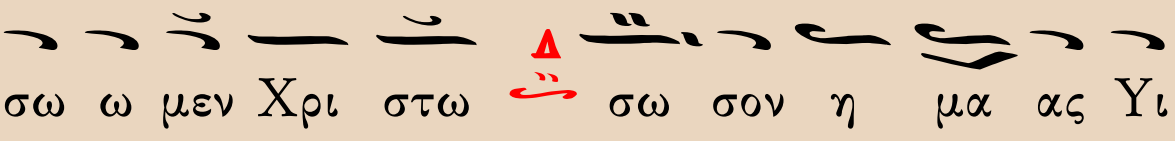
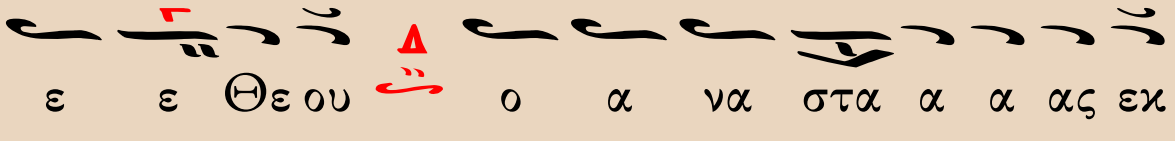
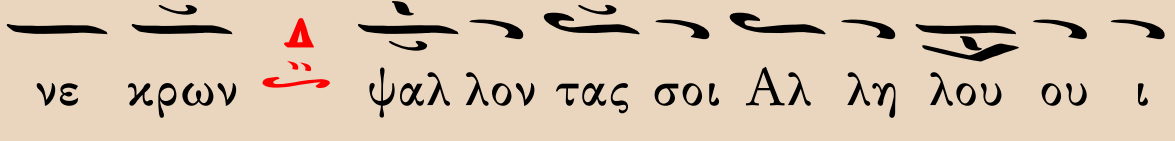

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε, τῶν μοναστῶν ἡ καλλονή, τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς χάριτος, ἰκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Γρηγορίου καὶ Χουρμουζίου τῶν ἐξηγητῶν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Γα.

(Γ)

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ Εκ κλη

σι ας το στη ριγμα και αι δι ι δα σκα

(N)

(Γ)

α λε των μο ναστωνη καλ λο νη των

θε ο λο γων υ περ μαχος α προ ο σμα

(N)

χη η τος Γρη γο ρι ε θαυ μα τουρ γε των

(Γ)

Θεσ σα λο νι κης το καυ χη μα κη ρυξ τη ης

χα ρι ι τος ι κε τευ ε δι α παν

τος σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἦ) τῆς

δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ
ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ
ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς
μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Μ νη η σθη τι Κυ ρι ε ως α γα
θος των δουλων σου και ο σα εν βι ω η
μαρ τον συγχω ρη σον ου δεις γαρ α να
μαρ τη τος ει μη συ ο δυ να α με νος
και τοις με τα στα σι δουναι την α να α
α παυ σιν

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,

Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρῤῥησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

ᾠχος πλ. δ΄. Κοντάκιον, Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε, ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

(N) (Δ) (N)

Τ η υ περ μα α χωστρα α τη γω τα
νι κη τη ρι ι α ως λυ τρω θει
(Δ) (N)
ει σα τω ων δει νων ευ χα ρι στη ρι ι
α α να γρα φω σοι η Πο λις σου
(Δ)
Θε ο το κε αλλ ως ε ε χου σα α
(N)
το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ
παν τοι ων με κιν δυ νων ε λευ θε ε ρω ω
(Δ) (N)
σον ι να κρα ζω ω σοι Χαι ρε Νυ υμ φη
(Δ) (M)
α νυ υμ φε ευ τε ε ε ε

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Κ υ ρ ι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρ ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρ ι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ἄ μην Α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γ ι ι ο ο ος Ι σ χ υ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Ἄ μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι

σχυ υ ρος Α γι ι ος Α θα να τος

ε λε η σον η η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Δ γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ να μις Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

(Δ)

Η

ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι α α α γι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

η ο ο ο ο ο ο ο ος α α α α

α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α υε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

(Δ)
ο ο ο ο ον η η η μα α

(M)
α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

(Δ)
Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α ι ι ο ο ο ο ος ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

0 05

0 05

α α α α α Α θα α να α α

τος

λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠγ Γα.

(Γ)

κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

(N)

(Γ)

βει ει ρει ει ει ει ει εις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος β'.

Ἴσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου

τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

(Δ)
Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

ι ι α Δ Αλ λη λου ι α α

α Δ

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἄρχιερατος Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

(Δ) Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ρρ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι (Π)

(Δ) ο ι ο ι ο ι ο ι ρρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἄρχιερατος ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α΄ Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Εἰς πολὺ λα α α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α

Χερουβικὸν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος Δι.

Οἱ οἱ οἱ τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε με ε

ε ε ε ε ρου ου χε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ σπι ι ι ι μ υ υ

υ σπι ι κω ως ει κο νι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ει

κο νι ι ζον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι τη η ζω ο ο ο ο ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο

ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

(Π)

α α α α α α α δι ι π' τον (Δ)

τρι σα γι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α α α

α α α α α α α γα α α α α α

α σα αν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι ι (N)

κη η η η η η η ην α πο θω ω (Δ)

ω ω ω με ε ε ε ε με ε ε ε θα α

α με ε ε ε ε ε ρι ι ι μνα α

α α α α α α α αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε (Ω)

(Π)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε βασιλεεεεαα π'των ο

(Δ)

λων υ πο δε ξο ο ο ο με ε νοι οι

Δ

(Π)

Τ αις αγ γε λι ι ι καις α ο ρα

(Δ)

α α α α α α τω ως π'δο ρυ φο

ρου με ε νον τα α ξε ε ε σιν αλ

λη λου ου ου ι α α α α α α

α α α α α α α α α α

Δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο (Δ) ι οἰ οἰ οἰ οἰ τα α α α α α

α α α α α α α α Χε ε

ε ε κε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Χε ε ρουου βι ιμ (Δ)

(B)

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι ι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ως (B) ει

(Δ)

κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

υ ι ι ι ι (Δ) ει ει κο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ελ κο νι ι ι

ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι και αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο

ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α Τρι α α α α α α α

α α α α υε ε Τρι α α α α α

α α δι τον τρι σα γι ι ο ον

υ υ υ μνον προ σα α α α α α α

α α α α α α προ σα α α δο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες πα

α α α α α α α α α α α α α α

α α σα αν την βι ι ω ω ω τι

ι ι ι ι ι ι ι βι ω ω τι ι κη

ην α πο θω ω ω με ε ε θα με

ε ε ρι ι μνα α α α α α α α α

α αν

ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α των ο ο ο ο ο λω ων

(Δ)

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

(Π)

αις Α αγ γε ε λι ι και αις α

(Δ)

ο ρα α α τω ως δο ρυ φο ρου ου ου

με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Α
γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η

η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε **Ε** Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε **Δ**

η ηη η η η η η η η η

ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N)
υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

(B)
ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

(Δ)
ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η ηη η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α (Δ) γα πη η η σωω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ

ς ς Δ
στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ

Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

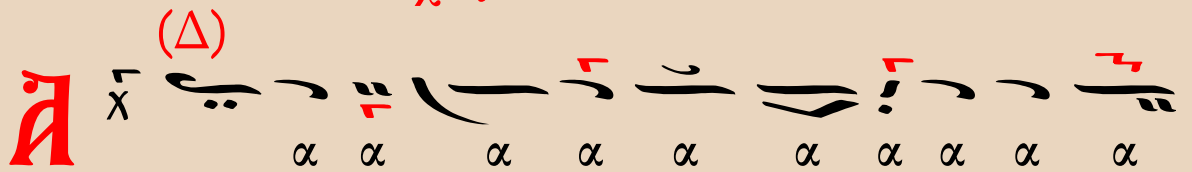
Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Δι.

Α ^(Δ)

α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι ι και

(M)

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

(Δ)

Α χι γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι ρι ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η ρη ης ο ο ου ου ου

(Γ)

ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

♩

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

(N)

αι αι η η η η η και η η η η η

(Δ)

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ω σα αν να α α α α α

α α α α α α ε ε ε ε εν τοι

οι οι οι οι οι υ υ εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι σιοι ος ευ λο γη

με ε ε ε ε ε ε νο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε

ε ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο

ο ο ο ο μα α α ρα α τι Κυ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου

ου ου ω σαν να ε ε ε ε

με ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι ος υ

εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι σιοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν

τοι οι ος υ ψι ι ι ι ι

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο του ου ου ου ου ουου του ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α τα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι τι ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
(Γ)

δε ο με ε θα α α α α α α α σου
(Ν)

ου ου ου του ου ου ου ο ο ο ο
(Δ)

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ος
(Μ)

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Μέλος ἀρχαῖον.

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν
ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̅ Κε.

Την γαρ ση η η η η η η η

(Π)

(K)

η η η η η η η η η η η η η η η

(Δ)

η ην μη η η η η η η η η η η η

(Π)

η η η η τρα α α α α α α α μη

(K)

η τρα αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

(B)

ο ο ο νο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

(Δ)

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

(Π)

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

(N)

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε ε

(Π)

ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε και

(K)

αι αι αι αι αι και την ση η η η η

(Π)

(Δ)

η η η η η η η η ην γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α (Π)

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε (Κ)

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε (Δ) (Κ)

ε ε ε ε υε ε ε ρα α α α α (Δ) (Π)

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω (Β) (Δ)

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω (Π)

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α (Π)

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α (Δ)

α α α α α α α γα α πειρ γα α σα α α το (Β)

(Δ)

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

(Π)

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

(B)

αι αι αι αι αι αι ραι αι αι αι αι αι ρει

(N)

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι ι τω κε

(Π)

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε ε

(Z)

ε ε ε υ η η η η η η η η

(Π)

πα α α α α α α α α α α α

(K)

α α α α α ρα α α α α α

(N)

α α α σα α α α α α πα σα

(M)

η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

(K)

σις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

(Π)

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι π

Ἔτερον σύντομον.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Ε πι σοι χαι αι ρει Κε ε χα α

α ρι ι ι τω με ε νη η πα σα η η

(Γ)

κτι ι ι σις Αγ γε λων το συ

(N)

υ στη η μα και α αν θρω ω ω πω ων

(Δ)

το γε ε ε ε νος η γι α σμε ε

ε ε νε να α ε ε ε και πα ρα

δει σε λο γι ι κε παρ θε νι κο ο ον

κα αυ χη η η μα εξ ης Θε ος ε

σα αρ κω ω ω θη και παι δι ι ον

γε ε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ αι
(M) (B)

ω νων υ πα α α αρχων Θε ε ο ο
(Δ)

ος η η η η μων την γαρ σην μητραν

θρονον ε ε ε ποι η η σε και την σην

γα στε ε ε ε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα α

νω ω ων α α πειρ γα α σα α α το

ε πι σοι χαι αι αι αι αι αι ρει Κε ε

χα α α ρι ι ι τω με ε νη πα α

σα η κτι ι σι ις δο ο ο ξα α α

α σοι οι οι οι

Handwritten musical notation with Greek letters χυ, υ, ς, ρ, ς, ς, ς, ς, ς, ς, ς, ς, ς, ς

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, υ, υ, υ, ς, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters χυ, υ, υ, υ, υ, υ, χυ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, υ, χυ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, ς, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, ς

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, ρ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, ς

Handwritten musical notation with a red circled II and Greek letters υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, ς, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with a red circled B and Greek letters υ, π, ς, ο, ο, ο, ο, ο, υ, Ku, υ, υ, υ, υ

Handwritten musical notation with Greek letters υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, υ, ρ, υ, υ, υ

ι ι το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ο ον

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου

ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ε

(Z)

(B)

(N)

(Z)

(K)

(B)

ε

α α ε εκ των ου ου ου ου ρα α α νω

ων χ α υε ε ε ε ε ε υε γα α

α υε γα α γα α υε ε ε ε ε υε

γα α α υε γα α γα α υε ε ε ε ε

υε γα α α υε γα α γα α α υε υε

γα γα α υε ε ε ε ε ε υε γα α

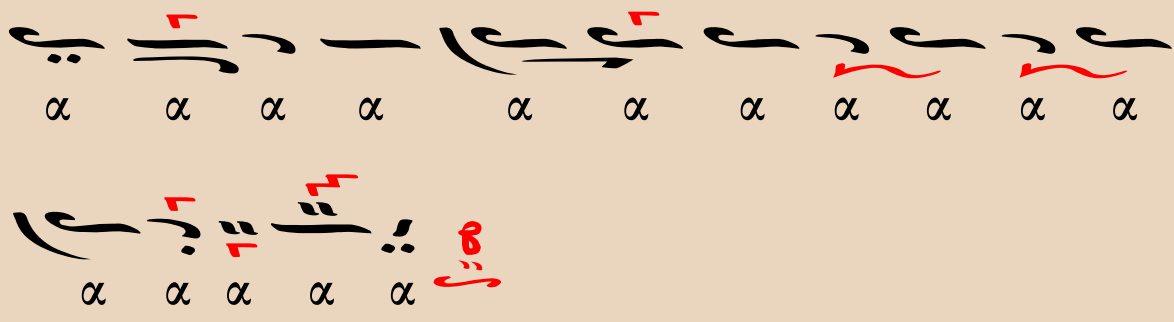
γα α α υε ε ε υε γα γα α υε ε

υε γα γα α α υε ε τα υε γα

υε υε γα γα α υε ε ε υε γα α α α

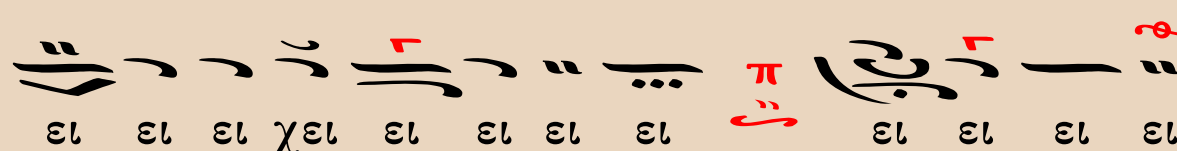
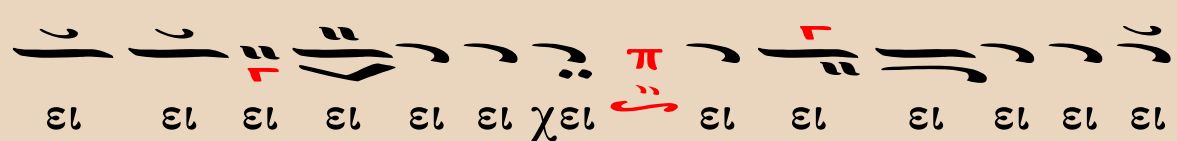
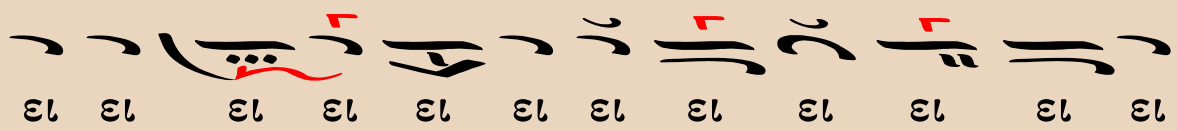
γα α υε ε Αλ λη λου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι

Ἐτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Πά.

ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει
ει ει ει ει ει αι αι ναι ει ει

ει ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ
ει ει ει ει ει τε π τον Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

(N) υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ (Π)
(N) υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ (Π)

ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ
ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι το ον Κυ

υ υ υ ρι ι ο ον π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εκ

(Δ)

τω ω ω ω ω ων ου ου ου ου

(Π)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε εκ τω ων ου ου

ου ου ου ου ου ρα α α ε εκ των ου

ου ου ου ρα α α νω ων π Αλ λη λου ι

α α α α α α α α π

Ἔτερον, Πέτρου Βυζαντίου ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Βου.

(B)
Α̣ ι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει

(K)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει

(B)
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

χει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει χει ει ει ει ει ει χει ει ει

α 13 π 13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

13 ρ 13 σ 13 τ 13 υ 13 φ 13 χ 13 ψ 13 ω 13

χ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εκ τω ε εκ τω ω ω ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου εκ τω

ω ω ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

(Z)

ου ρα α α α α α α εκ των ου ου

(B)

ρα α νω ων α υε ε ε γα α υε

υε γγα γα α υε υε υε γα γα υε

υε γγα γα α υε υε υε γα α α γα

υε ε ε υε γα γα υε ε ε γα υε

υε γγα γα α υε υε υε γα γα υε

υε γγα γα α υε υε υε γα γα υε ε

ε υε γα υε γα υε γα γα υε ε αλ

λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α

α

Ἄλλο ἑξ ἑτέρου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

(B)

Ἄ λ αι νει ει ει ει ει ει ει

τε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε το

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ον Κυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ ρι τον Κυ ρι ι ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα

α α α α α νω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ων Α α λλε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βου ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρα α α α χα α α α α α

α α α α α α α λλη η η χη

η ρη η η η η ρη η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η ρα λλη η η

α α λληη λου ου ου ου ου ρου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου (Γ)

ου ου ου ου ου ου ου ου ου α λλη λου (N)

ι ι ι ι α α α ρα α α

α α α α χα α α α α α α α α (B)

α α α α α α α α α α α α α

χα α α α α α α α α α α α χα

α α α α α ρα α α α α αλ

λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ρου ι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

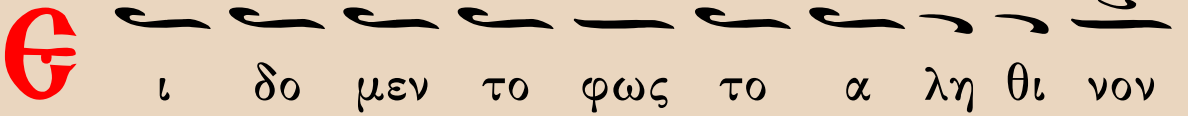
Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

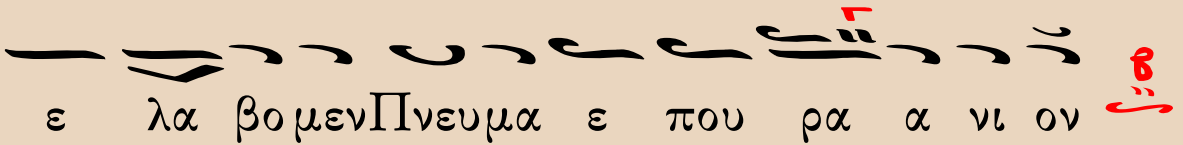
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

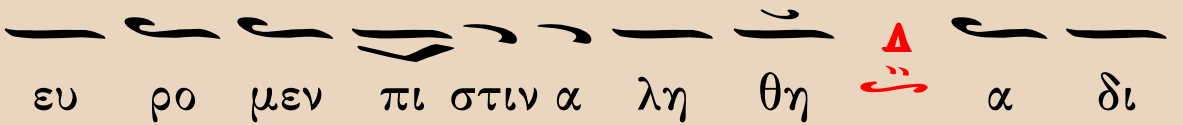
(Δ)

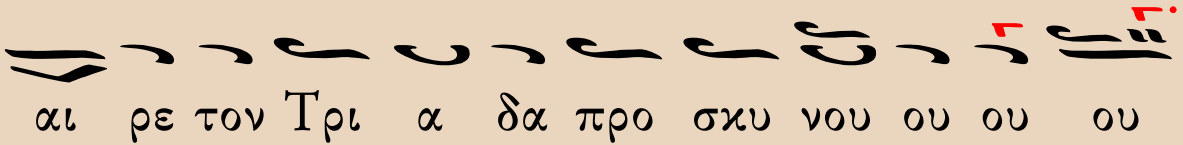
ι δο μεν το φως το α λη θι νον

ε λα βο μεν Πνευμα ε που ρα α νι ον

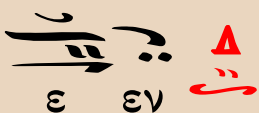
ευ ρο μεν πι στιν α λη θη α δι

αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νου ου ου ου

ου ουν τες αυ τη γαρ η μας ε σω σε

ε εν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἦχος Δι.

(Δ)

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με
τα σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο

λην την η με ραν με λε ταν την δι και ο

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

‘Ο Διάκονος· ‘Ορθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. ‘Αρχεται ὁ α’ Χορός.

Ἦχος **Δ**ι.

(Δ)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** ‘Ο β’ Χορός· α πο

— ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘ ˘
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

˘ ˘ ˘
ος Δ

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.